ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
σία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
άμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0
μηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ 14-109

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
19
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1939
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.12' — Δύσις 6.06'
Φιλήμονος Φιλοθέης Ἀθηνῶν

ΠΡΟΣ ΜΙΑΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΝ

τῆς στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁ- ὁ ἐν Καταλανίᾳ ἀγὼν ἐκρί- στικῶς ὑπὲρ τῶν ἐθνικιστῶν ρατηγοῦ Φράνκο, κατέστη ρόν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῶν Ἰ- ῶν κυβερνητικῶν ἔπρεπε κατὰ ν λογικήν, νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ- κῶς ἀπολεσθεῖσα. Ἡ ὕπαρξις ὄχι εὐκαταφρονήτου στρατι- πὸ τὸν στρατηγὸν Μιάχα εἰς πολειφθὲν εἰς χεῖρας τῶν κυ- τικῶν ἰσπανικὸν ἔδαφος δὲν δυνατὸν νὰ μεταβάλῃ τίποτε αὐτῶν. Ὁ στρατηγὸς Φράν- διαθέτει ἀσυγκρίτως περισσό- στρατεύματα, μὲ πλήρως ἐ- φαλισμένον τὸν ἀνεφοδιασμόν ἰσχυροτάτην ἀεροπορίαν καὶ ἐλευθερίαν τῶν θαλασσίων κοινωνιῶν. Μία παράτασις τῆς βερνητικῆς ἀντιστάσεως θὰ ἠ- ύνατο νὰ προκαλέσῃ μόνον νέας σκόπους καὶ ματαίας θυσίας καὶ ταστροφάς, αἱ ὁποῖαι θὰ καθί- των ἀκόμη δυσκολωτέραν τὴν ἐκ- θάρισιν τῆς ἐσωτερικῆς κατα- στάσεως μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἐπι- τησιν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο ὁλοκλήρου τῆς Ἰσπανίας. Φαί- αι δὲ ἤδη, ὅτι οἱ κυβερνητικοὶ πανοί, οἱ ὁποῖοι συνηγοροῦν ἀ- η ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τῆς ἀν- τάσεως ἀποβαίνουν ὁσημέραι ώτεροι καὶ ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν θύνων, ἐπὶ κεφαλῆς δ' αὐτῶν ρόεδρος κ. Ἀθάνα, ἔχουν ἤδη υχθῇ ὑπὲρ τῆς ἀμέσου κατα- σεως τῶν ἐχθροπραξιῶν.

στρατηγὸς Φράνκο δὲν ἐπι- εῖ βεβαίως νέας καταστροφὰς ὴν χώραν του ἀπὸ μίαν πα- σιν, ἔστω καὶ διὰ βραχὺ χρο- ν διάστημα, τῶν πολεμικῶν ἐ- ρήσεων. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἐννο- νὰ διαπραγματευθῇ μίαν συν- λόγησιν μὲ ἀντίπαλον, ὁ ὁποῖ- δεμίαν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ λογι- ἐλπίδα ἀποτελεσματικῆς ἀντι- εως. Ζητεῖ, διὰ τοῦτο, τὴν ἄ- καὶ ἄνευ ὅρων παράδοσιν ἀντιπάλου. Ἐὰν ἐπρόκειτο πε- ολέμου δύο κρατῶν, ἡ λύσις ἦτο ἀσυγκρίτως εὐκολωτέρα. τοὺς ἐμφυλίους, ὅμως, ἀγῶ- τὰ πράγματα εἶνε πολὺ δυσ- ώτερα. Καὶ εἰς τοῦτο δέον ν' ἀ- δοθῇ ἡ συνεχιζομένη προσπά- τῶν κυβερνητικῶν ὅπως συγ- ευθοῦν ἀκόμη.

ἡ προσπάθεια αὐτὴ θὰ εἶχε κά- λογικὴν ἐξήγησιν, ἐὰν ἠδύ- το ν' ἀναμείνουν οἱανδήποτε ωματικὴν ἐνίσχυσιν ἔξωθεν. ὸ ἀποκλείεται, ἐν τούτοις. Ἡ λία καὶ ἡ Ἀγγλία δὲν εἶνε ετειμέναι νὰ παρέμβουν εἰς τῆς ἐσωτερικῆς ἐν Ἰσπανίᾳ ἐκ- αρίσεως, περιορίζονται δὲ ἀ- ς εἰς διαβήματα διακριτικὰ εόμενα ἀπὸ λόγους ἀνθρωπι- ούς, ἀποβλέποντα, δηλαδή, ὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀποτρο- ῶν ὅσων θὰ ἠδύναντο νὰ κα- τήσουν τραγικωτέραν τὴν τύ- ἀμάχων πληθυσμῶν καὶ δυσ- ρεστέραν τὴν συμφιλίωσιν τῶν ισταμένων Ἰσπανῶν. Κατὰ συνέ- αν, δὲν ἀποκλείεται μία γοργὴ τελικὴ ἐκκαθάρισις τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ καταστάσεως, ἴσως δὲ ἡ ἀρχομένη ἑβδομὰς νὰ παρουσιάσῃ θετικά τινα γεγονότα εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό.

Ἐνῷ τὰ ἐν Ἰσπανίᾳ προσλαμβάνουν τὴν πρὸς ὁριστικὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν τροπήν, ἡ συναφὴς πρὸς τὴν μετὰ τοῦτο θέσιν τῆς Ἰσπανίας διπλωματικὴ κίνησις ἀποβαίνει βαθμηδὸν ζωηροτέρα καὶ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον χαρακτηριστική. Ἡ ἐπικράτησις τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο προσδίδει εἰς τὸ ὅλον Μεσογειακὸν ζήτημα νέαν βάσιν καὶ εἶνε φανερόν, ὅτι πανταχόθεν ἐπιζητεῖται μία ἀναπροσαρμογὴ πρὸς τὴν νέαν αὐτὴν πραγματικότητα. Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἀναγνώρισις τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο ὡς δικαίῳ κυβερνήτου τῆς Ἰσπανίας, πρὸ τῆς τελικῆς ἐκβάσεως τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἀποφασισθεῖσα κατ' ἀρχήν, ἐξηρτήθη διὰ τὴν πραγματοποίησίν της ἀπὸ τὴν διακρίβωσιν τῆς στάσεως τῆς ἐθνικιστικῆς Ἰσπανίας ἔναντι τῶν δύο δυτικῶν δυνάμεων εἰς τὸ μεσογειακὸν καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ καίριον σημεῖον τῆς σημερινῆς ἀνελίξεως τῆς καταστάσεως.

Ἀλλ' ἡ προσπάθεια τῆς προσαρμογῆς πρὸς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα δὲν χαρακτηρίζεται μόνον ἐκ διαφόρων ἐκδηλώσεων σχετιζομένων μὲ τὸ ἰσπανικόν. Ἡ ὅλη βάσις τῆς εὐρωπαϊκῆς μεταπολεμικῆς καταστάσεως μετεβλήθη ἄρδην. Ἀπὸ τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν τίποτε σχεδὸν τὸ ἀξιόλογον δὲν ἀπέμεινεν. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ ἡ συλλογικὴ κατοχύρωσις τῆς εἰρήνης ἀπέμειναν ἄνευ πραγματικοῦ περιεχομένου. Εἰς τὰς θεωρίας ὑποκατέστη ἀπὸ καιροῦ ἡ πραγματικότης τῆς δυναμικότητος καὶ ἡ ἅμιλλα τῶν ἐξοπλισμῶν εἶνε ἡ μᾶλλον χαρακτηριστικὴ ἐκδήλωσις τῆς νέας πραγματικότητος. Ἡ νέα αὐτὴ ἀνέλιξις ἔθεσεν ἐπὶ τάπητος προβλήματα χρήζοντα ὁριστικῆς διευθετήσεως. Αἱ γερμανικαὶ διεκδικήσεις διὰ τὰς ἀποικίας, αἱ ἰταλικαὶ διεκδικήσεις εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ τὴν Ἐρυθρὰν εἶνε ἤδη κατ' οὐσίαν ἐθειμέναι καὶ ἡ ἐπικειμένη τελικὴ ἐκκαθάρισις τοῦ ἰσπανικοῦ ἐπιτυγχάνει τὴν ἀναπότρεπτον ἐπὶ τῶν διεκδικήσεων αὐτῶν συζήτησιν.

Ἡ συζήτησις αὐτὴ θὰ εἶνε δυσχερὴς καὶ λεπτή. Κάθε νέα προσαρμογὴ εἰς τόσον εὐρεῖαν — παγκόσμιον — κλίμακα εἶνε ὑπόθεσις περίπλοκος καὶ ὄχι ἐντελῶς ἀκίνδυνος. Ἡ σωφροσύνη τῶν ἡγετῶν τῶν κραταιῶν δυνάμεων, ἡ προσήλωσίς των εἰς τὴν εἰρήνην καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως, ἡ ἐπισπευδομένη συμπλήρωσις τῶν ἐξοπλισμῶν των, ἀποτελοῦν ἐγγύησιν διὰ τὴν τήρησιν ἠρέμου τόνου κατὰ τὰς ἀναγκαίας συζητήσεις καὶ διὰ τὴν ἀποτελεσμαιικὴν διαφύλαξιν τῆς εἰρήνης.

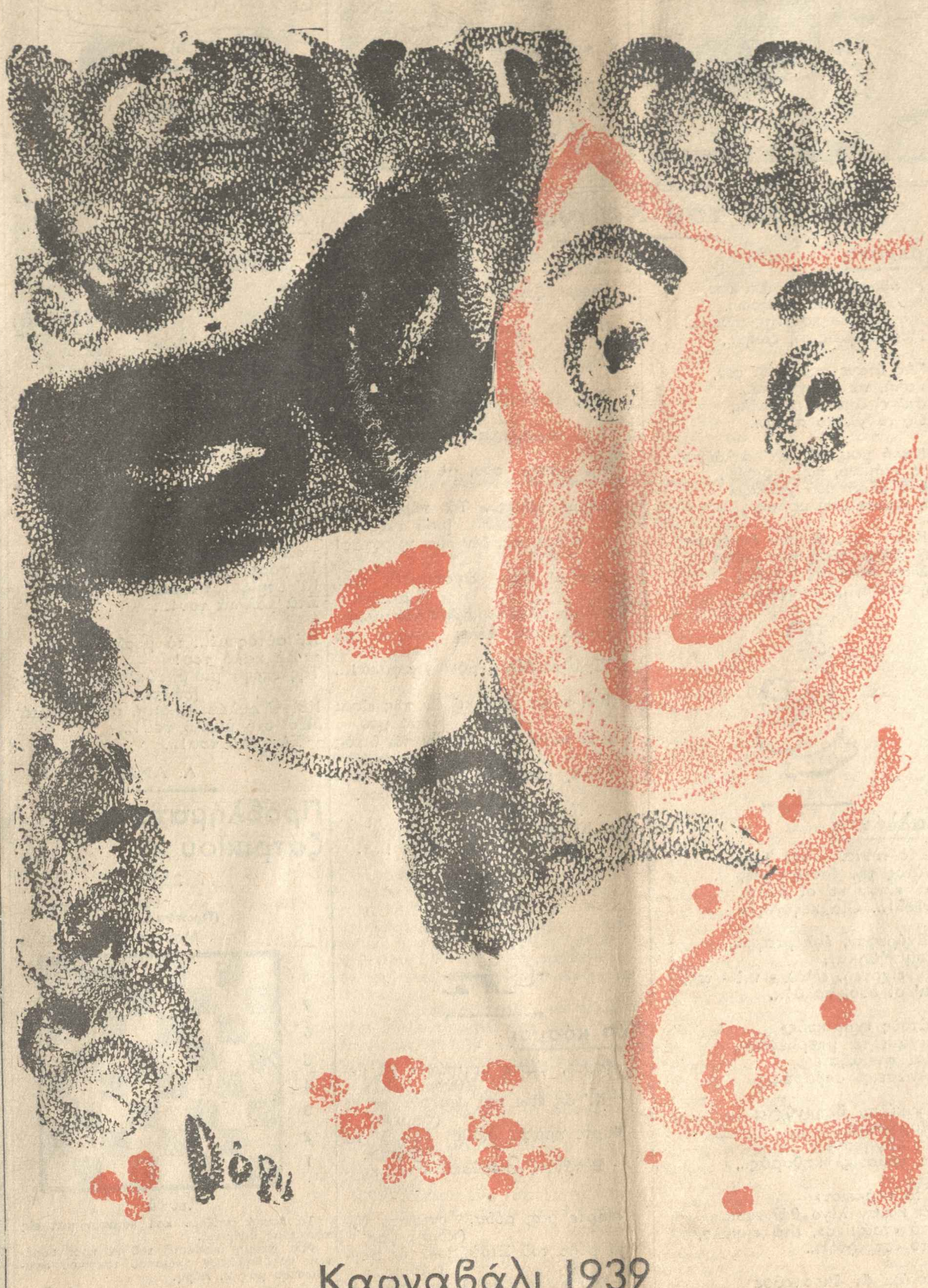

Καρναβάλι 1939

Τέχνη καὶ ζωὴ

Τὸ Καρναβάλι στὴν Εὐρώπη

Ἄλλοτε καὶ τώρα

Σὲ πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης ἔχουν τὴν συνήθεια νὰ ἑορτάζουν τὸ καρναβάλι μὲ ζωηρότητα καὶ κάνουν μεγάλη φασαρία. Στὸ Μόναχο προετοιμάζουν τὶς ἀποκριάτικες γιορτὲς πολλοὺς μῆνες πρωτύτερα καὶ στὴν προπολεμικὴ ἐποχὴ ἦταν περίφημες, γιατὶ τότε τὸ Μόναχο ἦταν, καθὼς ἔλεγαν, ἡ πρωτεύουσα τῆς ζωγραφικῆς. Χιλιάδες καλλιτέχνες ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἔμεναν σ' αὐτὴ τὴν πόλη, χιλιάδες φιλότεχνοι μαζεύονταν ἐκεῖ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ ὅπως εἶνε φυσικὸ χιλιάδες χιλιάδων ἐλεύθερες γυναῖκες, μοντέλα, κελνερίνες, τυχοδιῶκτριες, ἕνας παρδαλὸς γυναικεῖος πληθυσμὸς ἔδινε ραντεβοῦ ἐκεῖ πέρα. Εἶνε εὔκολο νὰ καταλάβῃ κανεὶς τὶ φασαρία γινότανε, τὶ καρναβάλι, τὶ γλέντι καὶ χορὸς καὶ πρὸ πάντων τὶ χρῆμα κυκλοφοροῦσε.

Εἶχε τέτοια τουριστικὴ κίνηση τὸ Μόναχο κάθε καρναβάλι, ὥστε τὰ ξενοδοχεῖα καὶ οἱ διάφορες πανσιόνες νοικιάζαν ἀκόμα καὶ τοὺς διαδρόμους. Κι' ἐπειδὴ ἡ συρροὴ ἦταν μεγάλη, ὁ δήμαρχος ὑποχρέωνε τὶς ντόπιες οἰκογένειες νὰ φιλοξενοῦν τοὺς ξένους, μὲ τὸ ἀζημίωτο, βέβαια. Τὶς παρελάσεις ποὺ γίνονταν στοὺς δρόμους τὶς ὀργάνωναν οἱ καλλιτέχνες καὶ γι' αὐτὸ εἶχαν πάντα ἐξαιρετικὸ γοῦστο. Ἀλλὰ τότε ἦταν ἡ χρυσῆ ἐποχὴ τοῦ Μονάχου. Μετὰ τὸν πόλεμο ἡ πρωτεύουσα τῆς Βαυαρίας ξέπεσε ἀπότομα κι' ἔπα- ε νὰ εἶνε καὶ πρωτεύουσα τῆς ζω- αφικῆς. Οἱ καλλιτέχνες ἔφυγαν αὶ σκόρπισαν καὶ μαζί τους καὶ τὰ ντέλλα καὶ ὅλος ὁ ἄλλος γυναι- κεῖος πληθυσμὸς ποὺ ἔδινε τόση ζωὴ ν πόλη.

Μετὰ τὸν πόλεμο, πρωτεύουσα ς ζωγραφικῆς ἔγινε τὸ Παρίσι. χε ἀρχίσει ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια ῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα νὰ ὑποσκελίζῃ Μόναχο, ἀλλὰ μὲ τὸν πόλεμο αὶ ἰδίως στὰ πρῶτα χρόνια τῆς εταπολεμικῆς ἐποχῆς στὸ Παρίσι ε συγκεντρωθῆ ὅλη ἡ καλλιτε- κὴ κίνηση, ἐκεῖ ἦταν ἡ παγκό- ιος ἀγορὰ τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου ν εἰκόνων. Ἀλλὰ τὸ Παρίσι δὲν αν ποτὲ φημισμένο γιὰ τὰ καρνα- λια του. Παρελάσεις δὲν γίνον- ν ποτὲ στοὺς δρόμους καὶ ἡ Ἀ- όκρια δὲν εἶχε ποτὲ ὠργανωμένο ρακτῆρα, ὅπως στὸ Μόναχο. Στὸ ρίσι ὅ,τι γινότανε ἦταν πάντα ἀ- τέλεσμα ἀτομικῆς πρωτοβουλίας, ομικοῦ κεφιοῦ. Οἱ νέοι καλλιτέ- ες ὠργάνωναν ἕνα χορὸ κάθε ρναβάλι, κι' αὐτὸ ἦταν ὅλο.

Τὰ σπουδαῖα καρναβάλια τῆς αλλίας καὶ στὴν προπολεμικὴ ἐπο- καὶ τώρα γίνονται στὴ Νίκαια. κεῖ τέτοια ἐποχὴ εἶνε πάντα κα- ς καιρός, ὑπάρχει ἄφθονη λια- δα, τὸ μεσογειακὸ κλῖμα δείχνει η του τὴ λαμπρότητα. Καὶ ἕνας χωριστὸς λόγος ποὺ πετύχαιναν ντα οἱ ἀποκριάτικες γιορτὲς εἶνε στὴ Νίκαια ὑπάρχει τέτοια του- στικὴ κίνηση κατὰ τὰ τέλη τοῦ ιμῶνος, ὅση σὲ κανένα ἄλλο μέ- ς τοῦ κόσμου. Ἄγγλοι καὶ Ἀμε- κάνοι ἔχουν μιὰ ἐξαιρετικὴ προ- μηση στὴ Νίκαια γιὰ τὴν ἐξαιρε- κὴ γλύκα ποὺ ἔχει τὸ κλῖμα της ν χειμῶνα. Ἄρα λίρες καὶ δολ- άρια ἐν ἀφθονίᾳ, πρᾶγμα ποὺ εἶνε ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἀποκριάτικης γιορτῆς.

Στὴ Νίκαια ὁ Καρνάβαλος ἔχει δημιουργήσει δυναστεία. Εἶνε βασιλεὺς τοῦ γέλιου καὶ τῆς χαρᾶς, τῆς τρέλλας καὶ τοῦ κεφιοῦ ἀλλὰ κάθε χρόνο ἐκθρονίζεται καὶ παρουσιάζεται ἄλλος στὴ θέση του μὲ ἄλλον ἀριθμόν. Ἀλλὰ τώρα στὰ τελευταῖα χρόνια ἔχουν ξεπέσει οἱ γιορτὲς στὴ Νίκαια. Καὶ ὁ λόγος εἶνε ὅτι ἔχει πέσει πολὺ ἡ τουριστικὴ κίνηση. Οἱ Ἀμερικάνοι ἔχουν σχεδὸν ἐγκαταλείψει τὴν Γαλλία καὶ οἱ Ἄγγλοι δὲν δείχνουν πειὰ τὴν παλιὰ πρεμούρα. Τώρα στὰ τελευταῖα δέκα χρόνια σὲ καμμιὰ πόλη τῆς Εὐρώπης δὲν παρουσιάζει μεγάλη ζωηρότητα τὸ Καρναβάλι. Ἡ μεγάλη οἰκονομικὴ κρίση εἶχεν ἀνάλογη ἐπίδραση καὶ στὸ κέφι τοῦ κόσμου. Καὶ ἀπόκριες χωρὶς χρῆμα καὶ χωρὶς κέφι δὲν γίνονται. Τώρα φαίνεται σὰ νάχῃ ξεπέσει ἐντελῶς αὐτὸ τὸ ἔθιμον.

Μόνο σ' ἕνα χωριὸ τοῦ Βελγίου ἐξακολουθοῦν οἱ Ἀπόκριες νάχουν τὴν ἴδια ζωηρότητα γιατὶ ἐκεῖ εἶνε σὰν ἱστορικὴ παράδοση ποὺ διατηρεῖται ἀπὸ τὸν παλιὸ καιρό, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἰσπανοκρατίας. Οἱ χωρικοὶ κάνουν παρελάσεις φορῶντας τεράστια φτερὰ στὸ κεφάλι σὰν ἐρυθρόδερμοι τῆς Ἀμερικῆς κι' αὐτὰ τὰ φτερὰ εἶνε παλιὰ καὶ πολύτιμα καὶ τὰ διατηροῦν μὲ μεγάλη προσοχή. Ὅσες οἰκογένειες ἔχουν τέτοια φτερὰ νομίζουν ὅτι ἔχουν τίτλο εὐγενείας καὶ εἶνε ὑπερήφανες. Εἶνε δὲ πολὺ παράξενο τὸ θέαμα γιατὶ οἱ χωρικοὶ μαζεύονται στοὺς δρόμους καὶ χορεύουν παλιοὺς χοροὺς ποὺ εἶνε ἄγνωστοι σήμερα.

Ἕνας Γάλλος συγγραφεὺς ποὺ ἔκανε μιὰ ἱστορικὴ ἐπισκόπηση τοῦ καρναβαλιοῦ γράφει ὅτι μόνο στὴ Βενετία τοῦ παλιοῦ καιροῦ εἶχαν ἀληθινὰ ἐξαιρετικὸ χαρακτῆρα αὐτὲς οἱ γιορτές. Ἡ γαληνοτάτη δημοκρατία εἶχε τὴν συνήθεια ν' ἀφίνει ἐλεύθερους τοὺς ὑπηκόους της νὰ διασκεδάζουν ὅπως ἤθελαν. Καὶ καθὼς ἦταν φημισμένες οἱ γυναῖκες τῆς Βενετίας ὄχι μόνο γιὰ τὴν ὀμορφιά τους ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ζωηρότητά τους τὸ καρναβάλι ἐκεῖ πέρα ἦταν ἕνα τρελλοπανηγύρι ποὺ δὲν γινόταν πουθενὰ στὸν κόσμο. Ἀκόμα καὶ οἱ καλόγρηες ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ μοναστήρια καὶ γλεντοῦσαν.

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῇ κανεὶς σήμερα τί γινότανε στὴ Βενετία στὴν ἐποχὴ τοῦ καρναβαλιοῦ. Ἦταν ἕνα θέαμα ἀφάνταστο καὶ πρὸ πάντων μιὰ κίνηση ποὺ ἔφτανε καὶ περνοῦσε τὰ ὅρια τῆς τρέλλας. Ὅλοι οἱ τυχοδιῶκτες τῆς Εὐρώπης ἔδιναν ραντεβοῦ στὴ Βενετία καὶ μαζὶ μὲ τὸ γλέντι καὶ τὰ ἐγκλήματα ἦτανε ἄπειρα. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρετὴ τῶν γυναικῶν περνοῦσε μιὰ περίοδο δοκιμασίας. Μιὰ παλιὰ βενετσιάνικη παροιμία ἔλεγεν ὅτι ὁ Μάϊος βγάζει λουλούδια στοὺς κάμπους καὶ τὸ Καρναβάλι βγάζει τὶς κοπέλλες στὸ πεζοδρόμιο.

SER

ΠΕΡΙ ΤΟ ΤΕΡΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΝΤΥΦΙΕ

Κατόπιν τῶν γραφέντων εἰς τὸν διεθνῆ τύπον περὶ ὀχυρώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν ἐθνικιστῶν παρὰ τὰ γαλλικὰ σύνορα καὶ τῶν ἐπιθετικῶν ἔναντι τῆς Γαλλίας διαθέσεων τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἰσπανῶν ἐθνικιστῶν προσεκάλεσεν ἓξ Γάλλους δημοσιογράφους, ὅπως προβοῦν εἰς ἐπιτόπιον ἔρευναν. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ στρατηγὸς Ντυφιέ, ὁ ὁποῖος ἐπιστρέφων ἐξ Ἰσπανίας συνώψισε τὰς ἐντυπώσεις του εἰς πέντε ἄρθρα, ἐκ τῶν ὁποίων δημοσιεύομεν σήμερον τὸ πρῶτον. Τὰ τέσσαρα ἑπόμενα, τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιευθοῦν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν «Πρωΐαν», ἔχουν τοὺς τίτλους: β') «Τί εἶδα εἰς τὴν Βαρκελώνην», γ') «Ὁ στρατὸς τοῦ Φράνκο», δ') «Ἡ ἐθνικιστικὴ ὀργάνωσις», καὶ ε') «Τὸ ζήτημα τοῦ ἠθικοῦ».

Ἐγράφη κατ' ἐπανάληψιν τελευταίως ὅτι ἡ Γαλλία ἀπειλεῖται σοβαρῶς ἀπὸ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἐθνικιστῶν εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ἐλέχθη ὅτι σοβαραὶ προπαρασκευαὶ ἔγιναν κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, ἄλλαι ἀμυντικαὶ (ὀχυρώσεις, χάραξις δρόμων), ἄλλαι ἐπιθετικαὶ (ἀεροδρόμια, θέσεις πυροβολαρχιῶν, ἀποθῆκαι τροφίμων καὶ πολεμεφοδίων κτλ.) ὅλαι στρεφόμεναι ἐναντίον τῆς Γαλλίας. Ὅλαι αἱ προπαρασκευαὶ αὐταὶ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν παραμονὴν ἰταλικῶν καὶ γερμανικῶν δυνάμεων ἐν Ἰσπανίᾳ, συνεκίνησαν τοὺς στρατηγοὺς μερικῶν δημοσιογραφικῶν γραφείων καὶ τοὺς ὑπεκίνησαν νὰ διατυπώσουν τοὺς πλέον ἀπαισιοδόξους χρησμοὺς περὶ τῶν κακοβούλων προθέσεων τῆς νέας Ἰσπανίας ἔναντι τῆς Γαλλίας.

Πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι οἱ ἀνησυχοῦντες εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἑβδομάδων προέβλεπον, τὴν ὁριστικὴν καὶ βεβαίαν νίκην τῆς κυβερνήσεως Νεγκρίν.

Καλύτερον θὰ ἦτο νὰ μὴ παρασυρθῶμεν ἀπὸ τὰς διαβεβαιώσεις καὶ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἴδωμεν ἐπὶ τόπου τὰς κακοβούλους προπαρασκευὰς ποὺ ἀνησυχοῦν πολλοὺς ἐν Γαλλίᾳ. Αὐτὸ ἐσκέφθη καὶ ὁ στρατηγὸς Φράνκο καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν προσεκάλεσε τοὺς ἀντιπροσώπους μερικῶν ἐφημερίδων νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ νὰ ἐξακριβώσουν τὸ ἀληθὲς ἢ τὸ ψευδὲς τῶν κατηγοριῶν αὐτῶν.

Ἔτσι εὑρέθημεν ἓξ Γάλλοι, ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρες πρώην στρατιωτικοί, ἀποφασισμένοι νὰ ἐκπληρώσωμεν εὐσυνειδήτως τὴν ἀποστολήν μας καὶ ἀπεβιβάσθημεν ἕνα πρωῒ Κυριακῆς εἰς Σαὶν-Ζὰν-ντὲ Λοὺζ. Παρελήφθημεν ἀπὸ ἕνα νεαρὸν καὶ χαριτωμένον Ἰσπανόν, ὁ ὁποῖος παρηγορεῖτο διὰ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν διαρπαγὴν τῆς ἐν Μαδρίτῃ οἰκίας του, ὀργανώνων τὴν ὑπηρεσίαν τύπου τῆς κυβερνήσεως τοῦ Μπούργκος εἰς μίαν ὡραίαν ἔπαυλιν.

Μετὰ τὸ Ἀνταί, ἡ γέφυρα ἐπὶ τοῦ Μπιντασόα φρουρεῖται ἐπιμελῶς ἀπὸ τελωνοφύλακας, χωροφύλακας καὶ στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἀψόγως ἐνδεδυμένοι.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἰρούν, τελωνοφύλακες, στρατιῶτες μὲ τὸ δερμάτινο καπέλλο καὶ ρεκετὲς μὲ τὸν κόκκινο σκοῦφο. Ἕνας ἀξιωματικὸς τοῦ ἐπιτελείου, λεπτός, μὲ πρόσωπο μὲ ἔντονα χαρακτηριστικὰ καὶ ἔξυπνα μάτια, κομψὸς μέσα στὴν χακὶ στολή του φθάνει συνοδευόμενος ἀπὸ ἕνα νεαρὸν ὑπάλληλον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Εἶνε ὁ ταγματάρχης Ἐτάγιο Ἐσπάρζα, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν κ. Γκομέθ Ἀθέμπο. Καὶ οἱ δύο θὰ εἶνε ὁδηγοί μας καθ' ὅλην τὴν ἐν Ἰσπανίᾳ διαμονήν μας' ἐξαιρετικῶς εὐγενεῖς, προσεκτικοὶ εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας, μᾶς ἀπαλλάσσουν ἀπὸ κάθε ὑλικὴν φροντίδα καὶ μᾶς ἐξασφαλίζουν παντοῦ τοὺς καλυτέρους ὅρους διαμονῆς καὶ διατροφῆς.

Ἀφοῦ ἐπληρώθησαν εἰς τὰ σύνορα αἱ συνήθεις διατυπώσεις ὁ ταγματάρχης Ἐτάγιο μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν ἀποστολήν μας, μᾶς ἄφηνε τὴν φροντίδα νὰ καθορίσωμεν τὸ δρομολόγιόν μας ὅπως ἠθέλαμε. Σήμερον, Κυριακήν, καθὼς εἶνε μεσημέρι, μᾶς προτείνει νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὸν Ἅγιον Σεβαστιανὸν διὰ νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ «Μουσεῖον τοῦ πολέμου» καὶ μετὰ τὸ πρόγευμα, τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ τὴν 2αν μ.μ. (κατὰ τὴν ἰσπανικὴν συνήθειαν) θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν Παμπελούναν ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ πρωῒ τῆς ἑπομένης τὰς διαφόρους διόδους τῶν συνόρων.

Τὸ «Μουσεῖον τοῦ Πολέμου» ὠργανώθη εἰς ἕνα μεγάλο καζῖνο, ἐπὶ θαυμασίου σχεδίου καὶ μὲ πολυτέλειαν ἡ ὁποία καταπλήσσει. Εὑρίσκονται ἐκεῖ ὅλα τὰ εἴδη ὅπλων, πολεμεφοδίων καὶ ἀεροπλάνων, ποὺ κατεκτήθησαν ἀπὸ τοὺς κυβερνητικοὺς ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου. Δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, διατηρούμενον εἰς ἀρίστην κατάστασιν, μία ἐπιγραφὴ ἀναφέρει ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς προελεύσεώς του, τοῦ τύπου του, τῶν ἰδιαιτέρων του χαρακτηριστικῶν καὶ τέλος τὸν ἀριθμὸν τῶν ὅπλων τοῦ αὐτοῦ τύπου ποὺ κατελήφθησαν. Διὰ τὰ ἀεροπλάνα προστίθεται ἡ ταχύτης, ἡ ποσότης βομβῶν ποὺ δύνανται νὰ μεταφέρουν κτλ. Θαυμάσιος καὶ ἄφθονος ἠλεκτρικὸς φωτισμὸς τονίζει ὅλας τὰς ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας.

Αἱ πλέον διαφορετικαὶ χῶραι ἐπρομήθευσαν εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς τὰ μέσα τοῦ ἀγῶνος: Ρωσία, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, Γερμανία, Ἀγγλία, Γαλλία, Πολωνία, Τσεχοσλοβακία Ἑλβετία, Μεξικόν, Ἀργεντινή. Βλέπομεν ἐκεῖ πυροβόλα τῶν 105 καὶ 150 Κρούπ, ὀλμοβόλα, μέσα καὶ βαρέα, συστήματος Ἐραρντ, πυροβόλα τῶν 75 Πυώ καὶ Σνάϊντερ, πολλὰ ρωσικὰ ὅπλα ὅλων τῶν διαμετρημάτων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἕνα μακρὸν ἀντιαεροπορικὸν τηλεβόλον, στρεφόμενον πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις.

Εἰς τὸ ὑπόγειον, ὁ ἐπισκέπτης δύναται νὰ ἴδῃ μίαν θαυμασίαν ἔκθεσιν ἔργων τὰ ὁποῖα ἐτελέσθησαν ἀπὸ τὸ ἰσπανικὸν σῶμα μηχανικοῦ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν συγκοινωνιῶν, ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων καὶ κατεστράφησαν ἀπὸ τοὺς κυβερνητικοὺς εἰς τὰς συνεχεῖς ὑποχωρήσεις των.

Πληροφορούμεθα ὅτι τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1938, οἱ στρατιῶται τοῦ μηχανικοῦ τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, ἔκτισαν πάλιν 918 γεφύρας. Εἴδη αὐτῶν τῶν ἔργων μᾶς ἀποδεικνύουν μὲ πόσην εὐφυΐαν, πόσην φροντίδα προσαρμογῆς εἰς τὰς ἰδιομορφίας τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν μεγαλυτέραν ἢ μικροτέραν ἔκτασιν τῆς καταστροφῆς, ἐνήργησαν εἰς κάθε περίπτωσιν, χρησιμοποιοῦντες τὰ ὑλικὰ τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο ἐπὶ τόπου.

Παντοῦ στατιστικαὶ καὶ πληρέσταται τεχνικαὶ πληροφορίαι δίδουν εἰς τὸν ἐπισκέπτην ὅλας τὰς πληροφορίας ποὺ θὰ ἤθελε. Πελώριαι αἴθουσαι εἶνε ἀφιερωμέναι εἰς τὴν ἀεροπορίαν. Βλέπει κανεὶς ἐκεῖ ἀκρωτηριασμένους σκελετοὺς τῶν ἀεροπλάνων ποὺ κατερρίφθησαν, κινητῆρας, πολυβόλα ἀεροπλάνων. Μία στατιστικὴ μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι κατερρίφθησαν 91 ἀεροπλάνα γαλλικῆς παραγωγῆς: Ποτέζ, Ντεβουατίν, Μπρεγκὲ κτλ.

Μέσα εἰς τὸ ἀνακάτωμα αὐτὸ τῶν διαφόρων ὑλικῶν ποὺ ἐλήφθησαν ἀπὸ τοὺς κυβερνητικοὺς καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἀποκαλύπτει τὴν ἀναρχίαν μέσα εἰς τὴν ὁποίαν κατέρρευσεν ἡ κυβέρνησις τῆς Βαρκελώνης, διακρίνεται παντοῦ ἡ εἰκὼν ἢ ἡ προτομὴ τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο. Τὸ ἤρεμο χαμόγελό του, κάπως μελαγχολικὸ ἐμπρὸς εἰς τὰς καταστροφὰς ποὺ συνεσωρεύθησαν εἰς τὴν χώραν του καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐργασίας ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ, φωτίζει τὴν τάξιν καὶ τὴν καταφανῆ ἀνακούφισιν τῶν πληθυσμῶν, τὴν ὁποίαν ἀντελήφθημεν εἰς τὴν ἐθνικιστικὴν Ἰσπανίαν ποὺ ἐπεσκέφθημεν.

Ἡ δι' αὐτοκινήτου διαδρομή, ἀπὸ τὸν Ἅγιον Σεβαστιανὸν εἰς τὴν Παμπελούναν, μᾶς ἐπιβεβαιώνει αὐτὴν τὴν πρώτην ἐντύπωσιν: δρόμοι θαυμάσιοι, τόσον καλοὶ ὅσον καὶ οἱ καλύτεροι τῆς Γαλλίας. Ἀποβιβαζόμενος εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς πρωτευούσης τῆς Ναβάρρας, εὑρισκόμεθα πρὸ πλήθους, ὅπου κυριαρχοῦν στρατιωτικοὶ καὶ κορίτσια ἐν εὐθυμίᾳ, ἀλλὰ μὲ ἄψογον ἐμφάνισιν. Εἶνε τὸ «πάσεο», ὁ κυριακάτικος περίπατος. Ἂν ἔλειπαν οἱ σάκκοι τῆς ἄμμου ποὺ φράσσουν τὰς εἰσόδους τῶν στοῶν, δὲν θὰ ἀντελαμβάνετο κανεὶς ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἐμπόλεμον χώραν.

Ἐγκάρδιος ὑποδοχὴ μᾶς ἀνέμενε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φρουράρχου τῆς Παμπελούνας, συνταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ Τρονκόζο, ἀδελφοῦ τοῦ γνωστοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ ἱππικοῦ, ποὺ ἀπεπειράθη νὰ ἀπαγάγῃ ἀπὸ τὸν γαλλικὸν λιμένα ἕνα κυβερνητικὸν ὑποβρύχιον. Τὸν εἴδομεν τὴν ἑπομένην: λαμπρὸς καὶ συμπαθητικὸς ἀξιωματικός, τοῦ ὁποίου αἱ περιπέτειαι δὲν ἐμείωσαν τὴν πρὸς τὴν Γαλλίαν φιλίαν του. Ὁ φρούραρχος ἐπίσης μᾶς συνώδευσεν αὐτοπροσώπως παντοῦ ὅπου ἠθέλαμε νὰ μεταβῶμεν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς μας. Εὐαίσθητος καὶ πατριώτης εἶνε πρόθυμος νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον μας καὶ ὁμιλεῖ μὲ ἀληθῆ συγκίνησιν διὰ τὰς ὑποψίας ποὺ διατυποῦνται ἐναντίον τῆς χώρας του.

Νὰ θίξωμεν τὸ ζήτημα; Δὲν βλέπομεν ἀληθινὰ τὴν χρησιμότητα. Αἱ ἀνοησίαι ποὺ ἐλέχθησαν σχετικὰ μὲ τὰς ἐπιθετικὰς διαθέσεις τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο ἐναντίον τῆς Γαλλίας, μᾶς ἀπεκαλύφθησαν τόσον κατὰ τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν ὅλων τῶν συνοριακῶν περιφερειῶν, ὥστε θὰ ἐθεωροῦσαμεν ὑβριστικὸν διὰ τὸν εὐγενῆ ἰσπανικὸν λαὸν καὶ προσβλητικὸν διὰ τὸν ἑαυτόν μας νὰ ἐπιμείνωμεν. Δὲν ὑπάρχει τίποτε, ἀπολύτως τίποτε. Ὅσα ἐγράφησαν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ εἶνε ἀστεῖα καὶ προσβάλλουν μόνον ἐκείνους ποὺ τὰ ἔγραψαν.

Τὸ καλύτερον εἶνε νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ζωὴν καὶ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ μέλλον τῆς ἐθνικιστικῆς Ἰσπανίας.

Στρατηγὸς DUFIEUX

Εἰς τὸ Γ' Ράϊχ

Ἡ συγκρότησις τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας ἐν Γερμανίᾳ

Ἄρθρον τοῦ στρατηγοῦ Τόμας

Αἱ μεγάλαι ἐπιτυχίαι τοῦ ἔτους 1938 ἐπραγματοποιήθησαν ἄνευ πολέμου καὶ ἄνευ αἱματοχυσίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι, εἰς τὴν οἰκονομίαν τὸ ἔτος τοῦτο ἐπέβαλε σκληρὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀπήτησεν ἔντασιν δυνάμεων — ἐκτὸς τῶν δυσχερειῶν, ἃς γενικῶς ἐπροκάλεσεν εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα παρῆλθον καὶ ἐξηφανίσθησαν πρὸ τῶν ἐπιτυχιῶν. Τὰ καθήκοντα τῆς ἡγεσίας τῆς στρατιωτικῆς ἢ πολεμικῆς οἰκονομίας, δὲν εἶνε πάντοτε ἁπλᾶ, διότι πρέπει νὰ συμβιβασθοῦν καὶ νὰ συμβαδίσουν αἱ ἀνάγκαι τοῦ στρατοῦ, μὲ τὰς πραγματικὰς δυνατότητας τῆς οἰκονομίας.

Ἡ πεῖρα τοῦ 1938, τὴν ὁποίαν ἀπεκομίσαμεν, ὄχι μόνον ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς κρίσεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν πόλεμον τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, κατέδειξε τὴν σοβαρότητα τῶν ἑξῆς σημείων: 1) Τὴν ἀνάγκην μιᾶς ὑγιοῦς καὶ ἑνιαίας στρατιωτικοοικονομικῆς ὀργανώσεως, ἰδίᾳ διὰ τὰ κράτη μὲ ἐλλιπῆ οἰκονομικὴν συγκρότησιν. 2) Τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ οἰκονομικὰ θεμέλια ἑνὸς κράτους σήμερον, εἶνε ἐξ ἴσου ἀπαραίτητα καὶ σοβαρά, διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἑνὸς πολέμου, ὅπως τὰ καθαρῶς στρατιωτικά, 3) τὴν ἀνάγκην τῆς συγκροτήσεως τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων καὶ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου, οἰκονομικὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν, 4) τὴν ἀναγκαιότητα ἑνὸς οἰκονομικοῦ σχεδίου, ἱκανοῦ νὰ προβλέψῃ καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας, ὅταν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, τὰ πλαίσια καὶ ἡ ἱκανότης τῆς οἰκονομίας, δὲν ἐπιδέχονται ἐπεκτάσεις, 5) τὴν σημασίαν καὶ ἀξίαν τῆς ὑφισταμένης σχέσεως μεταξὺ τῶν ἀποθηκευμένων ὑλικῶν, τῆς ἰδίας παραγωγῆς καὶ ἐνδεχομένης εἰσαγωγῆς, κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον. Δεδομένου ὅτι τὰ ἀποταμιευθέντα προϊόντα, εἶνε ἀδύνατον φυσικῶς νὰ ἐξαρκέσουν, ὀφείλει ἡ ἐσωτερικὴ παραγωγή, νὰ αὐξήσῃ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὴν ἀποδοτικότητα, ὅπως συμβαίνει τώρα μὲ τὸ τετραετὲς σχέδιον. Ἔχοντες ἐπίσης ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατὰ τὸν πόλεμον θὰ δυσχερανθῇ ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή, θεωρεῖται ὡς πλέον ἡ σοβαρόν, νὰ μελετηθῇ τὸ σχέδιον ἀντιμετωπίσεως ἑνὸς οἰκονομικοῦ πολέμου. 6) Διδακτικὰ παραδείγματα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ πολέμου, δυνάμεθα νὰ ἀντλήσωμεν ἀπὸ τὴν Ἰαπωνίαν. Ἐκεῖ κατεδείχθη ὅτι ἡ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ χρηματοδότησις τοῦ πολέμου, ἦτο κυρίως πρόβλημα οἰκονομικῆς ὀργανώσεως: τὰ ὅρια τῆς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ οἰκονομικῆς τροφοδοτήσεως τοῦ πολέμου, ἐτοποθετήθησαν ἐκεῖ ὅπου οἱ περιορισμοὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀναγκῶν, πρὸς ὄφελος τῶν στρατιωτικῶν, κατέστησαν δυσβάστακτοι. Πράγματι τὸ ἰαπωνικὸν παράδειγμα κατέδειξεν ἐπίσης, ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ χρηματοδότησις τοῦ πολέμου, εἶνε τοσοῦτον δυσχερεστέρα ὅσον ἀσθενεστέρα εἶνε, κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου, ἡ φορολογικὴ ἱκανότης τῶν πολιτῶν καὶ τὰ εἰς κεφάλαια ἀποθέματα τῆς ἀγορᾶς.

Ἐπίσης πολύτιμος παράγων εἶνε ἡ κατοχὴ χρυσοῦ καὶ συναλλάγματος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰσαγομένων καθ' ὑπέρβασιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορευμάτων. Πρὸς τοῦτο, ἂς ἔχωμεν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἰαπωνικὴν τακτικήν. 7) Τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα εἶνε θεμελιῶδες. Αἱ ἀνάγκαι τῆς μεταφορᾶς ὀφείλουν νὰ καλυφθοῦν, εἴτε διὰ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, εἴτε δι' αὐτοκινήτων. 8) Σοβαρὸν ρόλον ἐπίσης παίζει ἡ ἐπιστήμη, διότι διὰ τῶν ἐρευνῶν της τελειοποιοῦνται ἢ ἐφευρίσκονται τὰ μέσα τῆς ἀμύνης τῆς χώρας. Ἡ μόρφωσις τῶν νέων εἰς τὰ Πανεπιστήμια τίθεται ὡς καθῆκον.

Ὡς μεγαλύτερος προμηθευτὴς τῆς γερμανικῆς οἰκονομίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ στρατὸς ἐνδιεφέρθη σοβαρῶς νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἡμερομισθίων. Ἐξ ἐρεύνης διεξαχθείσης ὑπὸ ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ, ἐπιστοποιήθη ὅτι ἐπὶ παραγγελιῶν ἑτοίμων ἐμπορευμάτων, ἐπέτυχον τὸ κατώτατον ὅριον τῶν τιμῶν καὶ οὕτω ἐπραγματοποίησαν σημαντικὰς οἰκονομίας εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν. Ὕψωσις παρετηρήθη εἰς τὰ οἰκοδομικὰ ἔργα, λόγῳ ἀφ' ἑνὸς ἐλλείψεως οἰκοδομησίμων ὑλῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς ὑψώσεως τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐλαχίστων διαθεσίμων ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν.

Σχετικῶς μὲ τὰ ἡμερομίσθια, τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον διηκρίβωσεν, ὅτι ἐκτὸς ὡρισμένης μερίδος εἰδικευμένων ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν τῆς βαρείας πολεμικῆς βιομηχανίας, τὰ ὅρια γενικῶς τῶν ἡμερομισθίων, δὲν μετεβλήθησαν ἀπὸ πενταετίας. Εἰς τὴν οἰκοδομικὴν ὅμως βιομηχανίαν, παρετηρήθη ἀνωμαλία καὶ σημαντικὴ ὕψωσις τῶν ἡμερομισθίων. Τοῦτο προῆλθε κυρίως, λόγῳ τῆς ἀνάγκης, ὅπως τερματισθοῦν τὸ ταχύτερον—συνεπείᾳ τῶν τελευταίων πολιτικῶν γεγονότων— τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα καὶ φυσικὰ αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες, ἐξηγοράσθησαν ἀκριβώτερον.

Πρὸς λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν στρατιωτικο-οικονομικῶν προβλημάτων, ἀπαιτεῖται πρὸ παντός, νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀξία τῆς κοινότητος τῆς ἐργασίας. Ὁ στρατιώτης ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὅτι αἱ ἀνάγκαι του πρέπει νὰ συμβαδίζουν μὲ τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας. Ἡ δὲ οἰκονομία, ὅτι ἡ ζωή της τότε μόνον θὰ ἐξασφαλισθῇ, ὅταν καὶ αὐτὴ ὀργανωθῇ στρατιωτικῶς καὶ ὅταν προστατευθῇ ὑπὸ ἰσχυροῦ ξίφους.

ΜΙΑ ΑΝΗΣΥΧΗ ΨΥΧΗ

Η ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

ΤΟΥ κ. J. LIGNEUL

Ἀντὶ προλόγου εἰς τὸ νέον ἀνάγνωσμά μας, ἡ δημοσίευσις τοῦ ὁποίου ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς μεθαύριον Τρίτης, δημοσιεύομεν κατωτέρω σύντομον σημείωμα περὶ τῆς Αὐτοκρατείρας Ἐλισάβετ, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὸν ἀναγνώστην μίαν γενικὴν ἰδέαν περὶ τῆς μορφῆς, τῆς κάπως μυστηριώδους καὶ σιβυλλικῆς, τῆς ἀτυχοῦς αὐτοκρατείρας. Τὸ νέον ἀνάγνωσμά μας, ὀφειλόμενον εἰς τὸν Γάλλον συγγραφέα κ. J. Ligneul, εἶνε ἀνέκδοτον, δημοσιεύεται δὲ ἤδη διὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ τῆς «Πρωΐας», ἡ ὁποία ἐξησφάλισε τὸ δικαίωμα τῆς μεταφράσεως καὶ δημοσιεύσεώς του.

Ἐλισάβετ τῆς Βαυαρίας, αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας καὶ βασίλισσα τῆς Οὐγγαρίας! Ἡ τραγικὴ ζωή της τὴν κατέστησεν ἡρωΐδα ἀρχαίας τραγῳδίας καὶ τὴν ἀνέδειξεν εἰς αἰώνιον σύμβολον τοῦ πόνου καὶ τῆς μοναξιᾶς. Εἰς τὴν ζωήν της αἱ ἱστορικαὶ λεπτομέρειαι παίζουν δευτερεύοντα ρόλον, ἀποτελοῦσαι τὸ πλαίσιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κινεῖται τὸ θελκτικόν, ἀνυπότακτον καὶ ἀνικανοποίητον αὐτὸ πλάσμα καὶ ὅπου παίζεται τὸ βαθύτερον δρᾶμα τοῦ ἐγώ, τὸ δρᾶμα μιᾶς μεγάλης γυναικείας ψυχῆς, ποὺ ἔζησεν ὡς ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ ὀνείρου καὶ τῆς ἀπόκοσμης γαλήνης. Ἡ ζωὴ τῆς αὐτοκρατείρας Ἐλισάβετ ἀπετέλεσεν ἕνα ἀπὸ τὰ συγκλονιστικὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὑπῆρξε μία ἀποκάλυψις εἰς τὸν κόσμον τῶν αἰσθήσεων καὶ τοῦ πνεύματος. Τὸ μαρτύριόν της συνεκίνησε βαθύτατα τοὺς συγχρόνους της, ὅπως συγκινεῖ καὶ θὰ συγκινῇ καὶ τοὺς μεταγενεστέρους, ἰδιαιτέρως δὲ τοὺς Ἕλληνας, μὲ τὴν χώραν τῶν ὁποίων τόσους δεσμοὺς εἶχεν ἡ δυστυχισμένη αὐτοκράτειρα!

Ἀπόγονος τῶν Βίτελσμπαχ, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν ἀτυχῆ Ὄθωνα, ἡ Ἐλισάβετ τῆς Βαυαρίας εἶνε μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐνδιαφερούσας γυναικείας φυσιογνωμίας. Θυγάτηρ τοῦ ἀρχιδουκὸς Μαξιμιλιανοῦ Ἰωσὴφ τῆς Βαυαρίας, γνωστοῦ διὰ τὸν φιλελληνισμόν του, ἡ Ἐλισάβετ ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τὸν πατέρα της τὴν ἑλληνολατρείαν, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν καὶ ἐξεδήλωσεν ἐμπράκτως, μὲ τὴν ἐπίδοσίν της εἰς τὴν μελέτην τῆς νεοελληνικῆς, μὲ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ «Ἀχιλλείου» εἰς τὴν Κέρκυραν κλπ. Καὶ ἡ προσήλωσίς της αὐτὴ πρὸς ἕνα ἔνδοξον παρελθὸν καὶ ἕνα πολιτισμὸν ὡς ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικός, ὅπου πλανᾶται κανεὶς διὰ τῆς φαντασίας του, ἦτο ἐνδεικτικὴ τοῦ γενικὰ ὀνειροπόλου καὶ ἀνησύχου χαρακτῆρος της. Ἡ ζωὴ τῆς ἐμειδίασεν ἀρχικῶς: εἰς ἡλικίαν 17 μόλις ἐτῶν γίνεται σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ τῆς Αὐστρίας. Ἀλλ' οὔτε εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἡ Ἐλισάβετ εὑρίσκει τὴν εὐτυχίαν της. Καὶ εἰς ὅλον τὸν κατόπιν βίον της θὰ περιπλανᾶται εἰς διαφόρους χώρας, ματαίως ἀναζητοῦσα τὴν γαλήνην, μέχρις ὅτου τὸ δολοφονικὸν ἐγχειρίδιον ἑνὸς ἀνισορρόπου ἀναρχικοῦ τὴν ἀφήνει νεκρὰν παρὰ τὰς ὄχθας τῆς λίμνης τῆς Γενεύης. Προηγουμένως ὅμως θὰ ἔχῃ γευθῇ μὲ καρτερίαν καὶ στωϊκότητα τὸ ὑπερπλῆρες ποτήριον τῶν πικριῶν καὶ τῶν δοκιμασιῶν, τὰς ὁποίας τῆς ἐπιφυλάσσει ἡ Μοῖρα. Ἡ ἀδελφή της δούκισσα Σοφία τοῦ Ἀλανσὸν καίεται ζωντανὴ κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τῆς φιλανθρωπικῆς ἀγορᾶς τῶν Παρισίων. Ἄλλη ἀδελφή της, ἡ βασίλισσα τῆς Νεαπόλεως, ἐκθρονίζεται. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ συζύγου της αὐτοκράτωρ Μαξιμιλιανὸς τοῦ Μεξικοῦ τουφεκίζεται, ἐνῷ ἡ σύζυγός του αὐτοκράτειρα Καρλόττα παραφρονεῖ. Ὁ πολυαγαπημένος ἐξάδελφός της Λουδοβῖκος Β' τῆς Βαυαρίας πνίγεται εἰς τὴν λίμνην τοῦ Στάρνμπεργκ. Ὁ κουνιάδος της κόμις Λουδοβῖκος τοῦ Τράνυ αὐτοκτονεῖ. Ὁ ἀρχιδοὺξ Ἰωάννης τῆς Τοσκάνης παραιτεῖται τῶν τίτλων του καὶ ἐξαφανίζεται μυστηριωδῶς. Ὁ ἀρχιδοὺξ Γουλιέλμος φονεύεται κατά τινα πτῶσιν ἀπὸ τὸ ἄλογό του, ἡ ἀνεψιά της ἀρχιδούκισσα Ματθίλδη καίεται ζωντανὴ εἰς ἕνα πύργον της. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀρχιδουκὸς Ἰωσὴφ φονεύεται εἰς κυνηγετικὸν ἀτύχημα. Ἡ Ἐλισάβετ, ἡ τρυφερωτάτη αὐτὴ γυναῖκα, μὲ τὴν λεπτοτάτην εὐαισθησίαν της καὶ τὸν ρωμαντισμόν της, δέχεται ὅλα αὐτὰ τὰ πλήγματα τῆς μοίρας καὶ ζῇ ὅλας τὰς πέριξ τραγῳδίας. Καὶ διὰ νὰ συμπληρωθῇ τὸ μαρτύριόν της, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Γολγοθᾶ, δέχεται καὶ τὸ ὕστατον πλῆγμα: ὁ υἱός της Ροδόλφος αὐτοκτονεῖ εἰς τὸ Μάγιερλιγκ.

Ποίας δυνάμεις ἔκλειεν εἰς τὴν ψυχήν της ἡ μαρτυρικὴ αὐτὴ γυναῖκα διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνθέξῃ εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς συμφοράς ; Πῶς ἀντέδρασεν εἰς τὰς τόσας καταιγίδας τῆς ζωῆς ἡ μαρτυρικὴ αὐτοκράτειρα, ἡ ὁποία ἦτο πλασμένη διὰ νὰ ζήσῃ εἰς ἕνα ἄλλον κόσμον; Πῶς ᾐσθάνθη τὰς δοκιμασίας τῆς εἱμαρμένης ἡ ὑπερευαίσθητη καρδιά της, ἡ ὁποία ἔπαλλε δι' ὅ,τι ὡραῖον καὶ ἀνώτερον δύναται νὰ δώσῃ ἡ ζωή ; Ἡ μαρτυρικὴ ζωὴ τῆς αὐτοκρατείρας Ἐλισάβετ ἀποτελεῖ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἕνα ἄλυτον πρόβλημα, τὸ ὁποῖον μόνον ἀπὸ τὸν ἀνεξάντλητον καὶ μυστηριώδη κόσμον τῆς γυναικείας ψυχῆς ἠμπορεῖ κάπως νὰ διαφωτισθῇ.

Ἡ αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ τῆς Αὐστρίας εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν

Ὁ Κ. Χρηστομάνος συνεδέθη, ὡς γνωστόν, στενῶς μετὰ τῆς Αὐτοκρατείρας Ἐλισάβετ. Ὑπῆρξε δι' αὐτὴν ὄχι ἁπλῶς ὁ διδάσκαλός της διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς νεοελληνικῆς καὶ ὁ συνοδός της εἰς τοὺς περιπάτους καὶ τὰ ταξίδια, ἀλλὰ ὁ ἀχώριστος πνευματικὸς σύντροφος. Καὶ ἀπὸ τὸν Χρηστομάνον ἔχομεν τὰς καλυτέρας πληροφορίας διὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ἐλισάβετ. Ἰδοὺ πῶς περιγράφει οὗτος τὴν πρώτην συνάντησίν του μὲ τὴν Ἐλισάβετ στὸ πάρκο τῶν ἀνακτόρων τοῦ Λάϊντς:

«Διὰ μιᾶς βρέθηκε μπροστά μου ΕΚΕΙΝΗ, χωρὶς νὰ τὴν ἀκούσω νάρθῃ, μαυροφόρα καὶ λυγερὴ σὰν κυπαρίσσι...

«Πρὶν ἀκόμα μ' ἀγγίξῃ ἡ σκιά της γιὰ νὰ μὲ κάνῃ νὰ πεταχτῶ τρομαγμένος ἀπὸ τὄνειρο ποὺ μέσα του χανόμουν, αἰσθάνθηκα τὸ πλησίασμά της, καὶ αὐτὸ τὸ αἴσθημα, ἂν καὶ γεννήθηκε σύγχρονα μὲ τὸν ἐρχομό της, μοῦ φάνηκε σὰν νὰ βρισκόταν στὴν ψυχή μου ἀπὸ καιρό, σὰ νάχα ζήσει μαζί του ὧρες καὶ χρόνια. Στεκόταν ἐνώπιό μου λίγο γερμένη πρὸς τὰ ἐμπρὸς μὲ τὸ κεφάλι της ξεχώριζε ἀπὸ τὸ βυθὸ μιᾶς λευκῆς ὀμπρέλλας διάφεγγης ἀπ' τὶς ἀχτῖδες τοῦ ἡλίου, ποὺ κάνανε σὰ μιὰ φωτεινὴ καταχνιά, ἴδιο ἕνα φωτοστέφανο, γύρω στὸ μέτωπό της... Μέσα μου ἔλεγε μιὰ φωνὴ πῶς αὐτὴ ἡ αὐτοκράτειρα δὲν ἦτανε μόνο μιὰ αὐτοκρατόρισσα, ἀλλ' ὅτι, βρισκόμουν μπρὸς σὲ μιὰ ἐμφάνιση ἀπὸ τὶς πιὸ ἰδανικὲς καὶ τὶς πιὸ τραγικὲς τῆς ἀνθρωπότητος... Μὲ βοήθησε... καὶ εἶπε πάντα μὲ τὶς φωτεινὲς ἀχτῖδες τῆς καλωσύνης στὰ μάτια της:

— Ὅταν οἱ Ἕλληνες μιλοῦν ἑλληνικά, εἶνε σὰ μουσική!».

Καὶ στοὺς «Χαιρετισμούς» του ὁ Ἕλληνας θαυμαστὴς τῆς Ἐλισάβετ γράφει:

«Ἡ κεφαλή της ὑψώνεται στοὺς ὤμους της μὲ τὴν εὔθραυστη χάρη ποὺ τὴν ἔχουν τόσο ξέχωρη τἄνθη μὲ τὰ μακριὰ τὰ κλώνια. Περισσότερο παρὰ σ' ἄλλους θνητοὺς κάνει τὴν ἐντύπωση τὸ κεφάλι της, ὅτι εἶνε τὸ στεφάνωμα καὶ ἡ τελικὴ συνήχησις τῶν μουσικῶν γραμμῶν τοῦ σώματός της. Τὸ πρόσωπό της εἶνε ἐλαφρὰ γερμένο πρὸς τὰ ἐμπρός, ἐνῷ ὁ τράχηλος ποὺ ἐπάνω του ἀναπαύεται ἡ σκιαδερὴ κορῶνα τῶν μαλλιῶν της λυγίζει πρὸς τὰ πίσω σὰν νἄθελε ν' ἀνασηκωθῇ ψηλότερ' ἀπὸ κάποιο ἐπίπεδο...

»Στὴν κόμη της ἔχει χυθῆ τῆς νύχτας τὸ σκοτάδι...

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Θεάματα

Σήμερον
'Απογευματιναί - Έσπεριναί

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 5 καὶ 9.30 μ.μ. «Σχολεῖον κακογλωσσιᾶς».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ('Ημικρατικόν). «'Η Λαίδη Μπέτση ἐξοφλεῖ».
ΑΝΔΡΕΑΔΗ (Θέατρον 'Αλίκης). «'Η Νανὰ καὶ τὸ σόϊ της».
ΙΝΤΕΑΛ (Μηλιάδης—Κυριακός, συνεργασία Μαυρέα). «Κορίτσια τῆς παντρειᾶς».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Χρυσὲς γάμπες», ἐπιθεώρησις.
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Πειρ.). «Τὸ φιντανάκι».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Οἱ εὔθυμοι Τυρολέζοι».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ὁ ὑπόκοσμος» καὶ Τρικὸς καὶ Κακολέ.
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «'Η ὡραία τυχοδιῶκτις».
ΙΡΙΣ. «'Αθῶα ἁμαρτήματα».
ΚΡΟΝΟΣ. «Μεγάλη δοκιμασία».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Ἔρωτες μεσονυκτίου».
ΟΡΦΕΥΣ. «'Αλκαντράς».
ΟΥΦΑ. «Κάτια».
ΠΑΛΛΑΣ. «Γκόλντουϊν Φόλις».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Τὸ φάσμα τῆς Ὄπερας».
ΡΕΞ. «Οἱ εὔθυμοι Τυρολέζοι».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Πριγκίπισσα τῆς Τσάρνας».
ΣΙΝΕΑΚ. 'Επίκαιρα κλπ. ἀπὸ 10 π.μ.
ΣΙΝΕΜΟΝΤ. 'Επίκαιρα κλπ. ἀπὸ 10 π.μ.
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Μέσα στὶς φλόγες».
ΑΡΗΣ. «13ος ἔνορκος».
ΑΤΘΙΣ. «'Η καρδιὰ τῆς μάννας».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «100 ἄνδρες ἕνα κορίτσι».
ΕΛΛΑΣ. «Λησταὶ τοῦ Ράντς».
ΘΗΣΕΥΣ. Δόκτωρ 'Επαμεινώνδας».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Τὸ τελεσίγραφον τοῦ Σεραγιέβου».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρατ.). «Ὅταν ἡ καρδιὰ κτυπᾷ».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ὁ ὅρκος τῶν τεσσάρων».

Πειραιῶς καὶ Προαστίων

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «'Αγνὴ Σουζάννα».
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ. «Ὁ ταυρομάχος».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ὁ ἱππότης Λαγκαρντέρ».
ΠΑΛΛΑΣ. «'Εξέγερσις στὸ Μαρόκο».
ΡΕΞ. «'Η χιονάτη καὶ οἱ 7 νᾶνοι».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «'Η ναυμαχία τῆς Φάλκλαντ».
ΦΟΙΒΟΣ. «'Η χιονάτη καὶ οἱ 7 νᾶνοι».
ΧΑ-Ι-ΛΑ-Ι-Φ. «Μαρινέλλα».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκ.). «Χαμένος ὁρίζων».
ΕΚΛΑΙΡ (Κοκ.). «Ὁ δρόμος τοῦ ὑποβρυχίου».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκ.). «'Αστυνόμος Χ. 9.».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Χαρ.). «'Ασιατικὴ θύελλα».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκ.). «Ρεβέκκα».
ΓΚΡΕΚΑ (Ν. Φαλ.). «Μιὰ ζωὴ χωρὶς ἱστορία».
ΑΣΤΗΡ (Ν. 'Ιων.). «Λεγεὼν τῆς τιμῆς».
ΕΤΟΥΑΛ (Καλ.). «'Ηρωϊκὰ κορόϊδα».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ (Ν. Φιλ.). «'Ιππότης χωρὶς πανοπλίαν».
ΚΡΟΝΟΣ (Ν. 'Ιων.). «Μαννεκέν».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ (Βύρ.). «Δαίμων τῆς Σιβηρίας».
ΟΡΦΕΥΣ (Βουλ.). «Γυμνὸ μοντέλο».

Αὔριον

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 'Αργεῖ.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ('Ημικρατικόν). 'Αρκεῖ λόγῳ δοκιμῶν.
ΑΝΔΡΕΑΔΗ (Θέατρον 'Αλίκης). «'Η Νανὰ καὶ τὸ σόϊ της».
ΙΝΤΕΑΛ (Μηλιάδης—Κυριακός, συνεργασία Μαυρέα). «Κορίτσια τῆς παντρειᾶς».

ΑΝΔΡΕΑΔΗ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
μὲ τὴν κωμωδίαν
Η ΝΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΟΪ ΤΗΣ!
ΑΥΡΙΟΝ
Καθαρὰ Δευτέρα:
ΜΟΝΟΝ ΛΑ·Ι·ΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΟΝΕΙΡΑ ΠΟΥ ΣΒΗΣΑΝΕ

ΜΟΝΤΙΑΛ. (Χρυσὲς γάμπες», ἐπιθεώρησις.
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. 'Αργεῖ.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Σουέζ».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Χαμένος ὁρίζων».
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «Ροζαλί».
ΙΡΙΣ. «Λεγεὼν τῆς τιμῆς».
ΚΡΟΝΟΣ. «Ὁ Ἥρως τοῦ Μάρνη».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Μαρινέλλα».
ΟΡΦΕΥΣ. «Τὸ ἀνθρώπινον κτῆνος».
ΟΥΦΑ. «Κάρμεν».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ὁ Ἥρως τοῦ Μάρνη».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Τὸ στοιχειωμένο καράβι».
ΡΕΞ. «Σουέζ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ταρακανόβα».
ΣΙΝΕΑΚ. 'Επίκαιρα κλπ. ἀπὸ 10 π.μ.
ΣΙΝΕΜΟΝΤ. «'Ιπποδρόμιον καὶ Σαρλῶ».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ταρακανόβα».
ΑΡΗΣ. «Ἔρωτες μεσονυκτίου».
ΑΤΘΙΣ. «Ρεβέκκα».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Στοῦ χοροῦ τὸν ἴλιγγο».
ΕΛΛΑΣ. «Ἕνας ἐναντίον τεσσάρων».
ΘΗΣΕΥΣ. «Ρομπὲν τῶν δασῶν».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Θύελλα».
ΟΡΦΕΥΣ (Βουλ.). «Ταραντέλλα».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρ.). «Ὁ ὑπόκοσμος».

Πειραιῶς καὶ Προαστίων

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «'Εξέγερσις στὸ Μαρόκο».
ΚΑΠΙΤΟΛ «Ξαναθὶζουν τὰ ρόδα».
ΠΑΛΛΑΣ. «Εὔθυμοι Τυρολέζοι».
ΡΕΞ. «'Ηρωϊκὰ κορόϊδα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Πριγκίπισσα τῆς Τσάρντας».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μεθύμνης — Μοσχονησίων 19

Θὰ ἦταν ΝΤΡΟΠΗ νὰ παρασυρθῇ μέσα στὸ ρεῦμα τῆς ἀνιαρᾶς διαφημιστικῆς φιλολογίας ἕνα ἔργο

ποὺ τὸ ΑΦΘΑΣΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ του καὶ ἡ ΑΠΡΟΣΜΑΧΗΤΗ ΔΥΝΑΜΙΣ του ἀναβλύζουν μέσα ἀπ' τὸ μεγάλο του τίτλο

Ο ΗΡΩΣ ΤΟΥ ΜΑΡΝΗ

LES HEROS DE LA MARNE

Τὸ πειὸ δυνατό, τὸ πειὸ συγκλονιστικό, τὸ πειὸ ἀνθρώπινο

ΔΡΑΜΑ

πλεγμένο μέσα στὸ φόντο τῶν ὡραιοτέρων συναισθημάτων καὶ τῆς ἀγριωτέρας ἀνθρωπίνης πάλης

Αἱ πολεμικαὶ σκηναὶ τοῦ ἔργου παρεχωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Γαλλικοῦ Στρατοῦ ἐκ τῶν ἐπισήμων κινηματογραφικῶν ἀρχείων του

Τὸν κυριώτερο ρόλο τοῦ συγκλονιστικοῦ αὐτοῦ ἔργου ἐμψυχώνει σὰν γίγαντας ἀληθινός, ὁ μεγάλος

ΡΑΙΜΥ
ΑΥΡΙΟΝ
ΣΥΧΡΟΝΟΣ ΠΡΟΒΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗΣ 10ης ΠΡΩ·Ι·ΝΗΣ
ΚΡΟΝΟΣ-ΠΑΛΛΑΣ
10—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ. - 36 - «Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ»

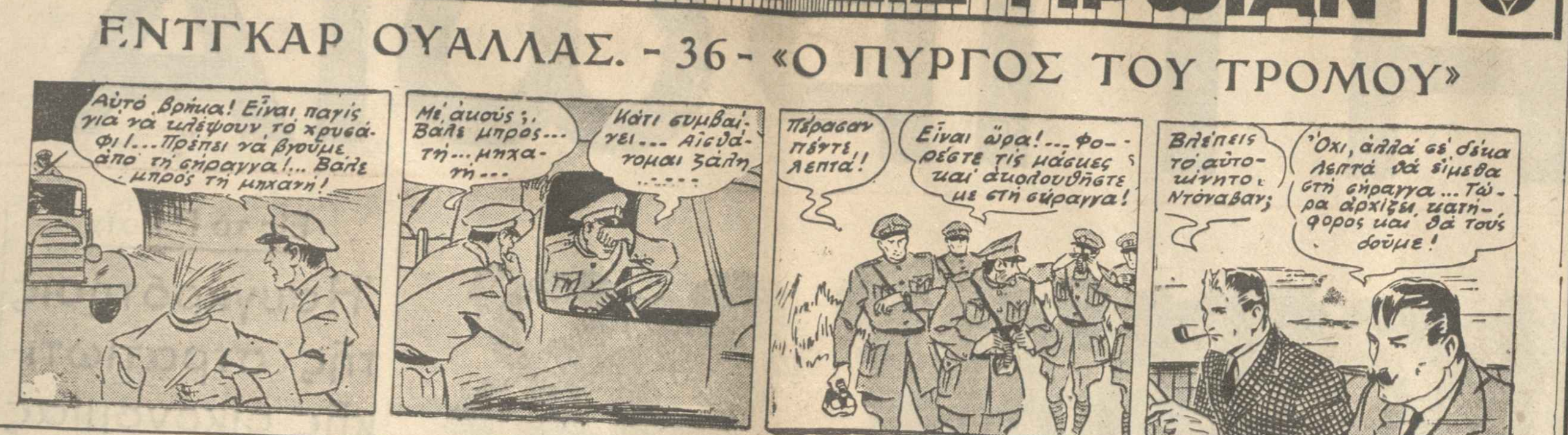
Αὐτὸ βρῆκα! Εἶναι παγὶς γιὰ νὰ κλέψουν τὸ χρυσάφι!... Πρέπει νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴ σήραγγα!... Βάλε μπρὸς τὴ μηχανή!
Μὲ αὐτούς;... Βάλε μπρὸς... τὴ... μηχα-τή...
Κάτι συμβαίνει... Αἰσθάνομαι ζάλη.....
Πέρασαν πέντε λεπτά!
Εἶναι ὥρα!... Φορέστε τὶς μάσκες καὶ ἀκολουθῆστε με στὴ σήραγγα!
Βλέπεις τὸ αὐτοκίνητο Ντόναβαν;
Ὄχι, ἀλλὰ σὲ δέκα λεπτὰ θὰ εἴμεθα στὴ σήραγγα... Τώρα ἀρχίζει κατήφορος καὶ θὰ τοὺς δοῦμε!

Τὸ «κοτιγιὸν»

Ὑπάρχουν πολλὰ «ἄκρα ἄωτα» χιουμοριστικὰ καὶ ἐνίοτε «σκαμπρόζα» διαφόρων πραγμάτων, ὅπως τὰ γνωστὰ τῆς ταχύτητος, τῆς ἀναιδείας, ἀκόμη καὶ τοῦ θλιβεροῦ γέλωτος ποὺ εἶνε κατὰ τὸν γαλλικὸν ὁρισμὸν «rire de croque-mort qui s'enterre lui-même». Ἀλλὰ ποιὸς θὰ μποροῦσε νὰ εἰπῇ τὸ «ἄκρον ἄωτον» τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ «κοτιγιόν», τοῦ χάρτινου ἀποκριάτικου καπέλλου, ποὺ ἐπῆρε κυρίως αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἐφήμερα ἀθύρματα τοῦ «κοτιγιόν;»...

Ὁ φτωχὸς ἐκεῖνος διάβολος, ποὺ ἦταν μελανιασμένος ἀπὸ τὸ κρύο, δὲν τὸ ἐφοροῦσε οὔτε ἀπὸ φιλοπαίγμον κέφι, οὔτε κανένα ἄλλο κίνητρον ἀποκριάτικο... Ἐκρύωνε, καὶ τὸ εἶχε φορέσει, ὅπως θὰ ἐφοροῦσε ἕνα οἱονδήποτε κάλυμμα τοῦ κεφαλιοῦ, ποὺ «ἐξύριζε» ἐκεῖ περὶ τὰ Χαυτεῖα, τὸ ἀθηναϊκὸν ψιλοβόρρι... Ἂν ἠμποροῦσε, θὰ ἐφοροῦσε ἕνα κασκέτο, ἕνα καπέλλο, ἕνα σαρίκι, μίαν μίτραν ἱερατικήν... Ἐβρῆκε ἕνα «κοτιγιὸν» καὶ τὸ ἐφόρεσε. Ἠμπορεῖ νὰ ἦταν ἀστεῖος γιὰ τοὺς ἄλλους, γελοῖος γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ κατὰ βάθος ἦταν εὐτυχής. Δὲν ἐκρύωνε πειά!....

Εἶνε μερικαὶ περιστάσεις, ὅπου ἡ ἀνάγκη εἶνε τόση, ὥστε χάνεται κάθε γνῶσις καὶ αἴσθησις τοῦ γελοίου. Κατὰ τὴν τραγικὴν φυγὴν ἐκ Σμύρνης, διηγεῖτο κάποιος, ὅτι κάποιος γνωστὸς καὶ εὐϋπόληπτος Σμυρναῖος, ἀφοῦ ἔβγαλε τὰ βρεγμένα του ρουχα, περιεφέρετο ὕστερα εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ φιλοξένου πλοίου, μὲ μίαν κουβέρταν, ἐν εἴδει χλαμύδος!.... Καὶ μὲ αὐτὸ τὸ κωμικοτραγικὸν ἔνδυμα, ἐπήγαινε καὶ ἤρχετο, συνωμιλοῦσε καὶ ἐχαιρέτα γνωστούς, χωρὶς οὔτε αὐτὸς νὰ αἰσθάνεται ἐντροπήν, οὔτε οἱ ἄλλοι γέλιο!...

Ὁ σημερινὸς φτωχὸς διάβολος, θὰ ἐξεκινοῦσε σὲ λίγο πεζῇ, γιὰ τὴν μακρινή του συνοικία, μὲ ὕφος ἀνθρώπου ποὺ ἐγλέντησε τὶς Ἀποκριές... Στὸ σπίτι του, θὰ τὸν ὑποδέχονταν ἴσως μὲ γέλια... καὶ ἴσως κι' αὐτός, νὰ ἐγελοῦσε τότε, κάνοντας τὸν «μασκαρᾶ»...

Μά, ἐδῶ, στὴν πολύβοη κεντρικὴ γωνιὰ τῆς πρωτευούσης, ἦταν ἕνα μικρὸ ναυάγιον, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ εἶνε οὔτε κωμικόν!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Αἱ ἑορταὶ τῆς Πλάκας

Σήμερον τελευταίαν Κυριακὴν τῶν Ἀπόκρεω θὰ συνεχισθοῦν αἱ ἑορταὶ Πλάκας—Ψυρῆ, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ παρελάσουν καὶ πάλιν τὰ ἅρματα τοῦ Καρναβάλου, τῶν μοντέρνων ἀνδρογύνων, τῆς Ὄπερας τῆς Φραγκφούρτης καὶ ἄλλα. Ἡ ἐκκίνησις τῶν ἁρμάτων θὰ γίνῃ ἐκ τῆς πλατείας Ἀκροπόλεως περὶ ὥραν 3ην μ.μ., ἡ δὲ πομπὴ θὰ περιέλθῃ διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῶν συνοικιῶν Πλάκας — Ψυρῆ, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Φιλαρμονικὴν τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης μετὰ ὁμάδος πιερρότων.

Τὴν ἑσπέραν τὰ καοῦν πυροτεχνήματα εἰς τὰς πλατείας Πλάκας καὶ Ψυρῆ. Οἱ ὁδοὶ τῶν ἄνω συνοικιῶν ἔχουν πλουσίως διακοσμηθῆ. Διάφορα κοτιγιὸν θὰ διανεμηθοῦν εἰς τὸν κόσμον διὰ τοῦ πλέον πρωτοτύπου τρόπου.

Ὁ πειραϊκὸς Καρνάβαλος

Σήμερον τὴν 3ην ἀπογευματινὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ θὰ γίνῃ ἡ παρέλασις τοῦ πειραϊκοῦ Καρναβάλου διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. Τὴν παρέλασιν θὰ παρακολουθήσουν ὁ ὑπουργὸς - διοικητὴς Πρωτευούσης κ. Κοτζιᾶς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ὁ χορὸς τῶν λογοτεχνῶν

Μέσα εἰς ἀληθινὴν καλλιτεχνικὴν ἀτμόσφαιραν ἔγινε τὴν Πέμπτην εἰς τὴν Στέγην Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν ἡ Χορευτικὴ βραδυὰ τῶν Λογοτεχνῶν, ἡ ὁποία ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Ὁ διάκοσμος ὡραιότατος καὶ ἡ συγκέντρωσις ἐκλεκτὴ καὶ ζωηρά, ἀποτελουμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἀνθρώπους τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Ὁ χορὸς διήρκεσε μέχρι τῆς 2ας πρωϊνῆς μὲ ἐγκάρδιον ζωηρότητα, τὴν ὁποίαν ἐπέτεινον οἱ σατυρικοὶ στίχοι, τοὺς ὁποίους ἀπήγγειλεν ἡ κ. Μιράντα Μυράτ. Παρευρέθησαν ὁ δήμαρχος κ. Πλυτᾶς, ὁ διευθυντὴς Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν κ. Κ. Μπαστιᾶς, ὁ διευθυντὴς Καλῶν Τεχνῶν κ. Π. Πρεβελάκης, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Λογοτεχνῶν κ. Μ. Μαλακάσης, ὁ πρόεδρος τῆς Στέγης Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν κ. Κ. Πάγκαλος καὶ ἄλλος ἐκλεκτὸς κόσμος, ἐκ τοῦ ὁποίου σημειοῦμεν τὰς κυρίας Κοτζιᾶ, Μαλακάση, Καρθαίου, Μυρτιώτισσαν, Μαλάμου, Ταρσούλη, Ἰακωβίδου, Ἐπτανησίαν, Γκινοπούλου, Νικολαΐδου, Κόντογλου, Βαρδουλάκη, Σαραντίδη, Σιφναίου, Φρέρη καὶ ἄλλας, ὡς καὶ τὰς δίδας Στεφάνου, Κλαυδιανού, Νικολαΐδου, Καρθαίου, Μπεκιάρη, Τσακασιάνου καὶ ἄλλας.

Συναυλίαι

Εἰς τὰς 2 Μαρτίου, ἡμέραν Πέμπτην, θὰ δοθῇ εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ρεσιτὰλ πιάνου τῆς δ. Μαρίκας Παπαπάνου. Ἡ ἐκλεκτὴ καλλιτέχνις θὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ μετὰ ἀπουσίαν δύο ἐτῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔπαιξεν ἐπανειλημμένως καὶ μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας εἰς τὰ κυριώτερα εὐρωπαϊκὰ κέντρα.

— Ἡ συναυλία τοῦ πιανίστα Βιντοῦσσο, τὴν ὁποίαν τὸ Ἰταλικὸν Ἰνστιτοῦτον Ἀνωτέρων Σπουδῶν δίδει τὴν προσεχῆ Παρασκευήν, 24ην τρέχοντος, ὥραν 6.30 μ. μ. εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη (Ρέξ), ἐμφανίζεται ὡς καλλιτεχνικὸν γεγονός. Πράγματι, ὁ διακεκριμένος καλλιτέχνης, ὁ ὁποῖος μετέσχεν ἐσχάτως μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν εἰς συμφωνικὰς συναυλίας τοῦ Αὐγουσταίου τῆς Ρώμης καὶ τῆς Σκάλας τοῦ Μιλάνου, ἔρχεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰδικῶς μετακληθεὶς διὰ τὴν συναυλίαν ταύτην ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ Ἰνστιτούτου. Ὁ Βιντοῦσσο εἶνε πιανίστας μὲ μεγάλα καλλιτεχνικὰ καὶ τεχνικὰ προσόντα, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ ἐπιδείξῃ εἰς ἓν πλούσιον πρόγραμμα, περιλαμβάνον μεταξὺ ἄλλων τὴν «Χρωματικὴν φαντασίαν» τοῦ Μπάχ, τὴν σονάταν 53 τοῦ Μπετόβεν, τὴν Πολωναίζαν καὶ τὴν Μπερσέζαν τοῦ Σοπέν, συνθέσεις τῶν Ἰταλῶν Ρεσπίγγι, Μαλιπιέρο καὶ φούγκα καὶ τέλος τὰς ἓξ θαυμασίας «μελέτας» τοῦ Λίστ.

Ἡ ποντιακὴ βραδυὰ

Σήμερον τὴν 10ην μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θεάτρου «Ἀργυροπούλου» (πρώην Ντελλίς) δίδεται ἡ «Ποντιακὴ Βραδυά», ἡ ὁποία θὰ ἀποτελέσῃ ἕνα πραγματικὸν καλλιτεχνικὸν γεγονὸς διὰ τὴν πρωτεύουσαν. Ἐκτὸς τῶν εὐρωπαϊκῶν χορῶν κατεβλήθη προσπάθεια ἀπὸ τοὺς ὀργανωτὰς ὅπως ἐπιδειχθοῦν κατὰ τρόπον ἄρτιον εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν οἱ ἰδιόρρυθμοι χοροὶ τοῦ Πόντου καὶ τὰ ὡραῖα δημοτικὰ τραγούδια. Οἱ εἰδικῶς μετακληθέντες ἀπὸ τὰ σύνορα ἀκρῖται θὰ χορεύσουν τοὺς περιφήμους πολεμικοὺς χορούς, τὴν «σέρα» καὶ τὸν ποντιακὸν «πυρρίχιον». Ὁμάδες κοριτσιῶν μὲ τὰς γραφικὰς τοπικὰς των στολὰς θὰ ἐκτελέσουν θὰ δημοτικὰ τραγούδια τοῦ Πόντου συνοδείᾳ τῆς ποντιακῆς λύρας. Τὸ λαχεῖον πλούσιον, ἐπίσης καὶ τὰ κοτιγιόν.

Παιδικὸς χορὸς

Κατόπιν τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας τοῦ χοροῦ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων (Δημοκρίτου 14) ὁ παιδικὸς χορός, ὥρα 4—9 μ.μ. Τιμὴ εἰσιτηρίου δρ. 25.

Σκίτσα τοῦ Καρναβαλιοῦ

Σερενάτα

Μούδωσες τὸ χεράκι σου,
καλή μου νὰ φιλήσω...
Μὴ μοῦ τὸ παίρνης πίσω!...
Μοῦ σβήνεις τὴ ζωή!...

Ἄς ἤτανε στὸ πλάϊ σου,
καλή, νὰ ξενυχτήσω...
ἀπ' τ' ἁπαλὸ τὸ δείλι,
ὥς τὸ γλυκὸ πρωΐ...

Καλή μου, μὲς στ' ἀτλάζινο,
τὸ ντόμινο, πῶς μοιάζει,
σὰν μέρα ποὺ χαράζει
ἡ ὡραία σου μορφή...

Καλή μου, ἄς μὴν ξημέρωνε,
ἡ νύχτα αὐτὴ ποὺ σβήνει.
Στὴν θεία της γαλήνη,
ἡ ἀγάπη ζῇ κρυφή!...

Μπαλλάντα

Στὸ «Μπάλ - ντὲ Τέτ»
αὐτὸς τὴν ἐσυνήντησε,
κι' εἶπαν κι' οἱ δυό:
«Φεῦ!... Οἵα κεφαλή!»

Ἐχόρεψαν, ἐφλέρταραν,
τσιμπήθηκαν,
κι' εἴχανε... «Μὰλ - ντὲ - τέτ»,
κι' οἱ δυό, πολύ!...

Στοὺς «χημικοὺς»
λιγάκι τὰ μπερδέψανε,
καὶ φτειάξανε
«ἑνώσεις» σοβαράς.

Γλυκόζην ὅλη νύχτα
ἐξυμώσανε,
μὰ ἐβγήκανε
μὲ «βάσεις» καθαράς...

Στὸ «Λύκειον»
τὰ καναν λίγο θάλασσα
στὸ «τσάμικο», στὸ «μπάλο,
στὸ «στριφτό»...

Λιγάκι ἂν ἐκρατοῦσε
τὸ ξεφάντωμα,
θάφταναν στοῦ «Ἠσαΐα»
τὸ «συρτό»!...

Μὰ στοῦ «Πολυτεχνείου»
τὰ τσακίσματα,
«πολυτεχνίτες»
βρέθηκαν γεροί!...

Θυμήθηκαν
τοῦ κύκλου τά... γυρίσματα
καὶ σκέφτηκαν,
πῶς εἶν' κι' ἄλλοι χοροί!...

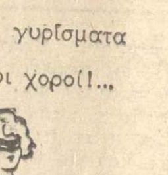

Ἀπάτη

Μικρὴ ξανθειά !... Δὲ μὲ γελᾶς [καὶ πάλι !...
Μαῦρα μαλλιά, στολίστηκες, [τρελλή !...
Μὰ ἐγώ, στὸ πεῖσμα, μὲς στὸ [Καρναβάλι,
Σοῦ τὤσκασα καὶ πάλι τὸ φιλί!

Καὶ τώρα, κακιωμένη μὲ κυτ-[τάζεις,
τὴν μάσκα σου, μὲ πεῖσμα τὴν [πετᾶς.
Δὲ μὲ γελᾶς... Τὰ πέρνω ὅσα [μοῦ τάζεις,
κι' ὁ ἔρωτας, δὲν εἶνε χωρατᾶς!

Δὲν σ' ἔχω, ἀγαπημένη μου, [διαλέξει,
στόμα γλυκό, μονάχα γιὰ μιλιά...
στόμα ποὺ θέλει μοναχὰ νὰ [παίζῃ !...
Ἐγὼ τὸ θέλω, μόνο γιὰ φιλιά!...

Καὶ τώρα, ὅ,τι κι' ἂν πῇς εἶσαι [δικιά μου,
Καὶ τώρα, ὅ,τι κι' ἂν πῶ δικός [σου ἐγώ.
Ἔλα, μικρὴ τρελλή, στὴν ἀγ-[καλιά μου.
. . . .
«...Κι' ἂν ἔφταιξα, πικρά, τ' ὁ-[μολογῶ !...».

Δύο κόσμοι

«Φέρτε, φέρτε σαμπάνια νὰ με-(θύσουμε!...»
—Κι' ἄς εἶνε καὶ ρετσίνα ἀπ' τὸ (βαρέλι...
Φέρτε κρασί, κάθε καημὸ νὰ (σβήσουμε.
Βισάντο, μπρούσκο ἢ καὶ κοκ-(κινέλι...

«Φέρτε μας ρόδα, στέψατε τὴν (κόμην μας,
μὲ ρόδα τοῦ Σιρὰζ καὶ τῆς Βεγ-(γάλης...»
—Ἂν ἔμειναν καὶ λίγα μαρουλό-(φυλλα,
στεφάνι, ἄς μᾶς τὰ πλέξῃ ὁ μπα-(κάλης!...

«Φέρετε δούλας! Τῆς Περσίας ἰ-[ασμου,
Ἀφρικανὲς λαζέλλες !... Τευτο-(νίδες!...»
—Κάπελλα!... Ἡ ρετσίνα μᾶς ἐ-(λίγωσε!..
Δὲν φέρνεις γιὰ μεζὲ λίγες μα-(ρίδες;

«Καλέσατε τὰς αὐλητρίδας, ἄρ-(χοντες!..
Καλέσατε τοὺς παίκτας τῶν σαμ-(βύκων!..
—Καλά, παιδιά, ὡς ἐδῶ τὰ κατα-(φέραμε.
Πεζῇ, ὅμως, πῶς τραβᾶνε γιὰ (τὸν οἶκον;..

Ἀναπλιώτικο

Μία μπούκλα...

(Ταγκὸ)

Ἔχει φυλάξει, ἀπ' τὰ παλιά,
Μέσ' στὸ μυαλό του·
— Σὲ καλό του!...
Μιὰ μπούκλα ἀπ' τὰ χρυσᾶ μαλλιά,
Μιᾶς κολομπίνας·
Μιᾶς τσαχπίνας·
Ποὔειχε γνωρίσει «εἰς τὰς Ἀθή-[νας!...»

Κάποτε... κάπου... ἕναν καιρό...
— Σ' ἕναν ἀσήμαντο χορό,
Μιᾶς συνοικίας·
—«Στ' ἄνθος τῆς ἡλικίας!...»
Τὴ χόρεψε στὴν ἀγκαλιά του·
Κι' ἔσμιξαν τὰ μαλλιά της,
Στὰ μαλλιά του!...

Κι' αὐτὸς μέ... τὸ μυαλό του,
— Σὲ καλό του!
Τῆς ἔκοψε μιὰ μπούκλα ἀπ' τὰ χρυ-[σᾶ της τὰ μαλλιά·
Καὶ τὴ φυλάει, ἀκόμη, ἀπ' τὰ παλιά·
Μέσ' στὸ μυαλό του!...
— Σὲ καλό του!...

Α. ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

Προβλήματα ζατρικίου

220

Ὑπὸ Β. Δ. Λύρη
(Πρωτότυπον)

Μαῦρα

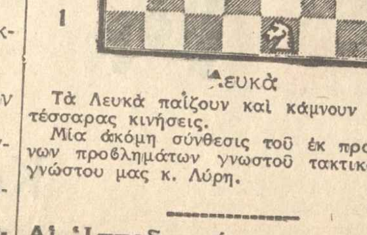

Λευκὰ

Τὰ Λευκὰ παίζουν καὶ κάμνουν μὰτ εἰς τέσσαρας κινήσεις.

Μία ἀκόμη σύνθεσις τοῦ ἐκ προηγουμένων προβλημάτων γνωστοῦ τακτικοῦ ἀναγνώστου μας κ. Λύρη.

Ι. Χ.

Αἱ Ἱπποδρομίαι

Πιθανώτεροι νικηταὶ κατὰ τὰς σημερινὰς ἱπποδρομίας φέρονται:

1η Ἱπποδρομία: Πίκα, Ἔλενα, Βούδδας.
2α Ἱπποδρομία: Ἀζέλλο, Μουργκάν, Γκάνγκο (Σάχερ).
3η Ἱπποδρομία: Χαττάμπ, Οὐαχίμπ, Οὐαζίρ.
4η Ἱπποδρομία: Ντολορές, Μαίρη, Νορὸκ (Ζεύς).
5η Ἱπποδρομία: Σεούντ, Χαρντάν, Ἴμπν Σαντάντ (Ρόξυ).
6η Ἱπποδρομία: Μουφίντ, Ἄντρεξ, Μουχάναντ (Γκόλντ Στάνταρ).

Χοροὶ

Μιὰ ἐξαιρετικὴ ἀποκριάτικη βραδυὰ ὑπόσχεται σήμερον μὲ τὸν πρῶτο ἐτήσιο χορό του στὸ θέατρον «Κεντρικόν», ὁ Ἐθνικὸς Πανταπεζικὸς Σύλλογος.

—Σήμερον Κυριακὴν ὥρα 4.30 μ.μ. δίδεται εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ» ὁ προαγγελθεὶς χορὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου, ὁ ὁποῖος θὰ σημειώσῃ μεγάλην ἐπιτυχίαν μὲ τὶς διάφορες ἀτραξιὸν ποὺ θὰ παρουσιάσῃ, κοτιγιόν, μπαλλέτο, χορῳδία καὶ σολὶστ τραγουδιοῦ.

Τὴν 3ην μ. μ. σήμερον δίδεται στὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ὁ παιδικὸς χορὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει ὅλον τὸν παιδικὸν κόσμον τῆς πρωτευούσης. Ἐκλεκτὴ τζὰζ-μπὰντ καὶ καλλιτεχνικαὶ ἀτραξιόν.

— Σήμερον ἀπὸ τὰς 3 μ.μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» ὁ μεγαλύτερος ἀπογευματινὸς παιδικὸς χορὸς τῆς ἐφετεινῆς Ἀποκριᾶς μὲ ἐκλεκτὴν τζὰζ-μπάντ, πλούσιον κοτιγιὸν καὶ καλλιτεχνικὰς ἀτραξιόν.

— Σήμερον ὥραν 10ην μ.μ. ὁ χορὸς τῶν Βοιωτῶν εἰς τὸ κέντρον «Ἑλληνικὸν» (γωνία Δώρου καὶ Σατωβριάνδου).

— Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Παπᾶ (Ν. Φαλήρου) δίδεται σήμερον ὁ μεγάλος χορὸς τοῦ Βιβλίου, διοργανούμενος ὑπὸ τοῦ πρωτύπου Γραφείου Διαδόσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βιβλίου (Ἀριστείδου 3), μὲ πλῆθος ἀτραξιόν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἀπαγγελία Χρ. Πύρπασου ἀπὸ τὴ νέα σειρὰ «Στιγμὲς Ἀγάπης».

Παιδικὴ παράστασις

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ δίδεται σήμερον Κυριακὴν 10.30 π.μ. εἰς τὸ θέατρον «ΡΕΞ» ὑπὸ τοῦ Λυκείου Ι. Νούσια, μουσικοθεατρικὴ παράστασις, ὑπὲρ τῆς στολῆς τοῦ φαλαγγίτου. Κατ' αὐτὴν θὰ ἐκτελεσθοῦν ἕνα «ταμπλὼ βιβάν» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ νεολαία μας», ἕνα χαριτωμένο σκὲτς «Στὸ καρναβάλι», μιὰ σειρὰ ἀπὸ ὡραίας εἰκόνας μὲ τὸν τίτλον «Ἡ ἑλληνοπούλα», ἡ σπαρταριστὴ παιδικὴ κωμῳδία «Ὁ κάλος καὶ τὰ καλά του» καὶ ἡ παιδικὴ ὀπερεττούλα «Ἡ νουνὰ ἀπὸ τὸ Παρίσι».

Θεῖον κήρυγμα

Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ ὥραν 5.30 — 6.30 μ.μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίας Φωτεινῆς Νέας Σμύρνης ὁμιλεῖ ὁ πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτης κ. Τίτος Ματθαιάκης ἐπὶ τῶν παραβολῶν τοῦ Κυρίου. Σήμερον θέλει ἀναπτύξει τὴν παραβολὴν τοῦ ἀπολωλότος προβάτου».

Φλώριος καὶ Πλάτζια-Φλώρα

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας κυκλοφορεῖ ὁ τρίτος τόμος τῶν ἐκδόσεων τοῦ «Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ» μὲ τὸ βυζαντινὸν ἔπος Φλώριος καὶ Πλάτζια-Φλώρα. Εἰς τὸν τόμον αὐτὸν ὑπάρχει μακρὰ καὶ ἀναλυτικὴ εἰσαγωγή, καταλαμβάνουσα ὀγδοήκοντα καὶ πλέον σελίδας, γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Παπανικολάου καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐξετάζεται καὶ ἐξαντλεῖται τὸ ζήτημα τῆς καταγωγῆς καὶ τῶν πηγῶν τῆς βυζαντινῆς λογοτεχνίας καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Ἐγγραφὴ συνδρομητῶν εἰς τὰ «Ἅπαντα τῶν Βυζαντινῶν συγγραφέων» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ οἴκου Κοραῆ 5, Ἀθῆναι.

Ἡ κίνησις τῶν Ἀπόκρεω

Ὁ χορὸς τοῦ ἑλληνογερμανικοῦ συνδέσμου

Εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας» ἐδόθη προχθὲς τὸ βράδυ ὁ χορὸς τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Συνδέσμου, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο ἀσφαλῶς ὁ πλέον ἐπιτυχὴς ὅλων τῶν ἐφετεινῶν χορῶν. Δυστυχῶς τὰ διατεθέντα εἰσιτήρια ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὸν ἀριθμὸν ποὺ ἔπρεπε νὰ διατεθῇ καὶ ἡ κοσμοσυρροὴ ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε καὶ τὸ πρόγραμμα δυσκόλως νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ὁ κόσμος νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ δῇ πολλὰ πράγματα. Ὁ συνωστισμὸς ἐκούρασε τοὺς παρευρεθέντας μόνον δὲ κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας ὑπῆρξε σχετικὴ ἄνεσις εἰς τὰς εὐρείας αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου. Ὅλαι αἱ αἴθουσαι του εἶχον διακοσμηθῆ καλλιτεχνικώτατα. Τὰ ὑπόγεια τοῦ ξενοδοχείου τὰ προοριζόμενα ὡς ἀεροπορικὰ καταφύγια εἶχον μεταβληθῆ ὡς ἀντιεἰς μπὰρ τῆς «Ἀϊδελβέργης», καπηλεῖον τῆς Νυρεμβέργης, ταβέρνα τοῦ Γκρίντσεγκ, ὅπου ὑπῆρχεν ἡ θαυμασία μπύρα τοῦ Μονάχου, τὰ κρασιὰ τοῦ Ρήνου καὶ τοῦ Μόζελ. Εἰς τὸν χορὸν ἐπεκράτησε μεγάλος συνωστισμὸς λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν πωληθέντων εἰσιτηρίων καὶ τῶν προσκλήσεων. Ὑπολογίζεται ὅτι προσῆλθον περὶ τὰς 2.330 ἄτομα. Ἡ παρέλασις τῶν κοστουμιῶν ἦτο γραφικωτάτη. Περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰσῆλθον τὰ ζεύγη μὲ τὰ γερμανικὰ κοστούμια, τὰ ὁποῖα ἐθαυμάσθησαν. Μεταξὺ τῶν γερμανικῶν ἀμφιέσεων ἦσαν μερικαὶ ὡραιόταται καὶ γραφικώταται, ἐπίσης ἐθαυμάσθησαν πολὺ αἱ ἑλληνικαὶ ἀμφιέσεις αἱ ὁποῖαι κατεχειροκροτήθησαν. Ἀπὸ τὰς πλέον θαυμασθείσας ἑλληνικὰς ἐνδυμασίας ἦσαν ὡς Ἀμαλία ἡ μὲ κόκκινο τῆς φωτιᾶς κοντογούνι καὶ φέσι κ. Δόγια Λεωΐδα ὡραιοτάτη, ὡς Ἀμαλία ἐπίσης αὐθεντικῆς ἡ ἐνδυμασία τῆς δίδος Ξύδη, ἰδιόρρυθμος καὶ καταχειροκροτηθεῖσα ἡ σαρακατσάνικη ἐνδυμασία τὴν ὁποίαν ἔφερε μὲ ἰδιαιτέραν χάριν ἡ ὡραία κ. Χ. Ἀποστολίδη, χαριτωμένη μὲ ἐνδυμασίαν Λευκάδος μπλὲ πάλ ἡ δὶς Ἀθηνογένους, διαιτέρως παρετηρήθη ἡ ἠπειρωτικὴ ἀμφίεσις τὴν ὁποίαν ἔφερεν ἡ δὶς Λ. Μιχαλοπούλου, ἰδιαιτέρως ἐθαυμάσθη ὡς κόρη τῶν Ἀθηνῶν ἡ κ. Βλ. Λεβίδη μὲ φοῦστα πὸ θαυμάσιο μπροκὰρ ρόζ, ἀσημόφαντο καὶ καλπάκι χρυσό. Ὡραιοτάτην ἀμφίεσιν Ἠπείρου φοροῦσε ἡ κ. Δ. Μαλαμίδη, ὁλο ὤμορφη μὲ ὡραίαν ἀμφίεσιν Ἀττικῆς ἡ κ. Γκέρτσου, ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας ἀφιέσεις φοροῦσε ἡ κ. Ζαλοκώστα, ὡς Λευκαδίτισσα, ἐπιβλητικὴ μὲ αὐθεντικὴν κερκυραϊκὴν ἐνδυμασίαν, ἡ κ. Μ. Θεοτόκη. Εἰς ὁ βάλς τοῦ Δουνάβεως, τὸ ὁποῖον ἐχορεύθη μὲ πολὺν κόπον λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ, ἐθαυμάσθησαν ἰδιαιτέρως μὲ τὰ Alt Wien κοστούμια τους, ἡ δὶς Κ. Μπόταση, μὲ ὀργκαντὶν πράσινη, ἐπίσης μὲ πράσινα ἡ δὶς Κλαίρη Ἰωσηφόγλου, ἡ δὶς Λαδὶ μὲ ρόζ, χαριτωμένη ἡ δὶς Βούλγαρη, μὲ ἄσπρα, χαριεστάτη ἡ κόρη τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀργεντινῆς μὲ μπλὲ καὶ οἱ κ.κ. Δρούλιας, Πεσμαζόγλου, Δ. Ράλλης, Πώτ, Χατζηγιαννάκης μὲ κόκκινο φράκο τῆς ἐποχῆς τοῦ Σοῦμπερτ. Μεταξὺ τῶν παρευρισκομένων διεκρίναμεν τὴν κ. Γ. Πεσμζόγλου, τὴν κ. Ἔλλην Πεσμαζόγλου, νοστιμωτάτην μὲ τυρολέζικα, τὴν κ. Λ. Μελὲ μὲ Ἀμαλίας, τὴν δίδα Λ. Μελᾶ μὲ ἀστιχαλαίας, τὴν κ. Λ. Χωρέμη - Μπενάκη, τὴν κ. καὶ τὴν κ. Δ. Λεβίδη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Π. Γουναράκην, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Μ. Μακκᾶ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Π. Καρέλλα ὡραιοτάτη μὲ μπλὲ ρουᾶ. Μία ἐλκυστικὴ Τυρολέζα ἡ κ. Π. Βλάγκαλη, ἡ κ. Σπ. Θεοτόκη μὲ Ἀμαλίας, ἡ κ. Ἐλ. Βλάχου ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σπ. Θεοτόκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δέρβας, ἡ δὶς Κ. Ταμπακοπούλου, ἡ δὶς Ν. Παπάγου, πολὺ νόστιμη μὲ μαῦρο βελοῦδο, ἡ δὶς Λ. Βόγλη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κ. Τσαλδάρη, ἡ κ. Βουτσινᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γ. Μαντζούφα, ἡ δὶς Κλ. Μαντζούφα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γ. Πώπ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πλ. Μεταξᾶ, ἡ κ. Λιάμπεη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γ. Λιβιεράτου, ὡραιοτάτη, ἡ κ. Μ. Ἐμπειρίκου μὲ ἄσπρα, ἡ κ. Λύδη μὲ μαῦρα, καὶ οἱ κ.κ. Ἐμπειρῖκος Καλβοκορέσης, Κάρταλης, Βόγλης, Βάσσος, Συριώτης. Ὁ ὑπουργὸς καὶ ἡ κ. Παπαδήμα, ὁ ὑπουργὸς κ. Κ. Κοτζιᾶς, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λαζάρεβιτς, ὁ κ. Μ. Μελᾶς, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Παπάγου, ἡ κοντέσσα Καποδίστρια, ἡ κ. Ἔρμπαχ μὲ μαῦρα καὶ θαυμάσια διαμαντικά, ὁ κ. Γκύντερ.

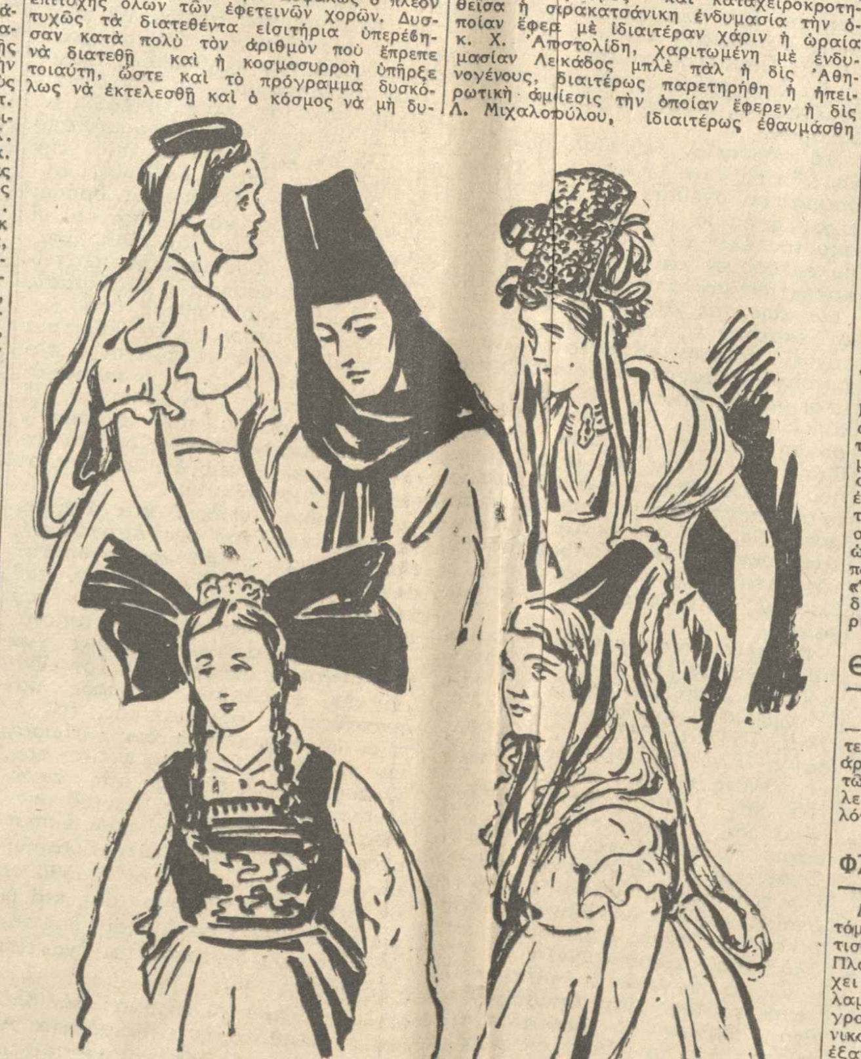

ΔΗΛΩΣΙΣ
Πρὸς τὸ ἀξιότιμον ἀθηναϊκὸν κοινὸν
Η ΣΚΟΥΡΑΣ ΦΙΛΜΣ Α. Ε.
οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἀπὸ τῆς συστάσεώς της προέβη εἰς δηλώσεις περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἑκάστοτε προβαλλομένων ταινιῶν της, ἀλλὰ προκειμένου διὰ τὸ πολύκροτον φίλμ
ΣΟΥΕΖ
μὲ πρωταγωνιστάς του τοὺς
ΑΝΝΑΜΠΕΛΛΑ
ΤΑΫΡΟΝ ΠΑΟΥΕΡ
ΛΩΡΕΤΤΑ ΓΙΟΥΓΚ
τοῦ ὁποίου ἡ προβολὴ θ' ἀρχίσῃ αὔριον εἰς δύο συγχρόνως κινηματογράφους «ΑΤΤΙΚΟΝ» καὶ «ΡΕΞ» αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δηλώσῃ ὑπευθύνως ὅτι ὄντως πρόκειται περὶ ἐντελῶς ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ, τόσον ἀπὸ σκηνοθεσίας ὅσον καὶ ἀπὸ ἠθοποιΐας, προκαλοῦντος τὸν θαυμασμὸν τοῦ θεατοῦ, καὶ ὅτι ἂν ὄχι διὰ πρώτην φοράν, ἀλλὰ σπανιώτατα ἡ ὀθόνη μπορεῖ νὰ παρουσιάζῃ παρόμοια ἀριστουργήματα ὅπως τὸ
ΣΟΥΕΖ
διὰ τὸν ὁποῖον εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐδεμία ἐπίκρισις θὰ ὑπάρξῃ.
Μετὰ τιμῆς
Η ΣΚΟΥΡΑΣ ΦΙΛΜΣ Α. Ε.
«ΔΙΤΣ»

ΣΙΝΕΜΟΝΤ
ΕΒΔΟΜΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ
Κωμῳδία εἰς 10 πράξεις
μὲ τὸν
ΣΑΡΛΩ
Ἡ πειὸ ὑπέροχη, μετὰ τὸν «ΧΡΥΣΟΘΗΡΑ», μεγάλη κωμῳδία τοῦ ΣΑΡΛΩ, τὸ ξεκαρδιστικώτερο δημιούργημά του.
ΝΤΙΣΚΟΒΕΡΥ
Τὸ δραματικὸ καὶ περιπετειῶδες ταξίδι τοῦ ἱστορικοῦ ἀτμοπλοίου «Ντισκόβερυ» στὸν ΝΟΤΙΟ ΠΟΛΟ.
ΠΕΡΙΕΡΓΑ - ΕΠΙΚΑΙΡΑ
καὶ ὅλα τὰ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ
Τὸ μεγαλύτερο καὶ μαυμαστότερο πρόγραμμα, ποὺ παρουσίασεν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του.
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΣΙΝΕΜΟΝΤ
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

Ἡ «ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ»

Ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα τὰ περιεχόμενα τῆς «Νέας Ἑστίας» τῆς 15ης Φεβρουαρίου. Ἀναφέρομεν ἰδιαιτέρως τοὺς στίχους τῶν κυρίων Αἰμ. Στεφ. Δάφνη, Ἀθ. Ματγιάκου καὶ τῆς δ. Μ. Φαλαγγᾶ, τὸ «Σύντομον χρονικὸν τοῦ Πανελληνικοῦ Θεάτρου» τοῦ κ. Ν. Βέη, τὰ χρονογραφήματα τῶν κ. κ. Κώστα Οὐράνη καὶ Πέτρου Χάρη, τὸ αἰσθητικὸν δοκίμιον τοῦ . Λ. Κουκούλα «Πῶς βλέπει ὁ ποιητής», τὸ δρᾶμα τοῦ κ. Ν. Καζαντζάκη «Μέλισσα», τὸ «Ποστάλι τῆς Ἀσπρης Θάλασσας» τοῦ Ἐδουάρδου Πεσσὸν καὶ μετάφρασιν τοῦ κ. Μ. Καραγάτση, τὸν «Ἀλκαῖον» τοῦ κ. Παν. Λεκατσᾶ, τὸν περίφημον «Ἰδιοκτήτην» τοῦ Γκαλζὼρδυ κατὰ μετάφρασιν τῆς κ. Σοφίας Μαυροειδῆ Παπαδάκη, τὴν μελέτην τοῦ κ. Γ. Σαραντάρη «Στίχος καὶ ποίηση», τὰ κριτικὰ σημειώματα τῶν κ. κ. Β. Ρώτα, Ἄλκη Θρύλου, Γ. Μακρῆ, Γ. Σιδέρη, Γ. Σφακιανάκη, τῶν κυρίων Αὔρας Θεοδωροπούλου, Σέμνης Πασπυρίδη Καρούζου κλπ. Πλήρης ἐπίσης, ὅπως πάντοτε, ἡ παρακολούθησις τῶν τελευταίων φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν γεγονότων.

ΝΕΟΣ ἀπόφοιτος Λυκείου ἀναλαμβάνει τὴν ἐκγύμνασιν μαθητῶν κατ' οἶκον, ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς. Γράψατε: «Ἐλεύθερον Βῆμα», Π. Ν. Α.

ΓΥΑΛΙΖΕΤΕ τὰ παπούτσια σας μὲ ARIZONA, Τηλ. 593-697.

Κοινωνι

Ἀρραβῶνες

Βασίλειος Δημ. Παντ
Σαράντη ἠρραβωνίσθησ
— Στὸν ἀγαπητό μου φίλ
γο δώσαντα ἀμοιβαίαν
μετὰ τῆς δίδος Ἐλευθερ
χομαι γρήγορα στέφανα.

Γάμοι

Ὁ κ. Λεωνίδας Μέρ
Νίκη Μήτσα ἐτέλεσαν
— Ἀχιλλεὺς Σ. Δρίβ
γυμναστικῆς παρὰ τῇ Π
δημίᾳ Μαρασλείου — Π
γυμνάστρια, ἐτέλεσαν

— Ἀγγέλλονται οἱ γάμ
λάου Ἀρ. Ἀνισᾶ, διευθ
γείου τῶν Ἐξωτερικῶν
κης Ι. Παυλάκη.

Κηδεῖαι

Τὴν ἀγαπητήν μας σύζ
ΜΑΡΙΕΤΤΑΝ ΣΤΑΥ
θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν
ραν 11 π.μ. ἐκ τοῦ Α' Ν
Ὁ σύζυγος, Δημήτριος Σ
τέκνα Ἀγάθη, Κωνστ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζ
δελφὸν καὶ θεῖον
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΝ ΣΤΑΥ
ὑποπλοίαρχον Π. Ν. ἐ
θανόντα χθὲς κηδεύομεν
κὴν καὶ ὥραν 10.30 π
μιας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδο
Ἀλκιβιάδου 197 εἰς τὸν
Ἀγ. Νικολάου.
Ἐν Πειραιεῖ τῇ 19ῃ Φε
Ἡ σύζυγος, Εὐαγγελία
τέκνα: Σταμάτιος Τζιτ
τζᾶς, Μιλτιάδης Τζιτζ
Ἑλένη Τζιτζᾶ. Οἱ ἀδε
Τζιτζᾶς, Νικόλαος Τζιτ

Πένθη

Τὴν προσφιλῆ μας σύζ
δελφὴν καὶ θεῖαν
ΑΛΕΞΑΝΔΡ
Ι. ΡΟΥΣΣΟΠΟΥ
θανοῦσαν ἐκηδεύσαμεν τὴν
Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Φεβρ
Ὁ σύζυγος: Ἰωάννης Μ.
Ὁ υἱός: Μελέτιος Ι. Ρ
ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί.

Ἀνοικτὰ φαρμακεῖα

Σήμερον Κυριακὴν
φαρμακεῖον Π. ΜΠΑΚ
μόνοια.

Κωνστ. Βουδούρης
Ἰατρὸς Ἀκτινολόγος
Τ. Ἐπιμελητὴς Εὐα
μετέφερε τὸ ἀκτινολογι
γαστήριον Ἀκαδημίας

ΑΥΡΙΟΝ ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΑΝΑ

Ὁ θίασος Ἀνδρεάδη δίδει
ριακὴν δύο παραστάσεις μὲ
«Ἡ Νανὰ καὶ τὸ σόϊ της» κα
θαρὰ Δευτέρα μόνον λαϊκὴ
εἰς τὸ θέατρον Ἀλίκης. Τὴν
πτην ἔναρξις τοῦ νέου ἔργου
γήματος τοῦ Ἄγγλου συγγρ
λεῦ «Ὄνειρα ποὺ σβήσανε».

ΚΟΤΟΠΟΥΛ
Τὸ καλλίτερο θέ
σιὸ καλλίτερο θέ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ
ΣΕΣΙ
ΚΗΦΙΣΙΑ
ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕ
ΠΡΟΓΕΥΜΑ
ΤΕ·Ι·ΟΝ — ΧΟΡΟΣ

ΜΑΣΚΕΣ ΚΟΤΙΓΙΟ
Τὴν Κυριακὴν τὸ κα
ΜΑΓΓΙΩΡΟΥ, Ἑρμοῦ 17, ἔ
ἀνοικτόν.

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΙΕΡΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ (ΠΑΤΗ

Ὁ Ι. Ναὸς Εὐαγγελιστοῦ
κᾶ (Πατησίων) ἐκθέτει εἰς
δοτικὴν δημοπρασίαν ἐκπο
τὴν 26ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.
Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης
ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημ
πέντε οἰκόπεδα τῆς ἰδιοκτησ
κείμενα ἔναντι αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
δοῦ Γκλαβάνη ἐμφαινόμενα
τῷ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1939
αγράμματι τοῦ μηχ. Σ. Καλ
ὑπ' αὔξ. ἀριθμοὺς 6, 12,
καὶ 15.
Οἱ βουλόμενοι νὰ συμμετ
εἰς τὴν ἐν λόγῳ δημοπρασ
ναντι νὰ λάβουν γνῶσιν τῶ
αὐτῆς, σχεδιαγράμματος
τλων, ἐν τῷ γραφείῳ τῆς
πείας καὶ παρὰ τῷ συμβολαι
φῳ Δημητρίῳ Ι. Χρόνη (Στα
φανίδης ἀριθ. 11). Ἐν περι
μὴ κατακυρώσεως ἡ δημο
θέλει ἐπαναληφθῇ τὴν ἑπ
Κυριακήν.
(Ἡ Ἐνορ. Ἐπιτρ

Συμβουλὴ διὰ τὴν
ρησιν τῶν ὀφθαλμ

Ὅσοι διὰ διαφόρους λό
δυναμίας ἢ ἀσθενείας τῆ
ὡς ἀναγκάζονται νὰ
σθοῦν γυαλιὰ καὶ ἐπιθυμ
κουράζονται ἢ ἐρεθίζοντ
μάτια των, δέον νὰ
ξουν εἰς ἡμᾶς διὰ τὰ
στὰ πλέον κρύσταλλα
κερ». Δὲν ὑπάρχει σήμερον
οὐδεμία αἰτία νὰ ἐπιμένῃ
φιβολίαν τινὰ ὁ ἄνθρωπος
πλέον πολύτιμον ὄργανον,
χει: «τοὺς ὀφθαλμούς του»
ἐκτιμοῦν τὴν ἀξίαν αὐτῶν
χειρίζονται τοὺς φακοὺς
κερ». Εἰς τὸ ὀπτικὸν τμῆμα
κατέχομεν κρύσταλλα ὅλων
τάξεων, τὰ ὁποῖα διορθώνουν
ναμώνουν καὶ διατηροῦν τὴν
σιν. Τὸ τμῆμα διευθύνει ὁ κ.
μαν ἐπὶ τριακονταετίαν
σθεὶς εἰς τὰ μεγαλύτερα
τῆς Εὐρώπης, τελευταίως δὲ
τὸ LTD OPTICAL Co.— ARCA
DES CHAMPS ELYSEES, Πα
οι. Κρύσταλλα κυλινδρικὰ
στιγματισμὸν ὅπως καὶ «ΒΙ
CAL» διὰ τοὺς ἔχοντας ἀνά
νὰ βλέπωσι μακρὰν καὶ πλη
διὰ τοῦ ἰδίου φακοῦ. Ἐκτέλ
συνταγαὶ τῶν κ. κ. Ὀφθαλμ
γων. Ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸ Φ
κεῖον Χ. Χρήστου. Τμῆμα Ὀπτ
ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 5Γ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ χρηματοκιβώτιον
γάλων διαστάσεων καὶ εἰς κα
κατάστασιν. Ἀπευθυνθῆτε,
Βούρβουλην, Λεωφόρος Μια
8. Πειραιεύς, Ἀριθ. τηλ. 44-42

Πᾶσα ἀπόδειξις διὰ νὰ εἶνε ἔγκυρος, δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Μίχα καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ της κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Περπινιᾶ, καθὼς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφημερίδος.

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
19
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1939
Φιλήμονος Φιλοθέης Ἀθηνῶν

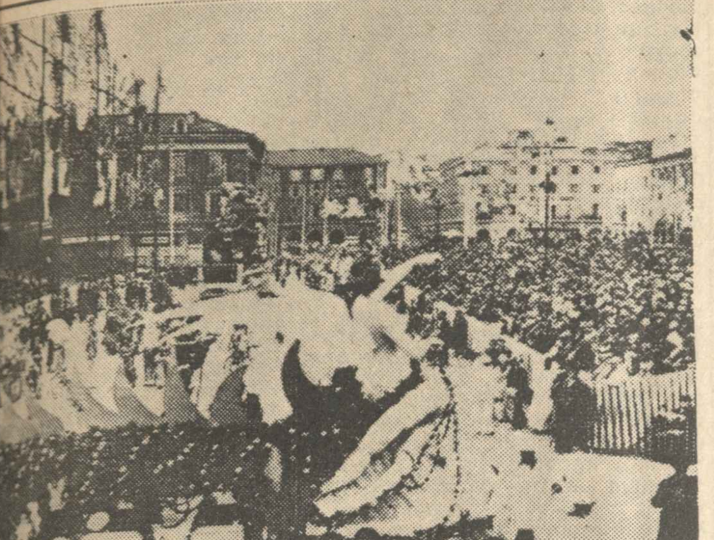

Ὅπως κάθε χρόνον, εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν τῆς Νικαίας, εἰς τὴν Νότιον Γαλλίαν ἑωρτάσθη καὶ ἐφέτος μὲ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν τὸ καρναβάλι. Παρήλασαν πολλὰ καὶ ὡραιότατα ἅρματα καί, κατὰ τὰ καθιερωμένα, διεξήχθη ἄγριος ἀνθοπόλεμος.

Ἕνας ἐρυθρόδερμος πρωταθλητὴς τοῦ ποδοσφαίρου τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ὀκλαχόμας δίδει μαθήματα εἰς ὡραίαν ἠθοποιὸν τοῦ κινηματογράφου.

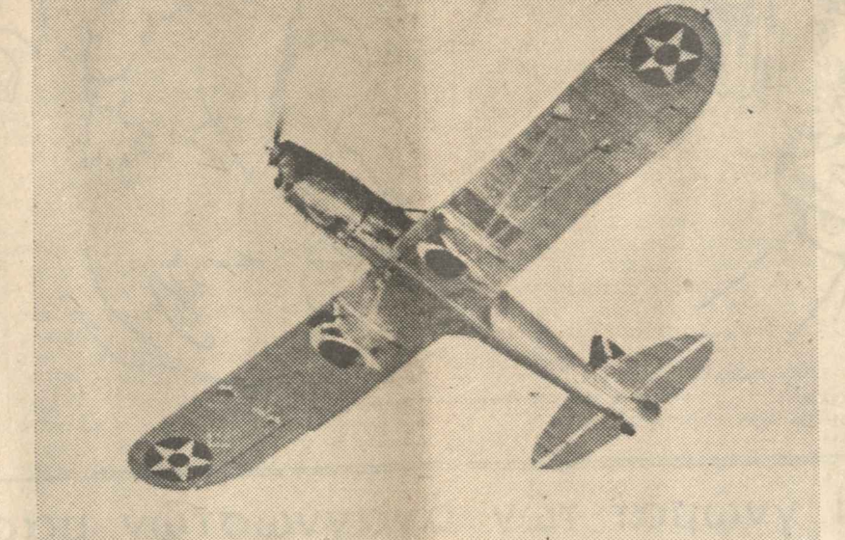

Ἀμερικανικὸν στρατιωτικὸν ἀεροπλάνον, ἐκτελοῦν τὴν πρώτην, δοκιμαστικὴν πτῆσιν του. Πολλὰ ὅμοια ἀεροπλάνα ἐπωλήθησαν εἰς τὴν Γουατεμάλαν, κατόπιν τούτου δὲ καὶ ἄλλαι νοτιοαμερικανικαὶ δημοκρατίαι παρήγγειλαν ἀεροπλάνα εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας.

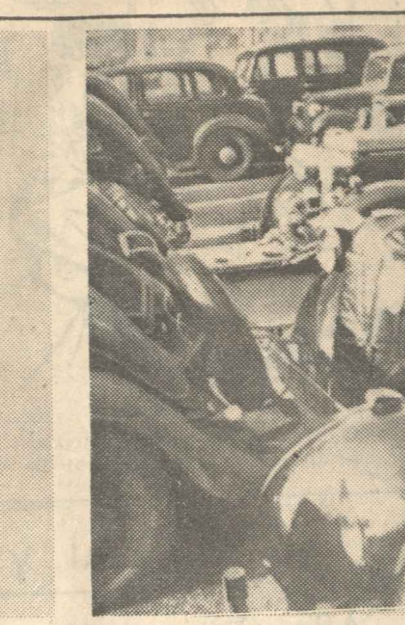

Ἕνα καρροτσάκι μικροῦ σταθμεύει μεταξὺ πελωρίων ἀεροδυναμικῶν αὐτοκινήτων εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς κεντρικοὺς δρόμους τοῦ Λονδίνου.

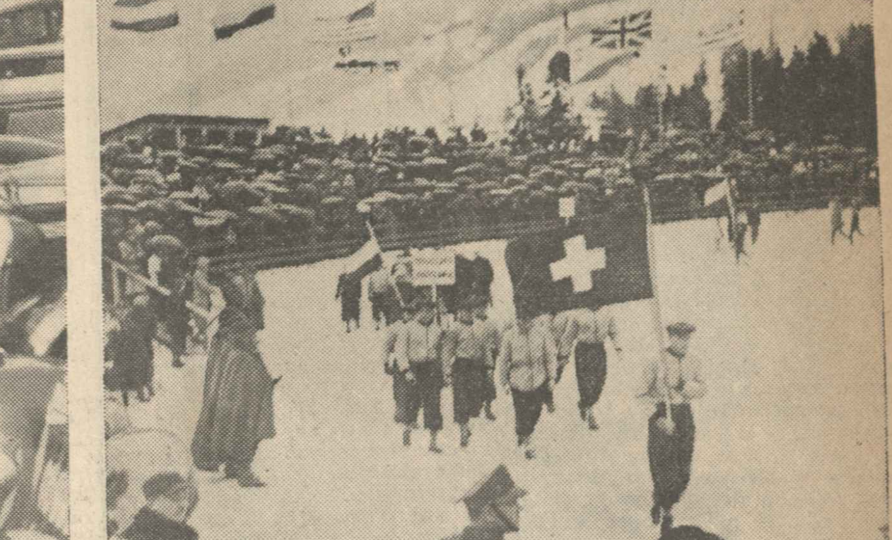

Εἰς τὸ Ζακοπὰν τῆς Πολωνίας ἐγένοντο τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα διεθνεῖς ἀγῶνες σκί. Εἰς τὸ στάδιον παρελαύνουν ἡ ἑλβετικὴ καὶ ἡ νοτιοσλαυϊκὴ ὁμάς, εἰς τὸ βάθος δὲ ὑψοῦνται αἱ σημαῖαι τῶν μετεχόντων τῶν ἀγώνων κρατῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται καὶ ἡ ἑλληνική.

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Ἄρχεται αὔριον εἰς τὸ Βουκουστιον ἡ Διάσκεψις τοῦ Συμβου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν περιλαμβάνει θέματα μεγάλου φέροντος διὰ τοὺς Βαλκανι συμμάχους. Ἡ Βαλκανικὴ Συ ησις, συνασπισμὸς κατ' ἐξοχὴν ρετικὸς τῆς εἰρήνης τῆς χερ σου μας, ἔχει ἤδη ἐπιβληθῆ εἰς πανευρωπαϊκὴν ἐκτίμησιν ὡς μις γαλήνης καὶ εὐσταθείας τὴν νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι μετὰ περιοδικὴν διάσκεψιν τοῦ βουλίου της ἐμπεδοῦται ἐπὶ πλέ τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας τῆς λκανικῆς εἰρήνης. Χάρις εἰς αὐ ἡ Βαλκανικὴ κατώρθωσε νὰ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὸν συγ σαντα τὴν ἄλλην Εὐρώπην ἐ σάλον κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ οἱ λαοί της τὴν ἠδυνήθησαν νὰ ίσουν ἀπροσκόπτως τὸ ἔργον προόδου, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν θῆ. Ἡ Βαλκανικὴ Διάσκε διὰ τοῦ Συμφώνου, τὸ ὁποῖον ραψεν ὁ τότε Πρόεδρος τοῦ βουλίου τῆς Ἕλλην πρωθυ γὸς μετὰ τοῦ Βουλγάρου πρω υργοῦ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, δειξε διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, πάνω δέ, ὄργανον εἰρήνης δη ργικῆς. Εἰς τὸ Βουκουρέστιον θὰ συνεχισθῇ ὁ εὐεργετικὸς τὴν χερσόνησον μας ρόλος τοῦ σπισμοῦ τῶν τεσσάρων βαλκα χωρῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἕνωσις στενωτάτην καὶ γόνιμον πραξιν ὑπῆρξεν ἡ ἀπόρροια μι στερεωτάτης λογικῆς καὶ βαθυ της ἀντιλήψεως τοῦ κοινοῦ βαλ νικοῦ συμφέροντος.

Ὁ ἀντιγραφειοκρατικὸς ἀγὼν

Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὡμίλησε καὶ περὶ τοῦ ἀναληφθέντος, τῇ πρωτοβουλίᾳ του, ἀγῶνος κατὰ τῆς γραφειοκρατίας, προβὰς εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντων εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Ὁ κ. ὑπουργὸς παρετήρησε, λογικώτατα, ὅτι ἐὰν ἡ προσδοκία τῶν κατὰ τῆς γραφειοκρατίας ἀγωνιζομένων δὲν ἱκανοποιεῖται πλήρως, τοῦτο συμβαίνει διότι μία συνήθεια ἑνὸς αἰῶνος δὲν ἐκριζώνεται παραχρῆμα, δι' ἑνὸς νόμου, προσέθεσε δὲ ὅτι ἀπαιτεῖται μακρὰ καὶ συνεχὴς προσπάθεια διὰ νὰ ἐξουδετερωθοῦν οἱ παράγοντες ποὺ δημιουργοῦν τὴν γραφειοκρατικὴν νοοτροπίαν καὶ διὰ νὰ καταπολεμηθῇ παραλλήλως ἡ νοοτροπία αὐτή. Ὅτι τὸ γραφειοκρατικὸν πνεῦμα ἐξαλείφεται ὁλονὲν ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Γενικὸν Λογιστήριον κατώρθωσε νὰ διεκπεραιώσῃ τὸν Ἰανουάριον 19 χιλιάδας ἔγγραφα καὶ νὰ ἀπομείνουν ἐκκρεμῆ, δικαιολογημένως, μόνον 350. Ὁ νέος αὐτὸς ρυθμὸς τῆς κινήσεως τῆς σπουδαιοτέρας τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν ὑπόσχεται ἤδη πολλά. Εἰς κάθε προσπάθειαν ἐκεῖνο ποὺ ἔχει ἀποφασιστικὴν σημασίαν εἶνε ἡ σταθερὰ ἐμμονὴ εἰς αὐτήν, χωρὶς κατάπτωσιν τοῦ ἀρχικοῦ ζήλου, χωρὶς εὐκόλους ἀπογοητεύσεις ἀπὸ τὰς ἀναποφεύκτως συναντωμένας δυσχερείας εἰς κάθε ἀρχήν. Καὶ ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς γραφειοκρατίας συνεχίζεται πράγματι μὲ αὐτὴν τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιμονήν.

Ἡ σχολὴ τῆς Πάτμου

Τακτικὸς ἀναγνώστης μας, ἀναφερόμενος εἰς ἄρθρον μας δημοσιευθὲν πρὸ ἑβδομάδων περὶ τῆς δράσεως τῆς Εὐαγγελικῆς σχολῆς τῆς Σμύρνης καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέραμεν μερικὰς ἀπὸ τὰς μετὰ τὴν ἅλωσιν σχολὰς τοῦ Γένους, παρατηρεῖ δι' ἐπιστολῆς του ὅτι παρελείψαμεν ν' ἀναφέρωμεν τὴν Πατμιάδα σχολήν. Εἰς τὸ ἄρθρον μας ἐκεῖνο δὲν ἐπρόκειτο νὰ κάμωμεν τὴν ἱστορίαν τῶν μετὰ τὴν ἅλωσιν σχολῶν. Ἁπλῶς ἀνεφέραμεν μερικὰς ἐξ αὐτῶν παρεμπιπτόντως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σχολὴν τῆς Πάτμου, ἡ συμβολή της εἰς τὴν διαφώτισιν τοῦ Γένους κατὰ τοὺς ζοφεροὺς ἐκείνους χρόνους εἶνε ἐπαρκῶς ἱστορημένη καὶ ἀξία πλείστης τιμῆς. Ἱδρυθεῖσα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 18ου αἰῶνος, ἐλειτούργησεν ἀνελλιπῶς ἐπὶ ἑκατονταετίαν καὶ πλέον, μέχρι τῆς ἐκρήξεως τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ὑπῆρξε δ' ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ μαθηταί της συνεποσοῦντο εἰς διακοσίους. Ἀπὸ αὐτὴν ἀπεφοίτησε καὶ ὁ πρῶτος σχολάρχης τῆς Εὐαγγελικῆς σχολῆς τῆς Σμύρνης Ἱερόθεος Δενδρινός, πνευματικοὶ δὲ τρόφιμοί της ὑπῆρξαν δύο οἰκουμενικοὶ πατριάρχαι, ὁ μάρτυς Γρηγόριος ὁ Ε' καὶ ὁ Ἄνθιμος Δ'. Ὅπως πολλάκις ἐτονίσαμεν, ἡ ἐκπαιδευτικὴ παράδοσις τοῦ Ἔθνους εἶνε παλαιοτάτη. Τὸ μετὰ τὴν ἅλωσιν ὑπόδουλον Γένος, μνήμον τῆς προγονικῆς πνευματικῆς κληρονομίας, κατώρθωσεν ὑπὸ ἀπιστεύτως ἀντιξόους περιστάσεις, νὰ ἱδρύσῃ εἰς διάφορα σημεῖα τῆς καταλυθείσης Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας σχολὰς ἰσαξίας τῶν λειτουργουσῶν τότε εἰς μεγάλας καὶ ἐλευθέρας Εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ αἱ ὁποῖαι παρεσκεύασαν πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς τὴν ἐθνικὴν ἀναγέννησιν.

Ὁ μικρὸς φονεὺς

Πολὺ ὀρθῶς ὁ εἰσαγγελεύς, ὁ ὁποῖος ἐπελήφθη τῆς θλιβερᾶς ὑποθέσεως τοῦ δωδεκαετοῦς ὑπαλλήλου ραφείου, ποὺ κατέστη αἴτιος τοῦ θανάτου ὁμηλίκου του ὑπαλλήλου, τὸν ἀφῆκεν ἐλεύθερον μέχρι τῆς δίκης του, κρίνας ὅτι ἡ προφυλάκισις θὰ τὸν ἐπηρέαζεν ἐπιβλαβῶς. Οἱ δύο μικροὶ ὑπάλληλοι συνεπλάκησαν ἀπὸ ὑπερβολικὸν ζῆλον διὰ νὰ περιποιηθοῦν ἕνα πελάτην κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ καταστηματάρχου καὶ ὁ ἀκούσιος φονεύς, εἰς στιγμὴν παιδικῆς ἐξάψεως, ἔρριψε κατὰ τοῦ ἄλλου μεγάλην ψαλίδα, ἡ ὁποία τὸν ἐτραυμάτισεν εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν καὶ ἐκ τοῦ ἀσημάντου ἄλλως τραύματος προέκυψε μοιραία ἐπιπλοκὴ περιτονίτιδος. Ὁ μικρὸς ἀκούσιος φονεὺς θὰ ἦτο ἄδικον νὰ ὑποστῇ τὴν περιπέτειαν μιᾶς προφυλακίσεως καὶ ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἔκρινε μὲ φωτεινὴν κοινωνικὴν ἀντίληψιν εἰς τὴν προκειμένην ἀσυνήθη περίπτωσιν.

Καὶ γυμναστικὰς ἀσκήσεις;

Ἀναγνώστης μας μᾶς ἀπέστειλεν ἀντίγραφον ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ὁποίας ὑποβάλλει τὴν ἰδέαν του νὰ ἐκπέμπῃ κάθε πρωῒ ὁ σταθμὸς μαθήματα γυμναστικῶν ἀσκήσεων, μὲ ὑπόκρουσιν μουσικῆς. Αὐτὸ γίνεται ἀλλοῦ, πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Εἰς τὴν χώραν μας, οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν ἐχόντων ραδιόφωνον καταλέγονται μεταξὺ τῶν ἀδιαφορούντων διὰ πρωϊνὰς ἀσκήσεις, ἐκεῖνοι δέ, οἱ ὁποῖοι κατανοοῦν τὴν ἀξίαν των δὲν ἔχουν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ραδιόφωνον εἰς τὸ σπίτι των. Φοβούμεθα, δηλαδή, ὅτι τὸ κοινόν μας δὲν ἔχει ὡριμάσει ἐπαρκῶς διὰ τὴν προτεινομένην καινοτομίαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν θὰ ἐστερεῖτο ἐνδιαφέροντος μία δοκιμή.

Τὸ ραδιοφωνικὸν πρόγραμμα

Ὑπὸ τῆς Ραδιοφωνικῆς Διευθύνσεως τοῦ ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ἑβδομαδιαῖον πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον θὰ πωλῆται ἑκάστην Παρασκευὴν ἀπὸ τὰ περίπτερα τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀπὸ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων ἀντὶ δραχμῶν δύο. Τὸ πρόγραμμα, λεπτομερέστατον καὶ καλλιτεχνικὸν εἰς ἐμφάνισιν, ἀποτελεῖ μίαν χρήσιμον συμβολὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ῥαδιοφωνίας παρ' ἡμῖν.

Ἀπὸ τὸ Ξένον Ταχυδρομεῖον

Τὸ Κονκλάβιον θὰ στοιχίσῃ 2 ἑκατομμύρια λιρεττῶν.—Τὸ τελευταῖον θεατρικὸν ἔργον τοῦ Κάρελ Τσάπεκ.— Εὐρωπαϊκαὶ προσωπικότητες εἰς Ἀμερικήν.—Ἀγὼν διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Χόλλυγουντ ἡ Ντανιὲλ Νταριέ.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ταφῆς τοῦ Πίου ΧΙ, τὰ βλέμματα ὅλων τῶν καθολικῶν στρέφονται εἰς τὸ συνερχόμενον τὴν 1ην Μαρτίου κονκλάβιον διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου ποντίφικος.

—Διὰ πρώτην φορὰν θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὴν Αἰώνιαν πόλιν τόσοι καρδινάλιοι, ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ αἱ προβαλλόμεναι φιλοδοξίαι εἶνε πολλαί, πᾶσα πρόγνωσις περὶ τοῦ πιθανοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς καθίσταται ἀδύνατος.

—Ἐν τῷ μεταξὺ ξυλουργοί, κτίσται, μηχανικοὶ καὶ ἄλλοι ἀπασχολοῦνται εἰς τὴν διαρρύθμισιν τοῦ διαμερίσματος τοῦ Βατικανοῦ, ὅπου θὰ συγκροτηθῇ τὸ κονκλάβιον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξυπηρετοῦνται ὅλαι αἱ ἀνάγκαι τῶν καρδιναλίων, οἱ ὁποῖοι, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνόδου τῶν μέχρι τῆς ἐκλογῆς δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ ἄλλα πρόσωπα, τοῦτο δὲ πρὸς ἀποφυγὴν οἱασδήποτε ἐπιρροῆς κατὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Ἁγίου Πατρός.

—Τὰς ὅλας ἐργασίας τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ χώρου τοῦ κονκλαβίου διευθύνει ὁ προϊστάμενος τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Βατικανοῦ πρίγκιψ Κίτζι Ἀλμπάνι, ὁ ὁποῖος ἐξ ἄλλου θὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἐπίβλεψιν, ὡς ἐκ τοῦ κληρονομικοῦ του ἀξιώματος, καὶ ὅσων συμβαίνουν ἐκτὸς τοῦ κονκλαβίου.

—Ἡ προκαταρκτικὴ σύσκεψις τῶν καρδιναλίων, ἡ ὁποία συνῆλθε πρὸ ἡμερῶν διὰ νὰ κανονίσῃ ὅλας τὰς λεπτομερείας τοῦ κονκλαβίου, ἔλαβε γνῶσιν τοῦ καταρτισθέντος διὰ τὴν περίστασιν προϋπολογισμοῦ.

—Οὕτως ὑπολογίζεται ὅτι αἱ δαπάναι τοῦ κονκλαβίου θ' ἀνέλθουν εἰς 2 ἑκατομμύρια λιρεττῶν, ἤτοι περὶ τὰ 13 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

—Ὁ ἰταλικὸς τύπος, ἀσχολούμενος μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου ποντίφικος ὑποστηρίζει ὅτι τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον δέον νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ εἶνε ἰταλικῆς καταγωγῆς, ἀφήνει ὅμως νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι ὁ καρδινάλιος Πατσέλλι δὲν εἶνε ἀγαπητὸς καὶ εἰς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν.

Τὸ τελευταῖον θεατρικὸν ἔργον τοῦ πρὸ μηνῶν ἀποθανόντος διασήμου Τσέχου συγγραφέως Κάρελ Τσάπεκ «Ἡ μητέρα» ἐνεφανίσθη τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν διὰ πρώτην φορὰν εἰς θέατρον τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης.

—Οἱ Ἄγγλοι θεατρικοὶ κριτικοὶ γράφουν σχετικῶς ὅτι, καίτοι «Ἡ μητέρα» δὲν εἶνε τὸ καλύτερον θεατρικὸν ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος συγγραφέως, εἶνε ἐν τούτοις γραμμένον εἰς τὰς περισσοτέρας σκηνὰς μὲ σπανίαν δραματικὴν δύναμιν.

—Ἐπειδὴ ὁ συγγραφεὺς χειρίζεται εἰς τὸ τελευταῖον του ἔργον τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας, τὰ ὁποῖα συγκρούονται μεταξὺ μιᾶς μητέρας καὶ τῶν τριῶν παιδιῶν της, ὑπεστηρίχθη ὑπό τινων ὅτι ἡ προπαγανδιστικὴ διάθεσις τοῦ ἔργου καταστρέφει τὴν καλλιτεχνικὴν καὶ ἐν γένει τὴν δραματικήν του ὑφήν.

—Παρὰ ταῦτα ὅμως ἄλλοι κριτικοὶ ὑποστηρίζουν, ὅτι τὰ μεγάλα αἰσθήματα τὰ ὁποῖα καθοδηγοῦν τοὺς ἥρωας τοῦ ἔργου εἰς τὴν δρᾶσιν των, πιστοὺς πάντοτε εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ καθήκοντος, ἐξαλείφει ἀπὸ τὸ ἔργον πᾶσαν διάθεσιν προπαγάνδας, τὰ μεγάλα δὲ προβλήματα τῆς στιγμῆς χρησιμεύουν ἁπλῶς εἰς τὸ νὰ ὑπογραμμίσουν καὶ νὰ ἐμφανίσουν εἰς ἔκτυπον μορφὴν τὴν δραματικὴν σύστασιν τῶν ἡρώων τοῦ ἔργου.

⁂

Μὲ τὸ ὑπερωκεάνειον «Ἴλ ντὲ Φράνς» ἀνεχώρησαν ἐκ Χάβρης πολλαὶ προσωπικότητες διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

—Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνεχώρησεν ὁ πρώην πρόεδρος τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας καὶ διάσημος πιανίστας κ. Παδερέφσκυ, ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ δώσῃ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 20 κοντσέρτα.

—Ἐπίσης ἀνεχώρησεν ὁ Γάλλος ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἀντρὲ Μωρουᾶ, ὁ ὁποῖος θὰ μεταβῇ εἰς Σικάγον ὅπου κατέχει τὴν ἕδραν τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας εἰς τὸ ἐκεῖ πανεπιστήμιον.

—Μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν εἶνε ἐπίσης καὶ ἡ γνωστὴ καλλιτέχνης τοῦ ᾄσματος Μαριάνα Ὄρβαλντ, ἡ ὁποία ἔχει ὑπογράψει συμβόλαιον μὲ κινηματογραφικὴν ἑταιρείαν, προκειμένου νὰ ἐμφανισθῇ εἰς διαφόρους ταινίας.

—Ἐπίσης ἀνεχώρησε δι' Ἀμερικὴν ὁ Ρενὲ Μπλούμ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἡγέτου τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος, σημειωτέον εἶνε διευθυντὴς τοῦ καζίνου τοῦ Μόντε Κάρλο.

⁂

Ἡ συμπαθεστάτη ἠθοποιὸς Ντανιὲλ Νταριὲ δικαιολογοῦσα τὴν γνωστὴν ἤδη ἀπόφασίν της, καθ' ἣν δὲν πρόκειται νὰ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὸ Χόλλυγουντ, ἐδήλωσεν ἐνδιαφέροντα πράγματα.

—Κατηγόρησε τοὺς Ἀμερικανοὺς σκηνοθέτας ὅτι «θέλουν νὰ ἀλλάξουν τὸ πρόσωπόν της, νὰ μεταβάλουν τὴν κόμμωσίν της, νὰ τῆς δώσουν «μίαν ἄλλην ψυχήν!» Καὶ ἐπάγεται: Νά, γιατὶ δὲν θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸ Χόλλυγουντ!»

—Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἔφθασεν εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους διὰ νὰ συναντήσῃ τὴν Γαλλίδα καλλιτέχνιδα ἡ κυρία Σοῦλμπεργκ.

—Ἡ κυρία Ἄντ, ὅπως εἶνε γνωστὴ εἰς τὸ Χόλλυγουντ ἔχει ὡς ἐπάγγελμα νὰ ἀναδεικνύῃ ἀστέρας, νὰ συμβουλεύῃ τοὺς ἠθοποιούς, ἔναντι ἀδρότατης φυσικὰ ἀμοιβῆς, πολλαὶ δὲ καλλιτέχνιδες ὀφείλουν τὴν ἀνάδειξίν της εἰς τὴν γηραιὰν ὑαλοφοροῦσαν κυρίαν.

—Αὐτὴ ἐδήλωσεν εἰς Λονδῖνον ὅτι σκοπὸς τοῦ ταξιδίου της εἶνε νὰ πείσῃ τὴν Ντανιὲλ Νταριὲ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Χόλλυγουντ, διότι τὴν ζητεῖ ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἔχει ὑποχρέωσιν ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πρόσκλησιν».

—Καὶ προσέθεσε χαρακτηριστικῶς, βεβαία περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀποστολῆς της: «Ἡ Νταριὲ θὰ ἐπιστρέψῃ συντόμως εἰς τὸ Χόλλυγουντ. Δὲν θὰ ἐκπλαγῶ μάλιστα ἂν τὴν συνοδεύσω προσωπικῶς. Γνωρίζω καλῶς τὴν ψυχολογίαν τῶν ἀστέρων. Ἡ Ντανιὲλ εἶνε χαριτωμένη, ἀλλὰ εἶνε νέα... καὶ δὲν καταλαβαίνει. Πρέπει ὅμως νὰ καταλάβῃ!».

—Ἤδη ἀναμένεται μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσεχοῦς συναντήσεως τῆς κυρίας Ἄντ καὶ τῆς Ντανιὲλ Νταριέ, διὰ νὰ κριθῇ ποῖος ἐκ τῶν δύο κινηματογράφων, ὁ γαλλικὸς ἢ ὁ ἀμερικανικός, θὰ κερδίσῃ τὴν συμπαθῆ καλλιτέχνιδα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ: Ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, Λεωφόρος Πανεπιστημίου γραφεῖα μὲ ἐγκατάστασιν κεντρικῆς θερμάνσεως καὶ καταστήματα ἀπὸ Δρχ. 1.000 καὶ ἄνω. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Μιχαὴλ Παξιμάδη, Πανεπιστημίου 53. Ἀριθ. Τηλ. 25705 καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τοῦ Μεγάρου.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ τελειόφοιτος τῆς Ἀγγλικῆς, παραδίδει μαθήματα μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας. Γράψατε «Πρωΐαν» Κ. Κ.

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΑ ΓΛΕΝΤΙΑ

ΣΤΑ ΠΡΟΘΥΡΑ ΤΗΣ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

ΙΙον

Οἱ χελῶνες, ὅταν πρόκειται νὰ κάνουνε κάτι, βγάνουνε σιγὰ σιγὰ τὸ κεφάλι τους ἀπὸ τὸ καβούκι. Στὴν ἀρχή, σὰ νὰ ἐρευνοῦνε μὴν τὶς παραμονεύει κανένας κίνδυνος ἐκεῖ γύρω, κάνουνε τὰ πρῶτα βήματα διστακτικὰ καὶ μουδιασμένα. Ἔπειτα ὅμως ὅσο καὶ μεγαλώνει τὸ θάρρος παίρνουν ἀέρα κι' ἐκτελοῦνε τὸ σκοπό τους χωρὶς δισταγμοὺς κ' ἐπιφυλάξεις. Τελευταῖα, σὰν πλησιάσουνε στὸ τέλος τοῦ σκοποῦ τους ἢ ὅταν καταλάβουνε κάτι ἀντίθετο, ξαναμπαίνουνε στὸ καβούκι καὶ στέκουν ἀκίνητες σὰν ψόφιες.

Καὶ οἱ ἀποκριάτικοι πανηγυριστὲς ἀκολουθήσανε τὴν ἴδια σκάλα: χωρὶς φούρια —ὡς ποὺ νὰ ξεμουδιάσουνε καὶ νὰ συνηθίσουν — μπήκανε στὰ γλέντια. Ἡ φόρα ποὺ πήρανε κατόπιν ἔγινε «ἱερὴ μανία» καὶ τοὺς τραβοῦσε μὲ τὰ φτερά της κάπου εἴκοσι μέρες. Καὶ τώρα, στὰ πρόθυρα τῆς σαρακοστῆς, ἀναγκάζεται νὰ περιορίσῃ τὰ φτερουγίσματά της...

Πραγματικὰ τὴν τελευταία Κυριακὴ τῆς Ἀποκριᾶς—τὴ Στουρνή, ὅπως τὴ λένε—τὰ γλέντια περιορίζουνται ὅσο βραδιάζει καὶ σὰ νυχτώσῃ ἀπὸ πάνδημα ἔχουνε ξαναγίνῃ στενά, οἰκογενειακά, ὅπως ἦσαν στὴν ἀρχή, τότε ποὺ θυσιάσανε τὰ θρεφτά τους.

Ἡ ἀποκριάτικη ἐθιμοτυπία προστάζει νὰ «τραπεζοκαθήσουν» ὅλοι μαζὶ στοῦ μεγαλύτερου ἀδερφοξάδερφου τὸ σπίτι. Ἐκεῖ λοιπὸν μαζώνουνται, μόλις βραδιάσῃ, ὅλες οἱ συγγενικὲς οἰκογένειες μὲ τὸ «κουμάντο» τους ἡ κάθε μία.

Ἀμέσως οἱ νοικοκυράδες, μὲ τὴν ἀρχηγικὴ καθοδήγηση τῆς νοικοκυρᾶς τοῦ σπιτιοῦ, ὅπου θἀποκρέψουν, ἀρχίζουνε τὶς σχετικὲς ἑτοιμασίες. Τὸ κυριώτερο φαγητὸ τῆς βραδιᾶς εἶνε τὰ «μπακαρούνια» = μακαρόνια, ποὺ τὰ πλάθουνε στὸ πλαστῆρι μὲ δικό τους ζυμάρι. Αὐτά, μαζὶ μὲ τὶς χυλοπίττες, πασπαλισμένα μὲ ἄφθονη τριμμένη μυντζήθρα καὶ «τσιγαρισμένα» μὲ μπόλικο βούτυρο, εἶνε τὸ τελευταῖο ἀρτυμένο φαγητό τους.

Γιὰ συμπλήρωση ἔχουνε καὶ τυρόπιττες ἢ κανένα «σκορκοφίγκι», γλύκισμα φτειασμένο μὲ γάλα φρεσκογεννημένης γίδας ἢ προβατίνας. Γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χρόνου, μὰ καὶ γιὰ «νὰ διώξουνε» τοὺς ψύλλους, ποὺ εἶνε σωστὴ πληγὴ στὰ χωριά μας, φτειάνουνε καὶ τὸ «ἀγιοζούμι». Βράζουνε μαζὶ σπανάκια, τυρί, λάδι, νερὸ καὶ ἁλάτι. Ἀπ' αὐτὸ πρέπει νὰ πιοῦνε πρῶτα, πρὶν ἀρχίσουν τὸ φαγητό τους. Καθὼς κάθουνται ὅλοι γύρω γύρω στὴν τάβλα πρέπει νὰ κοιτάζουνται σὰν τὸ πίνουν καὶ νὰ μὴ γελάσουν. Γιατὶ μόνο ἔτσι θὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὰ βασανιστικὰ δαγκώματα τῶν ψύλλων, ὅπως τὸ λένε κιόλας:

«Ἀγιοζούμι,
Τυροζούμι:
Ὅποιος τὸ πιεῖ καὶ δὲ γελάσει
Ψύλλος δὲ θὰν τὸν καλιάσει!».

Τὰ σπανάκια τὰ τρῶνε χωριστά, λιγουλάκια ὁ καθένας, ἔτσι γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἡμέρας. Εἶνε εἶδος προετοιμασίας γιὰ τὰ σαρακοστιάτικα φαγητά τους, προζύμι γιὰ τὴ νηστεία, ποὺ θὰ ἐπακολουθήσῃ.

Ὅση ὥρα ἑτοιμάζουνε μέσα στὸ σπίτι ἐκεῖνες, οἱ ἄλλοι ὅλοι, τὸ συγγενικὸ μικρομέγαλο, γλεντᾶνε ἔξω στὴν αὐλὴ καὶ χορεύουν. Γιὰ νὰ πάῃ καλὰ ἡ χρονιὰ — μὰ πειὸ πεζὰ γιὰ νάχουνε κάποιο φῶς στὸ χορό τους — καῖνε δεμάτι ἀπ' ἀραποσιτόκλαρα, ποὺ τὸ λένε καλόγο.

Μόνο σὰν ἑτοιμαστοῦνε τὰ φαγητὰ διαλύουν τὸ χορό τους. Τότε μπαίνουνε μέσα καὶ κάθουνται μὲ τάξη γύρω ἀπὸ τὴν τάβλα, ποὖναι γιομάτη, καθὼς λέει καὶ τὸ σχετικὸ τραγοῦδι: φαγιά, ψωμιά, τυριά, κρασιὰ καὶ γλυκίσματα.

Πρὶν βάλουν οὔτε μπουκιὰ στὸ στόμα τους πιάνουν ὅλοι τὴν τάβλα ὅπως εἶνε φορτωμένη καὶ τὴ σηκώνουνε στὸν ἀέρα.

—Ἐφάγατε; τοὺς ρωτάει ὁ πρῶτος.
— Ἐφάγαμε! ἀπαντοῦν ὅλοι.
— Ἐχορτάσατε; τοὺς ξαναρωτάει.
—Ἐχορτάσαμε! ἀπαντοῦνε πάλι.
— Ἔ! Πάντα χορτασμένοι νὰ εἶστε! Τοὺς εὔχεται καὶ γελᾶνε.

Ὅσο κι' ἂν γελᾶνε μὲ τὸ ἀστεῖο τοῦτο, παρόμοια καὶ μὲ κάποια μεγαλόπρεπη μυσταγωγία τὸ ἐπαναλαβαίνουν ἄλλες δυὸ φορὲς καὶ τότες ἀκουμπᾶνε χάμου τὴν τάβλα κι' ἀρχίζουν τὸ φαγοπότι μὲ τὸ ζουμὶ ποὺ πρέπει νὰ πιοῦνε χωρὶς νὰ γελάσουν.

Σὲ λίγο χαιρετάει ὁ πρῶτος κρατῶντας στὸ χέρι του ἕνα ποτῆρι μὲ κρασὶ γιομάτο.

—Εἰβίβα, γειά,
Καλὴ καρδιά,
Πάντ' ἀγάπη καὶ . νοια κ' εὐτυχία!
Ὅλα δεξιά
Νὰ μᾶς τὰ φέρνῃ ὁ Θεὸς
Μὲ τὴν Κυρὰ τὴν Παναγιά!
Ὅ,τι ποθεῖ ὁ καθέκαστος
Καὶ πάντα νὰ εἴμαστε καλά!..

—Ἀμήν! Νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ ἡ Παναγιὰ ἡ Παρθένα! εὔχονται οἱ ἄλλοι.

Ὅποιο λιμπισμὸ ἔχουνε στὴ σκέψη τὸν λένε σ' αὐτὲς τὶς εὐχετικὲς χαιρετοῦρες. Μὲ τὸ καλομελέτημα καὶ μὲ τὸ λέγε - λέγε μπορεῖ νὰ τύχῃ «ἀνοιχτὴ ὥρα» κ' ἔτσι νὰ γίνουν ὅλα, ὅπως τὰ ποθεῖ ὁ καθέκαστος, νὰ τὰ ἰδοῦνε πραγματοποιημένα.

Πρὶν νὰ σηκώσουν τὸ τραπέζι ἀπαραίτητο εἶνε νὰ στήσουνε τὰ αὐγὰ στῆς φωτιᾶς τὴ θράκα. Ἕνα γιὰ τὸν καθένα τους μὲ τὴ σειρὰ κ' ἕνα γιὰ τὰ βόδια, τάλογα, τὰ πρόβατα καὶ τὰ γίδια. Καὶ παρατηροῦνε ποιὸ θὰ ἱδρώσῃ πρῶτο ἢ ποιὸ θὰ σκάσῃ, καθὼς σιγοψαίνονται. Σ' αὐτὸ τὸ ἵδρωμα ἢ στὸ σκάσιμο δίνουνε διάφορες ἐξηγήσεις. Ὅσο κι' ἂν εἶνε ξεκινημένα τἀποκριάτικα ἔθιμα ἀπὸ τὴν ἴδια πηγὴ στὴν κατοπινὴ πορεία τους πήρανε διαφορετικὴ ἐξέλιξη στὶς διαφορετικὲς περιφέρειες. Ἔτσι τὸ ἵδρωμα ἐδῶ σημαίνει εὐτυχία, ἐκεῖ τὸ νομίζουν ἀρρώστεια, παραπέρα δείχνει τὸ δουλευτή. Τὸ σκάσιμο πάλι ἀλλοῦ τὸ ἐξηγᾶνε ὅτι σημαίνει θάνατο κι' ἀλλοῦ ὅτι «θὰ σκάσουν οἱ ὀχτροί» τους!

Μόλις σηκώσουνε τὴν τάβλα τους ψάχνουνε νὰ βροῦν ἀποκάτου κανένα μερμῆγκι. Αὐτὸ ἀποτελεῖ σημάδι γιὰ τὴ χρονιά τους: θὰ βγῇ πέρα καλὰ κι' εὐτυχισμένα. Ἀμέσως ἔπειτα καῖνε τὰ βλαφτερὰ ζούδια — ὅσα τοὺς εἶνε καταστρεπτικὰ κι' ἀντίθετα: ξεφτέρια, λύκοι, ἀλεποῦδες. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ρίχνει μέσα στὴ φωτιὰ μιὰ «πρεζοῦλα» τριμμένη μυντζήθρα καὶ οἱ ἄλλοι τὸν ρωτᾶνε:
— Τί καῖς ἐφτοῦ;
— Τὸν ξίφο.

Ξαναρίχνει ἐκεῖνος μυντζήθρα στὴ φωτιὰ καὶ κεῖνοι τὸν ξαναρωτᾶνε ὅμοια κι' ὅμοια κι' ἔτσι πληροφοροῦνται πότε ὅτι καίει τὰ νύχια τους, πότε τὰ δόντια τους, τὴ μύτη, τὰ φτερά τους!... Κ' ἔτσι τάχα δὲ θὰ μποροῦν αὐτὰ τ' ἀναθεματισμένα νὰ τοὺς βλάψουνε μέσα σ' αὐτὸν τὸ χρόνο!

Ἐπακολουθεῖ γλέντι μὲ τραπεζίτικα τραγούδια. Τελευταῖα - τελευταῖα σὰν ἑτοιμάζουνται νὰ φύγουν οἱ ἄλλοι, νὰ πᾶνε στὰ σπίτια τους, λένε τραγουδιστὰ καὶ ψαλτικὰ μαζὶ ὅλοι μικροὶ μεγάλοι:

«Ἐφόφησ» ὁ Λουκάνικος,
Ψυχομαχάει κι ὁ Τύρος,
Ὁ Σκόλιαμπρος κι ὁ Λάπατος
Ἐπῆραν τὸ μεϊντάνι!»

Εἶνε μιὰ ἐπιγραμματική, παραστατικὴ ἀνακεφαλαίωση τῆς ἀποκριάτικης περιόδου καὶ τῆς σαρακοστῆς, ποὺ φτάνει: πρῶτα σταματήσαν τὴν κρεοφαγία, τώρα καὶ τὴν τυροφαγία — γιατὶ ὁ Τύρος ψυχομαχάει. Καὶ πιὰ βγήκανε στὴν πρώτη γραμμὴ τὰ σαρακοστιάτικα λαχανικά, τὰ σκόλιαμπρα καὶ τὰ λάπαθα, ποὺ θὰ τρῶνε ὡς τὸ Πάσχα.

Ἐκεῖ κοντὰ τὰ μεσάνυχτα πιὰ καληνυχτίζουνται καὶ ξεχωρίζουνε μὲ τὴν εὐχή:
— Πάντα χαρούμενοι! Καὶ τοῦ χρόνου!...

⁂

Μὲ τὰ πολυήμερα γλέντια καὶ τὰ πλούσια φαγοπότια τῆς ἀποκριάτικης περιόδου πήρανε πάλι ἀπάνου τους. Σταλώθηκε τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχή τους ἔδιωξε τὶς σκουριὲς τῆς ἔγνοιας. Τὸ φαγοπότι κυρίως τοὺς γιόμισε μ' αἰσιόδοξη πεποίθηση καὶ τοὺς ἔδωσε τὸ πραγματικὸ ὑπόβαθρο γιὰ νὰ στερεωθῇ μέσα τους τὸ θάρρος γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς — τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴ ζωή τους. Ἔτσι μὲ πιὸ πολλὴ ἐπιμονὴ καὶ δράση καὶ φροντίδα θ' ἀρχίσουνε τὴν ἐργασία.

Γιατὶ ἀπὸ αὔριο μεθαύριο θ' ἀρχίσουνε πάλι τὰ σύρτα φέρτα στὶς ζωμάχικες ἐργασίες. Πρὶν ξημερώσῃ ἀκόμα θ' ἀγωνίζουνται τὸν τραχὺ καὶ πολύμοχθον ἀγῶνα μὲ τὴν κακοκαλλιέργητη λιθαρογῆς τοῦ τόπου τους καὶ τὴν κακοφάγια τοῦ φτωχικοῦ τους.

Ἔτσι ἀποδείχνεται ὅτι μὲ σοφία καὶ γνώση καὶ στοχαστικὴ προσαρμογὴ στὶς συνθῆκες τοῦ κάθε τόπου καὶ στὶς ἐργασιακὲς ἀσχολίες εἶνε κανονισμένα ὅλα τὴν ἑορταστικὴ αὐτὴ περίοδο. Ἦταν ἀπαραίτητη μιὰ τέτοια πολυήμερη διασκεδαστικὴ ἀνάπαυλα μὲ τὰ φαγοπότια, γιὰ τὴ σωματικὴ εὐχαρίστηση καὶ τὴν ἀνοικοδόμηση καὶ μὲ τὰ γλέντια γιὰ τὴν ψυχικὴ ἀποτοξίνωση καὶ τὸ κυνήγημα τῆς ἔγνοιας.

Κ' ἦταν ἀπαραίτητη περισσότερο τώρα στὸ μεταβατικὸ αὐτὸ μεταίχμιο ἀπὸ τὸ χειμῶνα μὲ τὶς κλεισοῦρες στὴν ἄνοιξη μὲ τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἀγαλλίαση τῆς ὑπαίθριας ζωῆς κι' ἀπὸ τὴν πρώϊμη σπορὰ στὶς ὄψιμες ἐργασίες.

Καὶ μόνο γιὰ ἕνα εἶν' ἀνάγκη νὰ λυπᾶται κανένας τώρα ποὺ ἡ σαρακοστὴ βάνει τελεία στ' ἀποκριάτικα γλέντια: γιατὶ νὰ μὴν εἶνε ὅλα τόσο καλὰ κανονισμένα ὥστε νὰ ναι παντοτινὸ καὶ μόνιμο τὸ διώξιμο τῆς ἔγνοιας, ποὺ μαραζώνει — τῆς σκέψης δηλαδὴ τοῦ πῶς θὰ καταφέρουμε νὰ περάσουμε τὸν καιρό μας. Ἔτσι πιὰ στὴ θέση τους θὰ μενε νὰ μᾶς βαραίνῃ μονάχα ἡ ἔγνοια καὶ ἡ συλλογιὰ γιὰ τὴν καλυτέρεψη καὶ τὴν πρόοδο—ἡ δημιουργικὴ ἔγνοια!....

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ
Πριγκίπισσα ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΤΑΡΑΚΑΝΟΒΑ
Ἡ γυναῖκα, ποὺ ὠνειρεύθηκε ἕνα στέμμα Αὐτοκρατείρας καί, γι' αὐτό, ἐφόρεσε τὸ ἀκάνθινο στεφάνι τοῦ μαρτυρίου...
Δυστυχισμένη μικρούλα! Ὑπῆρξε τόσο λίγο ἔνοχη! Τὸ ἔγκλημά της ἦταν ὅτι πίστεψε στὴ ζωὴ κι' ἀγάπησε μ' ὅλη τὴ δύναμι τῆς παιδικῆς της ψυχῆς, καὶ ἡ δυστυχία της ὅτι φάνηκε πολὺ ἀδύνατη γιὰ τὴ μοῖρα της.
ΑΝΝΥ ΒΕΡΝΑΙ
ἡ νέα, μετὰ τὴν Ντανιὲλ Νταριέ, ἀποκάλυψις τῆς γαλλικῆς κινηματογραφίας, ὡς ΤΑΡΑΚΑΝΟΒΑ
ΠΙΕΡ ΡΙΣΑΡ ΒΙΛΜ
ὡς ΚΟΜΙΣ ΟΡΛΩΦ
στὸ τελειώτερο, μετὰ τὸ «Μάγιερλιγκ» καὶ τὴν «Κάτια», δημιούργημα τῆς γαλλικῆς κινηματογραφικῆς τέχνης.

ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΤΑΡΑΚΑΝΟΒΑ
— Τὸ δρᾶμα τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ μαρτυρίου.— Τὸ δρᾶμα τοῦ μίσους καὶ τῆς θυσίας!
— Μία ἀνυπέρβλητη κινηματογραφικὴ δημιουργία.— Πλοῦτος ποὺ προκαλεῖ τὸν ἴλιγγο!
ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ — ΕΡΩΤΕΣ — ΜΙΣΗ—ΙΕΡΟΕΞΕΤΑΣΤΑΙ—ΜΑΡΤΥΡΙΑ!...
Σκηνοθεσία: ΦΕΝΤΟΡ ΟΖΕΠ
Παραγωγή: Τοῦ Οἴκου ποὺ ἔκαμε τὸ «Μάγιερλιγκ»
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ
ΤΙΤΑΝΙΑ - ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Ἔναρξις ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας.
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΖΑΠΠΕΙΟΝ 11 - 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1939
ΕΚΘΕΣΙΣ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ — ΕΠΙΣΙΤΙΣΤΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΕΙΔΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ
Δοκιμαὶ καὶ δείγματα δωρεὰν εἰς ἕκαστον ἐπισκέπτην.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον πολυτελείας κλειστὸν μὲ τέσσαρας θύρας εἰς ἐξαιρετικὴν κατάστασιν. Πληροφορίαι γραφεῖα «Πρωΐας» καθ' ἑκάστην 12—1 μ. μ.

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ἐκ Κων)πόλεως δίδει μαθήματα Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας. Γραμματοθυρὶς 189 Ἀθῆναι. Τηλ. 80 - 106.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
122 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Πρὸς ἀνάρρωσιν καὶ τόνωσιν ἐκ
ΓΡΙΠΠΗΣ
συνιστῶνται παρὰ τῶν ἰατρῶν
ΟΙΝΟΙ ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
δίδουν νέαν ζωήν, ἐπιτραπέζιοι καὶ τονωτικοὶ 20 ἐτῶν, δι' ἀσθενεῖς, ἀναρρωνύοντας, γέροντας, ἀναιμικοὺς καὶ φαρμακοποιούς, γνήσιοι παλαιοί, μόνον στοῦ Βεργοπούλου, Θεμιστοκλέους 8.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ πτυχιοῦχος τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς ζητεῖ παραδόσεις. Γράψατε: Διεύθυνσιν Λογιστηρίου «Πρωΐας», διὰ Μ. Β.

Ἡ πνευματική μας ζωὴ

Νέα ἐπιστημονικὰ βιβλία

Δ. Καββάδα: Ἡ χλωρὶς τῆς Ἑλλάδος.—Ι. Κορδάτου: Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν νομικὴν ἐπιστήμην

Ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Δ. Καββάδας, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν μέχρι τοῦδε πολυετῆ θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν δρᾶσιν του ἔχει δώσει πλεῖστα δείγματα τῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ εἰς τὸ γενικὸν καλὸν τῆς χώρας, εὗρε καὶ πάλιν τὴν δύναμιν νὰ «ἀποτίσῃ φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα, δαπάναις τῆς ὁποίας ἐσπούδασεν» — ὅπως ὁ ἴδιος γράφει —καί, κατόπιν πολυετῶν ἐρευνῶν, παρέδωσεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν τὸ ὥριμον πλέον ἔργον τῆς ἐπιστημονικῆς σταδιοδρομίας του, ἔργον μνημειῶδες, τὸ ὁποῖον ἀποκτᾷ δικαιωματικῶς θέσιν μεταξὺ τῶν ἕως σήμερον ἐργασιῶν ξένων καὶ Ἑλλήνων βοτανικῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπιγράφεται: «Ἡ χλωρὶς τῆς Ἑλλάδος, μετὰ εἰκόνων καὶ διχοτομικῶν κλειδῶν πρὸς ταχὺν καὶ ἀσφαλῆ προσδιορισμὸν τῶν φυτῶν τῆς Ἑλλάδος. Τόμ. Α': Πτεριδόφυτα, Γυμνόσπερμα καὶ Μονοκότυλα».

Ἡ μέχρι σήμερον ἔλλειψις ἀντιστοίχου ἔργου εἶχεν ὡς συνέπειαν, ὅπως ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸν πρόλογόν του τονίζει, τὴν «παντελῆ ἐκ μέρους τοῦ Ἕλληνος ἄγνοιαν τῆς χλωρίδος τοῦ τόπου του». Συνέπεια τῆς ἀγνοίας αὐτῆς ἦτο καὶ εἶνε ἡ ἀδιαφορίαν πρὸς τὴν φυτογνωσίαν καὶ τὴν φυτογεωγραφίαν, ἡ ὁποία καθορίζει τὰς καταλλήλους πρὸς καλλιέργειαν ὡρισμένων φυτῶν περιοχὰς καὶ τὰ ἐνδεδειγμένα δι' ἑκάστην περιφέρειαν πρὸς ἀναδάσωσιν δένδρα.

Ἡ ἑλληνικὴ χλωρίς, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, εἶνε ἡ πλουσιωτέρα χλωρὶς τῆς Εὐρώπης — ἐρχομένη ἀμέσως μετὰ τὴν χλωρίδα τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου — ἐκίνησε πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν βοτανικῶν καὶ πλεῖσται εἶνε αἱ ἐργασίαι, ποὺ ἐδημοσιεύθησαν κατόπιν πολυετῶν ἐρευνῶν μὲ τὸν σκοπὸν νὰ φέρουν τὸν Ἕλληνα εἰς ἐπαφὴν καὶ γνωριμίαν μὲ τὸν φυτικὸν πλοῦτον τῆς χώρας του. (Χαλάξυ, Χελδράϊχ, Μπελόν, Σάϊμπτχορπ, Ὀρφανίδης, Μηλιαράκης κλπ.). Παρὰ ταῦτα, ὅμως, ἡ ἑλληνικὴ χλωρίς, τὴν ὁποίαν ἐγνώρισαν καὶ ἐμελέτησαν καὶ κατέταξαν ὀνομαστοὶ ξένοι καὶ Ἕλληνες βοτανικοί, δὲν ἔγινε γνωστοτέρα εἰς τὸν Ἕλληνα! Ὅλοι μας ἀγνοοῦμεν τὰ φυτὰ τῆς πατρίδος μας, ἀγνοοῦμεν τὰ ὀνόματά των καὶ τὴν σημασίαν των—πλὴν ἐλαχίστων, τὰ ὁποῖα πάλιν γνωρίζουν μόνον οἱ χωρικοί. Ἂν ὁδηγήσετε Ἕλληνα μαθητήν, φοιτητὴν ἢ ἐπιστήμονα ὀλίγον ἔξω τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ζητήσετε νὰ σᾶς κατονομάσῃ ἁπλῶς μερικὰ ἐκ τῶν ἑλληνικῶν φυτῶν, θὰ εὑρεθῆτε πρὸ πλήρους ἀγνοίας καὶ ἀδυναμίας νὰ διακρίνῃ καὶ ὀνομάσῃ καὶ τὰ κοινότερα χόρτα! Καὶ ὅμως «εἰς τὰς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ τὰς γειτονικὰς ἀκόμη — μᾶς πληροφορεῖ ὁ κ. Καββάδας — μετ' ἐκπλήξεως ἀκούει τις ἀπὸ τοὺς τὰς ἐξοχὰς ἐπισκεπτομένους κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς κατοίκους τῶν πόλεων οἱασδήποτε τάξεως, τὰ ἐπιστημονικὰ ὀνόματα τῶν λουλουδιῶν, θάμνων καὶ δένδρων, τὰ ὁποῖα συναντοῦν καὶ τὴν οἰκογένειαν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν ταῦτα»!

Ὁ κ. Καββάδας ἠθέλησε νὰ ἐφοδιάσῃ τὸν Ἕλληνα μὲ τὸ κατάλληλον καὶ εὔχρηστον βοήθημα, μὲ τὸ ὁποῖον οὗτος θὰ κατώρθωνε νὰ προσδιορίσῃ κάθε φυτὸν τῆς πατρίδος του, ποὺ θὰ ἤθελε νὰ γνωρίσῃ. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ δεκαετεῖς θεωρητικὰς καὶ ἐργαστηριακὰς ἐρεύνας, ἀφοῦ ὡς φίλεργος μέλισσα περισυνέλεξε πᾶν ὅ,τι ἀπεταμίευσαν εἰς τὰς περὶ ἑλληνικῆς χλωρίδος ἐργασίας των ξένοι καὶ Ἕλληνες βοτανικοί, ἀφοῦ περιῆλθε τὴν ὕπαιθρον Ἑλλάδα καὶ κατήρτισε πολυαρίθμους ἀτομικὰς συλλογάς, ἀφοῦ ἔχυσε κυριολεκτικῶς τὰ μάτια του εἰς τὸ μικροσκόπιον, εἶχε δὲ ἐξ ἄλλου εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ τὸ «Ἑρμπάριον» τοῦ πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, περιλαμβάνον περὶ τὰ 3800 εἴδη φυτῶν, κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν συλλογῶν τοῦ Χελδράϊχ, συνέθεσε τὸ περὶ τῆς ἑλληνικῆς χλωρίδος ἔργον του, τοῦ ὁποίου ἤδη ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος, καὶ τὸ ὁποῖον, χωρὶς καμμίαν διάθεσιν ὑπερβολῆς, ἀποκαλοῦμεν μνημειῶδες.

Ἡ σύνταξις τοῦ ἔργου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων δεδομένων τῆς ἐπιστήμης, ἡ χρησιμοποίησις ἁπάσης τῆς σχετικῆς βιβλιογραφίας μὲ τὴν σχολαστικήν, ἀλλὰ καὶ στοχαστικὴν εὐσυνειδησίαν, εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς ἐσυνήθισεν ὁ κ. Καββάδας καὶ ἀπὸ τὰς προηγουμένας του ἐργασίας, ἡ σύνταξις ὑποβοηθητικοῦ λεξιλογίου τῶν τεχνικῶν ὅρων καὶ ἡ πλουσία εἰκονογράφησις τοῦ ἔργου, ὀφειλομένη εἰς τὴν λεπτὴν παρατηρητικότητα καὶ σχεδιαστικὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ ἰδίου τοῦ συγγραφέως, καθιστοῦν τὸ ἔργον εὔληπτον καὶ εὐχάριστον, ἕναν πολύτιμον σύντροφον καὶ ὁδηγὸν τοῦ Ἕλληνος, τοῦ ἐπιθυμοῦντος νὰ σχετισθῇ μὲ τὸν πλουσιώτατον φυτικὸν κόσμον τῆς πατρίδος του. Οὕτως ἐπιτυγχάνεται πλήρως ὁ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐπιδιωκόμενος σκοπός: νὰ γίνῃ δηλ. ἡ φυτογνωσία κτῆμα τοῦ μεγάλου κοινοῦ, καὶ εἰδικώτερον νὰ γνωρίσῃ ὁ Ἕλλην τὴν χλωρίδα τῆς χώρας του. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὸ ἔργον τοῦ κ. Καββάδα δὲν ἀποτελεῖ ἁπλῶς πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ καὶ σημαντικωτάτην ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ τὴν ὁποίαν δικαιοῦται νὰ ὑπερηφανεύεται κατὰ πρῶτον λόγον ὁ ἴδιος καί, κατόπιν τὸ πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος καὶ θὰ ἐκδοθοῦν, ὡς ἐλπίζομεν συντόμως, καὶ οἱ ὑπολειπόμενοι τόμοι τοῦ μνημειώδους ἔργου.

* * *

Μὲ τὴν «Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν νομικὴν ἐπιστήμην», τὴν ὁποίαν παρέδωσε κατ' αὐτὰς «εἰς τοὺς νέους δικηγόρους καὶ εἰς τοὺς σπουδαστὰς τοῦ δικαίου» ὁ κ. Ι. Κορδᾶτος ἐπεδίωξε νὰ δώσῃ ἕνα γενικώτερον προσανατολισμὸν εἰς τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὰ νομικὰ καὶ νὰ τοὺς μυήσῃ εἰς ὡρισμένα προκαταρκτικά, μεθοδολογικὰ καὶ ἱστορικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα δὲν θίγονται ἀπὸ τῆς πανεπιστημιακῆς ἕδρας. Ἀκολουθῶν τὸ παράδειγμα τῶν γνωστῶν ξένων «εἰσαγωγῶν» (Ἰνισιασιόν) εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους ἐπιστημονικοὺς κλάδους, ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει εἰς τὰ ἓξ κεφάλαια τοῦ ἔργου του τὰ βασικὰ προβλήματα τῆς σπουδῆς καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δικαίου, τὸ ὁποῖον φυσικὰ δὲν βλέπει ὡς μεταφυσικὸν προϊὸν ἰδεοκρατίας ἢ νομοκρατίας, ἀλλ' ὡς ἱστορικὸν δημιούργημα καὶ κοινωνικὸν θεσμὸν διαρκῶς ἐξελισσόμενον καὶ μεταπλασσόμενον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν συνθηκῶν ἑκάστης ἐποχῆς καὶ ἑκάστου τόπου. Εἰδικώτερον τὸ ἔργον ἐξετάζει τὰ ἑξῆς θέματα: Ἐπιστήμη καὶ δίκαιον, γένεσις καὶ ἔννοια τοῦ δικαίου, ἐξέλιξις καὶ σπουδὴ τοῦ δικαίου κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, τὸν μεσαίωνα καὶ τὰς νεωτέρους χρόνους, ἔννοια τῆς ποινῆς καὶ ἐξέλιξις τοῦ ποινικοῦ δικαίου, αἱ περὶ τὸ δίκαιον σχολαὶ καὶ τὸ πρόβλημα ἑρμηνείας τοῦ δικαίου. Ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν νομικὴν βιβλιογραφίαν ἄλλων κλάδων, εἰς ἔργα θεωρίας καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἰδιωτικοῦ πρὸ παντὸς δικαίου, ἔλειπε τὸ εὐσύνοπτον ἐκεῖνο εἰσαγωγικὸν ἐγχειρίδιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔδιδε μίαν γενικὴν κατανόησιν καὶ θὰ ὑπεβοήθει τὸν σπουδαστὴν εἰς τὴν ἐπίπονον καὶ δυσχερεστάτην προσπάθειαν κινήσεώς του εἰς τὸ ἀχανὲς πεδίον τῆς νομικῆς ἐπιστήμης (ἤ, μᾶλλον, τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν). Τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο ἀποκτοῦν ἤδη οἱ σπουδασταὶ τοῦ δικαίου καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ χρησιμοποίησίς του θὰ ἀποβῇ ἐπωφελὴς εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν νομικὴν ἐπιστήμην γενικώτερον.

Γ. ΖΩΙ.

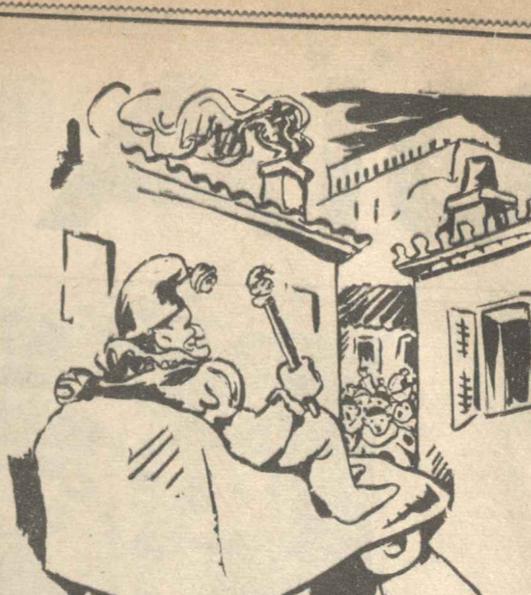
Ὁ Καρνάβαλος στὴν Πλάκα ἔφτασε στό... ἀπροχώρητον!...

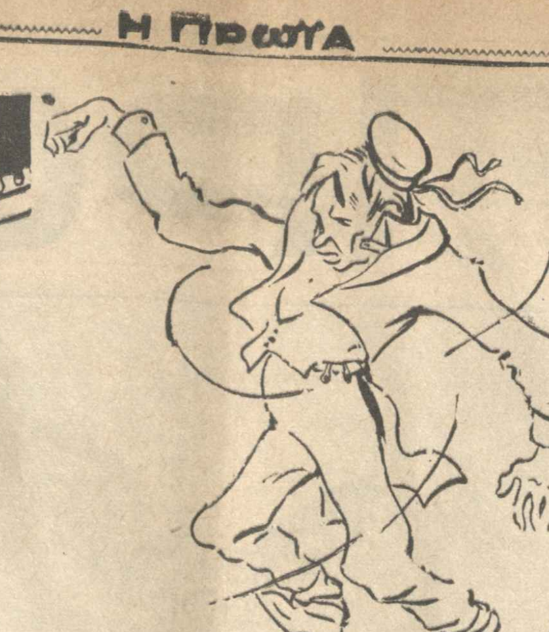
Μεθ - εόρτια

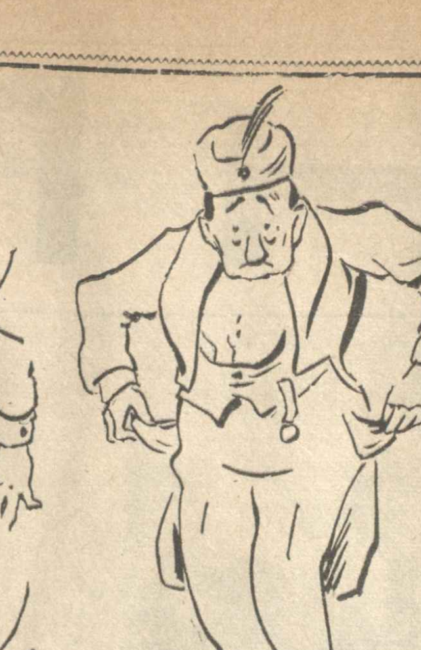
Καθαρὴ Δευτέρα

Η ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

»Ἡ ὄψη της ἔχει μιὰν ὁλόφεγγη χλωμάδα ποὺ νὰ τὴ σβήσουνε δὲ μπόρεσαν ὅλες οἱ φθονερὲς ἀχτῖδες τοῦ ἥλιου τοῦ Νοτιᾶ, καὶ σ' αὐτήνα μέσα ξεχωρίζουν ἀκόμα πιὸ βαθύσκιες, κάτω ἀπὸ τὰ μάτια της οἱ κρυσταλλωμένες πύρες ἀπ' τὰ τριαντάφυλλα, ποὺ μαραθήκανε στὰ μάγουλά της...

»Σὰ φυλακισμένα σ' ἕναν ἠσκιερὸ κύκλο ἀλυσσοδέτρας ὀδύνης ζοῦν τὰ μάτια της, τὰ φεγγερὰ καὶ ἐρευνητικά της μάτια. Δὲν ἔχουν ξαναγεννηθῆ τέτοια μάτια...

»Τὰ φρύδια της σὰν τὶς σαῖτες ξεπετιοῦνται ἀπότολμα καὶ σβήνουνε σ' ἕναν περήφανο υψωμὸ ποὺ δίνει τὸ ρῖγος ὑπερτάτων θανάτων...

»Τὰ χέρια της εἶνε λιγνόχυτα, εὔθραυστα καὶ ξεψυχοῦνε στὰ κρῖνα τῶν δαχτύλων της. Μοιάζουν ἄνθη ποὺ κρυώνουν. Κάτι μυστηριώδικο ἔχουν ἐπάνω τους.

»Ὁλόκληρη ἡ κορμοστασιά της, πολὺ ρευστὴ γιὰ νὰ τὴν πῇ κανεὶς μονάχα λυγερή, στενάζει σὰν κυπαρίσσι πρὸς τὸν οὐρανό, σιγοτρέμει σὰν κῦμα, ποὺ ἀναπαύεται καὶ ἀνασαίνει...

»Τὸ πνεῦμα της εἶνε σὰν τὴν ὑγρὴ καὶ βαθειὰ θάλασσα... Ἀλλὰ οἱ σκέψεις της εἶνε σὰν τὶς γλυκόλουστες βουνοκορφὲς καὶ κάποτε σὰν ἁπλωτὲς πεδιάδες, ποὺ γαλήνιες καὶ σιωπηλὲς προβαίνουν πρὸς τὸ ἄπειρο...

»Δὲ γελᾶ σχεδὸν ποτέ...».

Ἡ ἀπότομη αὐτὴ γυναῖκα, ποὺ κυνηγοῦσε ἀδιάκοπα τὸ ὄνειρο καὶ τὴ χίμαιρα, ποὺ ζοῦσε ἔξω καὶ μακρυὰ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, στάθηκε ἡ ἴδια ἕνα φευγαλέο ὅραμα, μιὰ ψυχὴ ποὺ συνταράζεται ἀπὸ ἐσωτερικὲς θλίψεις καὶ χάνεται σὲ μάταιες ἀναζητήσεις στὸν ἐξωτερικὸ κόσμο. Ἡ ἴδια μᾶς ἔδωσε μιὰ πιστὴ ἀπεικόνιση τῆς ψυχικῆς τρικυμίας της:

—«Souvent femme varie, bien fol est qui s'y fie! (ἡ γυναῖκα ἀλλάζει συχνά, εἶνε πολὺ τρελλὸς ἐκεῖνος ποὺ τῆς ἐμπιστεύεται), αὐτὸ εἶνε τὸ ρητό μου, εἶπε κάποτε. Ἐγὼ δὲν ἀφήνω νὰ μ' ἐπηρεάζῃ τὸ παραμικρό. Ἐμένα στὸ ρητό μου βρίσκεται ὅλη μου ἡ φιλοσοφία. Ἡ ἀλλαγὴ εἶνε τὸ θέλγητρο τῆς ζωῆς...».

Μακρυὰ ἀπὸ τὶς συμβατικότητες τῆς ζωῆς, ξένη πρὸς τὶς αὐλικὲς συνήθειες, ποὺ συχνὰ τὶς καυτηρίαζε, ἡ αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ ἔζησε μιὰ μοναδικὴ ζωὴ ποὺ παρουσιάζει ἀνεξάντλητο ἐνδιαφέρον γιὰ κάθε ἄνθρωπο, ποὺ θέλει νὰ γνωρίσῃ τὴν πιὸ λεπτὴ εὐαισθησία τῆς γυναικείας ψυχῆς.

Τὴν ἐξιστόρησιν τῆς μοναδικῆς αὐτῆς ζωῆς, τῆς «μαρτυρικῆς ζωῆς τῆς αὐτοκρατείρας Ἐλισσάβετ», θ' ἀρχίσῃ ἡ «Πρωΐα» ἀπὸ τοῦ φύλλου της τῆς μεθαύριον Τρίτης.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πληροφοροῦμαι, ὅτι διάφορα πρόσωπα, οὐδεμίαν ἔχοντα ἐντολήν, περιέρχονται διαφόρους ὀργανισμούς, Τραπέζας, σχολεῖα, ἑταιρείας καὶ πωλοῦν τὰ ἔργα μου «Ἑλληνικαὶ παραδόσεις — Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς» εἰς τιμὰς ὑπερόγκους. Ἡ τοιαύτη ἐκμετάλλευσις ἀποτελεῖ κατάφορον κατάχρησιν, παρακαλῶ δ' ὅπως μοὶ δοθοῦν σχετικαὶ ἐνδείξεις διὰ νὰ προβῶ εἰς ποινικὴν δίωξιν τῶν προσώπων τούτων.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Φ. ΧΑΛΑΣ
18 β, ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ
Ἀθῆναι (Κ.)

ΒΟΥΛΑ

Πωλοῦνται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας εἰς τὸ προάστιον Βούλα οἰκόπεδα παραλιακά, μὲ πρόσοψιν πρὸς τὴν θάλασσαν ἀπὸ 20—40 μέτρα ἕκαστον.

Εἰς τὴν Γλυφάδα οἰκόπεδον παραλιακὸν καὶ πευκόφυτον 2150 πήχεων, περιτοιχισμένον, μὲ οἰκίσκον ἐκ δύο δωματίων καὶ κουζίνας, μὲ πρόσοψιν 32 μέτρων, δυνάμενον νὰ διαιρεθῇ καὶ εἰς δύο οἰκόπεδα.

Πληροφορίαι: Νικόλαος Σκρέκης, Πλατεῖα Ἀνεξαρτησίας, ὧραι 1—3 μ.μ. Μεσῖται ἀποκλείονται.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διακηρύττει, ὅτι τὴν 11ην Μαρτίου 1939, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10—12 ἐνεργηθήσεται ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν Υ. Σ. (Μέγαρον Ζαβορίτου, Πλατεῖα Συντάγματος) δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς (δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν) διὰ τὴν προμήθειαν:

300—350 ἵππων μεγαλοσώμων κελήτων ἀναστήματος 1.51—1.58', μετρουμένων δι' ἱππομέτρου ἐξαιρουμένου τοῦ πετάλου.

200—250 ἵππων μικροσώμων κελήτων ἀναστήματος 1.45—1.50 μετρουμένων δι' ἱππομέτρου ἐξαιρουμένου τοῦ πετάλου.

Προσφορὰς εἰς λίρας Ἀγγλίας, μὲ κλῆριγκ καὶ ἄνευ κλῆριγκ.

Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶν κατατεθειμένοι παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Ἐπιτροπῇ Προμηθειῶν Υ. Στρατιωτικῶν.

Τὰ πρακτικὰ θὰ ὦσιν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Αἱ γνῶμαι τῶν ἀναγνωστῶν μας

Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τὸ σχέδιον πόλεως

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς μέχρι τῆς ὁποίας φθάνει ἡ μνήμη ἡμῶν ἀκούομεν ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι τοῦ 1834 κατέστρεψαν τὰς Ἀθήνας, διότι δὲν εἶχον, λέγουσι, τὴν φιλοτιμίαν θυσιάζοντες αἱ δέκα τότε χιλιάδες Ἀθηναίων ὅ,τι ἀπέμεινεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπαύριον τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 21 νὰ προβλέψωσι διὰ τὰς Ἀθήνας τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, τοῦ ἑνὸς δηλαδὴ ἑκατομμυρίου κατοίκων μετὰ τοῦ Ἐπινείου των, καὶ νὰ ἀποδεχθῶσι σχέδια πόλεως, ἀνάλογα τῶν ὁποίων καὶ διὰ τὴν σήμερον θεωροῦμεν μεγαλεπήβολα καὶ ἀνεφάρμοστα πολὺ δὲ μᾶλλον διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καθ' ἣν ὁ ὄνος ἐπεῖχε θέσιν τροχιοδρόμου, ἀτμοπλοίου, σιδηροδρόμου, αὐτοκινήτου, ἀεροπλάνου.

Τόσον δὲ παραδοξοτέρα ἐμφανίζεται ἡ μομφὴ αὐτή, ὅσον διότι ἔκτοτε χρονολογοῦνται αἱ εὐρεῖαι ἀρτηρίαι Φιλελλήνων, Βασ. Σοφίας, Ἀκαδημίας, Πανεπιστημίου, Σταδίου, Πειραιῶς καὶ ἄλλαι, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐξυπηρετοῦσι σήμερον ἀκόμη τόσον καλῶς ὥστε ὄχι μόνον δὲν διηνοίξαμεν ἐν τῷ μεταξὺ καμμίαν ἄλλην, ἀλλὰ θεωροῦμεν περιττὴν ἑκατὸν ὅλα ἔτη ἀπὸ τῆς ρυμοτομήσεώς της τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς, τὴν μόνην εὐρεῖαν ἀρτηρίαν, ἡ ὁποία μετὰ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου διασχίζει ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον τὴν πόλιν τοῦ 1834. Δι' ὃ καὶ ἔχομεν διαθέσει τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους αὐτῆς, ὅπως ἄλλως τε καὶ ἄλλων ὁδῶν καὶ πλατειῶν, διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἑκατοντάδων «μανάβικων» καὶ παντὸς εἴδους πρατηρίων καὶ περιπτέρων. Δὲν εἶνε ὡς ἐκ τούτου περίεργον ὅτι χαρακτηρίζομεν μεγαλοπράγμονα καὶ ἀνεφάρμοστα σχέδια λαμβάνοντα σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὰ ἀπὸ πλειόνων δεκαετηρίδων κατὰ κόρον ἀκουόμενα καὶ γραφόμενα ὡς ἀνάγκας καὶ ἐλλείψεις τῆς πόλεως καὶ παρουσιάζοντα τρόπον θεραπείας αὐτῶν.

Πράγματι ἀπὸ δεκαετηρίδων ἀκούομεν ὅτι:

1) Δὲν ἔχομεν δικαστήρια καὶ ἐφροντίσαμεν, εἶνε ἀληθές, νὰ ἀποκτήσωμεν τὸ σχέδιον τοῦ μεγάρου, ἐλησμονήσαμεν ὅμως νὰ ὁρίσωμεν προηγουμένως, ὅπως ἔπρεπε, τὸν κατάλληλον χῶρον ὅπου θὰ τὸ οἰκοδομήσωμεν.

2) Δὲν ἔχομεν ἰδιόκτητα καταστήματα διὰ τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, ἐνῷ τὰ καταβαλλόμενα πρὸς τοῦτο ἐνοίκια ἀντιπροσωπεύουσι τοκοχρεωλύσιον κεφαλαίου διὰ τοῦ ὁποίου τὸ κράτος θὰ ἠδύνατο νὰ κτίσῃ δι' αὐτὰς μεγαλοπρεπῆ μέγαρα.

3) Ἀπὸ τεσσαρακονταετίας ζητεῖται ἡ κατάλληλος θέσις διὰ τὴν οἰκοδομὴν ἐπαρκοῦς καὶ ἀνταξίου πρὸς τὴν πόλιν Δημαρχείου.

4) Οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμοὶ κρίνονται ἀνεπαρκεῖς καὶ κεῖνται μακρὰν τοῦ κέντρου τῆς πόλεως, τόσον δὲ ὥστε οὐχὶ ἐπαγγελματίας τις, ἀλλ' ὁ μηχανικὸς κ. Ζίζηλας ἐπρότεινεν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου τεχνικοῦ συμβουλίου τοῦ 1920 τὴν ἐγκατάστασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτῆς τῆς πλατείας Ὁμονοίας. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ σιδηροδρομικοὶ συρμοὶ διασχίζουσιν ἰσοπέδως τὴν πόλιν καὶ διαμελίζουσι διαβάτας καὶ συγκρούονται μὲ τροχοφόρα.

5) Τὸ μέγαρον τοῦ πανεπιστημίου δὲν ἐπαρκεῖ· δι' ὃ καὶ στεγάζει μόνον τὰ γραφεῖα του, ἐνῷ αἱ σχολαὶ καὶ τὰ ἐργαστήρια αὐτοῦ εὑρίσκονται διεσκορπισμένα ἀπὸ τῆς πλατείας Ἐλευθερίας μέχρι τοῦ Ὑμηττοῦ.

6) Συζητεῖται ἡ ἐγκατάλειψις τῶν κτιρίων τοῦ Πολυτεχνείου ὡς ἀνεπαρκῶν καὶ ἡ ἀνέγερσις ἄλλων χιλιόμετρα μακρὰν τῆς κεντρικῆς πόλεως.

7) Ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς κτισθεὶς διὰ τὰς Ἀθήνας τῶν 25.000 κατοίκων τοῦ 1850, εὑρέθη ἐπανειλημμένως ἀνεπαρκὴς κατὰ τὰς μεγάλας ἐθνικοθρησκευτικὰς τελετάς, ἡ δὲ Ἀρχιεπισκοπή, ἡ κατόπιν τῶν τελευταίων ἐθνικῶν περιπετειῶν ἐξελιχθεῖσα οὐσιαστικῶς εἰς Πατριαρχεῖον τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, εὑρίσκεται ἐστεγασμένη ἐντὸς τοῦ κουβουκλίου τῆς στενωποῦ Φιλοθέης.

8) Τὸ δημοτικὸν θέατρον ἐγκατελείφθη ὡς ἀνεπαρκές· τὸ δὲ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν διαθέτον ἑκατοντάδα ἑκατομμυρίων, ζητεῖ τὴν κατάλληλον θέσιν διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ τὸ μέγαρόν του.

Ἐκτὸς τούτων βλέπομεν ὅτι:

9) Εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ κέντρου τῆς πόλεως, ἤτοι τὰς μεταξὺ τῶν ὁδῶν Ἀκαδημίας καὶ Πειραιῶς μέχρις Ἀκροπόλεως, ἀπηγορεύθη ἡ κατ' ἀμφοτέρας τὰς κατευθύνσεις ποῦ καὶ ὁλοσχερῶς ἡ τροχαία κυκλοφορία.

10) Τὸ διὰ τῆς πλατείας Ὁμονοίας καὶ τῶν Χαυτείων κῦμα κυκλοφορίας πρὸς τὸ κέντρον καθίσταται ὁσημέραι ὀγκωδέστερον χάρις εἰς τὴν συγκέντρωσιν ἀπαξαπάντων τῶν κέντρων ὑποθέσεων ἐντὸς τοῦ τριγώνου Πανεπιστημίου, Ἑρμοῦ, Ἀθηνᾶς καὶ τῆς προϊούσης πυκνώσεως τῆς οἰκοδομικῆς τοῦ βορείου τομέως καὶ τῶν ἐκεῖθεν αὐτοῦ προσφυγικῶν πόλεων καὶ προαστίων.

11) Ἡ καθημερινὴ κίνησις ἀνδρῶν καὶ τροχοφόρων πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν εἰς τὸ Γουδὶ κακῶς ἐγκατασταθέντων στρατώνων εἰς πυρομαχικὰ τρόφιμα κλπ., ὡς καὶ πᾶσα μετακίνησις τῆς παραμικροτέρας στρατιωτικῆς μονάδος, στενοχωρεῖ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὁδῶν τοῦ καὶ ἄνευ αὐτῆς ἀσφυκτιῶντος κέντρου τῆς πόλεως, τείνει δὲ νὰ ἀχρηστεύσῃ καὶ πρὸ τῆς πυκνώσεως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἀνατολικοῦ τομέως, τὴν λεωφόρον Βασιλίσσης Σοφίας, τὴν μόνην ἀπολύτως ὁδὸν προσπελάσεως αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς τροχιοδρομικὴν γραμμήν.

12) Ἡ ἁμαξιτὴ σύνδεσις τοῦ βορείου μετὰ τοῦ νοτίου ἡμίσεος τῶν Ἀθηνῶν βαίνει μὲ μεγάλην καμπύλην διὰ μέσου τοῦ ἀσφυκτιῶντος κέντρου τῆς πόλεως.

13) Ὁ πυρὴν τῶν Ἀθηνῶν, πόλεως 650.000 κατοίκων, ἀπέχων ὀκτὼ μόλις χιλιόμετρα τοῦ ἐπινείου των, πόλεως 350.000 κατοίκων, ἔχει μίαν καὶ μόνην ὁδὸν συνδέσεως.

14) Αἱ Ἀθῆναι, πρωτεύουσα, ἀπαρτίζουσα μετὰ τοῦ ἐπινείου της δίδυμον πόλιν ἑνὸς ἑκατομμυρίου κατοίκων, ἤτοι τοῦ ἑβδόμου τῶν κατοίκων ὁλοκλήρου τῆς χώρας, εἶνε ἁμαξιτῶς προσπελάσιμος ἀπ' αὐτῆς διὰ μιᾶς καὶ μόνης ὁδοῦ 22 ὅλων χιλιομέτρων, καὶ αὐτῆς συνοικιζομένης ἐν τῷ μεταξὺ ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν.

Ταῦτα πάντα καὶ ἄλλα συζητούμενα ἀπὸ δεκαετηρίδων, εἶνε θέματα σχεδίου πόλεως καὶ ὀφθαλμοφανῆ πραγματικὰ περιστατικά, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσιν ἀναμφισβητήτους ἰσαρίθμους ἀνάγκας καὶ ἐλλείψεις τῆς πόλεως. Ἄρα πᾶν σχέδιον πόλεως διὰ τὰς Ἀθήνας, πρέπει ὑποχρεωτικῶς νὰ προβλέπῃ περὶ πάντων τούτων καὶ νὰ δίδῃ λύσιν, ἄλλως τὸ σχέδιον θὰ εἶνε ἐλλιπές.

Διὰ τὸν σημαντικὸν ἐν τούτοις ἀριθμὸν τῶν ἀναγκῶν καὶ ἐλλείψεων τούτων τὸ σχέδιον εἶνε ἑπόμενον νὰ παρουσιάζῃ κατ' ἀνάγκην ἀνάλογον ὄγκον ἔργων καὶ εὐρύτητα. Τοῦτο ὅμως πᾶν ἄλλο ἢ μειονέκτημα εἶνε ἐφ' ὅσον ἡ σύνθεσις αὐτοῦ:

1) Διατηρεῖ κατὰ τὸ δυνατὸν τὸν σημερινὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς τῆς πόλεως καὶ δὲν φέρει ἀναστατώσεις εἰς τὴν ὑφισταμένην τάξιν πραγμάτων.

2) Ἐπιτρέπει τὴν διαβολὴν ἐκτελέσεως ὡρισμένων προτάσεων ἢ καὶ ὁριστικὴν ἐν ἀνάγκῃ παράλειψιν τινῶν ἐξ αὐτῶν, χωρὶς νὰ διατρέπεται τὸ σύνολον καὶ ἡ γενικὴ ἰδέα καὶ μορφὴ τῆς συνθέσεως ἄρα.

3) Δὲν ἐπιβάλλει διαγκαστικῶς τὴν ταυτόχρονον ἐκτέλεσιν ἁπασῶν συγχρόνως τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου· δὲν φέρει ἑπομένως διαστάτωσιν εἰς τὴν κίνησιν τῆς πόλεως καὶ παρέχει οὕτως ἄνεσιν χρόνου καὶ χρήματος ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ σχεδίου, ὡς καὶ βαθμιαίαν μετάβασιν εἰς τὴν νέαν κατάστασιν πραγμάτων.

4) Παρουσιάζει τιμὴν κατὰ μονάδα ἔργου μικροτέραν ἄλλων προτάσεων ὡς ἐπὶ παραδείγματι τοῦ παρ' ὀλίγον νὰ καταστῇ νόμος τοῦ κράτους σχεδίου τῶν δέκα ἀρχιτεκτόνων τῆς Ἐπιτροπῆς Καλλιγᾶ.

5) Δημιουργεῖ ἀφ' ἑαυτῆς οἰκονομικοὺς συνδυασμοὺς ἐξευρέσεως πόρων ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνῃ τοὺς οὐδόλως ὠφελουμένους ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς του.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἡ σύνθεσις ἐμφανίζει μίαν συνολικῶς μεμελετημένην πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τὰς ὁποίας ἀπηριθμήσαμεν, ἄνευ ὑπερβολῶν καὶ ἀτόπου μεγαλοπρεπείας (σχέδιον Καλλιγᾶ), παρουσιάζει δὲ ἐξ ἄλλου τὰ εἰρημένα προσόντα καὶ ἐλαστικότητα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ σχεδίου, ὁ χαρακτηρισμὸς τούτου ἄνευ ἄλλου ὡς μὴ ἐφαρμοσίμου λόγῳ εὐρύτητος, μαρτυρεῖ ἔνδειαν ἐπιχειρημάτων κατακρίσεως, ἢ ἀδιαφορίαν δυναμένην νὰ παρεξηγηθῇ ὡς ὑπεκφυγὴ ἐμπλοκῆς εἰς παρακεκινδυνευμένας συζητήσεις, ἢ καὶ ὡς θιγομένη ἐπαγγελματικὴ φιλαυτία. Ἀδιαφορία ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοιούτου ζητήματος· διότι τὸ σχέδιον πόλεως Ἀθηνῶν ἐνδιαφέρει ὄχι μόνον τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοίκους ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ παράστασιν καὶ ἐπιβολὴν τοῦ κράτους· ἀποτελεῖ δὲ τὴν βάσιν καὶ ἀπαρχὴν τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ περιηγητισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἀπεικονίζει τὴν νοοτροπίαν καὶ τὸν βαθμὸν πολιτισμοῦ ἡμῶν.

Ἔχομεν ἑπομένως πολλαπλοῦν συμφέρον καὶ ὑποχρέωσιν ἀκόμη νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοιούτου ἀρτίου σχεδίου. Διὰ νὰ τὸ ἀποκτήσωμεν ὅμως πρέπει νὰ παραιτηθῶμεν τῆς τακτικῆς τὴν ὁποίαν ἠκολουθήσαμεν μέχρι τοῦδε, νὰ ἀναθέτωμεν δηλαδὴ τὴν σύνταξιν τούτου εἰς ἓν ἑκάστοτε πρόσωπον ἐκ περιτροπῆς, τακτικὴν τῆς ὁποίας πικρὰν πεῖραν ἐλάβομεν (Hoffmann, Mawton, Καλλιγᾶς). Διότι θὰ ἔχωμεν ἑκάστοτε μίαν μεμονωμένην καὶ μονόπλευρον ἀντίληψιν ἐν σχεδίῳ περὶ τῆς ἁρμοζούσης διατάξεως τῶν πραγμάτων τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν ἐνδεχόμενον νὰ ἀπορρίψωμεν καὶ σχετικῶς καλήν, φρονοῦντες ὅτι ὑπάρχει καὶ καλυτέρα, φοβούμενοι καὶ τὰς εὐθύνας· ἢ νὰ τὴν δεχθῶμεν ἔστω καὶ κακὴν φοβούμενοι τὴν ἀπώλειαν χρόνου ἐν περιπτώσει νέας ἀναβολῆς καὶ εὐνοϊκῶν τυχὸν περιστάσεων.

Ἀντιθέτως, ἂν ἀναθέσωμεν ἢ προκαλέσωμεν τὴν ταυτόχρονον σύνταξιν πλειόνων συγχρόνως σχεδίων ὑπὸ διαφόρων, ἐν ἄλλοις λόγοις ἐὰν προκηρύξωμεν διαγωνισμὸν πρὸς τοῦτο, θὰ ἔχωμεν ὑπὸ κρίσιν οὐχὶ μίαν ἀλλὰ πλείονας συγχρόνως καὶ διαφόρων ἀντιλήψεων συνθέσεις, βασιζομένας ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀπολύτως δεδομένων καὶ συνθηκῶν, καὶ ἀντλῶντες ἐκ τῆς παραβολῆς αὐτῶν στοιχεῖα μορφώσεως βαθυτέρας κρίσεως, θὰ δυνηθῶμεν μετὰ πλήρους αὐτοπεποιθήσεως νὰ κρίνωμεν καὶ ἐκλέξωμεν τὸ ἀρτιώτερον σχέδιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ συνθέτης θὰ ἦτο ἴσως δυνατὸν νὰ δεχθῇ καὶ ἐπιφέρῃ ὅσας νομίζει ἐπιτρεπομένας βελτιώσεις κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν κριτῶν.

Μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων σκέψεων καὶ κατὰ τοιοῦτον θετικὸν τρόπον πραγματευόμενοι τὰ τοῦ σχεδίου, καὶ οὐχὶ προχειρολογοῦντες ἀσυναρτήτως, ἢ μεμφόμενοι διαρκῶς τῶν Ἀθηναίων τοῦ 21 διὰ νὰ καλύπτωμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἀποκτήσωμεν καταστατικὸν χάρτην πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Σ. ΛΕΛΟΥΔΑΣ

Ἡ βιομηχανική μας κατευθυντήριος

Τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον ἐπιτευχθέντα εὐοίκα ἀποτελέσματα εἰς τε τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν πεδίον, εἶνε ἔκδηλα, ὡς ἄλλωστε μαρτυροῦν καὶ οἱ δημοσιευθέντες σχετικοὶ ἀριθμοὶ τῆς στατιστικῆς κινήσεώς των. Ἡ βιομηχανία μας εἰσῆλθε πράγματι εἰς περίοδον μεγάλης δραστηριότητος, ἐπιτυχοῦσα εἰς ὡρισμένους τομεῖς τὴν πλήρη αὐτάρκειαν, καὶ γενικῶς ἀναπτύξασα νέους πόρους τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Πρέπει ὅμως νὰ καταιοηθῇ, ὅτι τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς τοιαύτης ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας μας, συνεπάγονται καὶ διαφόρους ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐκ ταύτης ὠφελουμένων.

Εὐτύχημα εἶνε ὅτι οἱ ἔμποροι καὶ βιομήχανοί μας διέπονται ἀπὸ ἠθικὰς ἀρχὰς ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν ἐπαγγελμάτων των καὶ τοῦτο ἀσχέτως πρὸς πᾶσαν κυβερνητικὴν ἐπιτήρησιν ἢ ἔλεγχον. Ὑπάρχουν ἐν τοσούτῳ καὶ τινες σποραδικαὶ ἐξαιρέσεις τάσεων εὐκόλου πλουτισμοῦ καὶ δὴ ἐπὶ ὡρισμένων εἰδῶν διὰ τὰ ὁποῖα τόσον ὁ ἐσωτερικός, ὅσον καὶ ὁ ἐξωτερικὸς συναγωνισμὸς καθίσταται δυσχερής, ἂν μὴ ἀνέφικτος σήμερον, καὶ τοῦτο λόγῳ εἰδικῶν συντελεστῶν οἵτινες καὶ ἐπιδροῦν εἰς τὴν ρύθμισιν μιᾶς τοιαύτης ἐνεργείας.

Τὸ πρόσφατον παρελθὸν μᾶς ἐκληρονόμησε σειρὰν ὁλόκληρον νομοθετικῶν μέτρων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἱδρύθησαν καὶ διέπονται παρ' ἡμῖν αἱ διάφοροι βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνεξελέγκτως ὅσον ἀφορᾷ τὸν συντελεστὴν τῆς γενικωτέρας ὠφελείας των καὶ δὴ ἀπὸ ἀπόψεως τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Τινὲς ἐκ τῶν βιομηχανιῶν μας ὑφίστανται λόγῳ μὴ ὑπάρξεως συναγωνισμοῦ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ πεδίου τῆς δράσεώς των, ἕτεραι ἀνεπτύχθησαν χάρις εἰς τὴν προστασίαν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, ἐνῷ ἄλλαι καταγίνονται μὲ τὴν παραγωγὴν προϊόντων λίαν περιωρισμένης χρήσεως.

Ἀπὸ ἀπόψεως χρησιμοποιήσεως πρώτων ὑλῶν δυνάμεθα νὰ τὰς κατανείμωμεν εἰς ἐπιχειρήσεις χρησιμοποιούσας πρώτας ὕλας, καὶ εἰς τοιαύτας κατεργαζομένας ξένα ἡμιβιομηχανοποιημένα προϊόντα. Αἱ τελευταῖαι, εἶνε φυσικῷ τῷ λόγῳ καὶ αἱ ὀλιγώτερον εὐπρόσδεκτοι ἅτε μὴ ἀνταποκρινόμεναι πλήρως εἰς τὰ βασικὰ αἴτια τῆς ἱδρύσεώς των, δηλαδὴ τὴν αὐτάρκειαν, καὶ τὸν περιορισμὸν ἐξαγωγῆς συναλλάγματος, ἀλλ' οὔτε καὶ εἶνε βιώσιμοι ἄνευ δασμολογικῆς στηρίξεως. Ὑπάρχουν ἐπιχειρήσεις αἵτινες γυρίζουν τὰ κεφάλαιά των εἰς βαθμὸν πολὺ ἀνώτερον τοῦ συνήθως παραδεδεγμένου ὁρίου ἀπὸ 3—4 φορὰς κατ' ἔτος. Ὑπάρχει ἀκόμη ἀριθμὸς ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ὡς βάσιν ὑπολογισμοῦ τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων των δὲν λαμβάνουν τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς των προσηυξημένον κατὰ τὸ θεμιτὸν κέρδος, ἀλλὰ προσδιορίζουν τὰς τιμὰς τῶν προϊόντων των εἰς ἐπίπεδα ἀνεπαισθήτως κατώτερα ἐν συγκρίσει μὲ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα ἢ δυνάμενα νὰ εἰσαχθοῦν παρεμφερῆ εἴδη. Μία τοιαύτη νοοτροπία εἰς βάρος τῆς καταναλώσεως θὰ ἔπρεπε νὰ παταχθῇ ριζικῶς, ἵνα προληφθῇ ἡ ἐξάπλωσις τοῦ κακοῦ παραδείγματος ἐκ μιᾶς τοιαύτης αἰσχῆς ἐκλαμβανομένης ὡς ἀδυναμίας ἢ ἀδιαφορίας.

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι περιπτώσεις εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἦτο ἴσως εὐχῆς ἔργον ἡ συστηματικωτέρα ἐπιτήρησις καὶ παρακολούθησίς των, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νέων εὐεργετικῶν νόμων. Ἂς ἀναφέρωμεν μίαν ἐξ αὐτῶν: τὴν τοῦ παζαρεύματος τῶν τιμῶν ἥτις λόγῳ τῆς κεκτημένης συνηθείας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκριζωθῇ τόσον εὔκολα.

Μία ἀνακατάταξις τῶν διαφόρων βιομηχανιῶν μας ἀναλόγως τῆς σοβαρότητός των, τοῦ εἴδους τῶν παρ' αὐτῶν χρησιμοποιουμένων πρώτων ὑλῶν ὡς καὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων των εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπος.

Θὰ ἐνισχύοντο πρωτίστως αἱ ἐπιχειρήσεις ὧν τὰ προϊόντα θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἁμιλλῶνται τὰ ξένα τοιαῦτα ἐν τῇ διεθνεῖ κονίστρᾳ καὶ κατὰ προτίμησιν τὰ ἀπαρτίζοντα πρώτας ὕλας τοιαῦτα, μὴ ἐπιδεχομένας ὅμως κατεργασίαν ἐν Ἑλλάδι.

Ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι εἴμεθα πρὸ παντὸς χώρα γεωργικὴ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τοποθετῶμεν ἑκάστοτε μεγάλα πλεονάσματα ὡρισμένων γεωργικῶν μας προϊόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἐπ' ἀνταλλαγῇ βιομηχανικῶν, ζωϊκῶν ἢ φυτικῶν τοιούτων ὧν στερούμεθα ἢ δὲν ἔχομεν ἐπάρκειαν καὶ ἂς λάβωμεν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀπόσχωμεν ἀπὸ τὴν προσπάθειαν κατασκευῆς ἐν Ἑλλάδι ὡρισμένων βιομηχανικῶν προϊόντων ἅτινα θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προμηθευθῶμεν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὑπὸ εὐνοϊκωτέρους ὅρους. Καὶ ἂς προσπαθήσωμεν νὰ μὴ χορηγῶμεν ἀνεξελέγκτως ἀδείας δι' οἱασδήποτε βιομηχανίας μελλοντικῶς, ἀλλὰ τοὐναντίον καὶ νὰ περιορίσωμεν τὰς ἀναιμικὰς καὶ μὴ βιωσίμους ἐξ αὐτῶν. Καὶ ὅταν λέγομεν μὴ βιωσίμους βιομηχανίας ἐξυπονοοῦμεν ἀδιστάκτως καὶ τὰς σήμερον τοιαύτας ὑφισταμένας χάρις εἰς τὴν δασμολογικὴν στήριξιν.

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ κατέλθωμεν καὶ εἰς παραδειγματικὰς λεπτομερείας τῶν λεχθέντων, προτιμῶμεν ὅμως νὰ μὴ μεταφέρωμεν τὴν συζήτησιν εἰς τὸ ἀτομικὸν πεδίον. Μία ριζικωτέρα ἀνακατανομὴ τῶν βιομηχανικῶν μας δυνατοτήτων, συνοδευομένη ἀπὸ μίαν σαφῶς καθωρισμένην κατευθυντήριον θὰ ἀπετέλει μέτρον σταθεροποιήσεως λίαν εὐεργετικὸν διὰ τὴν οἰκονομίαν μας. Ὑφίστανται παρ' ἡμῖν πολλοὶ καὶ ποικίλοι πόροι ἐφικτοὶ σοβαρᾶς ἀναπτύξεως, οἱ μὲν τείνοντες εἰς περιορισμὸν ἐξαγωγῆς τοῦ συναλλάγματος οἱ δὲ εἰς ἀνάπτυξιν καὶ ἐξεύρεσιν νέων εἰδῶν ἐξαγωγῆς. Ἂς μὴ δειλιάσωμεν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ μιᾶς τοιαύτης δικαίας καὶ ριζικῆς ἀνακατανομῆς ἥτις θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἀτενίσωμεν μὲ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ βιομηχανικόν μας μέλλον. Γνωρίζομεν ὅτι τὸ θέμα τῆς παρούσης συζητήσεως εἶνε βεβαίως ἀρκετὰ εὐαίσθητον λόγῳ τῆς προδήλου ἀντιθέσεως ὡρισμένων συμφερόντων πρὸς ἄλληλα.

Προτιμητέον νὰ καθαρίσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς ὁ βιομηχανικός μας ὁρίζων ἵνα σταθεροποιηθῇ ἡ λεωφόρος τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος.

Β. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἐκ τριῶν δωματίων εἰς κεντρικὴν πολυκατοικίαν μὲ λουτρὸν πλῆρες, ζεστὸ νερό, ἠλεκτρικὴν κουζίναν. Τὸ διαμέρισμα ἀρτιώτατα ἐπιπλωμένον διατίθεται διὰ μικρὰν περίοδον (μέχρι τοῦ Πάσχα) ἀντὶ δρχ. 2.500 μηνιαίως. Καταλληλότατον καὶ ὡς γκαρσονιέρα. Πληροφορίαι παρὰ τῆς «Πρωΐας» 10—1 π.μ. καὶ 4—6 μ.μ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἀγορὰν μικρὸν διαμέρισμα, μέχρι δύο δωματίων καὶ τῶν ἄλλων Χρειωδῶν. Προτιμῶνται αἱ συνοικίαι Νεαπόλεως καὶ περὶ τὸ τέρμα Ἱπποκράτους καὶ Μουσεῖον. Γράψατε Κ. Β. «Πρωΐαν» ὅρους καὶ τιμάς.

Βερολινέζικες ἐντυπώσεις

Μία θεατρικὴ πρεμιέ

Εἰς τὸ «Σίλλε

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Φεβρουάριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Μόλις τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα, ἐπετεύχθη ἡ ἀναβίβασις μιᾶς σειρᾶς νεοσκηνοθετηθέντων ἔργων, μὲ πλούσια — ἔμψυχα καὶ ἄψυχα — μέσα, τέτοια, ποὺ μόνον τὰ μεγάλα καὶ ἀσφυκτικῶς γεμάτα θέατρα τῆς γερμανικῆς πρωτευούσης διαθέτουν. Ἀσθένειαι σοβαραὶ καὶ παρατεταμέναι, σημαινόντων ἠθοποιῶν, ἐπεβράδυνον σημαντικά, τὴν ἔναρξιν τῆς θεατρικῆς περιόδου, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Καὶ αὐτὴ ἡ ἐναρκτήριος πανηγυρικὴ παράστασις τοῦ νεοοικοδομηθέντος καὶ ἐκ βάθρων ἀνακαινισθέντος «Σίλλερ—Τεάτερ», τῆς πρώτης σοβαρᾶς σκηνῆς τοῦ Βερολίνου, ἡ ὁποία διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἀξιώσεις τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν θεατρικῶν του ἐπιδιώξεων, ἐπλουτίσθη μὲ νέον καλλιτεχνικὸν προσωπικόν, δὲν ἐπραγματοποιήθη μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς θεατρικῆς περιόδου, ἀλλὰ μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Τὸ θέατρον τοῦτο τόσον ριζικῶς διερρυθμίσθη ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ὥστε ἀσφαλῶς ἠμποροῦμεν νὰ τὸ κατατάξωμεν, μεταξὺ τῶν μοντέρνων θεάτρων. Ἡ ἀνάθεσις, ἐξ ἄλλου, τῆς ὅλης καλλιτεχνικῆς διευθύνσεως εἰς τὸν Χάϊνριχ Γκεόργκ, ἕναν ἐκ τῶν καλυτέρων καὶ γνωστοτέρων ἠθοποιῶν τῆς Γερμανίας καὶ ὁ ἐφοδιασμὸς τοῦ θεάτρου μὲ ἰσχυρὸν καὶ ἀξιόλογον συγκρότημα ἠθοποιῶν, ἀπετέλουν τὰς καλυτέρας προϋποθέσεις μιᾶς μεγάλης καὶ σταθερᾶς ἐπιτυχίας. Ἐπειδή, κατὰ τὸ παρελθὸν τὸ Σίλλερ Τεάτερ, λόγῳ ἀφ' ἑνὸς τοῦ κυριαρχοῦντος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν γενικῶς σκοτεινοῦ χρωματισμοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου, ἐκ τοῦ σοβαροῦ χαρακτῆρος τῶν παιζομένων ἔργων, εἶχεν ἀποκληθῆ λίαν ἐπιτυχῶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ «φόβητρον τέχνης», κατεβλήθη προσπάθεια ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων, κατὰ τὴν ἀνακαίνισιν, ὅπως μειωθῇ ἡ φοβερὰ αὐτὴ αἰσθητικὴ ἐντύπωσις, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπετεύχθη, χάρις εἰς τὴν προτίμησιν, αὐτὴν τὴν φοράν, μόνον ἀνοικτῶν καὶ εὐχαρίστων χρωμάτων.

Τὴν «πρεμιέραν» καὶ πανηγυρικὴν παράστασιν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Φύρερ, κατ' αὐτὴν δὲ καὶ ἐν εἴδει εἰσαγωγῆς, ἀπήγγειλεν ὁ Χάϊνριχ Γκεόργκ τὸν περίφημον πρόλογον τοῦ Σίλλερ, τὸν γραφέντα εἰδικῶς ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὴν πρώτην παράστασιν τοῦ θεάτρου τῆς Βαϊμάρης, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1798.

Ἡ ἰδέα ἦτο λίαν ἐπιτυχής, διότι ὁ πρόλογος αὐτὸς προκαλεῖ περίεργα συναισθήματα καὶ πρὸ παντὸς τὴν εὔλογον ἀπορίαν, πῶς δηλαδή, ἦτο δυνατὸν νὰ συγκινοῦν τόσον [illegible] Liebe», μὲ πρωταγωνιστήν, φυσικά, τὸν ἴδιον τὸν διευθυντήν του ἠθοποιὸν Χάϊνριχ Γκεόργκ. Ὁ μεγάλος αὐτὸς ἠθοποιός, παραβιάζων

τὴν μέχρι τοῦδε συ[illegible] ὁλόκληρον τὸ με[illegible] σιλλερικὸν ἔργον [illegible] εἰς τὴν πρωτότυ[illegible] Ἐπίσης, ὅλα τὰ ἰδ[illegible] ριστικά, τὰ συνδεδ[illegible] νικὴν περίοδον τοῦ [illegible] θησαν πιστῶς ὑπὸ [illegible] πρᾶγμα ὅπερ γίνε[illegible] σθητὸν εἰς τοὺς γνω[illegible] λετῶν τὸ ἔργον το[illegible] μανοῦ δραματουργ[illegible] γου «Kabale und Lie[illegible] λερ μέχρι τῆς «Ma[illegible] τοῦ Hebbel, ἡ ἀπόδ[illegible] ἔργα, τὰ κατώτερα [illegible] θετοῦνται εἰς κυρ[illegible] ἐκδηλοῦν δύναμιν [illegible] σθήματος. Τὸ δρᾶ[illegible] ἀνεβιβάσθη ὑπὸ τοῦ [illegible] άτρου» καὶ ὑπὸ τὴν [illegible] διεύθυνσιν τοῦ Φέλι[illegible] ἀριστοτεχνικόν: [illegible] πένθιμον αὐτὸ ἔργον [illegible] δυναμικότητα τραγ[illegible]

Εἰς τὰ προγράμματ[illegible] θεάτρων τοῦ Βερολ[illegible] ἡ κωμῳδία — ὅλα [illegible] τῶν ὁποίων ὅμως, [illegible] ναμις καὶ ἀξία ἐκτι[illegible] μερον, ὥστε νὰ εἶνε [illegible] ὑποσκελίζουν πολλ[illegible] πόδειξιν τρανὴν μ[illegible] ἔργον τοῦ Λέσσι[illegible] Barnhelm», ποὺ πα[illegible] λην ἐπιτυχίαν εἰς [illegible] θέατρον». Εἰς τὸ [illegible] παιχθεῖσα ἱλαροτρα[illegible] χὼφ «Κερασόκηπος[illegible] ἀλλόκοτον διὰ τὰς [illegible] θήκας, περιεχόμενον [illegible] τικά. Καὶ ἡ γαλλικὴ [illegible] ραγωγὴ ἀντεπροσω[illegible] ἔργου τοῦ Μαρσὲλ [illegible] γερμανικὸν τίτλον: [illegible] ἤρεσεν ἐπίσης πολὺ [illegible] ἀναβιβασθέν, κατὰ τ[illegible] θεατρικὴν περίοδον— [illegible] 9 μῆνας συνεχῶς—ἔργ[illegible] Φανή. Τὸ σύνολον τοῦ [illegible] «Μικροῦ Κρατικοῦ [illegible] Kleines Haus— ὅπου [illegible] ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν [illegible] μεγάλου ἠθοποιοῦ κα[illegible] Γκρύντκενς, ἡρμήνευ[illegible] τὴν ὡραίαν κωμῳδίαν [illegible] συγγραφέως. Ἦτο [illegible] εὐχάριστος παράστασις [illegible] καὶ δηκτικὸν διάλογο[illegible] εὐφυεῖς καὶ χαριτωμέν[illegible] περὶ τοῦ κόσμου, δε[illegible] μεταγενεστέρας θεω[illegible] ψεις τοῦ θεατοῦ, ἐπὶ [illegible] προβλημάτων τῆς ζωῆ[illegible]

Γενικῶς, ἡ πρωτεύου[illegible] ας Γερμανίας, παρουσιά[illegible] θεατρικῆς ἐπίσης πλ[illegible] τον — νέον πνεῦμα καὶ [illegible] τεχνικὲς καὶ σκηνοθετι[illegible] σεις.

ΕΥ. ΚΥΡ[illegible]

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦ.ΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΝ 8.000 ΠΕΡΙΠΟΥ ΤΟΝΝΩΝ ΜΕΛΑΣΣΗΣ

Ὁ Α. Σ. Ο. διακηρύσσει ὅτι τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1939 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 1ην μ. μ. ἐπαναληφθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ (Κορνάρου 4) καὶ ἐνώπιον τῆς διοικ. Ἐπιτροπῆς ὁ μειοδοτικὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διαγωνισμὸς προμηθείας ἑνὸς φορτίου ἐξ ὀκτὼ χιλιάδων (8.000) περίπου τόννων μελάσσης ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 31.382 τῆς 29—12—38 προκηρύξεώς του τροποποιουμένους μόνον ὡς πρὸς τὰ ἑξῆς:

1) Οἱ μειοδόται δέον νὰ προσφέρουν μέλασσαν συνήθους τύπου (Μπλάκστραπ) καὶ εἰδικοῦ τοιούτου (Χάϊτεστ), ἐν ἀδυναμίᾳ δὲ προσφορᾶς μελάσσης καὶ τῶν δύο τύπων, δύνανται νὰ προσφέρουν μέλασσαν τοῦ ἑνὸς τῶν ἀνωτέρω τύπων.

2) Αἱ προσφοραὶ πρέπει νὰ δεσμεύουν τοὺς μειοδότας τοὐλάχιστον ἐπὶ ἓν εἰκοσιτετράωρον, ἤτοι μέχρι τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1939 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 1ην μ. μ.

3) Ἡ παράδοσις τῆς μελάσσης ἐν Ἐλευσῖνι δέον νὰ πραγματοποιηθῇ οὐχὶ ἐνωρίτερον τῆς 20ῆς Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ οὐχὶ βραδύτερον τῆς 5ης Μαΐου ἐ. ἔ.

Ἀντίγραφον τῆς σχετικῆς διακηρύξεως περιλαμβανούσης τοὺς ὅρους τῆς προμηθείας καὶ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν πληροφορίαν, δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσι προσερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα (Κορνάρου 4) Τμῆμα Προμηθειῶν καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν 1—2 μ. μ.

Ἀθῆναι 18 Φεβρουαρίου 1939.
Ἐκ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΝ [illegible] ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ [illegible]

Ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτ[illegible] νισμὸν τὴν μίσθωσιν οἰκ[illegible] τὴν ἐγκατάστασιν τῶν [illegible] γραφείων του, κειμένου [illegible] περιοχῆς τῶν ὁδῶν Κη[illegible] λωνος, πλατείας Κάνιγγ[illegible] ου καὶ ἀπαρτιζομένου ἐξ [illegible] λάχιστον δωματίων μετ' [illegible] τὶ ἀνώτατου μηνιαίου [illegible] δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλ[illegible]

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργ[illegible] τὴν 6ην Μαρτίου ἡμέραν [illegible] καὶ ὥραν 12 μεσ. ἐν τοῖς [illegible] τοῦ Ἱδρύματος (ὁδὸς Λυκ[illegible] ἀριθ. 3).

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ [illegible] βάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς [illegible] κηρύξεως καθ' ἑκάστην 1—3 [illegible]

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Π. Ι. [illegible]
Α. ΦΙΛΟ[illegible]

ΟΙΚΟΣ ΕΠΙΠΛΩΝ ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 31α
ΤΗΛ. 53-039

Ντουλάπες φὶξ	Δρχ. 1.300
Ντουλάπες λυόμενες	» 2.500
Ντουλάπες πομπὲ	» 2.800
Ντουλάπες τρίφυλλες	» 4.200
Σιφονιέρες	» 1.300
Βιβλιοθῆκες τρίφυλλες	» 1.400
Πολυθρόνες περιστροφικὲς	» 600
Τραπέζια μέσης	» 650
Σαλονάκια	ἀπὸ 7.500
Ντουλάπες μοντέρνες	» 2.200
Γραφεῖα Π	» 1.400

Εὐκολίαι πληρωμῆς καὶ ἄνευ ἐγγυητοῦ

ΚΡΩΒΒ ΚΑΙ ΣΤΙΒΕΝΣ
ΝΑΥΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἐν Πειραιεῖ, ὁδὸς ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ 1
Τηλέφωνον 40-541

Τακτικαὶ κατ' εὐθεῖαν ἀναχωρήσεις διὰ ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΧΟΥΛΛ, ΛΙΒΕΡΠΟΥΛΗΝ, ΓΛΑΣΚΩΒΗΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΥΣ ΛΙΜΕΝΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ μὲ μεταφόρτωσιν.

Τακτικαὶ κατ' εὐθεῖαν ἀναχωρήσεις διὰ τοὺς κυριωτέρους λιμένας ΙΑΠΩΝΙΑΣ, ΚΙΝΑΣ καὶ ΜΑΝΤΖΟΥΡΙΑΣ.

Ἐκδίδονται φορτωτικαὶ κατ' εὐθεῖαν δι' ὅλους τοὺς λιμένας καὶ σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς τοῦ ΚΑΝΑΔΑ, μέσῳ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛΗΣ, ὡς καὶ λιμένας ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ μέσῳ ΠΟΡΤ - ΣΑΪΤ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΩΤΕΡΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΙΝΕ:
Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΤΛΑΣ
(Ἔκδοσις «Πρωΐας»)
ἄδετος δραχμὰς 160 καὶ χρυσόδετος δραχμὰς 210
καὶ τὸ
ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
(Ἔκδοσις «Πρωΐας»)
ἄδετον δραχμὰς 90 καὶ χρυσόδετον δραχμὰς 190
ΑΜΦΟΤΕΡΑ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
Πωλοῦνται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Π. Μοσχοβίτη, στοὰ Πεσμαζόγλου, ὁδὸς Πανεπιστημίου 53.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ τὴν Παρασκευὴν 12ην Φεβρουαρίου τὴν 11ην μ.μ. μεταξὺ ὁδοῦ Ἡροδότου ἀριθ. 22 καὶ ξενοδοχείου Μεγάλης Βρεταννίας, καρφὶς ἀδαμαντοκόλλητος (κλὶπ). Παρακαλεῖται ὁ εὑρὼν νὰ παραδώσῃ ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν ὑπ' ἀριθ. 11 ὁδὸς Διοχάρους, ὅπου ἀμειφθήσεται γενναίως.

ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ - ΚΙΡ[illegible]
Θεραπεία ἄνευ ἐγχειρήσεως [illegible]
ΠΑΡΙΣΙΩΝ - ΒΕΡΟΛΙΝ[illegible]
παρὰ τοῦ εἰδικοῦ ἰατροῦ
ΝΙΚ. ΖΕΚΑΚ[illegible]
Δέχεται 6—8 μ.μ.
Ὁδὸς Ἀκαδημίας 70 ε. Τηλ. [illegible]

ΝΙΚΟΣ Κ. ΠΕΤΡ[illegible]
Στομαχοεντερολόγος - [illegible] δοκρινολόγος. - Ν[illegible] θρέψεως.
Εἰδικευθεὶς ἐν Βερολίν[illegible] Παρισίοις
9 ½—11 π.μ. καὶ 4—[illegible]
Πατησίων 49. Τηλέφ. [illegible]

ΣΤΟΜΑΧΙΚΑ-ΕΝΤΕΡ[illegible]
Ὁ εἰδικὸς ἰατρὸς
Κ. ΣΗΜΑΝΤΗ[illegible]
Δέχεται ὁδὸς Μενάνδρου [illegible] ροδὸς Ἁγίου Κ[illegible]
10 — 12 π.μ. καὶ 6—[illegible]
λέφωνον: 53-21[illegible]

Κ. Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤ[illegible]
ΙΑΤΡΟΣ
Ἀφροδισιολόγος - Δερματ[illegible]
Μάγερ 23α — Τηλ. [illegible]
10—1, 5—8

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ - ΔΕΡΜΑΤ[illegible]
νοσήματα
Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔ[illegible]
ΙΑΤΡΟΣ
Ὧραι 11—2 μ.μ. καὶ [illegible]
Καὶ ἐπὶ συνεντεύξ[illegible]
Τηλέφ. 55-387
Βερανζέρου 33 (Ὀμόν[illegible]

ΜΑΡΙΝΟΣ Γ. ΚΕΚΑ[illegible]
ΙΑΤΡΟΣ
Ἀφροδισιολόγος - Οὐρολ[illegible]
Χαλκοκονδύλη 38. Τηλ. [illegible]

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ προγυμνά[illegible] στὰ τὰ μαθηματικὰ ὅλων [illegible] ξεων τοῦ Γυμνασίου [illegible] δίδακτρα. Γράψατε Ν. Σ. [illegible] θερον Βῆμα».

Ζητήματα τῆς ἡμέρας

[illegible]μελλόντων Ἰταλῶν ἐν Τύνιδι

Πρόβλημα καθαρῶς στρατηγικὸν

[illegible]ως πρὸς τὴν ἀπογραφὴν [illegible]36 ὑπάρχουν εἰς τὴν Τύνι[illegible]8.000 Γάλλων, 94.000 Ἰτα[illegible] 2.400.000 περίπου ἰθαγε[illegible] ἰθαγενεῖς αὐτοὶ Μουσουλ[illegible] διάκεινται εὐμενῶς πρὸς [illegible]λίαν, 35.000 δὲ ἐξ αὐτῶν [illegible] τὴν ζωήν των ὑπὲρ τῆς [illegible] κατὰ τὸν Μεγάλον πόλε[illegible]

[illegible]1881, ὅταν ἤρχισεν ἡ γαλλι[illegible] [illegible], ὑπῆρχον εἰς τὴν Τύνι[illegible] [illegible]ου 12.000 Ἰταλῶν ἀπογό[illegible] [illegible] τὸ πλεῖστον τῶν Ἰταλο[illegible] [illegible], οἱ ὁποῖοι μετηνάστευσαν [illegible] τὴν Γένοβα πρὸ ἑνὸς καὶ [illegible]ώνος. Ἐπὶ τινα μόλις χρό[illegible] Ἰταλοὶ διετήρησαν τὴν ὑπε[illegible] [illegible] αὐτήν, ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι [illegible] οἱ Γάλλοι διατηροῦν κα[illegible] ἀριθμητικὴν ὑπεροχήν, ἂν [illegible] Ἰταλοί, ἀμφισβητοῦν τοὺς [illegible] τοὺς ὁποίους δίδουν αἱ [illegible] ἀρχαί. Ἐν τῷ μεταξὺ [illegible], αἱ συμβάσεις τοῦ 1896 [illegible] εἰς τοὺς Ἰταλοὺς νὰ [illegible] τὸν ἐθνισμόν των καὶ [illegible]λεῖα των, καὶ ὅλα τὰ ἐπαγ[illegible] [illegible] ἦσαν ἀνοικτὰ ἐν ἴσῃ μοί[illegible] Γάλλους καὶ Ἰταλούς.

[illegible] τὴν ἄνοδον ὅμως τοῦ Φα[illegible] [illegible] εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐγκατε[illegible] [illegible] εἰς τὴν Τύνιδα ἀρκετοὶ [illegible] ἀποφασισμένοι νὰ διατη[illegible] [illegible] ἀμείωτον τὸν ἐθνισμὸν [illegible] εἰς τὴν νέαν πατρίδα των. Τό[illegible] [illegible]ῶς, ἤρχισεν ἐκδηλουμένη [illegible] προσπάθεια «ἀφομοιώσεως» [illegible] Ἰταλῶν αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν [illegible] ἀρχῶν, διὰ τῆς ἐφαρμο[illegible] διακριτικῆς φορολογίας εἰς [illegible] ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠρνοῦντο [illegible]δεχθοῦν τὴν Γαλλικὴν ἰθα[illegible]

[illegible] τὰ τέλη τοῦ 1934, ὁ κ. [illegible]σολίνι, προσήγγισε τὴν Γαλ[illegible] μὲ προτάσεις συνάψεως συμ[illegible]

[illegible] ὁ κ. Λαβὰλ εἶχεν ἀπόλυτον [illegible]ησιν τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν συ[illegible] τοῦ συμφώνου, τὸ ὁποῖον [illegible] εἰς τὴν Ρώμην κατὰ τὸν [illegible] τοῦ 1935, τοῦτο οὐδέ[illegible] ἀπεδείχθη πλήρως. Φαίνεται [illegible] ὅτι οἱ Γάλλοι ἐβγῆκαν κερ[illegible] [illegible] ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, [illegible] ὅτι ἐνῷ ὅλοι οἱ Ἰταλοί, οἱ [illegible] θὰ ἐγεννῶντο εἰς τὴν Τύνι[illegible] [illegible] τοῦ 1965, θὰ παρέμενον [illegible], ὅλοι οἱ μετὰ τὸ ἔτος αὐτὸ [illegible] θὰ ἦσαν αὐτοδικαίως [illegible] καὶ συνεπῶς θὰ ὑπέκειντο [illegible] γαλλικὴν στρατιωτικὴν θη[illegible] Ὅσοι ἐπίσης θὰ ἐγεννῶντο [illegible] τοῦ 1945 καὶ τοῦ 1965 [illegible], φθόνοντες τὸ 20ὸν ἔτος [illegible] των, νὰ ἐκλέξουν με[illegible] γαλλικῆς καὶ ἰταλικῆς ἐθνι[illegible] Ἐπὶ πλέον, ἀπὸ τοῦ 1955 [illegible] ἰταλικὰ σχολεῖα τῆς Τύνι[illegible] [illegible] ἐθεωροῦντο ὡς ἰδιωτικὰ καὶ [illegible] θὰ ὑπέκειντο εἰς τὰς γαλ[illegible] ἐκπαιδευτικὰς διατάξεις. [illegible] Ἰταλία ἤδη θεωρεῖ ὡς ἄκυ[illegible] σύμφωνον τοῦτο καὶ ζητεῖ [illegible]ποίησιν τῶν ὑποσχέσεων, αἱ [illegible] τῆς ἐδόθησαν κατὰ τὴν ὑπο[illegible] τῆς συμφωνίας τοῦ Λονδί[illegible] 1915, ὅταν κατῆλθεν εἰς τὸν [illegible] παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν συμ[illegible] Ἀπὸ τῆς ἰταλικῆς πλευρᾶς εἰς τὴν Τύνιδα δὲν ἀνελήφθησαν ἄμεσοι ὑποχρεώσεις, οὔτω δὲ ἡ ὅλη καταγγελία τοῦ συμφώνου δὲν τῆς στοιχίζει παρὰ ὡς ἀθέτησις καὶ μόνον ἑνὸς δοθέντος λόγου.

Βεβαίως ἡ χαλάρωσις τῶν γαλλοϊταλικῶν σχέσεων, ἡ ὁποία ἐπηκολούθησε τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμφώνου, δὲν διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν. Μετὰ τὴν πλήρη ἀποτυχίαν δὲ τῆς διασκέψεως τῆς Στρέζας, τὴν ἀποτυχίαν τῶν κυρώσεων καὶ τὸν διχασμὸν τῆς γαλλικῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τὸν Αἰθιοπικὸν πόλεμον, ἡ νέα φιλία διελύθη ταχύτατα, ἀφήσασα τὰ πράγματα εἰς πολὺ χειροτέραν κατάστασιν ἀπὸ ὅ,τι ἦσαν προηγουμένως.

Κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν, ὅσαι προσπάθειαι καὶ ἂν κατεβλήθησαν πρὸς κατάπαυσιν τῆς γαλλοϊταλικῆς ἐντάσεως ἀπέτυχον. Τὸ ὄνομα τῆς Τύνιδος πάντως σπανίως ἀνεφέρετο εἰς τὰ ἀντιγαλλικὰ ἄρθρα τοῦ κ. Γκάϋντα μέχρι τῆς 30ῆς παρελθόντος Νοεμβρίου, ὁπότε αἱ γενόμεναι ἐν τῇ Βουλῇ ἐκδηλώσεις ἀπεκάλυψαν τὴν κατεύθυνσιν τῶν ἰταλικῶν βλέψεων καὶ ἐπεβεβαίωσαν ὅ,τι προηγουμένως ἀορίστως πως ἐλέγετο ἀναφορικῶς μὲ τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τῆς ἰταλικῆς ἐπεμβάσεως ἐν Ἱσπανίᾳ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, στρατηγικῆς καθαρῶς φύσεως λόγοι εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐν ἐσχάτῃ ἀναλύσει καθορίζουν τὴν ἰταλικὴν πολιτικὴν ἔναντι τῆς Τύνιδος. Τὰ πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς Λιβύης ὅρια τοῦ γαλλικοῦ αὐτοῦ προτεκτοράτου πιστεύεται ὅτι ἔχουν ἐξασφαλισθῆ ἀπολύτως ἐναντίον πάσης ἐνδεχομένης προσβολῆς. Τῶν Ἰταλῶν ὅμως ἐγκαθιστομένων εἰς Τύνιδα, ἡ ἄμυνα τῶν συνόρων τοῦ Ἀλγερίου παρουσιάζει πολὺ περισσοτέρας δυσχερείας. Ἡ Γαλλία ἐπίσης ἀπὸ ναυτικῆς ἀπόψεως ἔχει κάθε συμφέρον ὥστε ὁ μεγάλος πολεμικὸς λιμὴν τῆς Μπιζέρτας νὰ εὑρίσκεται εἰς γαλλικὰς χεῖρας καὶ ὄχι εἰς ἰταλικάς. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τὴν Ἀγγλίαν, θὰ ἦτο δὲ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἰδιαιτέρως ἀσύμφορον τὸ νὰ κατέχωνται ἀμφότεραι αἱ ἀκταὶ τῶν μεσογειακῶν στενῶν ἀπὸ τοὺς Ἰταλούς, μὲ τὴν ὠχυρωμένην μάλιστα Παντελλαρίαν εἰς τὸ μέσον.

Ἡ φύσις ἐχώρισε τὴν Μεσόγειον εἰς δύο λεκάνας. Εἰς τὰ ἰταλικὰ χείλη ἡ φράσις «μάρε νόστρουμ» ἔχει ἀποκτήσει πλέον καθαρῶς κτητικὴν σημασίαν. Οὕτω λοιπὸν τὸ τυνησιακὸν πρόβλημα ἀνάγεται εἰς καθαρῶς στρατηγικὸν τοιοῦτον. Τὸ ζήτημα τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἰταλῶν ὑπηκόων τῆς χώρας αὐτῆς εἶνε ὅλως ἐσωτερικὸν καὶ δευτερεῦον, ἀπεδείχθη δὲ πρὸ τετραετίας εἰς τὴν Ρώμην ὅτι τὸ ὅλον ζήτημα εὐκόλως ἐπιδέχεται εἰρηνικὸν διακανονισμόν. Διατί ὄντως δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν κατὰ σχεδὸν χιλιάδες Ἰταλῶν ἀποίκων νὰ ζοῦν εὐτυχεῖς ὑπὸ γαλλικὸν καθεστώς; Ἐκτὸς ἐὰν συστηματικῶς ἐξωθοῦντο πρὸς ἐπανάστασιν, θὰ ἐδέχοντο τὴν σκιὰν τῆς τριχρώμου, χωρὶς τοῦτο νὰ τοῖς δίδῃ τὴν ἐντύπωσιν ὕβρεως ἢ προσβολῆς.

Μικρὰ χρονικὰ

Τὸ κυπαρίσσι

Τοῦ κ. Λουκῆ Ἀκρίτα

Ἔπρεπε νὰ περάσῃ καιρός, νὰ συνηθίσῃ κανείς, ὅσο ποὺ νὰ τὸ ἀγαπήσῃ ἀληθινά. Γιατὶ ἔμοιαζε παγερὸ κι' ἀδιάφορο, μέσα στὸ φῶς, τὸ κυπαρίσσι τῆς αὐλῆς μας. Κυριαρχοῦσε πάνου ἀπὸ τὰ χαμόσπιτα τοῦ χωριοῦ, ἀπὸ μακρυὰ τὸ ἔβλεπαν οἱ ξένοι σὰν ἕνα μαῦρο σημάδι, ποὺ ἔκοβε τὸν οὐρανό. Πρῶτα τὸ κυπαρίσσι μας κι' ὕστερα τὸ καμπαναριό. Καὶ σὰν πλησίαζαν, τὸ ἔδειχναν:

—Νά, τοῦτο εἶνε τὸ σπίτι μὲ τὸ κυπαρίσσι!

Ἤτανε δύσκολο νὰ τὸ ἀγαπήσῃ κανείς, ὅπως ἔξαφνα τὴ νεραντζιά, μιὰ ψωριασμένη νεραντζιὰ ποὺ σοῦ μιλοῦσε γιὰ τὴν πικρὴ τύχη της καὶ τὴν ἀρρώστεια ποὺ κυλοῦσε στὰ φύλλα της καὶ τὸ ξεγδαρμένο τὸ κορμί της, ἀκόμα στὰ σημαδεμένα τὰ νεράντζια της, ποὺ ἔπεφταν στὸ γρασίδι. Μὲ τὸ πρωϊνὸ μαζεύαμε τὰ σάπια νεράντζια, τὰ κάναμε μπάλες καὶ παίζαμε ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς γειτονιᾶς στὸ σταυροδρόμι. Ἀγαποῦσε κανεὶς μὲ τὸ πρῶτο τοῦτο τὸ ἀδυνατισμένο τὸ δεντρό, κι' ἤτανε μιὰ φανερὴ ἔκπληξη γιὰ ὅλους μας, κάθε καλοκαίρι, ποὺ οἱ ἀνθοὶ μοσκοβολούσανε, δειλοὶ καὶ παρθενικοὶ μέσα στὰ κιτρινωπὰ τὰ φύλλα, ποὺ ἦταν ἀνάμιχτα μὲ τὸ φῶς.

Ἀκόμα σοῦ ἔκανε πολὺ γοῦστο μιὰ μουσμουλιά, κοντή, σὰν ἕνα καλοθρεμμένο θηλυκό, ποὺ κουνάει προκλητικὰ τὸ κορμί της, ἔτσι ἂν φυσήξῃ ὁ ἀγέρας καὶ παίξῃ μὲ τὶς σποριασμένες κορφές της. Πλάϊ ἐκεῖ ἄρχιζε τὸ γιασεμὶ καὶ τὸ ἀγιόκλημα, ποὺ ἔφταναν ὡς τὶς καμάρες κι' ἔκλειναν τὸ λιακωτό.

Τὸ κυπαρίσσι ἤτανε φυτεμένο στὴν ἄκρη τῆς αὐλῆς, σύρριζα στὸ τοιχάρι τοῦ δρόμου κι' ἀνέβαινε ψηλά, ὁλοστρόγγυλο μὲ τὴν πυκνὴ φυλλωσιά του, τρυφερὴ στὶς ἄκρες, καὶ σαπισμένη στὴ μέση, ἐκεῖ ποὺ δὲν ἔμπαινε τὸ φῶς καὶ τὰ σπουργίτια ἔκαναν τὶς φωλιές τους. Θἄχε χιλιάδες σπουργίτια μέσα στὰ σκοτεινὰ τὰ σπλάχνα του, ποὺ τοῦ ἔδιναν μιὰ φωναχτὴ ζωή. Ζωντάνευε ἔτσι ἀπὸ τὴν αὐγὴ ὡς τὴ δύση.

Μὲ τὸ σκοτάδι τὸ κυπαρίσσι μας ζοῦσε τὴ δική του ζωή, ξέχωρη ἀπὸ τὸ σπίτι μας. Ἔλεγα πὼς σὲ λίγο θὰ ξεκινήσῃ νὰ χαθῇ μέσα στὴ νύχτα ποὺ ἤτανε ἕνα στοιχεῖο βγαλμένο ἀπὸ τὰ ἄγνωστα σωθικά του. Καὶ θὰ ἤτανε τρομερὸ—ἀφάνταστη ἡ δύναμη ποὺ κυλοῦσε στὸ φλοῦδι του κι' ἡ τόλμη του προκλητική, ὅπως ἡ θύελλα. Ἔμοιαζε δίβουλο πλάσμα, ποὺ μπαίνει στὸ σπίτι καὶ διαφεντεύει τοὺς νοικοκυραίους, ἕνα μυστηριακὸ πνεῦμα ποὺ ὑποδουλώνει....

Τότες εἶνε ποὺ ἄρχιζα νὰ τὸ φοβᾶμαι. Πλάϊ ἐκεῖ ἤτανε, ἄλλωστε, καὶ τὸ πηγάδι κι' οἱ ἤσκιοι ἔπαιζαν, τὰ στοιχειὰ κούρνιαζαν, πολλὲς φορὲς σὰ νὰ ἄκουσα τὸ κρυφομιλητό τους, νὰ μουρμουρίζουνε ἢ νὰ μπήγουνε ξεφωνητὰ ποὺ μὲ πέτρωναν. Δὲν μοῦ εἶχε μιλήσει ποτὲς τὸ κυπαρίσσι μας, οὔτε μοῦ ἤτανε εὔκολο νὰ ξεδιαλύνω τὸ βαθὺ μυστικό του. Πάντα μοῦ φαινότανε ξένο, μόλο ποὺ ρίζωνε μέσα ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ χῶμα ποὺ γεννήθηκα καὶ τὸ ἀντίκρυσα μαζὶ μὲ τὴ μορφὴ τῆς μάνας μου.

Κάποτες, σὰν ὁ ἄνεμος πάλευε μαζί του, ἄκουγε κανεὶς ἕνα ἀλαφρὸ θρόϊσμα, σὰν ἕνα ἀπόμακρο, ξεψυχισμένο σφύριγμα, ὅπως τὸ κῦμα σπάει στὴν ἀμμουδιὰ ἢ ὅπως ἐκεῖ ποὺ τὸ νερὸ κυλάει ἀπὸ τὸ στόμα μέσα ἀπὸ τὰ χαλίκια καὶ τὰ κοχύλια. Καὶ τὰ βάτα χαϊδολογοῦνε τὴ νεροσυρμὴ πάνου ἀπὸ τὰ πολυτρίχια καὶ τὰ καβούρια.

Ἕνα μεσημέρι ἐκεῖ ποὺ καθόμουνα κάτου ἀπὸ τὴ νεραντζιά, ἕνα σούρσιμο μ' ἔκανε νὰ κυττάξω γύρω μου. Τίποτα. Θἆνε φαίνεται μέσα στὸ σπίτι... Σὲ λίγο τὰ κλαδιὰ ἔτριξαν καὶ μέσα ἀπὸ τὰ σαπισμένα τὰ φύλλα καὶ τὰ κυπαρισσόμηλα φάνηκε ἕνα τριγωνικὸ κεφάλι, μ' ἕνα κόκκινο γλωσσίδι, σὰ μιὰ σάρκινη φωτιὰ ποὺ κατέβαινε ἀπὸ τὸ κυπαρίσσι. Σιγὰ ξεφύτρωνε σὰν ἕνα μαῦρο, τριχένιο σκοινί, λαμπυριστὸ μέσα στὸν ἥλιο, τὸ φίδι. Ἀνασήκωνε τὸ κεφάλι του καὶ τὸ ἔβλεπες νὰ σούρνεται, ἀδιάφορο, πάντα μὲ τὸ γλωσσίδι ν' ἀνοίγῃ τὴν ἀργὴ πορεία του...

Ἤτανε ἕνα μακρὺ καὶ χοιτρὸ μαῦρο φίδι ποὺ γυάλιζε, νόμιζες πὼς τὸ φλοῦδι τοῦ κυπαρισσιοῦ ἔπαιρνε ζωή. Καὶ τὸ ὑπόκωφο μουρμουρητό του ἤτανε σὰ νὰ μιλοῦσε τὸ παράξενο τὸ δεντρό. Τὰ σπουργίτια εἶχαν πετάξει, πηδούσανε φοβισμένα στὰ 'κροδώματα, λίγα ἦρθαν στὴ χαμηλὴ νεραντζιά, ἕνα - δυὸ κουνιόνταν στὸ ἀγιόκλημα καὶ στὸ γιασεμί.

—Ἕνα φίδι... Ἕνα φίδι!...

Ἔτρεξαν οἱ γειτόνοι, εἶδαν τὸ φίδι κι' εἶπαν νὰ μὴ τὸ σκοτώσουνε.

—Εἶνε τὸ φίδι τοῦ σπιτιοῦ... Ὁ φύλακας!...

—Ναί! συφώνησε ἡ μητέρα, δὲν πρέπει νὰ τὸ σκοτώσουμε!

Τὸ λοιπόν, τὸ φίδι ἔστριψε, τὸ κεφάλι του χάθηκε στὰ κλωνιά, τὸ κορμί του ἔκανε τὰ φύλλα ν' ἀνατριχιάσουνε καὶ κρύφτηκε μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ κυπαρισσιοῦ μας. Ἕνα σπουργίτι ξεφώνισε, ὕστερα ἡ φωνὴ ἔσβησε σ' ἕνα λυγμό, καὶ ξανὰ τὸ κυπαρίσσι μας σώπασε μέσα στὴ θανατερή του μόνωση. Μιὰ πληγὴ ἄνοιξε στὰ στήθια μου...

* * *

Ἕνα βράδυ εἶπα στὴ μάννα μου:

—Τί νὰ κάνουμε τὸ κυπαρίσσι!

—Τί θὲς νὰ τὸ κάνουμε, παιδί μου;

—Δὲ μᾶς χρειάζεται... Θὰ μπορούσαμε νὰ τὸ κόψουμε...

—Θεέ μου! μὲ σταμάτησε.

Ξεχείλισαν τὰ μελισσιὰ μάτια της στὸ πρόσωπό της, κι' εἶχε ἡ φωνή της ἕνα βαθὺ παράπονο:

—Ὁ παπποῦς σου τὸ φύτεψε! Ἐδῶ καὶ πενῆντα χρόνια!... Καὶ γίνηκε ὅπως ὁ ἴδιος ψηλός, ἀγέλαστος, ὅλος καλωσύνη... Λίγοι ἀγαπούσανε τὸν παπποῦ σου, γιατὶ ἤτανε περήφανος...

Σταμάτησε λιγάκι κι' εἶπε σιγά:

—Βλέπω τὸν μακαρίτη τὸν πατέρα μου στὸ κυπαρίσσι μας... Σάμπως νὰ ἔχῃ τὴ ψυχή του!... Ὅσο γιὰ τὸ ἀνάστημα, λὲς πὼς εἶνε τὸ ἴδιο. Ἐδῶ τὰ στήθεια του πλατειά, στέρεα τὰ πόδια του κι' ὁλόϊσιος ὡς τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου του. Ἤτανε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ συναντοῦν ὁλόρθοι τὸ Χάρο. Κι' ἔτσι πέθανε...

—Δὲν ἔτυχε νὰ μοῦ μιλήσῃς...

Μέσα στὸ μισόθαμπο τοῦ παραγωνιοῦ, μιλοῦσε σιγά, ἐνῷ τὰ ξύλα ἔτριζαν στὸ τζάκι κι' ὁ καπνὸς ἔπαιζε μὲ τὶς φλόγες, ἀκόμα μὲ τὸ πρόσωπό της καὶ τὰ μαλλιά της.

—Σάββατο ἀπόγεμα ἤτανε ποὺ πέθανε ὁ παπποῦς σου. Θυμᾶμαι, γιατὶ βαροῦσε ὁ σπερνὸς στὴν Ἁγία Παρασκευή. Καθόμουνα ὄξω στὸ ξεπόρτι καὶ τὸν εἶδα νὰ στρίβῃ τὴ γωνιὰ καὶ νἄρχεται κατὰ δῶθε: «Ὁ κύρης σου!», μοῦ εἶπε μιὰ γειτόνισσα, καὶ σηκώθηκα νὰ φέρω καρέκλα. Καθόμαστε στὸ σταυροδρόμι. Ξαφνικὰ στάθηκε, τὸν εἶδα ποὺ ψήλωσε τὸ χέρι του, σὰ νὰ ἔνεψε, καὶ ξαπλώθηκε χάμου μονοκόμματος. Ὥσπου νὰ πλησιάσουμε πέθαινε... Πέρασε καιρὸς νὰ πιστέψουμε πὼς ἤτανε ἀληθινὸς ὁ θάνατός του... Πέρασε τὴ ζωή του πάντα ὁλομόναχος, ἀμίλητος καὶ περήφανος γιὰ τὴ ψυχή του...

Κι' ὕστερα, σὰ νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτό της, πρόστεσε:

—Ἄ, ὄχι τὸ κυπαρίσσι μας εἶνε ζωντανό!...

Ἔτσι ἄρχισα κι' ἐγὼ νὰ τὸ βλέπω διαφορετικά, σὰ μιὰ συνέχεια τῆς ζωῆς μας μέσα στὸ πατρογονικὸ τὸ σπίτι μας, ριζωμένο στὰ ἴδια τὰ χώματα. Ἡ κλειστὴ φτιασιά του, τὰ ἀνήλιαγα βάθη του καὶ τὰ κλωνιά του, τὸ ἕνα πλάϊ στὸ ἄλλο, μαζεμένα, σφιχτοδεμένα σὲ μιὰ στάση πάντα συγκρατημένη, ὅπως μιὰ πράσινη προσευχὴ ποὺ στηλώνεται μέσα στὸν οὐρανό. Μιὰ ἀνεξήγητη ἀγωνία σκάλωνε στὸ ἀνάστημά του, πότε τὸ συγκλόνιζε, πότε σιγαλὸ κι' ἀμέριμνο, πάνου ἀπὸ τὶς σκεπὲς καὶ τὶς ἱστορίες τῶν ἀνθρώπων, παρθένο μέσα στὴ δική του ζωή: Σὰν ἕνα σύμβολο πρὸς τὸ ὕψος.

Ἡ ἀγάπη μου κυλοῦσε μαζί της τὶς πρῶτες ἀνησυχίες μου καὶ τὰ πρῶτα μου ὄνειρα. Καθόμουνα ὧρες καὶ τὸ κύτταζα, πότε ἀνέβαινα στὴ σκεπὴ νὰ τὸ ἰδῶ πειὸ κοντά, ἤτανε στιγμὲς ποὺ πεθυμοῦσα νὰ φτάσω ὡς τὴν κορφή του, νὰ μὲ ζαλίσῃ τὸ φῶς ποὺ τὸ κύκλωνε, νὰ γίνω ἕνα μὲ τὴν ἠρεμία του, ποὺ τὴ σφράγιζε τὸ βαθὺ μυστήριο τῆς ζωῆς του. Καὶ τὰ βράδυα σὰν καρβούνιαζε, πηχτὸ τὸ σκοτάδι, στὰ κλαδιὰ καὶ τὰ ἀνεξιχνίαστα σωθικά του λὲς νὰ συμβόλιζε τὴ νύχτα μὲ τὴν ἁπαλὴ ἀνάσα της, τὰ στοιχειά της καὶ τὸν ἥσεμο θάνατο. Καὶ περίμενα τὰ πρωϊνὰ νὰ ἰδῶ πὼς θὰ ἐρχότανε τὸ φῶς νὰ παίξῃ μὲ τὴ φυλλωσιά του, νὰ τιτιβίσουνε τὰ σπουργίτια καὶ νὰ φανῇ μέσα ἀπὸ τὰ ἀκροκλώνια τὸ τριγωνικὸ τὸ κεφάλι τοῦ φιδιοῦ μὲ τὸ ἠλεκτρισμένο τὸ γλωσσίδι του, σὰ μιὰ ἀνήσυχη σκέψη ποὺ θρέφεται μὲ τὸν ἑαυτό της.

Μὲ τὸν καιρὸ πῆρε στὴ φαντασία μου τὴν ἔχταση ἑνὸς συμβόλου. Ἡ δυσκολία τῆς ζωῆς μὲ τὰ μεγάλα τὰ ξεκινήματά της καὶ τοὺς ζαλιστικοὺς ξεστρατισμούς της, τὰ φτερουγίσματα κι' οἱ πληγές, μὲ τὸ συγκλονιστικὸ δρᾶμα τῆς μοιαξιᾶς της μοῦ ξεφανερώθηκε μὲ τὸ ἀνάστημα τοῦ κυπαρισσιοῦ μας. Ὁ νεανικὸς σεβασμός μου στὸ δεντρὸ τὸ ἄνανθο, τὸ ἀστόλιστο γινότανε ἕνα μάθημα στωϊκισμοῦ κι' αὐτοκυριαρχίας. Στάθηκε ἔτσι ὁ πρῶτος αὐστηρὸς δάσκαλος στὴ ζωή μου. Οἱ ἀνθοὶ δὲν ἡμέρεψαν τὶς σχέσεις μας...

* * *

Σὰν ἔσκασε ἡ πρώτη χαμοβροντὴ καὶ τράβηξε ὡς πέρα στὴ θάλασσα, μαζευτήκαμε ὅλοι στὸ παραγώνι κι' ἀρχίσαμε τὶς προσευχές μας.

— Θὰ χαλάσῃ ὁ κόσμος! εἶπε πνιχτὰ ἡ γιαγιά μας. Καὶ μᾶς ἔβαλε νὰ ποῦμε πολλὲς φορὲς τὸ ξόρκι:

—Ὁ θυμός σου στὰ βουνὰ τὰ ἄγρια!

Ὅμως οἱ βροντὲς ἄρχισαν νὰ σκᾶνε πάνου ἀπὸ τὸ χωριό, τὰ ντουβάρια σειοῦνταν κι' οἱ σκεπὲς ἔτριζαν. Ὁ ἄνεμος πολεμοῦσε μὲ τὰ 'κροδώματα, σὲ λίγο καὶ θὰ ἰδοῦμε τὰ δοκάρια νὰ σηκώνουνται καὶ νὰ φεύγουνε μέσα στὰ μπουμπουνητά, ἂν τὸ ἀστραποπύρι δὲ πρόφταινε νὰ τὰ καψαλίσῃ. Ἐκεῖ ποὺ ἔσκαζε ἡ βροντὴ στὴν αὐλή μας, νόμιζες πὼς ἡ χαλαλοὴ ἐρχότανε κάτου στὰ πόδια μας, ἀνατάραζε τὰ χώματα, ἕνας σεισμὸς ἔπαιζε μὲ τὸ φλοῦδι τῆς γῆς. Κι' οἱ ἀστραπὲς νὰ λαμπυρίζουνε, νὰ στέκουνται ὀρθὰ τὰ σύγνεφα, γιομᾶτα καταιγίδα καὶ σιφουνικά. Κι' ὁ ἄνεμος, πὼς πάλευε μὲ τὸ κυπαρίσσι μας! Ἕνα σφύριγμα ποὺ ὅλο καὶ δυνάμωνε, γινότανε μήνυμα θανάτου, σίγουρα ἡ γῆς θὰ ξεγδαρθῇ ὡς τὸ πρωῒ καὶ θὰ ἀναστραφοῦνε τὰ χώματα, μιὰ κοσμοχαλασιὰ εἶνε ποὺ μανίζει, καὶ μακάρι νὰ ξεγλυτώνουνε τὰ ζωντανά.

Ὅσο προχωροῦσε ἡ νύχτα, τόσο δυνάμωνε ἡ ὀργὴ τοῦ οὐρανοῦ. Εἶχε λὲς θρονιαστεῖ μέσα στὴν αὐλή μας, μέσα σὲ λίγα βήματα κι' ὅλο σκάει τὸ μπουμπουνητό, κυλάει πάνω ἀπὸ τὸ δέρμα μας, εἶνε κουρνιασμένη ἡ ψυχή μας μέσα στὰ θανατερὰ τὰ προμηνύματα. Ἕνα πολύγλωσσο λεπίδι τρυπάει ἀπόψε τὰ σπλάχνα τῆς νύχτας, ὅλα τὰ στοιχεῖα ἔπιασαν τὴν ἁμάχη, ἐνῷ οἱ ἄνθρωποι φοβισμένοι σὰ ζῶα ποὺ βρίσκουνται στὸν κάμπο, ἀναλογίζουνται τὴ μικρὴ ζωή τους καὶ πιάνουνται σὲ φτηνὰ παρακάλια...

Ἡ δαρτὴ βροχὴ βάραινε πάνου στὴν καλαμένια τὴ σκεπή μας κι' ἕνα βουητὸ ποὺ ἔρχεται ἀπὸ μακρυὰ τρυπώνει μέσα ἀπὸ τὶς σκισμάδες ξαφνικὰ ἀγκομαχητὰ ἀκούγουνται σὰ βογγητὰ λαβωμένων, ποὺ εἶνε ἀνάμιχτα μὲ τὰ κραχτὰ σπασίματα τῶν κλαδιῶν καὶ τὸ ἀντιβούϊσμα τῶν βουνῶν: εἶνε ὁ κατακλυσμὸς ποὺ ξεπαρθενεύει τὴ γῆς.

Ὕστερα μιὰ ψιλὴ βροντή, ἄνοιξε πλάϊ μας, κι' ἕνα τσιριχτὸ φωτιᾶς φώτισε κάμποσο τὸ σπίτι μας.

—Ἀστροπελέκι! εἶπε ἡ γιαγιὰ κι' ἔκανε τὸ σταυρό της.

—Τὸ κυπαρίσσι! φώναξε ἡ μάνα μου.

—Τί..... Τί..... Τὸ κυπαρίσσι;

—Καψαλίζεται τὸ κυπαρίσσι!.

Σηκώθηκε ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα.

—Ἔλα! τὴν ἀντίσκοψε ἡ γιαγιά.

—Μιὰ στιγμή, ἀποκρίθηκε, κι' ἡ φωνή της τσάκισε.

Ἄνοιξε τὴν πόρτα κι' ἡ φωτιὰ χύθηκε στὸ σπίτι μας. Τὸ κυπαρίσσι σὰ μιὰ ἀναμμένη λαμπάδα ἔκαιγε. Ὅπως ἕνας ξαφνικὸς θάνατος, ὁλόρθος μέσα στὴν καταιγίδα...

Ἔκλεισε σιγὰ τὴν πόρτα κι' ἤτανε βουρκωμένα τὰ μάτια της.

—Κλαῖς... Θεέ μου! ἔκανε ἡ γιαγιά μου.

—Ὄχι... Ὄχι. Κάτι θυμήθηκα!... εἶπε καὶ σώπασε.

Τὸ σιφουνικὸ ἄρχισε κι' οἱ βροντὲς κυλούσανε πιὸ μακρυὰ ἀπὸ τὴν αὐλή μας. Ὅμως ἕνας θάνατος λὲς νὰ ἔφτασε κεῖνο τὸ βράδυ στὸ σπίτι μας...

ΛΟΥΚΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ

ΣΙΝΕΑΚ

Τὸ «ΣΙΝΕΑΚ» εἶνε ὑπερήφανον ποὺ ἠμπορεῖ, μετὰ τὸ φίλμ «Αἱ σημεριναὶ Ἀθῆναι» καὶ ἡ «Μεγαλόνησος Κρήτη», τὰς δύο ταινίας ξένης παραγωγῆς, ποὺ μᾶς ἔδειξαν τὶς ἑλληνικὲς καλλονὲς ἀπὸ τὴν πειὸ ὥμορφη πλευρά των καὶ ἐσημείωσαν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, νὰ σᾶς παρουσιάσῃ αὔριον:

Η ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ, ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΗΣ

Μέσα στὸ γραφικὸ πλαίσιο τῆς συγχρόνου ζωῆς ἀνακαλύπτομεν τὰ ἱστορικὰ ἐρείπια ποὺ ἄφηκεν ἐπάνω στὴν ὡραία χερσόνησο τὸ πέρασμα τῶν διαφόρων πολιτισμῶν, ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας μέχρι τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.

Η ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ

Μία ταινία ποὺ μᾶς δείχνει μὲ τρόπο εὔθυμο τὴν ἀκριβῆ ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ποδηλάτου ἀπὸ τοῦ 1819 ἕως σήμερα.

Ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον ρεπορτάζ:
Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΩΡΥΓΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΙΚΥ

Χαριτωμένον ἔγχρωμον Μίκυ τοῦ ΟΥΩΛΤ ΝΤΙΣΝΕΫ

ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΣ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ
52 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΟΜΑΧΟ - ΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΣ
ΝΙΚ. ΠΡΕΒΕΔΟΥΡΑΚΗΣ
Εἰδικευθεὶς ἐν Παρισίοις.
Δέχεται Τήνου 9 (πάροδος Πατησίων) 9 - 12 καὶ 4—6
Τηλέφ. 80-[illegible]6. Εἰδικὴ θεραπεία αἱμορροΐδων.

Γ. Ν. ΠΑΡΙΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ - ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ὁδὸς Γερανίου 43
8—1 καὶ 3—9
Τηλέφωνον 52-888

ΑΚΡΟΠΟΛ ΠΑΛΑΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
Ὥρα 4.30 μ. μ.
Ο ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ
Χορωδία — Μπαλλέτο — Σολὶστ καὶ κοτιγιόν.
Εἰσιτήρια 50 — 25

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΔΗΜ. Ι. ΚΑΝΑΚΗ
ΛΙΟΠΕΣΙ-ΑΤΤΙΚΗΣ
Μεγάλη ποικιλία ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΩΝ
Ἤτοι:
Πορτοκαλιὲς — Μανταρινιές, Λεμονιὲς καὶ Νεραντζιές.
Πορτοκαλιὲς Γκρέϋ Φρούτ Καλιφορνίας.
Μανταρινιὲς Κοὺμ - Κάτ.
Πορτοκαλιὲς ὀμφαλοειδεῖς κλπ. Ἐπίσης διαθέτομεν φυστικὲς μονοετεῖς, διετεῖς, ἀρίστης ποιότητος.
Τώρα εἶνε ἡ καλυτέρα ἐποχὴ φυτεύσεως ξυνῶν.

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΡΑΜΑΛΕΓΚΟΥ
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 8.-Τ.28.370

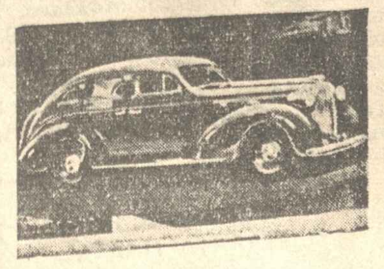

Ἀναλαμβάνονται καὶ διεκπεραιοῦνται πάσης φύσεως αὐτοκινητιστικαὶ ὑποθέσεις. Ἔκδοσις διπλωμάτων ἐρασιτεχνικῶν. Ἄδειαι κυκλοφορίας. Ταξινομήσεις, φορολογικαὶ τακτοποιήσεις κλπ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΦΙΝΟΣ
Ὑφηγητὴς τῆς Παιδιατρικῆς
Ἀχαρνῶν 32 8 - 9½ καὶ 4 - 6
Τηλέφ. 52 — 800

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
Ἡμικρατικὸς Ὀργανισμὸς
ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ 10 Μ.Μ.
ΑΛΕΚΟΥ Μ. ΛΙΔΩΡΙΚΗ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΝΑΜΟΝΗΣ
Ἔργον σὲ 4 μέρη
Σκηνοθεσία: ΓΙΑΝ. ΣΑΡΑΝΤΙΔΗ
Σκηνογραφία βάσει σχεδίου τοῦ ἀρχιτέκτονος ΚΙΜ. ΛΑΣΚΑΡΙ
Σήμερον δύο τελευταῖαι παραστάσεις
Η ΛΑΙΔΗ ΜΠΕΤΣΗ ΕΞΟΦΛΕΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΒΡΑΔΥΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΙΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
Ὀργανούμενος ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΔΥΟ ΟΡΧΗΣΤΡΑΙ
Λαχεῖον καὶ κοτιγιὸν πλουσιώτατον
Ἐμφάνισις: ΜΙΜΗ ΤΡΑΪΦΟΡΟΥ
Τρίο ΒΑΜΠΑΡΗ κλπ. κλπ.
Τιμαί: Θεωρεῖα 100—Πλατεῖα 50

ΞΥΛΕΙΑ
Διὰ ναυπηγικὰς ἐργασίας, ὑδραυλικὰ καὶ λιμενικὰ ἔργα καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ὑπαίθρου ξυλείαν εἰδικήν: ΠΙΤΣ-ΠΑΪΝ καὶ πελεκητὰ βουβὰ καὶ μαδέρια, ΓΡΑΒΟΖΑΣ βουβὰ πριονιστὰ καὶ πελεκητὰ εἰς μεγάλα μήκη, μαδέρια λάρζινα καὶ πόντους, δρύϊνα τετράγωνα καὶ μαδέρια ἐξωτερικοῦ καὶ ἐγχώρια εἰς ὅλας τὰς διαστάσεις, ΤΙΚ, ΜΑΟΝΙΑ, ΟΡΙΓΚΟΝ-ΠΑΪΝ, ΚΟΝΤΡΑ-ΠΛΑΚΕ κλπ. κλπ.
Διαθέτει εἰς μεγάλην παρακαταθήκην καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς τὸ Ξυλεμπορικὸν Κατάστημα κ.
ΚΩΝΣΤ. Ι. ΑΣΠΙΩΤΗ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Ντενὶ Κοσὲν 15, τηλέφ. 40-108.
ΑΘΗΝΑΙ: Μαιζῶνος 22, τηλέφ. 53-176.

Ἀπὸ αὔριον ΔΕΥΤΕΡΑΝ
τὸ σύνθημα τοῦ Κινηματογράφου
ΚΥΒΕΛΗΣ - ΟΥΦΑ
2 ΥΠΕΡΚΟΛΟΣΣΟΙ
Ἕνα πρωτοφανὲς ἐν Ἑλλάδι θέαμα ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τὸ πειὸ δύσκολο γοῦστο.
Ἕνας καταπληκτικὸς συνδυασμὸς ἔργων.
1ον
ΚΑΡΜΕΝ
Τὸ ἀριστούργημα τοῦ ΠΡΟΣΠΕΡ ΜΕΡΙΜΕ μὲ τὴν γεμάτη τσαχπινιὰ
ΜΠΕΡΙΟ ΑΡΤΖΕΝΤΙΝΑ
τὴν γυναῖκα - θαῦμα ποὺ μὲ τὴν φωνή της, τὸ χορό της, τὸ μπρίο της καὶ τὶς καστανιέττες της θὰ ἐνθουσιάσῃ καὶ πάλιν διὰ
4ην ΕΒΔΟΜΑΔΑ
2ον
ΧΟΝΔΡΟΣ ΛΙΓΝΟΣ
στὴ γεμάτη ΓΕΛΙΑ — ΧΑΡΑ — ΕΥΘΥΜΙΑ—ΚΩΜΩΔΙΑ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΚΑΙ ΔΙ' ΑΝΗΛΙΚΟΥΣ
Αὔριον ἔναρξις ἀπὸ 10ης πρωϊνῆς. συνεχῶς. Τὴν ΤΡΙΤΗΝ 1-4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου 5γ τέσσαρα δωμάτια κατάλληλα διὰ γραφεῖα μὲ ἐγκατάστασιν κεντρικῆς θερμάνσεως πρὸς Δρχ. 1.000 ἕκαστον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Μ. Παξιμάδη. Στοὰ Πεσμαζόγλου. Ἀριθ. τηλ. 25-705 καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τοῦ Μεγάρου.

ΕΝΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΔΥΣΚΟΛΑ ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΤΑΙ!

ΖΑΝ ΓΚΑΜΠΕΝ
ΣΙΜΟΝΗ ΣΙΜΟΝ
Τὸ Ἀριστούργημα τοῦ ΕΜΙΛ ΖΟΛΑ
ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΚΤΗΝΟΣ
Σκηνοθεσία ΖΑΝ ΡΕΝΟΥΑΡ

ΑΝΑΘΕΤΟΜΕΝ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΑΥΤΟ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΚΡΙΤΙΚΑΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ:

Οὐδέποτε κινηματογραφικὸ ἔργο ἀπέδωσε μὲ τέτοια δύναμι καὶ τέτοια δραματικότητα τὴ σφοδρότητα ἀντιθέτων συναισθημάτων. «ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΚΤΗΝΟΣ» ἀποτελεῖ πράγματι ἕνα ἔργο ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΕΣ.
«ΦΙΓΚΑΡΟ»

Ἂς εὐχηθοῦμε ἡ Γαλλικὴ παραγωγὴ νὰ μᾶς δίδῃ ἔστω καὶ μιὰ τέτοια ταινία μόνον κάθε χρόνο.
«ΕΚΟ ΝΤΕ ΠΑΡΙ»

Μία σπανία δημιουργία μὲ εἰκόνες ποὺ θὰ μείνουν γιὰ πάντα στὴ μνήμη μας.
«ΠΤΙ ΠΑΡΙΖΙΕΝ»

Εἶχα τὴν τύχη νὰ βρίσκωμαι στὸ Παρίσι στὴν πρεμιέρα τοῦ «ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΚΤΗΝΟΥΣ». Ὁμολογῶ ὅτι σὰν τὴν ταινία αὐτὴ δὲν ἔχω ξαναδεῖ. Τί δύναμις ἠθοποιΐας, τί ὑπέροχη ἀπόδοσις τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ ΖΟΛΑ.
«ΤΑΪΜΣ» Λονδίνου

Ὁ σκηνοθέτης ΖΑΝ ΡΕΝΟΥΑΡ ἀνεδείχθη ἀκόμη περισσότερον ὡς μεγάλος δημιουργὸς μὲ τὸ τὸ «ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΚΤΗΝΟΣ». Ὁ ΖΑΝ ΓΚΑΜΠΕΝ φθάνει τὸ τέλειον καὶ ἡ ΣΙΜΟΝΗ ΣΙΜΟΝ θαυμασία.
«ΠΑΡΙ ΣΟΥΑΡ»

Μία ἀπὸ τὶς καλύτερες, ἂν ὄχι ἡ καλύτερη Γαλλικὴ ταινία.
«ΛΕ ΚΑΝΑΡ ΑΝΣΑΙΝΕ»

ΑΥΡΙΟΝ
Ἡ μεγαλυτέρα πρεμιέρα ἀπὸ συστάσεως κινηματογράφου
ΟΡΦΕΥΣ
ΠΡΩΪΝΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας.
«ΜΕΝΤΩΡ»

ΔΙ' ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ
PENINSULAR & ORIENTAL S. N. Co
ORIENT LINE
ABERDEEN & COMMONWEALTH LINE
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΟΡΤ - ΣΑΪΔ

1η Μαρτίου	«STRATHANAVER»	5η Ἀπριλίου	«ORMONDE»
8η »	«ORFORD»	12η »	«CATHAY»
15η »	«NARKUNDA»	18η »	«JERVIS BAY»
17η »	«ESPERANCE BAY»	26η »	«STRATHMORE»
22α »	«OTRANDO»	3η Μαΐου	«ORONSAY»
29η »	«COMORIN»	10η »	«MALOJA»

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ & ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ
ΜΑΡΙΝΟΣ, ΑΔΑΜ & Σια
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Ὁδὸς Ρέπουλη 2 Τηλέφ. 41-235

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ
19η Ἐκδρομὴ Συλλ. «Ο ΠΑΝΑΓΙΟΣ ΤΑΦΟΣ»
Ἀ)π. «ΑΤΤΙΚΗ» 30 ΜΑΡΤΙΟΥ
Σπεύσατε νὰ ἐγγραφῆτε εἰς τὸ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ: Σταδίου 39α, Τηλ. 24-297, 23-431
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Πλατ. Καραϊσκάκη — Τζελέπη Τηλ. 42-294
Ἐπωφεληθῆτε τῆς ἐφετεινῆς εὐκαιρίας

Τὰ στερεώτερα, τὰ ταχύτερα
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ STOEWER
εἰς ποικιλίαν τύπων
Ἑτοιμοπαράδοτα καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ
Τιμαὶ ἐξαιρετικαὶ
Γεν. Ἀντιπρόσωπος ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΖΑΚΟΣ
Σταδίου 23.— Τηλέφ. 23-268

ΚΛΙΝΙΚΗ ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ— ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΔΩΜΑΤΙΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ — Κλῖναι Α', Β', Γ' θέσεως. Σόλωνος 78 — ΤΗΛΕΦ.: 23-485

Ι. Γ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
Χειροῦργος Ὀδοντίατρος
Διπλωματοῦχος τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων D.E.D.P.
29 Ἀκαδημίας 29, ἔναντι σχεδὸν Δημοσίου Μαιευτηρίου
Δέχεται 9—1 π.μ. καὶ 3—7 μ. μ.
Τηλέφωνον 24-568

ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ - ΚΙΡΣΟΙ
ΙΑΤΡΟΣ ΙΩ. ΟΡΦΑΝΟΣ
Ριζικὴ θεραπεία
Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 14.
9—1 καθ' ἑκάστην. Τηλ. 55-058.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον τῆς 18ης Φεβρουαρίου κλείσιμον μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσὸν	
1881	Π. 3145
1884	Π. 3145
Μονοπωλ.	* 2440
Παγίου	2470
Σιδ. Π.-Λ.	3060
Κεφαλ.	Α. 3300
Μοναστηρ.	Α. 1270
Θεσ.-Κων.	* 200
Ἡγγυημ.	Α. 84000
Ἑλλ. Σιδ.	Π. 2430
Ἀμύνης	590
110 ἑκατ.	Π. 2510
500 ἑκατ.	Α. 3515
Πρ. 1924	Π. 2440
Πρ. 1924	* 22000
Ὑδρεύσ.	Α. 83500
Σταθ. 6%	Π. 4025
Στ. 1928	Α. 18500
Παρ. 1926	Π. 3950
Παρ. 1931	4700

Εἰς δραχμὰς	
Ἑνοποιήσεως	430
Πύργ.-Μελ.	Π. 42.—
Ναυτ. Χορ.	* 14.—
Ἐπιτάξ.	Α. 500.—
75 ἑκατομμ.	50.—
Ἀπαλλ. μον.	67.25
Ἀπαλ. πολλ.	69.75
Μεταναστ.	255.50
Τέκτονος	Α. 76.—
Ἐντ. Γραμ.	72.50
Ἐλλ. ὑπηκ.	351.50
Ἀντ. 8%	Α. 772.50
Ἀνταλ. 6%	767.—
Πολεμοπαθῶν	54.75
Ἀπ. Ἀγρ.	Α. 507.—
Λαχειοφόρα	
Πατριωτ.	* 1.75
300 ἑκατομ.	130.—
Ἀναγκ. 6½%	67.25
Ἀναγκ. 6%	58.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

1912 ΣΠΑΠ	Π. 2150
Λιπασμ. 7½%	11000
Ἐκκ. κοιν.	* 160
Ἐκκ. προν.	* 900

Λαχειοφόρα	
Κτημ. 1925	338.—
Κτ. 1926	Π. 324.—
Ἐθν. 30	69.—
Ἐθν. 20½	* 80.—

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι	
Ἑλλάδος	7770
Ἀθηνῶν	215
Ἐθνικῆς	64200
Ἐμπορικῆς	Α. 520
Ἐμπ. Πίστ.	Α. 115
Καραβασίλη	* 2150
Κτηματικῆς	Π. 1290
Λαϊκῆς	Π. 4500
Λακωνίας	Π. 400
Πειραιῶς	Π. 200
Χίου	Π. 960

Ἐμπορίου	
Αὐτ. Ἀθηνᾶ	Π. 45
Γεν. Ἀποθ.	Α. 300
Προμηθέως	350
Ὑπ. Προσ.	Α. 3250
Ἱπποδρομ.	Π. 300
Διαφ. Βιομ.	
Βιὸ	356
Βεωρ. Βιομ.	Α. 195
Ἑρμῆς	Π. 425
«Ἶρις»	Π. 125
Χαρτοποιΐας	* 318

Βάμβαξ Ἔρια	
Ἀκές	* 160
Βάμβαξ	* 180
Βέρμιον	Α. 392
Βίκα	Α. 1700
Ἐρ. Λεβαδ.	* 299
Ἔρια	Π. 10
Ἐριουργία	296
Καρέλλα	Α. 455
Κλ. Θεσσ.	Π. 1800
Λαν. Κύρτση	Π. 1650
Πατραϊκὴ	Α. 1145
Πλ. Μαρκεζ.	* 180
Ὑφαντουρ.	Π. 1950
Ὑφ. Τρικκ.	Α. 125
Μέταξα	
Ἀθηναΐς	Π. 128
Ἔτμα	Π. 830
Ναθαναὴλ	* 1325
Χρυσαλλίς	Α. 109
Οἰκοδ. Ἐπιχ.	
Γεν. Ἐπιχ.	Α. 500
Ἐργοληπτικὴ	* 40
Ἔργον	* 235
Ἔρθα	Π. 500
Καψαμπέλης	Π. 20
Κέκροψ	Π. 405
Πρώτη Οἰκ.	Π. 145
Τέκτων	Π. 74
Οἰκοδ. Ὑλῶν	
Ἄτλας	337
Ἡρακλῆς	1460
Κύκλωψ	Π. 67
Τιτὰν	* 1260
Κινητ. Δυνάμ.	
Ἀεριοφ.	Π. 9500
Ἠλ. Ἑταιρ.	* 307
Ἠλ. (Ἐπικ.)	* 40
Λαμπτήρων	Π. 815
Παγοπ. Πατ.	Π. 140
Ψυγ. Θεσσαλ.	* 150
Ψυγ. Πειρ.	Π. 380
Διάφοροι	
Κονσερβῶν	Α. 785
Φὶξ	Π. 775

Σιδηρόδρομοι	
Ἠλ. Σιδ.	* 847
Θεσσαλίας	943
Σ.Π.Α.Π.	Α. 278
Χημ. Προϊόντων	
Ἀνατολὴ	Α. 265
Αἴολος	* 200
Καίσαρη	* 900
Π. «Ἀθηνᾶ»	* 700
Λιπασμάτων	1635
Πυριτιδοπ.	Α. 3150
Χημικῆς	Α. 145
Χρωματουρ.	Α. 950
Κατερ. ξύλου	
Ἑλλούλ.	* 22
Γεωργ. & Σέκ.	Π. 35
Μηχ. Ἐπιχ.	
Βασιλειάδη	Π. 1150
Ἑστία	Π. 180
Μεταλλουργ.	Π. 400
Σταυριαν.	Α. 6600
Οἰνοποιητικαί	
Ἕνωσις	Π. 93
Θεσσαλικὴ	Α. 310
Καμπᾶ	Π. 460
Οἰνοπνευματοπ.	306
Οἴνων	970
Ἀλευροποιητ.	
Εὐαγγελίστρ.	* 375
Εὐρώτας	* 200
Ζῶμαι	* 790
Κυλινδρομ.	Α. 275
Μεταλλείων	
Ἐπ. κοιναὶ	Π. 115
Ἐπ. προν.	Π. 150
Μεταλλείων	Α. 595
Καπνοβιομ.	
Βιομ. Καπνοῦ	* 410
Φούκα	Α. 1850
Ναυτιλίας	
Ἐθν. Ἀτμ.	Π. 10
Διώρυγος	Π. 220
Κορκόδειλος	Π. 50
Μιχαληνὸς	Α. 1530

ΣΗΜ. Α = Ἀγορασταί. Π = Πωληταί. * = Ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν τούτων εἶνε παλαιά, μὴ σημειωθείσης νέας

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Δελτίον Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1939

Ἐπὶ	Ἀγορὰ	Πωλήσις
Λονδίνου	546.—	550.—
Ν. Ὑόρκης	116.50	117.50
Παρισίων	3.07	3.13
Ζυρίχης	26.45	26.70
Ἀμστερνταμ	62.50	63.10
Στοκχόλμης	28.10	28.35
Βρυξελλῶν	3.94	3.98
Ἀλεξανδρείας	560.—	564.—
Κορυτσᾶς	37.90	38.40
Μόντρεαλ	115.—	116.—
ΤΙΜΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ		
Βουκουρεστίου	0.80	0.85
Σόφιας	1.40	1.45
ΤΙΜΑΙ ΚΛΗΡΙΓΚ		
Βερολίνου *	42.—	43.—
Παρισίων	3.07	3.13
Μιλάνου	6.13	6.19
Πράγας	3.98	4.02
Ζυρίχης	26.45	26.70
Βρυξελλῶν	3.94	3.98
Βουδαπέστης	24.34	24.86
Βελιγραδίου	2.65	2.68

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 18)2	17)2
Ἀπαλ. πολ.	69.75	69.50	69.75	69.50
Μεταναστ.	255.50	255	255.50	254
Ἐντόκων	72.75	72.50	72.50	72.50
Ἀνταλλαξ. 8%	772	770	772	767.50
Πολεμοπαθῶν	54.75	54.50	54.75	55
Τραπ. Ἀθηνῶν	215	214	215	210
Λιπασμάτων	1640	1635	1635	1625
Πυριτιδοπ.	3145	3140	3145	3100
Ἐριουργίας	296	293	296	294
Ἡρακλέους	337	332	337	333
Οἰνοπνευματ.	306	292	306	296
Οἴνων	970	960	970	960
Βιὸ	359	348	356	348

Τίτλοι ἐκτὸς Χρηματιστηρίου

Αἱ ὁμολογίαι τῆς Κτηματικῆς ἐτιμῶντο χθὲς 9.200 αἱ πολλαπλαῖ καὶ 10.260 αἱ μοναί. (Ἄνευ εὐθύνης τῆς ἐφημερίδος).

Κων)πόλεως	93.50	94.50
Βαρσοβίας	21.12	21.32
Ἑλσιγκφορς	2.40	2.45
Κόβνο	19.40	19.90

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	31)7)36	7)2)39	15)2)39
Χρυσὸς καὶ ἐξωτ.συν)γμα	2.824.4	3.872.6	3.842.8
Δανεια Δημοσίου	566.4	113.5	114.0
Ἕτερον ἐξωτ. συν)γμα	5.3	—	—
Κέρματα ἑλληνικὰ	304.1	168.3	168.3
Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμ. ἐσωτερ	314.8	381.4	395.3
Γραμμάτια Δημοσίου	—	335.5	335.5
Πιστώσεις εἰς δρ. δημ.(α)	4.408.8	5.815.8	5.711.3
Πιστώσεις εἰς δρ. ἕτεραι	974.1	2.124 4	2.035.1
Πιστώσεις εἰς ἐξωτ. συνάλλαγμα	1.0		
Χρέος Δημοσίου	3.605.1	4.183.6	4.182.2
Ἐπενδύσεις	499.3	453.2	451.6
Κτίρια καὶ ἐγκαταστάσεις	177.0	241.8	242.0
Ἕτερα στοιχεῖα	727.3	905.1	986.9
Σύνολον	14.289.2	18.595.8	18.465.4

α) Λ)σμὸς συγκεντρώσεως ἐσόδων καὶ πληρωμῶν

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	31)7)36	7)2)39	15)2)39
Κεφάλαιον καταβεβλημ.	400.0	400.0	400.0
Ἀποθ. τακτικὸν-ἔκτακτον	108.3	196 2	196 2
Τραπεζ. γραμμάτια	5.396.6	6.682.5	6.558.5
Λογαριασμοὶ ἐν ὄψει			
α') Δημοσίου	148 8	600.7	545.8
β') Τραπεζῶν	747.3	1.097.4	1.044.1
γ') Ἕτεροι λογαριασμοὶ	5.535.7	7.982.7	8.016.1
(Ἐξ ὧν καταθ. Δ.Ο.Ε.)		(6.395.7)	(6.419.6)
Γραμμ. καὶ τραβηκτ. ὄψεως			
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συν)γμα	61.4	67.0	58.4
Ἕτερον ἐξωτ. συν)γμα	181.4 5.2	255.0 —	202.4 —
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	1704.5	1.313.8	1.443.7
Σύνολον	14.289.2	18.595.8	18.465.4

Ἐκυκλοφόρησε χθὲς ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῆς 15ης Φεβρουαρίου. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς 7ης Φεβρουαρίου, ὁ χρυσὸς καὶ τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἐμειώθησαν κατὰ 29.796.336.

Αἱ εἰς δραχμὰς ὑποχρεώσεις τοῦ δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν ἐμειώθησαν κατὰ 104.455.481.

Ὡς πρὸς τὸ παθητικόν, παρατηρεῖται μείωσις τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος κατὰ 124.055.800. Αἱ εἰς δρχ. ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐμειώθησαν κατὰ 83.600.943 δρχ. καὶ αἱ εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἐμειώθησαν κατὰ 52.661.784 δραχ. Κατὰ συνέπειαν τὸ καθαρὸν ἀπόθεμα εἰς χρυσὸν καὶ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀνέρχεται εἰς 3.640.4 ἑκ. ἤτοι ηὐξήθη κατὰ 22.8 περίπου ἑκ. δρχ.

ΤΑ ΞΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ἡ τάσις τῆς ἀγορᾶς ἦτο ἀρκετὰ καλή, ὁ ὄγκος ὅμως τῶν συναλλαγῶν ἦτο μᾶλλον περιωρισμένος λόγῳ τῆς πολιτικῆς ἀβεβαιότητος.

	14)2	15)2
Funding	108.	108.
Consols 2½%	70.	70.
Consolid 4%	104.7)8	105.
Conversion 3½%	98.	98.
War Loan	97.1)2	97.3)8
Midlan	9.3)8	9.1)2
Westminst	87.3	88.
Coats	33.9	33.9
Imper. Chemical	31.3	31.3
Brit. am. Tobacco	4.23)32	4.23)32
ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΤΙΤΛΟΙ	**16)2**	**17)2**
1881-1884	24	24
Μονοπωλίων	19	19
Παγίου	19	19
Σιδ. Πειρ.-Λαρ.	23	23
Κεφαλαιώσεως	29	29
Ἑλλην. Σιδηρ.	23	23
Ἀμύνης	28	28
1910	19	19
1914	27	27
Προσφυγικοῦ	35	35
Σταθεροποιήσεως	27¾	27¾
Κτηματικῆς	64	64
Α' Παραγωγικοῦ	27¾	27¾
Β' Παραγωγικοῦ	37½	37½

ΚΑΪΡΟΥ

	14)2	15)2
Land Bank	2.13)16	2.3)4
National Bank	30.1)4	30.1)4
Dette Unifiée	75.5)8	73.
Κρεντὶ Φονσιὲρ	530	527
Κρεντὶ Φονσιὲρ 1903	308½	308½
Τράπεζα Ἀθηνῶν	7½	7½

ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ἡ ἀγορὰ ἦτο ἄρρυθμος. Διαφοραὶ δὲν ἐσημειώθησαν. Ὁ τόκος τῶν μεταφορῶν εἶχε κατέλθει εἰς 7)8 %.

	15)2	16)2
Rente 3%	82.90	82.75
» 4% 1925	157.	156.70
Banque de France	7.655	7.651
Credit Lyonnais	1.595	1.605
ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΤΙΤΛΟΙ	**16)2**	**17)2**
Ἑταιρείας Οἴνων	243	248
Σιδ. Θεσσαλίας	—	—

ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Λόγῳ τῶν εὐνοϊκωτέρων ἐνδείξεων περὶ τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ἡ ἀγορὰ ἤνοιξε μὲ σταθερότητα. Κατόπιν ἡ ἀγορὰ ἦτο ἥσυχος καὶ καλῶς προσανατολισμένη.

	14)2	15)2
U. S. Steel	58.1)4	58.1)4
General Motors	48.	44.7)8 x.c.
Am Tel & Tel	156.3)4	156.3)4
Radio	7.	7.
Westinghouse	109.1)8	109.1)8
Elektric Bond a. Sh.	11.1)8	11.1)8
Canadian Pacific	5.	5.
Pennsylvania	20.	19.7)8
Chrysler	75.5)8	75.5)8
Standard Oil N. J.	49.	49.1)2
Bethlehem Steel	67.1)2	67.3)4
Montgomery W.	49.1)4	49.1)2
Du Pont	149.1)4	149.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ν. ΥΟΡΚΗ. (κλείσιμον 17ης). Λονδίνου 468 3)4, Παρισίων 264 7)8, Βερολίνου 40.14, Ὀλλανδίας 53.62, Βρυξελλῶν 16.86, Ἰταλίας 526 1)4, Ζυρίχης 22.70.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Κλείσιμον 17ης Φεβρουαρίου

ΒΑΜΒΑΞ. Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 8.44, Μάϊος 8.07, Ἰούλιος 7.81, Ὀκτώβριος 7.9, Δεκέμβριος 7.37.

Λίβερπουλ. Μάρτιος 4.83, Μάϊος 4.76, Ἰούλιος 4.60, Ὀκτώβριος 4.44, Δεκέμβριος 4.43.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 1.2, Μάϊος 1. 10 1)2, Ἰούλιος 1.11, Σεπτέμβριος 1.08 1)2.

Λονδῖνον. Μάρτιος 6.1, Μάϊος 6.0 3)4, Ἰούλιος 6.1, Αὔγουστος 6.0 1)2, Σεπτέμβριος 6.0 1)2.

ΣΙΤΟΣ. Σικάγον. Μάϊος 67 7)8, Ἰούλιος 68 1)8, Σεπτέμβριος 69.

Βίννιπεγκ. Μάϊος 62 7)8, Ἰούλιος 63 5)8, Ὀκτώβριος 64.

Λίβερπουλ. Μάρτιος 46 1)2, Μάϊος 47 3)4.

ΚΑΦΕΔΕΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 4.32, Μάϊος 4.32, Ἰούλιος 4.32, Σεπτέμβριος 4.28.

ΧΑΛΚΟΣ. Λονδῖνον. Μετρητοῖς. 42 — 42)2)6, τρίμηνος 42)6)3 — 42)7)6.

ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΣ. Λονδῖνον. Μετρητοῖς 213)5 — 213)10, τρίμηνος 212)10 — 212)15.

ΜΟΛΥΒΔΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ. Λονδῖνον. Μετρητοῖς 14)6)3, τρίμηνος 14)7)6.

ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΣ ΚΟΙΝΟΣ. Λονδῖνον. Μετρητοῖς 13)10, τρίμηνος 13)10)3.

ΠΩΣ ΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΕΣΘΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΜΑΤΙΑΣΙΝ

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο πωλεῖται εἰς τὸ ἰατρεῖον τοῦ συγγραφέως εἰδικοῦ ἰατροῦ Ι. Καραμάνη 10—2 μ. μ. Ὁδὸς Φιλελλήνων 30, καὶ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Κάουφμαν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία διώροφος, δωμάτια 4, χώλ, λουτρό, κουζίνα + 4, χώλ, λουτρό, κουζίνα, ἀνθόκηπος, ὀπωροφόρα δένδρα, φρέαρ, εἰς Βύρωνα. Οἰκόπεδον πήχεις 400. Τιμὴ ἐκτάκτου εὐκαιρίας. Παρέχονται καὶ εὐκολίαι. Πληροφορίαι Μ. Μυλωνᾶν, «Πρωΐα», 10—12 π. μ. καὶ 5—8 μ.μ. Τηλ. 31-351 καὶ εἰς τὸν δικηγόρον κ. Κων. Κανέλλην, Ἀριστείδου 3. Τηλ. 31-516, 8—1 π. μ. καὶ 4—8 μ. μ.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΩΝ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΟΙ ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΙ ΙΡΛΑΝΔΟΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Φεβρουάριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ Ἄγγλος ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν παρετήρει πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων μὲ λύπην ὅτι ἡ σειρὰ τῶν ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν τῶν γερμανικῶν σταθμῶν μὲ τὰς συκοφαντικὰς φράσεις περὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Παλαιστίνην, δὲν διεκόπη. Αἱ βρεταννικαὶ ἀρχαὶ προέβησαν καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας διαπιστώσεις. Αἱ ἀπαντήσεις τῶν ὑπουργῶν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων καὶ ἀνταποκρίσεις τῶν πλέον ἀξιοπίστων ἐφημερίδων πείθουν ὅτι ἡ γερμανοϊταλικὴ προπαγάνδα ἐναντίον τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας συνεχίζεται ἐντόνως εἰς τὴν Ἐγγὺς καὶ τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Γίνεται διὰ τοῦ ραδιοφώνου, τοῦ τύπου καὶ διὰ τῶν προσωπικῶν ἀφηγήσεων εἰδικῶν πρακτόρων, οἱ ὁποῖοι περιέρχονται τὰς ἀραβοφώνους χώρας. Ἡ ἀντιαγγλικὴ δρᾶσις δὲν διεξάγεται μόνον διὰ τοῦ λόγου. Αἱ ἐν Παλαιστίνῃ στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀπέδειξαν κατὰ τὸν πλέον ἀδιάψευστον τρόπον ὅτι μεγάλαι ποσότητες ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων γνωστῆς προελεύσεως ἀποβιβάζονται λαθρεμπορικῶς εἰς τὴν Παλαιστίνην παρὰ τὰς συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν κρατῶν.

Οἱ Ἄγγλοι δὲν ἔχουν καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ ἐναντίον τῶν ἐχθρικὴ ἐκστρατεία ἐκδηλοῦται καὶ πολὺ πλησιέστερον πρὸς αὐτούς, εἰς μίαν χώραν ὅπου εὑρίσκει κατάλληλον ἔδαφος. Πρόκειται, ὅπως ἀντιλαμβάνεται καθένας, περὶ τῆς Ἰρλανδίας καὶ ὅσοι προσπαθοῦν νὰ συναρμολογήσουν τὰ ζητήματα καὶ ν' ἀνεύρουν τὸν σύνδεσμον μεταξὺ τῶν γεγονότων τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Ἰρλανδίας δὲν ἀπέχουν ἀπὸ τὴν πραγματικότητα ὅσον θὰ ἐφαντάζετο κανείς. Ὑπάρχουν πολιτικαὶ προσπάθειαι μεγάλης εὐρύτητος, αἱ ὁποῖαι δὲν παραβλέπουν κανένα παράγοντα. Τὸ μέγιστον βεβαίως μέρος τοῦ ἰρλανδικοῦ λαοῦ ἔχει εἰλικρινῆ ἀγάπην πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θέλει νὰ συγκρουσθῇ μὲ αὐτὴν καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς ἐχθρούς της. Πιθανώτατα ὑπάρχει μία μειοψηφία, ἥτις δὲν θὰ ἔβλεπε δυσαρέστως τὴν Ἀγγλίαν ἐμπλεκομένην εἰς πόλεμον μὲ τοὺς ἐχθρούς της, καὶ οἱ ἐχθροί της ἀφ' ἑτέρου, ἐπιζητοῦν νὰ μεταβάλουν τοὺς Ἰρλανδοὺς ἐθνικιστὰς τῶν ἄκρων εἰς συμμάχους των.

Ποῖοι εἶνε αὐτοὶ οἱ ἐθνικισταὶ τῶν ἄκρων, οἱ ὁποῖοι τὴν 13ην Ἰανουαρίου ἀπηύθυναν τελεσίγραφον εἰς τὸν λόρδον Χάλιφαξ, ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ὁποίων αἱ τρομοκρατικαὶ ἐνέργειαι ὑπεχρέωσαν τὸν δοῦκα τοῦ Κὲντ ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐπίσημον ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ τὴν 7ην Μαρτίου εἰς τὴν Βόρειον Ἰρλανδίαν; Ἀναμφιβόλως, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ὁμιλοῦν «ἐξ ὀνόματος τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἰρλανδικῆς δημοκρατίας» —οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν ἔχουν τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὴν πραγματικὴν κυβέρνησιν τοῦ Δουβλίνου καὶ ἀνήκουν εἰς τὸν ἰρλανδικὸν δημοκρατικὸν στρατόν. Ὥστε ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἡ ὁποία ἐκηρύχθη παράνομος καὶ διελύθη ὑπάρχει πάντοτε; Εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν ἐξηφανίσθη ποτὲ καὶ αἱ πρόσφατοι τρομοκρατικαὶ ἀπόπειραι εἰς τὴν Ἀγγλίαν δικαίως ἀποδίδονται εἰς αὐτήν.

Αἱ πρῶται ἀπόπειραι διὰ βομβῶν ἔγιναν τὴν 16ην Φεβρουαρίου. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην μία ἰρλανδικὴ δημοκρατικὴ προκήρυξις ἐτοιχοκολλήθη εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εἰς Σαουθουὰρκ, παρὰ τὴν Γέφυραν τοῦ Λονδίνου. Ἔφερε τὰς ὑπογραφὰς τῶν Τζώρτζ Πλάνκετ, Σὴν Ρῶτσελ, Στέφεν Χάϊες, Πῆντερ Ὁ Φλάερτυ, Λωρένς Γκρογκὰν καὶ Πατρὶκ Φλέμιγκ. Ὅλοι αὐτοὶ εἶνε ἀδιάλλακτοι ἐχθροὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡγέται τοῦ ἰρλανδικοῦ δημοκρατικοῦ στρατοῦ. Πλησίον τῆς προκηρύξεως αὐτῆς ἐτοιχοκολλήθη μία ἄλλη, χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ 1916 καὶ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἰωσὴφ Πλάνκετ. Ὁ Τζώρτζ Πλάνκετ ὅμως, υἱὸς τοῦ κόμητος Πλάνκετ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς μυστικῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. ντὲ Βαλέρα, πρὸ τῆς συνάψεως τῆς ἀγγλοϊρλανδικῆς συνθήκης, εἶχε καταδικασθῆ εἰς θάνατον ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους, μαζὶ μὲ τοὺς δύο ἀδελφούς του Ἰωσὴφ καὶ Ἰάκωβον μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς τραγικῆς ἐξεγέρσεως τοῦ Δουβλίνου, τὸ Πάσχα τοῦ 1916. Ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Ἰάκωβος ἐτυφεκίσθησαν καὶ βραδύτερον ἔτυχον ἀμνηστείας. Τὸ 1916 ἡ ὀργάνωσις των ἐλέγετο «Ἰρλανδοὶ ἐθελονταί». Εἶχε περὶ τὰς δέκα ὀκτὼ χιλιάδας μέλη, ἡ ἐπιρροὴ των ὅμως ἦτο ἤδη κολοσσιαία ἐπὶ τῶν πληθυσμῶν. Συνεκέντρωνε εὐκόλως ὀπαδοὺς τόσον ὥστε μετὰ μίαν διετίαν, τὸ 1918, ὁ Μιχαὴλ Κόλλινς ὑπελόγιζε τὴν δύναμίν της εἰς ἑκατὸν χιλιάδας ἀνδρῶν, ἐνῷ ἐν Ἰρλανδίᾳ δὲν ὑπῆρχον τακτικαὶ δυνάμεις πλὴν τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων.

Ἡ ὑπογραφὴ τῆς Ἀγγλοϊρλανδικῆς συνθήκης ἐφάνη ὡς ἐπικήδειος κωδωνοκρουσία. Οἱ Ἰρλανδοὶ εἶχον κουρασθῆ ἀπὸ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Ἤθελαν νὰ ἀναπαυθοῦν. Ἡ συνθήκη, ἄλλως τε ἱκανοποιεῖ τὰς πλείστας τῶν ἐπιδιώξεών των. Ἐφαίνετο ὅτι ἡ εἰρήνη θὰ διήρκει ἐπὶ μακρὸν καὶ ὅτι δὲν θὰ παρίστατο πλέον ἀνάγκη πολεμικῶν ἀγώνων. Ἡ Α.Ρ.Ι. εἶδε τὰ στελέχη της σημαντικῶς μειούμενα. Οἱ ἀρχηγοὶ της ἠκολούθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον τὸν Μιχαὴλ Κόλλινς καὶ οἱ ἀγωνισταὶ τους ὁποίους παρέσυρον μεθ' ἑαυτῶν ἀπετέλεσαν τὸν πυρῆνα τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ τοῦ ἐλευθέρου κράτους τῆς Ἰρλανδίας. Οἱ ἄλλοι συνέχισαν ἐπὶ ὀλίγους εἰσέτι μῆνας τὸν «κλεφτοπόλεμον», τὸ καθεστὼς ὅμως τοῦ προέδρου Κονσγκραίηβ, τὸ ὁποῖον διήρκεσε ἐπὶ δεκαετίαν, τοὺς ἠνάγκασε νὰ κρυβοῦν. Εἷς νόμος κοινῆς σωτηρίας, ἀπαγορεύων τὴν παράνομον ὁπλοφορίαν ἀπετέλεσε νέον σκληρὸν κτύπημα διὰ τὴν Α.Ρ.1, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη ἀπεδέχθησαν τὴν νέαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, λέγοντα καθ' ἑαυτά, ὅτι κάποτε ὁ κ. ντὲ Βαλέρα θὰ ἐπραγματοποίει τὸ ὄνειρόν των περὶ ἀπολυτρώσεως τῆς Ἰρλανδίας ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἡγεμονίας. Ὁ κ. ντὲ Βαλέρα ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν μετὰ τοῦ κ. Κονσγκραίηβ, πλὴν δὲν ἱκανοποίησεν αὐτούς. Ἐννοοῦσε νὰ ἐνεργήσῃ μόνον διὰ διπλωματικῶν καὶ συνταγματικῶν ὁδῶν. Τὸ πολὺ-πολὺ κατήργησε τὸν νόμον τῆς κοινῆς σωτηρίας, σχετικῶς μὲ τὴν ὁπλοφορίαν. Οἱ Δημοκρατικοὶ ἀνέκτησαν τὴν αὐτοπεποίθησιν καὶ τὸ θάρσος των. Τὸ 1933, ἦσαν μόνον 5.000 ὡπλισμένοι, τὸ 1935 ἦσαν ἄνω τῶν 25.000.

Ὁ κ. ντὲ Βαλέρα ἐφοβήθη. Ἐπανέφερε, μερικῶς, τὸν νόμον τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ ἐκήρυξε παράνομον τὴν δημοκρατικὴν στρατιὰν τῆς ὁποίας συνέλαβε καὶ ἐφυλάκισε τοὺς κυριωτέρους ἀρχηγούς. Ἦτο ὅμως πολὺ ἀργά. Ἡ Α. Ρ. 1. εἶχε γίνει πάλιν μία δύναμις, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ λογαριάζεται. Ὁ κ. ντὲ Βαλέρα, εὑρέθη καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἰσχύν του, ὄχι τόσον λόγῳ τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν των, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἀκριβῶς οἱ ἴδιοι τοῦ, δηλαδὴ ἡ ὁριστικὴ ἀπομάκρυνσις τῶν Ἄγγλων ἀπὸ τῆς Ἰρλανδίας καὶ ἡ ἑνοποίησις τοῦ ἰρλανδικοῦ κράτους, ὅσον λόγῳ τῶν μεθόδων ποὺ χρησιμοποιοῦνται, οἱ ὁποῖαι εἶνε μία ἀπειλὴ τόσον διὰ τὴν κυβέρνησίν του, ὅσον καὶ διὰ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Λονδίνου.

Ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἰρλανδικὴν Βουλὴν δύο νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα τοῦ παρεῖχον ἐκτεταμένα δικαιώματα. Θεωρητικῶς, ἔπρεπε νὰ θριαμβεύσῃ μιᾶς ὀργανώσεως, ἡ ὁποία εἶχεν ἐναντίον της τρεῖς κυβερνήσεις τοῦ Δουβλίνου, τοῦ Μπέλφαστ καὶ τοῦ Λονδίνου. Ἀφῆνεν ὅμως εἰς τὰς ἀμαθεῖς λαϊκὰς μάζας νὰ πιστεύουν, ὅτι διώκει τοὺς Ἰρλανδοὺς πατριώτας, ὑπὲρ τῶν Ὠλστεριανῶν καὶ τῶν Ἄγγλων, θεωρουμένων ἐχθρῶν τῆς Ἰρλανδίας. Οἱ δημοκρατικοὶ θὰ ἐπιδιώξουν ἀσφαλῶς νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τοῦ πράγματος καὶ βοηθούσης τῆς προπαγάνδας, θὰ προκαλέσουν ἀσφαλῶς νέαν κρίσιν. Καὶ ἡ δημοκρατικὴ ἰρλανδικὴ Στρατιά, θὰ κάμῃ νὰ ὁμιλήσουν καὶ πάλιν περὶ αὐτῆς.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν προεκηρύχθη διαγωνισμὸς πρὸς κατάταξιν 20 μαθητῶν μαχίμων καὶ 7 μηχανικῶν εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῆς σχολῆς Ν. Δοκίμων, ἀρχόμενος τὴν 7ην Αὐγούστου καὶ ἡμέραν Δευτέραν εἰς τὸ κατάστημα τῆς σχολῆς. Αἱ πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων δέον νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (Διεύθυνσις Στρατολογίας), μέχρι τῆς 7ης Ἰουλίου ἐ.ἔ., ἄλλως θὰ εἶνε ἀπαράδεκτοι.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΘΕΡΙΣΤΙΚΟΥ ΣΠΑΓΓΟΥ

Τὴν 5ην Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἐν Λαρίσῃ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Λαρίσης—Τυρνάβου—Ἀγιᾶς, διεξαχθήσεται μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 120 τόννων θεριστικοῦ σπάγγου.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι εὑρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὡς ἄνω Ἑνώσεως καὶ ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐθνικῆς Συνομοσπονδίας Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν τῆς Ἑλλάδος (ΕΣΣΕ) Ὀθωνος 6.

ΕΝΩΣΙΣ Γ. Σ. ΛΑΡΙΣΗΣ—ΤΥΡΝΑΒΟΥ—ΑΓΙΑΣ

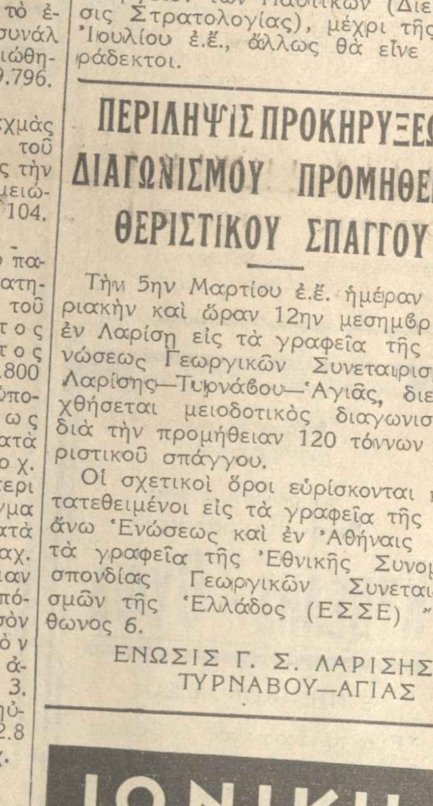

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Ld
ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1839
Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΑ

ΘΑ ΕΙΣΑΧΘΟΥΝ
ΝΕΑΙ ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ἀπεφασίσθη, ὅπως κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐπιδιωχθῇ ἡ εἰσαγωγὴ ποικιλιῶν σπόρων ἀργεντινοῦ ἀραβοσίτου διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς.

Πρὸς τὸ παρὸν θὰ εἰσαχθοῦν πέντε περίπου τόννοι, ἀργότερον δὲ ἂν ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν πειραματικῶν καλλιεργειῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνουν, ὅτι αἱ ποικιλίαι αὗται εὐδοκιμοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα, θὰ εἰσαχθοῦν μεγαλύτεραι ποσότητες.

Η ΠΩΛΗΣΙΣ ΤΥΡΟΥ

Τὸ ὑφυπουργεῖον Ἀγορανομίας ἀνακοινοῖ ὅτι σκληρὸς τυρὸς (κασέρι κλπ.) πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ παντοπωλεῖα. Ἐὰν ὅμως παντοπωλεῖα τινα ἰσχυρίζονται ὅτι δὲν ἔχουν διαθέσιμα τυριά, λόγῳ τῆς τιμῆς διαπροσφεύγουσιν εἰς τὰ τυροπαλεῖα, τότε οἱ καταναλωταὶ θὰ τιμήσεως, τότε οἱ καταναλωταὶ θὰ πρέπει νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὰ τυροπωλεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουν διαθέσιμα τυριὰ καὶ ὑποχρεωτικῶς πωλοῦσι μὲ τὴν διατίμησιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἀγορανομίας.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Κοζάνης ὅτι ἐντὸς χαράδρας μεταξὺ τῶν χωρίων Λουκόμη καὶ Τσακιαχώρι τῆς περιφερείας Τσοτυλίου ἀνευρέθη τὸ πτῶμα τοῦ γέροντος συνταξιούχου Δ. Πλύτη, φέρον 10 τραύματα διὰ μαχαίρας. Εἰς τὸ θυλάκιό του εὑρέθησαν 500 δραχμαὶ τὰς ὁποίας οὗτος εἶχεν εἰσπράξει τὴν προτεραίαν ὡς σύνταξιν. Ἐκ τούτου ἀποκλείεται νὰ ἔγινε τὸ ἔγκλημα διὰ λόγους λῃστείας. Συνελήφθησαν δύο ὡς ὕποπτοι.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, σήμερον εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν Ἀθηνῶν ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας θὰ πανηγυρισθῇ μετὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως καὶ μεγαλοπρεπείας. Θὰ γίνῃ μία μόνον λειτουργία, τελεταρχοῦντος καὶ πρώτου τῇ τάξει συνοδικοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Ἀμβροσίου.

ΘΑ ΕΞΩΡΑΪΣΘΗ
Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον Διοικήσεως Πρωτευούσης συνεκροτήθη τὴν Παρασκευὴν σύσκεψις, τῆς ὁποίας μετέσχον οἱ ἁρμόδιοι προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου, ἀντιπρόσωποι τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ τοῦ ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην, ἐνεκρίθησαν τὰ σχέδια τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῆς πλατείας τοῦ σταθμοῦ τοῦ Λαρισαϊκοῦ. Ὁ ἐξωραϊσμὸς τῆς πλατείας ταύτης θὰ γίνῃ ἤδη καθ' ὅ, ρόντος, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Σιδηροδρόμων θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν διαρρύθμισιν καὶ βελτίωσιν τοῦ σημερινοῦ σταθμοῦ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ὀνομάζεται ἔφεδρος στρατιωτικὸς δικαστικὸς σύμβουλος γ' τάξεως (ταγματάρχης) ὁ κ. Ἰωάννης Παπαγιάννης ὡς προϋπηρετήσας εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντεισαγγελέως πρωτοδικῶν.

Τίθεται εἰς ἀποστρατείαν τῇ αἰτήσει του ὁ ὑπολοχαγὸς μουσικῆς κ. Πέτρος Σμυρλῆς.

Κατατάσσονται ἐν τῷ στρατῷ καὶ ἐν τῷ ὑγειονομικῷ σώματι μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθιατροῦ οἱ κ. Φρίξος Μεσσάρος καὶ Κωνστ. Βάνιας.

ΤΑΓΜΑΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τὴν Καθαρὰν Δευτέραν τριακόσιοι φαλαγγῖται μετὰ τῶν ἐθελοντῶν τῶν Ταγμάτων Ἐργασίας θὰ ἐκδράμουν εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα τῆς Πεντέλης. Ἀπὸ τῆς σήμερον θὰ μεταβοῦν ἀρκετοὶ ἐθελονταὶ διὰ νὰ ἐγκαταστήσουν πλήρη στρατιωτικὴν κατασκήνωσιν καὶ νὰ προετοιμάσουν τὴν παρασκευὴν τοῦ συσσιτίου τῶν φαλαγγιτῶν καὶ ἐθελοντῶν.

ΑΦΙΞΙΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ

Μὲ τὸ ἰταλικὸν ὑπερωκεάνειον «Κόντε ντὶ Σαβόϊα» ἔφθασαν χθὲς εἰς Φάληρον ἐκ Νέας Ὑόρκης 600 Ἀμερικανοὶ περιηγηταί.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ
ΕΙΣ ΤΟ Β. ΝΑΥΤΙΚΟΝ

Διὰ Β. Δ. προάγονται εἰς πλωτάρχην ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Μ. Ἰατρίδης, εἰς ἀνθυποπλοίαρχον νοσοκόμον Α' πληρωμάτων ὁ σημαιοφόρος νοσοκόμος κ. Πέτρος Δουζίνας, εἰς ἀνθυποπλοίαρχον ἰατρὸν ὁ σημαιοφόρος ἰατρὸς κ. Δημ. Λεμπέσης καὶ εἰς ἀνθυποπλοίαρχον τεχνίτην τορπιλλῶν ὁ σημαιοφόρος τοιοῦτος κ. Ι. Νικολουδάκης.

Ο ΧΡΟΝΟΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ

Διὰ νόμου καθορίζεται ὅτι ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τῶν ἐθελοντῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ τῶν ἀποσπωμένων δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα θεωρεῖται μόνον κατὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας ὡς χρόνος μαχίμου ὑπηρεσίας καὶ λογίζεται πλήρης πρὸς ἀπόκτησιν προσόντων δι' οἱανδήποτε αἰτίαν.

ΤΟΝ ΠΑΡΕΣΥΡΕ ΤΟ ΤΡΑΜ

Τὸ τροχιοδρομικὸν ὄχημα τῆς γραμμῆς Νέου Φαλήρου—Πειραιῶς ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Πικώνη παρέσυρεν εἰς τὴν λεωφόρον Κωνσταντίνου Διαδόχου τὸν Δημ. Κουκουμπέτην, ἐτῶν 17, ὑπάλληλον κρεοπωλείου καὶ τὸν ἐτραυμάτισε σοβαρῶς. Ὁ ὁδηγὸς συνελήφθη.

ΔΙ' ΑΣΗΜΑΝΤΟΝ ΑΦΟΡΜΗΝ...

Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἰς τὴν λεωφόρον Γεωργίου τοῦ Α' ὁ καφεπώλης Γεώργ. Κοκοράκης ἐτραυμάτισεν ἐξωθι τοῦ καφενείου του σοβαρῶς διὰ σιδηροῦ ὀργάνου εἰς τὴν κεφαλὴν ἕνεκα ἀσημάντου ἀφορμῆς τοὺς Τηλ. Νικολάτον καλαθοποιὸν καὶ τὸν Ἀντ. Ἀρχοντόπουλον ἐπιπλοποιόν. Ὁ δράστης διέφυγε τὴν σύλληψιν.

ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Διὰ Διατάγματος, συνιστᾶται εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου Παιδείας καὶ τῶν διευθυντῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν καὶ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνατίθεται ἡ κρίσις περὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλλήνων σπουδαστῶν, περὶ τῆς ἰδιοφυΐας αὐτῶν καὶ τῆς χορηγήσεως εἰς ἕκαστον τούτων οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΑΡΙΝΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

Χωριστὴ πανήγυρις διὰ τὰς νοτιοανατολικὰς χώρας
Προϊόντα τῆς Γερμανικῆς ἐξαγωγικῆς βιομηχανίας καὶ τῆς Βιενναίας Βιομηχανίας Συρμοῦ καὶ Πολυτελείας.
ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ
ἀπὸ 12—18 Μαρτίου
ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ, ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ & ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΛΟΓΙΑΣ
ἀπὸ 12 — 19 Μαρτίου

Ἐκπτώσεις τῶν τιμῶν τῶν ναύλων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰσιτηρίων τῆς πανηγύρεως εἰς Σιδηροδρόμους, ἀτμοπλοϊκὰς καὶ ἀεροπορικὰς γραμμάς.

Ἐπίτιμος ἀντιπρόσωπος ΚΑΡΛ ΦΟΝ ΧΕΡΒΑΪ, ὁδὸς Βουκουρεστίου 16, «Ἰντερκοντινένταλ», καθημερινῶς ἀπὸ 11-13 ὥρας.
Εἰσιτήρια διὰ τὴν πανήγυριν καὶ πληροφορίαι
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Παρὰ τῷ ἐπιτίμῳ ἀντιπροσώπῳ καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα Ταξιδίων ΕΛΛΑΣ Πανεπιστημίου 6, ΣΠΕΡΚΟ Πανεπιστημίου 3, ΚΟΥΚ πλατεῖα Συντάγματος, ΚΟΣΜΟΣ πλατεῖα Συντάγματος, ΓΚΙΟΛΜΑΝ πλατεῖα Συντάγματος.
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Παρὰ τοῖς κ. κ. ΣΜΙΘ, ΣΕΦΦΕΛ & ΣΜΙΘ Α. Ε. Τσιμισκῆ 16.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ, Ὄθωνος & Ἀμαλίας 38.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 72 διακηρύξεως ἐκθέτει εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν προμήθειαν εἰδῶν γραφικῆς ὕλης διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πολιτικῶν ὑπουργείων τὴν 30ην Μαρτίου ἐ.ἔ. δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν. Ὅροι κλπ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν.

ΣΥΓΚΟΛΛΗΣΕΙΣ ΜΕ ΑΝΤΟΧΗΝ

Εἰς τὸ βραστὸ νερὸ καὶ στὴ φωτιά. Κρυστάλλων. Πορσελάνης. Σέβρ. Σάξ. Μουράνο. Γκαλέ. Λάμπες φωτοτυπίας. Διατρύσεις ὑέλων, Νιπτῆρες. Μάρμαρα. Κεχριμπάρια. Τερακότες. Κοῦκλες. Ἐλεφαντόδοντα. Κόκκαλα. Ὄστρακα. Στυλό. Πῖπες. Μετάλλινα. Ἀπομιμήσεις καὶ προσθῆκαι ἐλλειπόντων τεμαχίων καὶ πᾶν ἀντικείμενον θεωρούμενον δύσκολον τὸ ἀναλαμβάνω. Ἀρζαντερὶ κλπ. Χρ. Ἰωάννου, Στοὰ Βιομηχανίας, Ἀριστείδου 10.

ΠΑΛΑΙΑΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ
μὲ δραχμὰς 250
ΠΑΛΑΙΑ ΠΑΛΤΑ
μὲ δραχμὰς 225
Ο ΜΠΕΝΑΡΔΗΣ

Στὴν ὁδὸν Διομείας 5Δ' τὰ ΓΥΡΙΖΕΙ καὶ τὰ κάνει καινούργια. Ἐπίσης ΜΑΝΤΑΡΕΙ, σχισίματα, καψίματα, τσέπες, σκοροφαγώματα, ἐφθαρμένους καβάλλους κτλ. τόσον ὡραῖα, ὥστε νὰ μὴ διακρίνονται καθόλου, διότι ἔχει τὴν διάσημοτέραν μανταρίστριαν Σούλα, ποὺ εἰδικεύθηκε εἰς τὸ ἐξωτερικόν, Διομείας 5Δ', πάρ. Ἑρμοῦ.

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ Γ. Δ. ΡΑΛΛΗΣ & ΑΜΒ. ΠΛΥΤΑΣ

Σᾶς ἀσφαλίζει ἐναντίον τῶν κινδύνων πυρός, θαλάσσης, ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων, ἐργατῶν, προσωπικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἀσθενειῶν, διαφυγόντος κέρδους, σεισμοῦ, ἀστικῆς εὐθύνης, κλοπῆς, θραύσεως κρυστάλλων.

Ἀσφάλειαι σκαφῶν πλοίων ὑπὸ τοὺς πλέον εὐνοϊκοὺς ὅρους.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Καταρτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, δημοσιεύεται εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ μέχρι τοῦδε διεύθυνσις ὑγιεινῆς μετονομάζεται εἰς Γενικὴν Διεύθυνσιν.

Ἡ ἐν λόγῳ ὑπηρεσία θὰ ἀσχολῆται μὲ πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐν γένει πρόασπισιν καὶ προαγωγὴν τῆς δημοσίας ὑγείας τῆς χώρας ζητήματα, μὲ τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων πρὸς περιστολὴν τῶν κοινωνικῶν νόσων, τὴν μέριμναν διὰ τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ νοσηλείαν τῶν ἐνδεῶν πασχόντων, τὴν ἵδρυσιν καὶ ἐποπτείαν τῶν νοσοκομειακῶν ἱδρυμάτων, τὴν μόρφωσιν καὶ κατάρτισιν ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ, τὴν ρύθμισιν καὶ ἐποπτείαν τῆς ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν καὶ παραϊατρικῶν ἐπαγγελμάτων, καὶ τὴν ἀναγκαιοῦσαν μετεκπαίδευσιν τῶν ἐξασκούντων τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῆς Ὑγιεινῆς θὰ περιλαμβάνῃ τρεῖς διευθύνσεις καὶ ἓξ τμήματα, τῶν ὁποί-

Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ

Ἐν συνεχείᾳ προγενεστέρας ἀνακοινώσεως ἡ διεύθυνσις Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

Ἡ κριτικὴ καὶ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς πανελληνίου καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως 1939, διορισθεῖσα ἀποφάσει τοῦ ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς διευθύνοντας κ.κ. Κ. Μπαστιᾶν καὶ Π. Πρεβελάκην καὶ τοὺς αἱρετοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἀνωμένων καλλιτεχνῶν κ.κ. Μ. Τόμπρου καὶ Δ. Περάκην, γλύπτας, Συμβ. Ἀργυρόν, Κ. Πάγκαλον, Δ. Μπραέσαν, Μ. Ματσάκην, Π. Λύτραν, Φ. Δημητριάδην, ζωγράφους, Ἄγγελον Θεοδωρόπουλον καὶ Λύκ. Κογεβίναν, χαράκτας, καλεῖ πάντας τοὺς Ἕλληνας καλλιτέχνας ὅπως μετάσχωσι τῆς πανελληνίου καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως τοῦ 1939, ἥτις θὰ ὀργανωθῇ ἐν τῷ Ζαππείῳ μεγάρῳ ἀπὸ τοῦ τελευταίου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Μαρτίου μέχρι τοῦ τέλους Ἀπριλίου 1939, ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

Ἡ ἔκθεσις περιλαμβάνει τὰ τμήματα: Ζωγραφική, γλυπτική, χαρακτικὴ καὶ διακοσμητική. Πάντα τὰ πρὸς κρίσιν ὑποβληθησόμενα ἔργα θὰ κρίνῃ ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ ἀνεκκλήτως, συμφώνως πρὸς τὸν ἰσχύοντα κανονισμόν. Πᾶς Ἕλλην ζωγράφος δικαιοῦται ν' ἀποστείλῃ πρὸς κρίσιν ἕως ἓξ ἔργα, τῆς ἐπιτροπῆς δικαιουμένης μὲν νὰ ἐγκρίνῃ τέσσαρα κατ' ἀνώτατον ὅριον, ὑποχρεουμένης δὲ νὰ ἐκθέσῃ δύο ἐκ τῶν τυχὸν ἐγκριθησομένων, προαιρετικῶς δὲ καὶ περισσότερα μέχρι τῶν τεσσάρων. Προκειμένου περὶ ζωγραφικῶν ἔργων ἐπὶ ἐλαφρᾶς ὕλης (ὑδατογραφία, κρητιδογραφία, σχέδιον κ. τ.τ.) ὁ καλλιτέχνης δικαιοῦται ν' ἀποστείλῃ πρὸς κρίσιν ἕως δέκα ἔργα, τῆς ἐπιτροπῆς δικαιουμένης μὲν νὰ ἐγκρίνῃ ἑπτὰ κατ' ἀνώτατον ὅριον, ὑποχρεουμένης δὲ νὰ ἐκθέσῃ τέσσαρα ἐκ τῶν τυχὸν ἐγκριθησομένων, προαιρετικῶς δὲ καὶ περισσότερα μέχρι τῶν ἑπτά.

Ὁμοίως, πᾶς Ἕλλην γλύπτης δικαιοῦται ν' ἀποστείλῃ πρὸς κρίσιν τὰ ἔργα του ὑπὸ τοὺς ἄνω ἐκτιθεμένους ὅρους, ἀποκλειομένων τῶν ἐξ ἀνόπτου πηλοῦ προπλασμάτων. Οἱ γλύπται δικαιοῦνται νὰ ὑποβάλουν προσθέτως πρὸς κρίσιν τὰ μετάλλια ἐντὸς προθήκης, διαστάσεων μέχρι 0.40Χ0.50

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ
ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Ἀθην. Πρακτ.) —Ἡ συνέχισις τῶν διαπραγματεύσεων ἐπὶ τοῦ παλαιστινιακοῦ ζητήματος, θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως τῆς ἀραβικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν ἐκ μέρους τοῦ κ. Βάϊσμαν, ἀρχηγοῦ τῆς ἑβραϊκῆς ἀντιπροσωπείας αἴτησιν περὶ ἀμέσου καταπαύσεως τῶν τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἀράβων ἐν Παλαιστίνῃ ὡς ἀπαραιτήτου προϋποθέσεως. Ἐὰν ἡ ἀραβικὴ ἀντιπροσωπεία ἀρνηθῇ ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἑβραϊκὴν πρότασιν, ἡ ἑβραϊκὴ ἀντιπροσωπεία θὰ δηλώσῃ ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀράβων δὲν ἀντιπροσωπεύουν τὸ γενικὸν αἴσθημα τοῦ ἀραβικοῦ πληθυσμοῦ καὶ θ' ἀφήσῃ τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν νὰ κρίνῃ περὶ τῆς δημιουργουμένης οὕτω καταστάσεως.

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΧΑΝΑΓΟΡΑΝ

Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ἡ διαδικασία τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν χώρων, ὅπου θὰ ἀνεγερθῇ ἡ νέα λαχαναγορά, ἐτερματίσθη, ὑπογραφέντος τοῦ σχετικοῦ διατάγματος. Ἤδη ἀπομένει ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καθορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελε προκύψει διαφορὰ ἀντιλήψεων, ὅσον ἀφορᾷ τὸ καταβλητέον δι' ἀποζημίωσιν ποσόν, τὸ Δημόσιον θὰ καταθέσῃ ὡρισμένον ποσὸν ἐκ τοῦ συναφθέντος μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης δανείου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, μέχρις ἐκκαθαρίσεως τῆς διαφορᾶς, ὥστε νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἐπιβράδυνσις εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου, ἥτις προβλέπεται νὰ γίνῃ μέχρι τῆς 15ης Ἀπριλίου καὶ πρὸ τῆς εἰς Λονδῖνον ἀναχωρήσεως τοῦ ὑπουργοῦ κ. Κοτζιᾶ διὰ τὴν διαπραγμάτευσιν τοῦ ὁριστικοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Σιδηροδρόμων ἐνέκρινε πίστωσιν 1.500.000 δραχμῶν πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἀθλητικοῦ συλλόγου «Ἀπόλλων», τοῦ ὁποίου τὸ γήπεδον θὰ καταληφθῇ ὑπὸ τῆς λαχαναγορᾶς καὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ της σταθμοῦ. Σημειωτέον ὅτι ὁ σύλλογος οὗτος θὰ ἐπιχορηγηθῇ καὶ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν νέων του ἐγκαταστάσεων.

ΑΝΑΡΡΩΤΗΡΙΟΝ ΜΕΛΙΣΣΙΩΝ

Ἰατροῦ ΑΡΗ ΑΓΑΤΖΑ, φυματιολόγου. Ὅλαι αἱ νεώτεραι θεραπεῖαι.

Πληροφορίαι ἐν Μελισσίοις. Τηλ. 01-716 καὶ ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Διευθυντῇ ἰατρῷ 5—7 μ. μ., ὁδὸς Σολωμοῦ 31, τηλ. 28-815.

ΑΡΡΑΒΩΝ

Κατασκευάζομεν καλλιτεχν τελευταῖα μοντέλα μὲ τὰς κάτωθι τι

18	Καρατ.	τὸ ζεῦγος	δρ
14	»	»	»
12	»	»	»
10	»	»	»
8	»	»	»
6	»	»	»

Πωλοῦμεν ἠλεκτρικὰ ὡρολόγια διὰ 30 ἔτη.
Ἀγοράζομεν διάφορα κοσμ καὶ ἠγγυημένη ἐπισκευὴ ὡρολ 3 ἔτη. Ἐξαιρετικὴ εἰδικότης δι ὡρολογίων ἀμερικανικῶν. Ἐπιτ σαν τὰ τελευταῖα μοντέλα δι' δ κτυλίδια σμάλτο.
ΝΙΚ. ΡΕΠΟΥ
Πατησίων 8. Τηλέφ. 28-
Πανεπιστημίου 50. Τηλέφ.
(Ὀμόνοια)

Δ. Γ. ΖΑΡΑΦΩ
Ἰατρὸς εἰδικ. δερματ νοσημάτων. Ἐκπαιδ. ψία. Σατωβριάνδου 52 4—8. Τηλέφ.: 53-536.

ΝΙΚΟΣ ΣΠ. ΚΑΛΑΦ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Ἐπιστρέψας ἐκ Γερμ δέχεται Γ' Σεπτεμβρ 8 — 9 π. μ. καὶ 4 — 6
Τηλέφωνον 55-228

ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟ
Δ. ΑΡΧΙΓΕΝΗ
δέχεται
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 107
ὧραι 10—12 καὶ 3-
Τηλέφ. 81-503

Ὁ ΣΤΟΜΑΧΟΛΟΓΟΣ
ΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΣ ἰατρ
ΧΡ. ΜΑΜΑΛΗ
δέχεται γωνία Ἀκαδημ Λυκαβηττοῦ ἀριθ. 2, 9-1 μ., 5—7 μ.μ. Τηλ. 20-40

ΘΑ ΚΑΘΙΕΡΩΘΗ
ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΝΑΠΗΡ ΠΑΙΔΙΟΥ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συγ σιν τῶν μελῶν τοῦ Ροταρια μίλου Ἀθηνῶν ἐπροτάθη κ φασίσθη ἡ καθιέρωσις «ἡμέρας τοῦ ἀναπήρου κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐκδ κατὰ τρόπον ἔμπρακτον τῶν ἀναπήρων παιδιῶν ριμνα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δωνται εἰς τὴν κοινωνίαν ἐργασθοῦν καὶ νὰ εὐημ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΤΗΣ «ΠΡΩΪΑΣ»

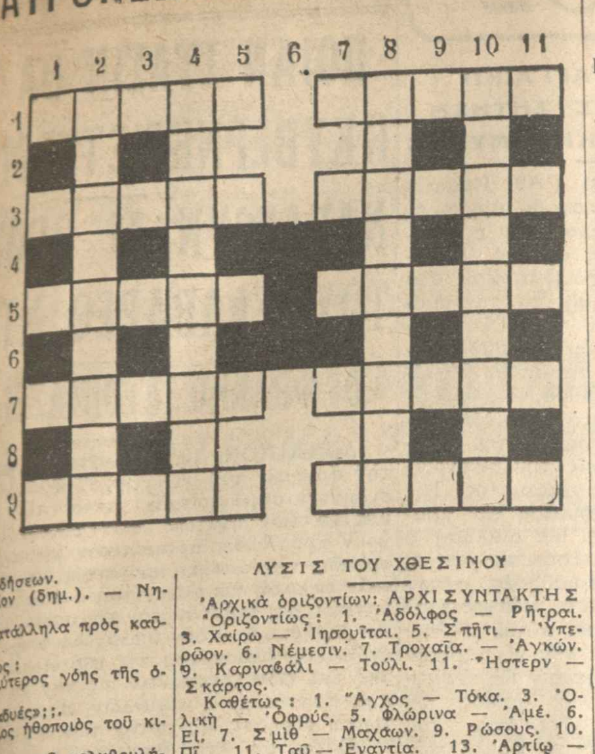

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΧΘΕΣΙΝΟΥ

Ἀρχικὰ ὁριζοντίων: ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Ὁριζοντίως: 1. Ἀδόλφος — Ρῆτραι. 3. Χαίρω — Ἰησουῖται. 5. Σπῆτι — Ὑπερῷον. 6. Νέμεσιν. 7. Τροχαῖα. — Ἀγκών. 9. Καρναβάλι — Τούλι. 11. Ἥστερν — Σκάρτος.

Καθέτως: 1. Ἄγχος — Τόκα. 3. Ὀλικὴ — Ὀφρύς. 5. Φλώρινα — Ἀμέ. 6. Ελ. 7. Σμὶθ — Μαχάων. 9. Ρώσους. 10. Πῖ. 11. Ταῦ — Ἐναντία. 13. Ἀρτίῳ — Κούρτ. 15. Χίον — Ναϊάς.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 20)2)39 Ὥρα Ἀθηνῶν

7.15 μ.μ. Μόναχον. Μουσικὴ δωματίου τῶν Βέμπερ, Κίττελ καὶ Γκάντε.
9.10 μ.μ. Βιέννη. «Καρναβάλι στὴ Ρώμη», ὀπερέττα τοῦ Ι. Στράους.
10.10 μ.μ. Πράγα. Συμφωνικὴ συναυλία.

Εἰδήσεις μεταδίδουν:
Γαλλιστί: Οἱ σταθμοὶ Παρὶ-Ραντιὸ τὴν 1.40 π.μ. Παρὶ-Τ.Τ.Τ. τὴν 9 μ.μ. καὶ 0.30 π.μ. καὶ τὸ Λονδῖνον τὴν 9 μ.μ.
Ἀγγλιστί: Ὁ Ἀγγλικὸς Ἐθνικὸς Σταθμὸς 8 καὶ 11 μ.μ. καὶ τὸ Λονδῖνον τὴν 12 μεσονύκτιον.
Γερμανιστί: Ὅλοι οἱ γερμανικοὶ σταθμοὶ τὴν 9 καὶ 11 μ.μ. καὶ τὸ Λονδῖνον τὴν 9.15 μ.μ.

ΑΘΗΝΑΙ (κχ. 600.60, μ. 499.50). 1.30 μ.μ. Χρηματιστήριον. 1.40 μ.μ. Εἰδήσεις. 1.50 μ.μ. Πειραϊκὴ Χορωδία (διεύθυνσις κ. Γ. Τσαρῆ). 2.20 μ. μ. Ποικίλη μουσική. 2.45 μ.μ. Μετεωρολογικὸν δελτίον. Εἰδήσεις. 6.15 μ. μ. Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. Μπάχ: Τοκκάτα καὶ φούγκα εἰς ρὲ ἐλάσ. Δύο πρελούδια. Χαίντελ: α' καὶ δ' μέρος ἀπὸ τὸ Κοντσέρτο δι' ὄργανον ἔργ. 4 ἀριθ. 4 εἰς φὰ μεῖζ. Λάργκο ἀπὸ τὸν «Ξέρξην». Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν «Μεσσίαν». Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν «Ἰεφθάε». 7.15 μ.μ. Ἑλληνικὴ καντάδα (διεύθυνσις κ. Γ. Ἀθανασιάδη). 8 μ.μ. Ἐκτέλεσις ἔργων Χαίντελ. Τραγοῦδι ὑπὸ τῆς κ. Κενταύρου—Οἰκονομίδου μὲ ἐπεξηγηματικὴν εἰσήγησιν. 8.30 μ.μ. Εἰδήσεις. 8.40 μ.μ. Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὀπερέττες. Σουππέ: «Ζωηρὰ παιδιά», εἰσαγωγή. Μιλλαίκερ: «Ὁ ζητιᾶνος φοιτητής», ἀποσπάσματα. Σουππέ: «Ντάμα Πίκα», εἰσαγωγή. 9.30 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. (Τρίο ἀπὸ τοὺς κ.κ. Πλάτωνα, πιάνο, Κοφῖνο βιολὶ καὶ Γαρουφαλλιᾶν, βιολοντσέλλο). 10 μ.μ. Νυκτεριναὶ εἰδήσεις. 10.10 μ.μ. Μικρὰ ὀρχήστρα. 11.10 μ.μ. Δυωδίαι ὑπὸ τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Ἐπιτροπάκη. 11.40 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 12 μεσον. Τελευταῖαι εἰδήσεις. 0.10 π. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ (κχ. 200, μ. 1500). 7 μ.μ. Ντουέττα πιάνου. 7.20 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8.40 μ. μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Ποικίλη ὥρα. 11.30 μ. μ. Δίσκοι. 0.15 π.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ σόλο πιάνου. Χάϋντν: Εἰσαγωγὴ εἰς ρὲ μεῖζ. Μόζαρτ: Κοντσέρτο πιάνου ἀριθ. 25 εἰς ντὸ μεῖζ. Οὐΐλλιαμς: Σουΐτα. 1. 15 π.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 332). 8 μ.μ. Δίσκοι. 9.10 μ.μ. Ἀποκριάτικη μετάδοσις. 11.30 μ.μ. Ποικίλη μετάδοσις.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339). 5.35 μ.μ. Ἀπὸ ὄπερες τοῦ Ρ. Στράους. 6.30 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.40 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ σόλο πιάνου. Τσαϊκόφσκυ: Κοντσέρτο πιάνου ἀριθ. 3 εἰς μὶ ὕφ. μεῖζ. Μότζαρτ-Μπουζόνι: Σουΐτα ἀπὸ τὸ «Ἰδομενεύς». Βάϊνερ: Οὐγγρικὴ σουΐτα. Μπαρτόκ: Ρουμανικὸς χορός.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (κχ. 686, μ. 437). 5.45 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 6.45 μ. μ. Βιολοντσέλλο. 7.35 μ.μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 7.55 μ.μ. Δίσκοι.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 357). 7 μ.μ. Δίσκοι: Εὔθυμες συνθέσεις. 9.15 μ.μ. Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὄπερες καὶ ὀπερέττες 11.30 μ.μ. Ποικίλη μετάδοσις.

ΒΙΕΝΝΗ. (κχ. 592, μ. 507). 7 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ συνθέσεις ἐλαφρᾶς μουσικῆς. 9.10 μ.μ. «Καρναβάλι στὴ Ρώμη» ὀπερέττα τοῦ Ι. Στράους. 11.30 μ.μ. Ποικίλη μετάδοσις.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550). 6.10 μ.μ. Χορός. 7.50 μ.μ. Δίσκοι.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 823, μ. 365). 7.15 μ.μ. Τρίο δωματίου τοῦ Ντβόρζακ. 7.45 μ.μ. Ἆσμα 8.15 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ σόλο ᾄσματος. Μπελλίνι: Εἰσαγωγὴ «Νόρμα». Βέρντι: Ἄρια ἀπὸ «Ἀΐντα». Μπετόβεν: Ἐμβατήριον ἀπὸ «Φιντέλιο». Μασκάνι: Ἄρια ἀπὸ «Καβαλλερία ρουστικάνα» Βάγνερ: Ἄρια καὶ ἐμβατήριον ἀπὸ «Ταγχόϋζερ» Μόζαρτ: Μενουέττο. Σοῦμαν: Τραγοῦδι. Μόζαρτ: Εἰσαγωγὴ «Ἀπαγωγὴ ἀπὸ τὸ Σεράϊ». 9.15 μ.μ. Καμπαρέ. 10.15 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου τοῦ Ντεμπυσσύ. 10.40 μ.μ. Δίσκοι.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785, μ. 382). 7.20 μ.μ. Μόζαρτ: Σονάτα εἰς φὰ μεῖζ. 8. μ.μ. Ποικίλη μετάδοσις. 9.10 μ.μ. Ρετσνισέκ: Εἰσαγωγὴ «Ντόννα Ντιάνα». Νικολάϊ: Ἀπὸ «Οἱ εὔθυμες γυναῖκες τοῦ Οὐΐνδσωρ». Ρ. Στράους: Ναπολιτάνικη ζωὴ ἀπὸ «Ἀπὸ τὴν Ἰταλία». Λίστ: Δευτέρα οὐγγρικὴ ραψῳδία. Χελμεσμπέργκερ: Σκηναὶ χοροῦ. Γκλαζούνωφ: Ἀπὸ τὶς σκηνὲς γιὰ μπαλλέτο κ. ἄ. 11.40 μ.μ. Ποικίλη μετάδοσις.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. 342). 5 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 8 μ.μ. Στρατιωτικὴ συναυλία. 10 μ.μ. «Μανὸν», ὄπερα τοῦ Μασσενέ. 0.25 π.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΜΙΛΑΝΟ (κχ. 814, μ. 369) (Βορειοϊταλικὸν συγκρότημα). 6.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 10 μ.μ. Βαριετέ. 11 μ. μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 0.15 π.μ. Χορός.

ΜΟΝΑΧΟΝ. (κχ. 740, μ. 405). 7.15 μ.μ. Βέμπερ: Τρίο πιάνου. Κίττελ: Μοναχικὸ ταξίδι. Γκάντε: Νοβελέττες. 8.15 μ.μ. Ποικίλη μετάδοσις. 9.10 μ.μ. Ἐπὶ τῇ καθαρᾷ Δευτέρᾳ.

ΜΠΡΕΣΛΑΟΥ (κχ. 950, μ. 316). 8 μ.μ. Εὔθυμος μουσική. 11.30 μ.μ. Χορός.

ΠΑΡΙ-ΡΑΝΤΙΟ (κχ. 182, μ. 1648). 6.20 μ.μ. Δίσκοι. 6.45 μ.μ. Τραγούδια. 7.35 μ.μ. Δίσκοι. 8.15 μ.μ. Βιολί. 8.30 μ.μ. Τραγούδια. 10.15 μ. μ. «Μαγεμμένος αὐλός», ὄπερα τοῦ Μόζαρτ ἀπὸ τὴν κρατικὴ Ὄπερα.

ΠΑΡΙ-Τ.Τ.Τ. (κχ. 695, μ. 432). 6.25 μ.μ. Ἆσμα καὶ πιάνο. 7.35 μ.μ. Ὄργανον. 8.05 μ.μ. Δίσκοι. 10 μ.μ. Πιάνο. 11 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου καὶ τραγοῦδι.

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 7.25 μ. μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 8.25 μ.μ. Χορός. 9.25 μ.μ. Βιολὶ καὶ πιάνο. Σούκ: Τέσσαρες συνθέσεις γιὰ πιάνο καὶ βιολί. 10.10 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία μὲ ἔργα Νόβακ, Μούζες.

ΣΟΦΙΑ (κχ. 850, μ. 353). 6.30 μ. μ. Ἀπὸ κινηματογρ. φίλμς. 7 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 7.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8 μ. μ. Ἆσμα. 8.30 μ.μ. Βιολοντσέλλο. 9 μ.μ. Χορωδία. 9.55 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 11 μ.μ. Χορός.

ΣΤΟΥΤΤΓΑΡΔΗ (κχ. 574, μ. 523). 7 μ.μ. Δίσκοι. 9.15 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ συνθέσεις Στόλτς, Γιόνες, Τσῆρερ, Ντοστάλ, Γκέτσε κ. ἄ.

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ (κχ. 1195, μ. 251). 9.15 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ ἔργα Κυννέκε, Ι. Στράους, Πάλμ, Ὄστερμαν, Γαΐγγερ κ. ἄ. 11.20 μ.μ. Ποικίλη μουσική.

ΤΟ ΜΕΘΑΥΡΙΑΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ (κχ. 600.50, μ. 499.50). 1.30 μ.μ. Χρηματιστήριον. Εἰδήσεις. 1.50 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 2.15 μ.μ. Χαβανέζικη ὀρχήστρα (Κόκκα—Κρεμέζη). 2.45 μ.μ. Μετεωρολογικὸν δελτίον. Εἰδήσεις. 6. 15 μ.μ. Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὄπερες. Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν τετραλογία τοῦ Βάγνερ. 7.20 μ.μ. Ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ ὑπὸ τοῦ βαθυφώνου κ. Μουλᾶ. 7.50 μ.μ. Πανηγυρικὴ ὁμιλία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων. 8 μ. μ. Δυωδία ὑπὸ τῶν κ. κ. Μανώλη καὶ Ἀλεξάνδρου Χυτήρη. 8.30 μ.μ. Εἰδήσεις. 8.40 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 9 μ.μ. Ἀπαγγελία. 9.15 μ.μ. Μικρὰ ὀρχήστρα. 10 μ.μ. Νυκτεριναὶ εἰδήσεις. 10.10 μ.μ. Συμφωνικὰ ἔργα. Ντεμπυσσύ: «Πρελούδιο στὸ ἀπόγευμα ἑνὸς Φαύνου». Δύο νυκτερινά: «Σύννεφα» καὶ «Ἑορτές». Μικρὰ σουΐτα. Ραβέλ: «Τὸ βάλς», χορογραφικὸν ποίημα. 11.10 μ.μ. Ἑλληνικὸ κουϊντέττο (διεύθ. κ. Π. Γλυκοφρίδη). 11.40 μ.μ. Ἐλαφρὸ τραγοῦδι ὑπὸ τῆς δ. Ἀδ. Ἀμβράζη καὶ μουσικὴ χοροῦ. 12 μεσον. Τελευταῖαι εἰδήσεις. 0.10 π.μ. Συνέχεια ἐλαφροῦ τραγουδιοῦ καὶ μουσικῆς χοροῦ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ οἰκόπεδα Κάτω Πετράλωνα, ἔναντι Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰοῦς. Πληροφορίαι ἰχθυοπωλεῖον Νέα Ἀγορὰ 51. Λύδας

ΠΩΛΗΣΙΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΣ
ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἐκτίθεται παρὰ τοῦ ἱεροῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς μειοδοτικὴν δημοσίαν ἔγγραφον δημοπρασίαν ἡ ἀπολυκατοικίας ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ναοῦ τὴν Φεβρουαρίου 1939, ἡμέραν καὶ ὥραν 11 π. μ.

Ἡ πολυκατοικία θὰ εἶνε κεντρικὴ νεότευκτος.

Ἡ ἀξία τῆς πολυκατοικίας δέον κυμαίνεται μεταξὺ 2.000.000 2.500.000.

Λοιποὶ ὅροι τῆς δημοπρασίας ἐκτίθενται ἐν τῇ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1939 διακηρύξει τῆς δημοπρασίας.

Πληροφορίαι παρέχονται καθ' ἑκάστην ἀπὸ 11—12 π.μ. καὶ 5—7 μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ναοῦ, ἔνθα καὶ ἡ διακήρυξις καὶ τὰ ...

Ἡ Ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία
Ὁ Ὑπεύθυνος Κατηχητὴς Ἀγγελιωσιώτης. Τὰ μέλη: Γ. Μπας, Γ. Λιαπόπουλος, Μ. Νερατζῆς, Π. Πατρινός.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ Α.Π.Π., ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΝΕΩΝ ΕΡΓΩΝ, ἐνεργοῦσα βάσει τῆς διὰ τοῦ Α.Ν. 1380)1938 κυρωθείσης Συμβάσεως αὐτῆς μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ ὑδραγωγείου Σουβάλας — Ἀθηνῶν, προκηρύσσει δημόσιον διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν μηχανημάτων κατεργασίας ξύλου (πριονοκορδέλλα καὶ πλάνη).

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 21ην Μαρτίου 1939, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ, 5ος ὄροφος ὁδὸς Σταδίου 4).

Ἀντίγραφον τῶν ὅρων τῶν συγγραφῶν ὑποχρεώσεων ἀριθ. 41)8—2—39 δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσιν ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (Διεύθυνσιν Νέων Ἔργων) καθ' ἑκάστην πρωΐαν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ
ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων καὶ κεντρικῆς θερμάνσεως τοῦ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἀνθίμου Γαζῆ — Κολοκοτρώνη καὶ Γεωργίου Καρύτση ἀνεγειρομένου κτιρίου του.

Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος θέλει διενεργηθῆ εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κλεισόβης 13 γραφεῖα τοῦ Ταμείου τὴν 15ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10ην π. μ. τὰ πρακτικὰ δὲ τούτου ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ δημοσίων ἔργων διατάξεις. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων πάσης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικὰ καὶ μηχανολόγοι - ἠλεκτρολόγοι διπλωματοῦχοι τοῦ Ε.Μ.Π. ἢ ὁμοταγῶν Σχολῶν ἐφ' ὅσον θὰ ἔχωσιν οὗτοι συμμορφωθῆ πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως τῶν λεπτομερειῶν, τὰς ὁποίας δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἱδρύματος ὅπου εἰσὶν κατατεθειμένα καὶ τὰ λοιπὰ τῆς μελέτης στοιχεῖα.

Ἐν Ἀθήναις 17 Φεβρουαρίου 1939
Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. Μ. ΣΕΧΟΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Μ. Α. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ
ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως διακηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου ἐκπτώσεως, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐγκαταστάσεων ἠλεκτρικῶν, ὑδραυλικῶν, κεντρικῆς θερμάνσεως καὶ παραγωγῆς θερμοῦ ὕδατος τοῦ ἐν Λαρίσῃ ἀνεγειρομένου Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔργου ἀνέρχεται εἰς δρχ. 702.596, ἡ δὲ ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὡρίσθη εἰς δρχ. 40.000.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσὶν ἐργολάβοι πάσης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικὰ καὶ διπλωματοῦχοι μηχανολόγοι - ἠλεκτρολόγοι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 160)36.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει διεξαχθῆ ἐν Λαρίσῃ καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς αὐτόθι νομαρχίας, τὴν 26ην Μαρτίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ.

Εἰς τὸν ἀναδειχθησόμενον ἀνάδοχον τοῦ ἔργου, δὲν θέλει ἐπιτραπῆ ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως, ἐκχώρησις μέρους ἢ ὅλου τοῦ ἔργου.

Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης εἰσὶ κατατεθειμένα παρὰ τῇ Δ)σει Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου, καὶ παρὰ τῇ νομαρχίᾳ Λαρίσης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου 1939.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΛ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Πέτρας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μυστικὴν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου ἐκπτώσεως μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκπόνησις τοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου τῆς κωμοπόλεως Πέτρας Λεβαδείας, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ μελέτη ρυμοτομίας καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς τελευταίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 218 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Πέτρας.

Τὸ ἔργον ὡρίσθη εἰς δραχμὰς 40.000, ἡ δὲ ἐγγύησις ὡρίσθη εἰς δραχ. 5.000.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι τὴν 19ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους 1939, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 μεσημβρίας ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν εἰσὶ μόνον πολιτικοὶ μηχανικοί, τοπογράφοι, μηχανικοὶ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι.

Ἐν Πέτρᾳ τῇ 12 Φεβρουαρίου 1939
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Γ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

1) Ἡ Α.Ο.Ε. «ΕΚΑΛΗ» ἐνοικιάζει τὸ πρώην ξενοδοχεῖον «Διάνα» κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λόφου καὶ εἰς τὸ πευκόφυτον καὶ δροσερώτατον σημεῖον τοῦ Συνοικισμοῦ. Τὸ ξενοδοχεῖον εἶνε τριώροφον μὲ ζεστὰ καὶ κρύα νερά, καλοριφέρ, μπάνια, βεράντες κλπ.

2) Ἐπίσης ἡ Α. Ο. Ε. «ΕΚΑΛΗ» πωλεῖ μὲ εὐκολίας πληρωμῆς τὴν ἐναπομείνασαν νεόκτιστον ἐξοχικὴν ἔπαυλιν κειμένην πλησίον τοῦ τέρματος τῆς στάσεως τῶν αὐτοκινήτων. Ἡ ἐν λόγῳ ἐξοχικὴ ἔπαυλις εἶνε ἡμιτριώροφος μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαιοῦντα κομφόρ, ἔχει δὲ ἐπὶ πλέον καὶ γκαράζ δι' αὐτοκίνητον.

Πληροφορίαι: Εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῆς Α.Ο.Ε. Ἐκάλης ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθμ. 10 ἄνωθεν νέου Χρηματιστηρίου, τηλέφ 27-534.

Ἰατρὸς Π. ΝΑΚΗΣ
Δερματολόγος—Ἀφροδισιολόγος
Μάρνη 29. Τηλ. 54-234

Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ. - Η ΕΠΙΛΗΨΙΑ
Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΩΝ

Τὰ ἄνω συγγράμματα τοῦ ἰατροῦ καὶ τ. ὑφηγητοῦ τῆς Νευρολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ κ. Χαριλάου Π. Πραποπούλου εὑρίσκονται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Κολλάρου, ὡς καὶ εἰς τὸ Ἠλεκτροθεραπευτικὸν Ἰνστιτοῦτον τοῦ συγγραφέως, ὁδὸς Πειραιῶς ἀριθ. 10, τὰς ὥρας 10—12 π. μ. 4—6 μ.μ. Τηλέφ. 52-685.

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΣΠΕΣΙΝΤΑΝ
Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου
Λευκαίνει τοὺς ὀδόντας.
Θεραπεύει τὰ οὖλα.
ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ:
Φαρμακεῖον Ἰω. Ματαρατζῆ
(Ὄπισθεν Δημαρχίας)

Σ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ
Ἰατρὸς
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
10—1½ καὶ 4—9
Ἀριθ. τηλ. 54.406
Χαλκοκονδύλη καὶ Καματεροῦ 1.

Χ. Ι. ΚΑΜΑΡΙΩΤΗΣ
Εἰδικὸς ἰατρὸς
ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
Γωνία Πειραιῶς καὶ Γερανίου 30 (Ὁμόνοια)
Δέχεται 8—9 π.μ. καὶ 5—8½ μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Ἀριθ. τηλ. 54-990

Ο ΘΡΥΛΙΚΟΣ ΥΠΕΡΚΟΛΟΣΣΟΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ
ποὺ ὁ ρεαλισμὸς τῶν ἀποκαλύψεών του προεκάλεσε ἀλλεπάλληλες δίκες ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους μιᾶς Αὐτοκράτειρας, τῆς ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ καὶ ἑνὸς ἀνδρὸς μεγαλοφυοῦς, τοῦ τολμηροῦ ΝΤΕ ΛΕΣΣΕΨ, τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ὠνειρεύθηκε νὰ ἑνώσῃ τὴν ΑΝΑΤΟΛΗ μὲ τὴ ΔΥΣΙ.
ΣΟΥΕΖ
ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΣΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ!

ΑΝΝΑΜΠΕΛΛΑ - ΤΑΫΡΟΝ ΠΑΟΥΕΡ - ΛΩΡΕΤΤΑ ΓΙΟΥΓΚ
20.000 ΗΘΟΠΟΙΟΙ
ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΑΤΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΡΕΞ
ΣΗΜ.— Ἡ παρακολούθησις τοῦ ΣΟΥΕΖ ἐπετράπη καὶ εἰς τὰ παιδιά.
«ΔΙΤΣ»

ΓΚΡΕΚΑ
VICTORIA
MARQUE DEPOSÉE

Ὡραιότερη κάλτσα δὲν γίνεται
ΓΕΝ. ΑΝΤ. Αφοί ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Ροζαμόντ Λέμαν

Σκόνη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Τὴ στιγμὴ αὐτὴ τῆς ὠνειρεμένης γαλήνης, φαινόταν θαυμασία, μὲ τὸ χρέος νὰ κάνῃ τὸ Μαρτῖνο εὐτυχισμένο.

Εἶπε δειλά:

— Ἀναρωτιέμαι, τί σ' ἔκανε νὰ θέλῃς νὰ μὲ παντρευτῇς.

— Ἔνοιωθα τόση στοργὴ γιὰ σένα.

— Ἀ!... Δὲν εἶνε ἐντελῶς τὸ ἴδιο πρᾶγμα μὲ τὴν ἀγάπη, δὲν εἶνε ἔτσι;

Ἡ φωνή του ἦτανε συλλογισμένη, μὰ ὄχι ἀπογοητευμένη.

Τοῦ πῆρε τὸ χέρι.

— Ὄχι Μαρτῖνο, δὲν εἶνε ἐντελῶς τὸ ἴδιο.

Ἐκεῖνος ἔσφιξε τὸ χέρι αὐτὸ καὶ εἶπε εὔθυμα:

— Ἔ, καλά, εἶνε ἕνα σημεῖο ἀναχώρησης. Εἶνε πολὺ περισσότερο ἀφ' ὅ,τι ἀξίζω. Φυσικὰ δὲν περίμενα νὰ σοῦ ἐμπνεύσω ρωμαντικὰ αἰσθήματα. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νἄχῃ, γιὰ μένα.

— Ὤ, θαρρῶ πὼς πολλοὶ θὰ τὸ μποροῦσαν, ἀντίθετα. Εἶμαι βέβαιη. —Καὶ ἄξαφνα, ἔνοιωσε νὰ ντρέπεται γιὰ τὸν ἑαυτό της. Γιατί, ἀληθινά, ὁ Μαρτῖνος ἦταν ἕνας ἄντρας ποὺ πολλὲς γυναῖκες θὰ τὸν ἐρωτεύονταν. Τί δικαίωμα εἶχε αὐτὴ νὰ τοὺς τὸν πάρῃ;

— Ἔ καλά, δὲν μὲ μέλει εἶπε. Ἡ στοργή σου εἶνε κάτι περισσότερο ἀπὸ ἀρκετή, γιὰ μένα.

— Δὲν εἶνε ἐδῶ τὸ πρῶτο βῆμα; εἶπε χαμογελῶντας.

— Ὄχι, ὄχι, ἀπάντησε κείνη μὲ ἐπιπόλαιο τόνο, τέλειωσα μὲ τὴν ἀγάπη. Ἤμουνα ἐρωτευμένη μιὰ φορά.

— Πότε;

— Πᾶνε χρόνια. Δὲν μὲ διασκεδάζει πειά. Δὲν θέλω πειά... Ποτὲ πειά... Ἔνοιωσε τὰ χείλη της νὰ τρέμῃ, σταμάτησε, ὕστερα ξανάρχισε μὲ τὸν ἴδιο τόνο ἀστειότητας:

—Κουταμάρες. Νά τί εἶνε; Καὶ γιὰ ὅ,τι μᾶς ἀφορᾷ θἄταν σχεδὸν ἐναγής.

—Μὴ μεταχειρίζεσαι τέτοιες φρικτὲς λέξεις.

— Μὰ ναί, θὰ ἦταν. Ὄχι πὼς ἀποδοκιμάζω, γιὰ ὅλο τὸν κόσμο, τὸ ἐναγές, θεωρητικά. Μὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσω πὼς τὸ ἔνστικτό μου τὸ ἀντιστέκεται.

— Καὶ τὸ δικό μου τὸ ἴδιο εἶπε ὁ Μαρτῖνος σταθερά. Ἂς ἀφήσουμε αὐτὲς τὶ τρέλλες. Ἔσκυψε κι' ἔδιωξε αὐτὲς τὶς τρέλλες μ' ἕνα θερμὸ φιλί.

Τότε τὸ ποτῆρι ξεχείλισε. Εἶχε ξαναγαληνέψει αὐτὲς τὶς λίγες στιγμές. Τὸ κέφι της ἄλλαξε ἀπότομα. Ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸ Μαρτῖνο κι' ἄρχισε νὰ κυττάζῃ τὸ νερὸ μὲ προσοχή.

Τὰ μικροσκοπικὰ ὑδρόβια φυτά, πράσινα καὶ στιλπνὰ ποὺ φύτρωναν στὸ βάθος τῆς γούρνας καὶ τῆς ἀμμουδιᾶς, ἅπλωναν κομψὰ τὰ φύλλα τους, ἀκίνητα σὰν κάτω ἀπὸ ἕνα καθρέφτη. Ἄ! νὰ γλιστρήσῃ ἐκεῖ νὰ γίνῃ ἕνα πραγματάκι ἄψυχο, ἕνα εἶδος πρωτοζώου γλυκοῦ νεροῦ, ποὺ θὰ ζοῦσε γαλήνια μέσα στὶς μπλεγμένες λευκὲς ρίζες. Τώρα ἀμέσως, χωρὶς ὁ Μαρτῖνος νὰ νοιώσῃ τὴν ἐξαφάνισή της! Θὰ κύτταζε, θὰ κύτταζε στὸ νερό, κόκκινος καὶ ἀνήσυχος μὰ μάταια. Στὴ σκιὰ πούριχνε ὁ ἴδιος, μορφὴ ἄπιαστη πούγινε πειὸ ἀόρατη ἀκόμα, ἡ ἴδια, ὅμοια μὲ ἀπαθὲς βλέμμα θὰ τὸν ἀντίκρυζε. Θεέ μου! Νὰ γίνῃ τρελλή! μιὰ τρελλὴ μὲ χαμένο μυαλό, φαντασιώδες, εὐτυχισμένο ἢ καλύτερα νὰ ξαπλωθῇ στὸ κρεββάτι τοῦ μαρτυρίου στὴν φυσικὴ ἀγωνία, ποὺ ἐμποδίζει τὴ σκέψη!

— Εἶνε ἡ ὥρα τοῦ τσαγιοῦ, εἶπε ὁ Μαρτῖνος. Τί καλὸ ἀπόγευμα!

Στὸ χώλ, βρήκανε ἕνα τηλεγράφημα γιὰ τὴν Ἰουδήθ.

«Ἀποφασισμένη νὰ φύγω αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἀντὶ τῆς ἄλλης. Γύρισε αὔριο. Μαμά».

Ἡ μαμὰ εἶχε τὴν κρίση τῆς μετακίνησης, λίγο γρηγορώτερα ἀπ' ὅ,τι περίμενε. Ἔτσι ἔστειλε αὐτὴ τὴν κλήση. Τί ἀνέλπιστη εὐκαιρία!

— Δὲν μπορεῖς νὰ φύγῃς αὔριο, Γιούντυ, ἔλεγε ὁ Μαρτῖνος, ἀναστατωμένος.

(Ἀκολουθεῖ)

Τὰ μανιασμένα κύματα τῶν ὠκεανῶν ἐσκλήραιναν τὶς καρδιές των!
Τὸ ἀπάνθρωπο ἐπάγγελμα τοῦ δουλεμπόρου τοὺς εἶχεν ἀποκτηνώσει!
Καὶ τὴν ψυχή τους ἀκόμη πουλοῦσαν γιὰ τὸ χρυσάφι!
Οἱ δαίμονες ποὺ ἐξουσίαζαν τὸ
ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΚΑΡΑΒΙ
(ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΤΩΝ ΣΚΛΑΒΩΝ)
καὶ τοῦ ὁποίου ἀρχηγὸς ἦταν ὁ τραχὺς ναύκληρος

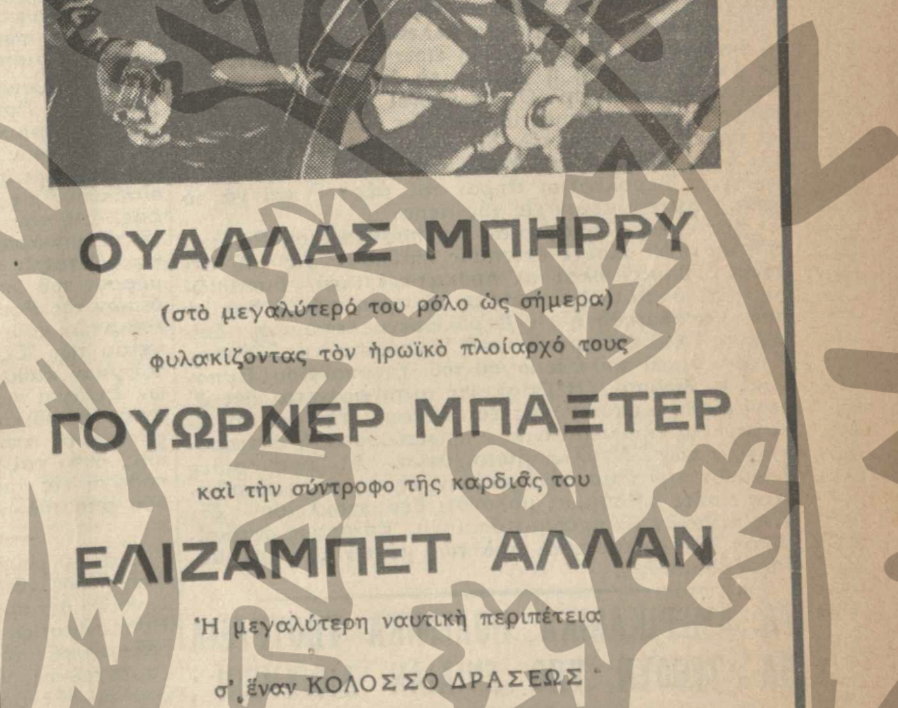

ΟΥΑΛΛΑΣ ΜΠΗΡΡΥ
(στὸ μεγαλύτερο του ρόλο ὡς σήμερα)
φυλακίζοντας τὸν ἡρωϊκὸ πλοίαρχό τους
ΓΟΥΩΡΝΕΡ ΜΠΑΞΤΕΡ
καὶ τὴν σύντροφο τῆς καρδιᾶς του
ΕΛΙΖΑΜΠΕΤ ΑΛΛΑΝ
Ἡ μεγαλύτερη ναυτικὴ περιπέτεια
σ' ἕναν ΚΟΛΟΣΣΟ ΔΡΑΣΕΩΣ
ποὺ ἡ περιπέτειά του καὶ τὸ μεγαλεῖον του θὰ αἰχμαλωτίσουν τὰ πλήθη
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
«ΔΙΤΣ»

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ & ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
Κ. ΠΕΡΓΑΜΑΛΗ
ΟΔΟΣ ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ 10.—ΑΘΗΝΑΙ
(Ἔναντι Δημ. Θεάτρου)
Εὐκαιρία διὰ τοὺς μοντέρνους
ΑΡΡΑΒΩΝΑΣ
σας καὶ μὲ τὰς κάτωθι τιμάς:

Καρατίων	18 Δρχ.	750
»	14 »	650
»	12 »	525
»	10 »	425
»	8 »	350

Ἐσφραγισμένοι καὶ ἠγγυημένοι ὑπευθύνως. Ἀγοράζω μὲ τὰς καλυτέρας τιμὰς κοσμήματα καὶ πολυτίμους λίθους. Παλαιὰ ἀσημικά. Ἐπισκευάζω ὡρολόγια ἠγγυημένα διὰ μίαν πενταετίαν. Εἰδικότης δι' ἀμερικανικὰ ὡρολόγια Λόνζω, Γόλθαν, Ἐλινόϊς κλπ.
= Προσέξατε εἰς τὴν διεύθυνσιν =
Παρὰ τὴν Δημαρχίαν

ΕΠΙΠΛΑ ΠΕΤΡΙΚΑ
ΕΤΟΙΜΑ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

Γραφεῖα Π	ἀπὸ	1250— 4000
Βιβλιοθῆκες	»	1000— 3500
Ρόλ - Τόπ	»	1000— 2500
Περιστροφικὲς	»	500— 900
Καβουράκια	»	5000— 8000
Σαλονάκια	»	5000—15000
Τραπεζαρίες	»	5000—18000
Κρεββατοκάμαρες	»	12000—23000
Ντουλάπες μονόφυλλες	»	1250— 3000
Σιφονιέρες	»	1200— 2500
Τουαλέττες	»	2000— 3500
Ντιβάνια ἰατρικὰ	»	900— 2000
Κρεββάτια μετάλλινα	»	500— 3500

ΕΚΘΕΣΕΙΣ: Πατησίων 11.
Στοὰ Φέξη 38.
Βερανζέρου 27.
Ἐργοστάσιον: Βερανζέρου 27.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΚΑΤΑΡΤΙΖΕΤΑΙ ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΡΑΞΕΩΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΜΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ ἐν Τόκιο ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Χαβὰς τηλεγραφεῖ ὅτι καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας ἐκ καλῆς πηγῆς οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κυβερνήσεων Γερμανίας, Ἰταλίας καὶ Ἰαπωνίας, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ τὸν καταρτισμὸν σχεδίου στρατιωτικῆς συμπράξεως μεταξὺ τῶν τριῶν ἐθνῶν, συνεφώνησαν ἐπὶ τοῦ κειμένου τῆς συμφωνίας. Ὑπογραμμίζεται ἐν τούτοις, ὅτι ἡ ἰαπωνικὴ κυβέρνησις ἐπιφυλάσσεται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ὑπογράψῃ τὴν συμφωνίαν.

Ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Φιγκαρὸ» πληροφορεῖται ὅτι ὁ ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρωτευούσῃ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς κ. Κέννεντυ κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐπίσκεψίν του παρὰ τοῖς κ. κ. Τσάμπερλαιν καὶ Χάλιφαξ ἐπέδωκεν εἰς τὸν πρῶτον ἰδιόχειρον ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ρούζβελτ, ἐν τῇ ὁποίᾳ περιλαμβάνονται αἱ μυστικαὶ δηλώσεις τούτου, τὰς ὁποίας ἔκαμε πρό τινος ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς τοῦ κογκρέσσου. Ὁ κ. Κέννεντυ ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας νὰ δηλώσῃ εἰς τοὺς Ἄγγλους πολιτικοὺς ὅτι, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ στενωτάτου συνδέσμου, ὁ ὁποῖος ὑφίσταται ἤδη μεταξὺ Γερμανίας, Ἰταλίας καὶ Ἰαπωνίας, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι εὔχονται ὅπως ἡ Ἀγγλία ἀκολουθήσῃ σταθερωτέραν πολιτικήν, ἵνα μὴ ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἀπομονώσεως, ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῇ ὅτι ἡ Μ. Βρεταννία δεικνύει διστακτικότητα ἢ ἀδυναμίαν.

Οἱ καλῶς πληροφορημένοι γαλλικοὶ κύκλοι μεταδίδουν ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις μελετᾷ τὴν πιθανότητα τῆς ἀποστολῆς πολεμικῶν σκαφῶν εἰς τὰ ὕδατα τῆς Χαϊνάν.

Ἀφ' ἑτέρου, μεταδίδεται ἐκ Τόκιο ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ἤρχισε κυκλοφοροῦν ἐν Ἰαπωνίᾳ «ἡμερήσιον ἰταλικὸν δελτίον», τὸ ὁποῖον παρέχει πληροφορίας ἐκ Ρώμης περὶ τῶν ἰταλικῶν γεγονότων· Τὸ δελτίον τοῦτο ἀποστέλλεται ἀεροπορικῶς εἰς ὅλα τὰ κέντρα τῆς Ἰαπωνίας, καθὼς καὶ εἰς τὴν Σιγγαπούρην, τὰς Φιλιππίνας, τὴν Κίναν καὶ τὴν Μαντζουρίαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Τόκιο ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς τῶν Εὐγενῶν συνῆλθε χθὲς εἰς μυστικὴν συνεδρίασιν, διαρκέσασαν πλέον τῆς ὥρας· Λέγεται ὅτι ἡ συνεδρίασις αὕτη ἀφιερώθη εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ συμφώνου.

ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία)— Σημαντικώταται καὶ πρωταρχικῆς σημασίας ἐμπορικαὶ ἀγγλογερμανικαὶ διαπραγματεύσεις πρόκειται νὰ ἀρχίσουν προσεχῶς, αἱ ὁποῖαι, ἐὰν καταλήξουν εἰς ἀποτέλεσμα, πιστεύεται γενικῶς ὅτι θὰ ἔχουν καὶ σοβαρὰς πολιτικὰς συνεπείας. Οὕτως ἐπιβεβαιοῦται ὅτι ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου κ. Στάνλεϋ καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Ὑπερποντίου Ἐμπορίου κ. Χῶδσον θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν Μάρτιον τὸ Βερολῖνον ὅπως συζητήσουν μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἰθύνοντας ἐπὶ τῶν ἀγγλογερμανικῶν ἐμπορικῶν σχέσεων. Τὰς προκαταρκτικὰς συνομιλίας θ' ἀρχίσῃ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ὁ κ. Ἄστον Γκουάτκιν, διευθυντὴς τοῦ οἰκονομικοῦ τμήματος τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις, μεταβαίνων εἰς Βερολῖνον ἐντὸς τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος. Τὸν κ. Γκουάτκιν θὰ συνοδεύσουν καὶ οἱ κ. κ. Πῆτερ Μπένετ, σὲρ Οὐΐλλιαμ Λὰρκ καὶ Λόκερ Γκλένταιϋ, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποτελοῦν τὰ ἄλλα μέλη τῆς βρεταννικῆς ἀποστολῆς.

Σχετικῶς μὲ τὰ ἀνωτέρω καὶ τὰς ἐν γένει ἀγγλογερμανικὰς σχέσεις, ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς τῶν «Νέων Χρονικῶν» τηλεγραφεῖ τὰ ἑξῆς: «Ἡ στιγμὴ θεωρεῖται ἐνταῦθα κατάλληλος διὰ νέαν καὶ προσεκτικὴν ἐξέτασιν τῶν ἀγγλογερμανικῶν συμφερόντων. Μολονότι νέα συνάντησις Χίτλερ — Τσάμπερλαιν θεωρεῖται λίαν ἀπίθανος, πιστεύεται, ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας, προτοῦ ἡ ὄξυνσις τῶν γαλλοϊταλικῶν σχέσεων ἀπειλήσῃ ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ τοὺς συμμάχους των. Τὰ πράγματα δὲν εἶνε ἁπλᾶ, ὡς φαίνονται ἐκ Βερολίνου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ ὁ Χίτλερ εἰς τὸ μέλλον. Λέγεται ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν ἔχει ἀκόμη ἀποφασίσει ἂν θὰ προκαλέσῃ βιαίως τὰς δυτικὰς δυνάμεις ἐπὶ τοῦ μεσογειακοῦ προβλήματος καὶ θὰ κτυπήσῃ τὴν ἀμερικανικὴν ἐπέμβασιν, ὡς εἰσηγεῖται ὁ φὸν Ρίμπεντροπ, ἢ ἂν θὰ ἀκολουθήσῃ μετριοπαθεστέραν πολιτικήν, ὡς συνιστᾷ ὁ στρατηγὸς Γκαῖριγκ. Ὡς λέγεται, ὁ κ. Γκαῖριγκ συνιστᾷ νὰ γίνῃ ἐκμετάλλευσις τοῦ ἀδιεξόδου, τὸ ὁποῖον ἔχει δημιουργηθῇ εἰς τὴν Μεσόγειον, διὰ νὰ σταθεροποιηθῇ ἡ γερμανικὴ ἐπιρροὴ εἰς τὴν ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Οἱ ὑπεύθυνοι κύκλοι ἐνταῦθα φρονοῦν, ὅτι ἡ Γερμανία δὲν εἶνε ἀκόμη εἰς θέσιν νὰ πολεμήσῃ κατὰ τῶν δυτικῶν δυνάμεων. Φοβοῦνται ὅτι ἡ ἔρις εἰς τὴν Μεσόγειον εἶνε δυνατὸν νὰ ὑψώσῃ τὸ βερολιναῖον ἄκρον τοῦ ἄξονος καὶ νὰ τὸ ἀφήσῃ αἰωρούμενον εἰς τὸν ἀέρα.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ δὲν ὑπάρχει εἰσέτι ἐπίσημος ἐπιβεβαίωσις τοῦ ὅτι ἐπερατώθησαν ὅλαι αἱ προκαταρκτικαὶ διατυπώσεις, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀνάγκη νὰ προηγηθοῦν διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ εἰς Βερολῖνον μελετωμένη ἐπίσκεψις τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου κ. Ὄλιβερ Στάνλεϋ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ὑπερποντίου Ἐμπορίου κ. Χῶδσον. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη φαίνεται ὅτι ἀπεφασίσθη κατόπιν τῆς ἐπισκέψεως, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν Ἄγγλων βιομηχάνων. Αἱ ἐφημερίδες θεωροῦν τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὡς μὴ ἀποφασισθεῖσαν εἰσέτι ἐπισήμως, μολονότι δὲν ἀποκλείουν ὅτι εἶνε πιθανὸν νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις δὲν ἀναμένεται πρὸ τῶν μέσων τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος.

ΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΘΑ ΤΕΘΟΥΝ ΥΠΟ ΕΝΙΑΙΑΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ;

Η ΠΩΛΗΣΙΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βασιγκτῶνος ὅτι ὁ πρόεδρος Ρούζβελτ ὁμιλῶν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ἐντὸς τῆς ἁμαξοστοιχίας, ἡ ὁποία τὸν μετέφερεν εἰς Φλωρίδα, ὅπου ὡς γνωστὸν θὰ ἐπιβῇ πολεμικοῦ διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν γυμνασίων τοῦ ἀμερικανικοῦ στόλου, ἐτόνισεν ὅτι ἡ πώλησις ἀεροπλάνων εἰς τὴν Γαλλίαν ἦτο νομιμωτάτη. Ὅλα τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως ἐνέκριναν καὶ διηυκόλυναν τὴν πώλησιν ταύτην.

Ὁ πρόεδρος διέψευσε τὰ διαδοθέντα σχετικῶς πρὸς τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Τέϋλορ ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προσθέσας ὅτι τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία δὲν πρόκειται νὰ θιγοῦν ἀπὸ τὴν ἐπιβολὴν νέων φόρων ἢ ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ δημοκρατικὸς γερουσιαστὴς κ. Κὶγκ ὑπέβαλε χθὲς εἰς τὸ κογκρέσσον πρότασιν, διὰ τῆς ὁποίας προβλέπεται ἡ ὑπαγωγὴ τῶν τριῶν πολεμικῶν ὑπουργείων, τῶν στρατιωτικῶν, τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Ἀεροπορίας ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν. Ὁ ἐν λόγῳ γερουσιαστὴς ἐδικαιολόγησε τὴν πρότασίν του ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον παρουσιάσθη μεγάλη σύγχυσις εἰς τὰ πολεμικὰ ὑπουργεῖα ἕνεκα τῶν διαφόρων διοικήσεων.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ γερουσιαστὴς Ρέϋνολδς καὶ ὁ βουλευτὴς Μάας ὑπέβαλον εἰς τὸ κογκρέσσον νομοσχέδιον, διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κατάληψιν τῆς νήσου Βράγκελ, ἥτις εὑρίσκεται βορειοδυτικῶς τῆς Ἀλάσκας καὶ κατέχεται ἤδη ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας. Ὁ κ. Μάας, ὑποβάλλων τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον προβλέπει τὴν ἵδρυσιν ναυτικῆς καὶ ἀεροπορικῆς βάσεως εἰς τὴν νῆσον Βράγκερ, εἶπεν ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι δύνανται ν' ἀποδείξουν ὅτι ἔχουν νομίμους τίτλους ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. ΙΩΑΝ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΦΘΑΝΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

ΑΠΗΥΘΥΝΕ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 18. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας). — Τὴν 9ην πρωϊνὴν ἀφίκετο ἐπιβαίνων εἰδικῆς ἁμαξοστοιχίας, ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ.κ. Λ. Μελᾶ, γενικοῦ διευθυντοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, Ρωσσέτη πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Βελιγραδίῳ, Β. Παπαδάκη, πρεσβευτοῦ καὶ Ἀνδρουλῆ, διευθυντοῦ τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου πρωθυπουργοῦ. Τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸν ὑπεδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς εἰς τὸν σταθμὸν οἱ παριστάμενοι καὶ τὸ πλῆθος. Εἰς τὸν σταθμὸν ἀνέμενον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσβέτκοβιτς, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τσιντζὰρ Μάρκοβιτς, ὁ ἐν Βελιγραδίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Καντέρε, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας κ. Ἀχτάϋ, ὁ κ. Ἄντριτς, ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ διευθυντὴς τῶν ὑπηρεσιῶν Τύπου, οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, αἱ ἀνώτεραι στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐπίσημοι.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς, ἀφοῦ ἀνεπαύθη ἐπ' ὀλίγον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μάζεστικ», ὅπου κατέλυσεν, ἀνεγράφη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀνακτόρων καὶ τὴν 11ην π.μ. κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ λόφου Ἄβαλα μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπιστρέψας ἀπὸ τὸν λόφον Ἄβαλα, ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάρκοβιτς καὶ ἀφῆκεν ἐπισκεπτήρια εἰς τοὺς προέδρους τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας καὶ εἰς τὸν τέως πρωθυπουργὸν κ. Στογιαντίνοβιτς.

Τὴν πρωΐαν ὁ κ. Μεταξᾶς ἐδέχθη τὸ συμβούλιον τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς κοινότητος. Ὁ πρόεδρος αὐτοῦ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τῶν Ἑλλήνων παροίκων διότι βλέπουν τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸν νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ παροικιακὰ ζητήματα. Ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀπαντῶν, ἐτόνισεν ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλλήνων διὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι τὸν ἐνισχύει εἰς τὴν προσπάθειάν του διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς πατρίδος, ὑπεσχέθη δὲ ὅτι θὰ φροντίσῃ ὅπως ἡ ἑλληνικὴ παροικία τοῦ Βελιγραδίου ἀποκτήσῃ ἱερέα καὶ διδάσκαλον.

Τὴν μεσημβρίαν ἔσχεν ἀκρόασιν ἐκ μέρους τοῦ Ἀντιβασιλέως πρίγκιπος Παύλου, παρὰ τῷ ὁποίῳ καὶ ἐγευμάτισε. Τὴν 2.30 μ.μ. ὁ κ. Μεταξᾶς μετέβη εἰς τὸν «Οἶκον Ρήγα Φεραίου». Τὸ ἀπόγευμα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάρκοβιτς τῷ ἀνταπέδωσε τὴν πρωϊνὴν ἐπίσκεψιν.

Ἐντὸς τοῦ ἀπογεύματος ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη φιλικῶς καὶ τὸν πρώην πρωθυπουργὸν κ. Στογιαντίνοβιτς.

Τὴν 6.15 ὁ κ. Μεταξᾶς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τσβέτκοβιτς.

Τὴν 7.30 ὁ κ. Μεταξᾶς παρακληθεὶς παρὰ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Βελιγραδίου ἀπηύθυνε πρὸς τὸν νοτιοσλαυϊκὸν λαὸν θερμὸν χαιρετισμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐξῆρε τὴν φιλίαν, ἡ ὁποία συνδέει τὰς δύο χώρας. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνέφερε τὰς συνομιλίας τὰς ὁποίας ἔσχε μετὰ τοῦ Νοτιοσλαύου πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐτόνισεν ὅτι κατ' αὐτὰς κατεδείχθη διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἡ ἀπόλυτος ταυτότης ἀντιλήψεων εἰς πάντα τὰ ἀφορῶντα τὰς δύο χώρας ζητήματα. Περαίνων τὸν χαιρετισμόν του ὁ κ. Μεταξᾶς ἐτόνισεν ὅτι ἀναχωρεῖ ἐκ Βελιγραδίου μὲ τὰς καλυτέρας τῶν ἐντυπώσεων.

Τὴν 8ην ἑσπερινὴν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μεταξᾶ παρεκάθησαν εἰς γεῦμα, τὸ ὁποῖον παρέθεσεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν πρὸς τιμήν των ὁ ὑπουργὸς κ. Μάρκοβιτς καὶ τὴν 11ην νυκτερινὴν μετέβησαν εἰς τὸν χορὸν τῶν ἐν Βελιγραδίῳ ξένων δημοσιογράφων.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς μετὰ τοῦ Νοτιοσλαύου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάρκοβιτς θ' ἀναχωρήσουν τὴν 3.30' πρωϊνὴν καὶ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ ρουμανικὸν ἔδαφος. Εἰς τὸν συνοριακὸν σταθμὸν τῆς Τιμισοάρα θὰ ὑποδεχθοῦν τοὺς κ.κ. Μεταξᾶν καὶ Μάρκοβιτς ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας ὁ ἐκ τῶν διευθυντῶν τοῦ ρουμανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μούζνουτουγκαν καθὼς καὶ οἱ ὁρισθέντες ὡς ξεναγοί των. Εἰς Βουκουρέστιον ἡ εἰδικὴ ἁμαξοστοιχία θὰ φθάσῃ τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, ὅπου καὶ θὰ γίνῃ ἐπίσημος ὑποδοχὴ εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν δύο ἀποστολῶν.

Διὰ τοῦ ρουμανικοῦ τῆς γραμμῆς ἀνεχώρησε χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία εἰς τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ διάσκεψιν τοῦ βαλκανικοῦ τύπου, ἥτις συνέρχεται ταὐτοχρόνως μὲ τὸ Μόνιμον Συμβούλιον τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Κινεζικῆς πηγῆς πληροφορίαι ἀναφέρουν σοβαρὰς νίκας τῶν Κινέζων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Γιανγκτσὲ καὶ τὴν ἐπαρχίαν Τσαχάρ, τὴν πρώτην, τὴν ὁποίαν κατέλαβον οἱ Ἰάπωνες κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου. Συγκεκριμένως τὰ κινεζικὰ στρατεύματα ἐξαπέλυσαν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς πόλεως Χουκόου, τὴν ὁποίαν καὶ κατέλαβον μετὰ σφοδροτάτην μάχην. Τὸ Χουκόου ἀποτελεῖ σπουδαιότατον στρατηγικὸν σημεῖον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Γιανγκτσέ, δεσπόζον τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν λίμνην Πὸ Γιάνγκ, εὑρίσκεται δὲ ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Χανκόου — Νανκίν. Οἱ Ἰάπωνες εἶχον συγκεντρωμένας ἐκεῖ ἰσχυρὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις, ἡ πόλις δὲ ὑπεστηρίζετο καὶ ἀπὸ πολεμικὰ πλοῖα. Μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Χουκόου τὰ εὑρισκόμενα εἰς Πὸ Γιάνγκ ἰαπωνικὰ στρατεύματα ἔχουν τελείως ἀπομονωθῇ.

Αἱ κινεζικαὶ δυνάμεις συνεχίζουν ἀφ' ἑτέρου τὴν δρᾶσιν των εἰς τὴν βορειοανατολικὴν Κίναν, χθὲς δὲ ἐσημείωσαν σπουδαιοτάτην ἐπιτυχίαν διὰ τῆς διασπάσεως τῶν ἰαπωνικῶν γραμμῶν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Τσαχάρ, ἐπαρχίαν τῆς Μογγολίας.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΠΟΚΡΟΥΕΙ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΙΝ ΑΝΤΙΠΟΙΝΩΝ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΟΥΔΕΜΙΑ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΝ ΤΟΥ ΦΡΑΝΚΟ ΘΑ ΓΙΝΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΠΑΝΟΔΟΥ ΤΟΥ ΜΠΕΡΑΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Μπούργκος ὅτι ὁ ἐπίσημος ἀπεσταλμένος τῆς Γαλλίας γερουσιαστὴς κ. Μπεράρ ἔφθασεν ἐκεῖ σήμερον τὸ ἀπόγευμα. Ὁ κ. Μπεράρ ἔφθασε τὴν 8.30' π.μ. εἰς Ἀνταί, ὅπου συνωμίλησε μετὰ τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν προσφύγων, ἀκολούθως δὲ συνέχισε τὸ ταξίδιόν του δι' αὐτοκινήτου πρὸς τὸ Μπούργκος. Ὁ κ. Μπεράρ θὰ συναντηθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας μὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς ἐθνικιστικῆς Ἰσπανίας κ. Χορντάνα.

Ἐν τῷ μεταξύ, συνεχίζονται ζωηρόταται αἱ ζυμώσεις περὶ τὸ ζήτημα τοῦ Φράνκο. Τὸ σημερινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἠσχολήθη μόνον μὲ τὸ ζήτημα τῶν προσφύγων, τὸ νέον ὅμως, τὸ ὁποῖον θὰ συνέλθῃ τὴν προσεχῆ Τρίτην, θὰ ἀσχοληθῇ ἀποκλειστικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Φράνκο, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συνομιλιῶν τοῦ κ. Μπεράρ.

Σήμερον, ἐξ ἄλλου, ἐπανῆλθεν εἰς Λονδῖνον ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς κυβερνητικῆς Ἰσπανίας κ. Ἀθκαράτε, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο ἐνταῦθα συμμετέχων εἰς τὰς συσκέψεις τῶν κ.κ. Ἀθάνα καὶ ντὲλ Βάγιο. Ὁ κ. Ἀθκαράτε μετέβη τὴν 11ην π.μ. εἰς τὸ Φόρεϊν Ὄφφις καὶ συνηντήθη μὲ τὸν λόρδον Χάλιφαξ. Εἰς τὴν συνάντησιν ταύτην ἀποδίδεται σημασία.

Κατὰ πληροφορίας τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔχει δηλώσει ρητῶς εἰς τὰς ὑπευθύνους μερίδας, ὅτι ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὸ νὰ μὴ ἐφαρμοσθοῦν ἀφ' ἑνὸς ἀντίποινα καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ νὰ παύσουν αἱ ξέναι ἐπιρροαὶ ἐν Ἰσπανίᾳ. Ἰδιαιτέρως ἡ κυβέρνησις φαίνεται ὅτι ὑπέδειξεν ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ εὐκολώτερον καὶ νὰ τύχῃ τῆς καλυτέρας ἐπιδοκιμασίας ἀπὸ μέρους τῆς ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης, ἐὰν δὲν ἐκδοθοῦν ὁμαδικαὶ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐναντίον τῶν ἡττημένων κυβερνητικῶν ἀρχηγῶν. Δὲν φαίνεται, ἐν τούτοις, πιθανόν, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Ρώϋτερ, ὅτι θὰ γίνῃ κίνησις πρὸς ἀναγνώρισιν, προτοῦ ὁ Γάλλος γερουσιαστὴς κ. Μπεράρ ἐπιστρέψῃ ἐκ τῆς νέας του ἀποστολῆς εἰς Μπούργκος, δεδομένου ὅτι αἱ κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐνεργοῦν ἀπὸ κοινοῦ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Τρανσόσεαν τηλεγραφεῖ ὅτι κατὰ τοὺς περὶ τὸ Καὶ Ντ' Ὀρσαὶ κύκλους,τὸ μόνον θέμα,τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησε κατὰτὴν χθεσινὴν συνομιλίαν τὸν Γάλλον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μποννὲ καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς κυβερνητικῆς Ἰσπανίας κ.Ντὲλ Βάγιο,ἦτο τὸ πρόβλημα τῶν ἐξ Ἰσπανίας προσφύγων. Οἱ πολιτικοὶ ἐν τούτοις κύκλοι πιστεύουν ὅτι ὁ κ. Μποννὲ ἐπωφελήθη, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τῆς εὐκαιρίας ὅπως πληροφορήσῃ τὸν ἀπεσταλμένον τῆς κυβερνητικῆς Ἰσαπανίας ὅτι κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἡ ὁριστικὴ κατάρρευσις τῆς κυβερνητικῆς Ἰσπανίας δὲν δύναται νὰ ἐπιβραδυνθῇ ἐπὶ πολὺ καὶ ὅτι αἱ δύο κυβερνήσεις κατὰ συνέπειαν θεωροῦν ὡς λίαν ἐπιθυμητὸν τὸν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχὺν τερματισμὸν τῶν ἐχθροπραξιῶν χάριν τοῦ ἰσπανικοῦ λαοῦ καθὼς καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Οἱ ἐν Παρισίοις πολιτικοὶ κύκλοι —λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Τρανσόσεαν— ἔχουν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ἀπεσταλμένος τῆς κυβερνητικῆς Ἰσπανίας δὲν ἠδυνήθη νὰ παράσχῃ νέα ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα θὰ προεκάλουν ἐντύπωσιν εἰς τὸν κ. Μποννέ. Κατὰ τοὺς ἰδίους κύκλους ὁ κ. Ντὲλ Βάγιο θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Παρισίων συντόμως, ἀλλὰ δὲν εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ κατευθυνθῇ εἰς τὴν κυβερνητικὴν Ἰσπανίαν. Οἱ κύκλοι οἱ προσκείμενοι πρὸς τὸ Καὶ Ντ' Ὀρσαὶ ἐλπίζουν ὅτι ὁ κ. Ντὲλ Βάγιο, ὁ ὁποῖος ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν ἐν Παρισίοις νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ Γαλλία καθὼς καὶ ἡ Ἀγγλία θεωροῦν τὸν ἀγῶνα τῶν κυβερνητικῶν ἀπολεσθέντα, θὰ σκεφθῇ πολὺ προτοῦ ἀποφασίσῃ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν κ. Νεγκρὶν μέχρι τέλους. Ἡ γενικῶς κρατοῦσα εἰς τοὺς ἐν Παρισίοις πολιτικοὺς κύκλους ἐντύπωσις εἶνε ὅτι ἡ σταθερὰ στάσις τοῦ κ. Ἀθάνα, ἀντιτιθεμένου εἰς τὴν παράτασιν τοῦ τοῦ πολέμου ἐπηρέασε σημαντικῶς τοὺς ἄλλους πολιτικοὺς τῆς κυβερνητικῆς Ἰσπανίας τοὺς εὑρισκομένους ἀκόμη ἐν Παρισίοις.

Οἱ γαλλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι, καταλήγει ὁ Γερμανὸς ἀνταποκριτής, οἱ ὁποῖοι ἀναμένουν ἀνυπομόνως τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἐν Ἰσπανίᾳ κυβερνητικοῦ καθεστῶτος, τοῦ ὁποίου ἡ παράτασις παρεμβάλλει ἐμπόδια εἰς τὴν ἀπὸ μέρους τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἀναγνώρισιν τῆς κυβερνήσεως Φράνκο, προσβλέπουν πρὸς τὴν κατάστασιν μετὰ αἰσιοδοξίας. Οὗτοι πιστεύουν ὅτι μεταξὺ τῶν Ἰσπανῶν κυβερνητικῶν πολιτικῶν, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν τὴν περαιτέρω ἀντίστασιν ἄσκοπον, περιλαμβάνεται μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ στρατηγὸς Ρόχο καὶ ἐλπίζουν ὅτι οὗτος θὰ ρίψῃ τὸ βάρος του εἰς τὴν πλάστιγγα πρὸς τὸ μέρος ἐκείνων οἱ ὁποῖοι συνιστοῦν τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἀφ' ἑτέρου, τὸ πρακτορεῖον Τρανσόσεαν πληροφορεῖται ἐκ Μπούργκος, ὅτι αἱ συνομιλίαι, αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν ἐν Παρισίοις χθὲς μεταξὺ τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μποννὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς κυβερνητικῆς Ἰσπανίας κ. ντὲλ Βάγιο προεκάλεσε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον εἰς τοὺς ἐθνικοὺς κύκλους. Κρατεῖ ἡ πεποίθησις εἰς τοὺς ἐθνικοὺς πολιτικοὺς κύκλους, ὅτι πᾶσαι αἱ δυσχέρειαι καὶ περιπλοκαί, αἱ ὁποῖαι παρεμποδίζουν ἀκόμη μίαν καλυτέραν διπλωματικὴν συνεννόησιν καὶ ἐνδεχομένην «ντὲ γιοῦρε» ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας θὰ ἐκλείψουν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θὰ παύσῃ ἡ ὑφισταμένη κυβέρνησις τῆς Μαδρίτης.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀσχολοῦνται καὶ σήμερον μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Φράνκο. Ὁ κ. Ντοναντιὲ γράφει εἰς τὴν «Ἐποχὴν» ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ περιμένουν τὸ τέλος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου διὰ νὰ ἀναγνωρίσουν ἐπισήμως τὴν κυβέρνησιν Φράνκο ἐὰν θὰ ἐλάμβανον παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνικῆς Ἰσπανίας τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ ἐφήρμοζεν ἐν τῷ μέλλοντι πραγματικὴν ἐθνικὴν ἰσπανικὴν πολιτικήν.

Ἡ «Ματὲν» σχετικῶς γράφει τὰ ἑξῆς: «Οἱ ἡγέται τῆς ἐρυθρᾶς Ἰσπανίας θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ συνθηκολογήσουν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως παρείχοντο εἰς αὐτοὺς ἐγγυήσεις περὶ ἐφαρμογῆς ἐκ μέρους τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο ἐν τῷ μέλλοντι πολιτικῆς καθαρῶς ἀνθρωπιστικῆς. Ἡ δημοσίευσις ὅμως τοῦ τελευταίου νόμου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνικῆς Ἰσπανίας, διὰ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ ζητηθοῦν πολιτικαὶ εὐθῦναι ἀνησυχεῖ σοβαρῶς τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς κυβερνητικῆς Ἰσπανίας, οἱ ὁποῖοιβλέπουν εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου τούτου προσπάθειαν ἐπιβολῆς πολιτικῶν ἀντιποίνων καὶ προτιμοῦν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα μέχρι τέλους. Τὴν ἄποψιν ταύτην φαίνεται ὅτι ἀνέπτυξαν εἰς τὸν κ. Μποννὲ οἱ κ. κ. ντὲλ Βάγιο καὶ Πάσκουα».

Ὁ «Φιγκαρὸ» γράφει ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ κ. Μποννὲ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐρυθρᾶς Ἰσπανίας κ. Ντὲλ Βάγιο ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τούτου ἐπὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν εἰς ὡρισμένα στρατόπεδα συγκεντρώσεως τῆς νοτιοδυτικῆς Γαλλίας καὶ συνεζήτησε γενικῶς μετ' αὐτοῦ διὰ τὸ ζήτημα τῶν Ἰσπανῶν προσφύγων.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 18. (Ἀθην. Πρακτορεῖον).— Ἀγγέλλεται ἐκ Μοντεβίδεο ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Οὐρουγουάης ἀνεγνώρισε τὴν κυβέρνησιν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλῃ εἰς Μπούργκος διπλωματικὸν ἀντιπρόσωπον. Ἀφ' ἑτέρου, κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Καΐρου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αἰγύπτου ἐξετάζει τὸ ζήτημα τῆς «ντὲ γιοῦρε» ἀναγνωρίσεως τῆς ἐθνικῆς ἰσπανικῆς κυβερνήσεως. Προβλέπεται ὅτι ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις δὲν θὰ προβῇ εἰς καμμίαν ἀπόφασιν προτοῦ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀναγνωρίσῃ τὸν στρατηγὸν Φράνκο.

ΑΥΡΙΟΝ Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΟΥΛΗ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Ἀθ. Πρακτ.) —Μεθαύριον Δευτέραν θὰ ἀρχίσῃ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης. Ἡ συζήτησις, ἡ ὁποία θὰ διαρκέσῃ δύο ἡμέρας, θὰ προκληθῇ ἀπὸ τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως αὐξηθοῦν εἰς 800 ἑκατομμύρια τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν. Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἡ συζήτησις τῆς πρώτης ἡμέρας θὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἄποψιν τοῦ προγράμματος. Τὴν δευτέραν ἡμέραν, δηλαδὴ τὴν προσεχῆ Τρίτην, ὁπότε θὰ ὁμιλήσῃ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσάμπερλαιν, ἡ συζήτησις θὰ περιορισθῇ ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀμυντικοῦ προγράμματος καὶ ἐν συσχετίσει αὐτοῦ μὲ τὴν στρατηγικὴν καὶ μὲ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Τὴν συζήτησιν θὰ τερματίσῃ ὁ κ. Μόρισον, ὁ ὁποῖος ὡς καγκελλάριος τοῦ δουκάτου τοῦ Λαγκάστερ ὁμιλεῖ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ τῶν μέσων τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης λόρδου Τσάτφηλδ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Αἱ τελευταῖαι ἀποκαλύψεις τοῦ σὲρ Τσάρλες Χάριγκτων, πρώην διοικητοῦ τοῦ Γιβραλτάρ, καθ' ἃς ἡ ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα τῆς βάσεως θὰ ἦτο πρακτικῶς ἀδύνατος τὸν Σεπτέμβριον ἂν ἐγίνετο πόλεμος, προεκάλεσαν πραγματικὴν ἀναστάτωσιν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων. Μέγας ἀριθμὸς ἐπερωτήσεων ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλήν.

Η ΓΑΛΛΙΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΟΙΚΙΑΣ ΤΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Ἀθην. Πρακτ.) —Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Παρισίων ὅτι, ἀφ' ὅτου, πρὸ τριῶν μηνῶν, ἤρχισεν ἡ ἔντασις τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, ἡ τελευταία σταθερῶς ἐνισχύει τὸ ἀμυντικὸν σύστημα τῶν ἐν Ἀφρικῇ ἀποικιῶν της. Ὑπολογίζεται ὅτι κατὰ τὸ ἐν τῷ μεταξὺ χρονικὸν διάστημα ἐδιπλασιάσθησαν εἰς ὡρισμένα σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο ὡς ἐπικίνδυνα, αἱ φρουροῦσαι αὐτὰ δυνάμεις. Εἰς τὰ ἐν λόγῳ ἐπικίνδυνα σημεῖα συγκαταλέγονται τὸ Τζιμπουτὶ καὶ διάφοροι ἄλλαι θέσεις κατὰ μῆκος τῆς πρὸς τὴν Λιβύην μεθορίου.

Εἰδήσεις ἐκ τῆς γαλλικῆς Δυτικῆς Ἀφρικῆς ἀγγέλλουν ὅτι αἱ ἐκεῖ ἀρχαὶ ἔλαβον πάντα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ ἐνδεχομένης ἐπιθέσεως ἐκ Λιβύης, ὅπου γίνονται στρατιωτικαὶ συγκεντρώσεις. Ἡ ἐκ Σενεγαλέζων φρουρά, ἡ ὁποία κανονικῶς σταθμεύει εἰς Ἴπομπε καὶ Σακέτε τῆς Δαχομέης, ἀπεστάλη εἰς τὴν ἀποικίαν τοῦ Νίγηρος παρὰ τὴν Λιβύην.

Εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην ἀπεστάλησαν ἐπίσης καὶ διάφοροι ἄλλαι στρατιωτικαὶ ἐνισχύσεις μετὰ τεσσαράκοντα τεθωρακισμένων αὐτοκινήτων. Ἄλλα γαλλικὰ ἰθαγενῆ στρατεύματα ἐστάλησαν εἰς Μπίλμα, ἐνῷ παρόμοιαι στρατιωτικαὶ συγκεντρώσεις ἀγγέλλεται ὅτι γίνονται ἀνατολικώτερον, πρὸς τὸ Καμεροὺν καὶ πρὸς τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον συνορεύει μὲ τὴν λίμνην Τσάντ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Εἰς τὸν ξένον τύπον ἀνεγράφη ἡ πληροφορία ὅτι ἡ Γαλλία ἀνακατέλαβε τὰς παραχωρηθείσας πρὸς τὴν Ἰταλίαν περιφερείας εἰς τὴν Σομαλίαν, δυνάμει τῶν γαλλοϊταλικῶν συμφωνιῶν τοῦ 1935. Ἐξ ἐγκύρου πηγῆς παρέχεται ἡ διασάφησις ὅτι αἱ γαλλικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἁπλῶς ἀντικατέστησαν διὰ σταθερῶν φυλακίων τὰς φρουρὰς τῶν περιφερειῶν αὐτῶν, τὰς ὁποίας οὐδέποτε κατέλαβεν ἡ Ἰταλία. Ἡ ἐπιτήρησις τῶν ἐδαφῶν τούτων ἐγίνετο μέχρι τοῦδε διὰ κινητῶν φρουρῶν.

Ἀφ' ἑτέρου, ἡ «Μικρὰ Ἐφημερίς» πληροφορεῖται ἐκ Μασσαλίας ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον «Σεσονσὼ» ἀνεχώρησε χθὲς ἐκ τοῦ λιμένος τῆς πόλεως φέρον 225 στρατιώτας καὶ πολεμικὸν ὑλικὸν προοριζόμενον διὰ Τζιμπουτί.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Ἀθην. Πρακτ.) — Τὸ πρακτορεῖον Χαβὰς πληροφορεῖται ἐκ Ν. Ὑόρκης ὅτι αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας, ἥτις ἐγένετο κεκλεισμένων τῶν θυρῶν τὴν 26ην Ἰανουαρίου, μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ ἀμερικανικοῦ ἀεροπλάνου, οὗτινος ἐπέβαινεν ἀντιπρόσωπος τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῆς ἀεροπορίας.

Ἐκ τῶν πρακτικῶν τούτων προκύπτει ὅτι αἱ συζητήσεις τῆς ἐπιτροπῆς περιεστράφησαν κυρίως εἰς τὸ ζήτημα τῆς πωλήσεως ἀμερικανικῶν ἀεροπλάνων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καθὼς καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἂν παρεβιάσθησαν μυστικὰ ἀφορῶντα τὴν κατασκευὴν στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων ἐν Ἀμερικῇ. Ὡς λέγεται προέκυψαν διαφωνίαι μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν ἡγετῶν καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μοργκεντάου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἡγετῶν τοῦ ναυτικοῦ ἀφ' ἑτέρου. Αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν πώλησιν ἀεροπλάνων φαίνεται ὅτι διεξήχθησαν προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Ρούζβελτ.

ΠΟΤΕ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 18. (Ἀθ. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Βατικανοῦ ὅτι τὸ κογκλάβιον τῶν καρδιναλίων διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου πάπα θὰ συνέλθῃ τὴν 28ην Φεβρουαρίου. Ἂν κατορθωθῇ νὰ μετάσχῃ τοῦ κογκλαβίου καὶ ὁ τυφλὸς καρδινάλιος Μποτιάνι, θὰ μετάσχουν τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου πάπα ὅλοι οἱ καρδινάλιοι. Ἐν τῷ Βατικανῷ γίνονται προετοιμασίαι διὰ τὴν διαμονὴν 62 καρδιναλίων. Κατὰ τὸ τελευταῖον κογκλάβιον μετέσχον μόνον 56 καρδινάλιοι. Ἕκαστος καρδινάλιος θὰ συνοδεύεται εἰς τὸ διαμέρισμά του ὑπὸ ἑνὸς γραμματέως καὶ ἑνὸς ὑπηρέτου. Θὰ ὑπάρχῃ πλήρης ὑπηρεσία διὰ τὴν διατροφὴν τῶν καρδιναλίων. Ἐπίσης θὰ ὑπάρχουν ἐντὸς τοῦ διαμερίσματος, ὅπου θὰ παραμένουν οἱ καδινάλιοι, δύο ἰατροί, δύο φαρμακοποιοὶ καὶ τινες διοικητικοὶ ὑπάλληλοι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΝΟΜΟΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου «περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων», συνῆλθον ἐκτάκτως τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ναυτεργατικῶν ὀργανώσεων, ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων πληρωμάτων, καὶ συνεζήτησαν ἐπ' αὐτοῦ, ἀποφασίσαντα τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Α. Τζίφον, ἐγγράφων δι' ὧν ἐκφράζεται ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ ναυτεργατικοῦ κόσμου διὰ τὰ λαμβανόμενα ὑπὲρ αὐτοῦ μέτρα.

Τὸ ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν ἀποσταλὲν ἔγγραφον ἔχει ὡς ἑξῆς: «Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας τῶν ὀργανώσεών μας τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν γραμματείαν ἀξιωματικῶν διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν τροποποιήσεων, ἃς ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαίας διὰ τὴν καλυτέραν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρτι ψηφισθέντος νόμου περὶ συνθέσεως πληρωμάτων, καὶ γενικῶς νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν, διότι αἱ ἀπὸ ἐτῶν ἀπόψεις καὶ διεκδικήσεις τῆς τάξεώς μας, ἐγένοντο ἀποδεκταὶ καὶ συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν δημοσιευθέντα ὡς ἄνω νόμον. Ἡ γραμματεία τῶν ἀξιωματικῶν Ε.Ν. Διὰ τὴν Ἕνωσιν πλοιάρχων Ε.Ν. Μ. Ἀμπουσελάμ. Διὰ τὴν Ἕνωσιν μηχανικῶν Ε.Ν. Τσαγκάρης. Διὰ τὸν Σύνδεσμον ραδιοτηλεγραφητῶν Ε.Ν. Παπαναστασόπουλος. Διὰ τὸν Σύνδεσμον Οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν Ε.Ν. Ι. Πετρουλῆς».

Ὡσαύτως ἡ Πανελλήνιος Ναυτικὴ Ὁμοσπονδία ἀπέστειλε τὸ κατωτέρω ἔγγραφον: «Ἡ διοίκησις τῆς Πανελληνίου Ναυτικῆς Ὁμοσπονδίας ἀπηχοῦσα τὰς γνώμας τῶν ναυτεργατῶν, αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσῃ πρὸς ὑμᾶς τὰς εὐχαριστίας της, ἅμα δὲ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην της, διὰ τὸ ἐξαιρετικόν σας ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἐπιδεικνύετε διὰ τὴν διευθέτησιν ὅλων τῶν ἐκκρεμούντων ἀπὸ ἐτῶν ναυτεργατικῶν ζητημάτων, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἐθνικῆς μας ναυτιλίας καὶ τῶν ναυτεργατῶν. Ὁ ψηφισθεὶς ἐσχάτως ἀναγκαστικὸς νόμος περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων, ἐφαρμοζόμενος πιστῶς θέτει τέρμα εἰς τὰς καθημερινὰς διαμαρτυρίας, κατὰ τὸ παρελθόν, τῶν ναυτεργατικῶν ὀργανώσεων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐφοπλιστῶν. Εἶνε γεγονὸς ὅτι, ὁ μέχρι τῆς ψηφίσεως τοῦ ἀνωτέρω νόμου, ἰσχύων τοιοῦτος ἦτο τόσο ἀσαφὴς καὶ τοσαύτας δυσχερείας παρουσίαζε κατὰ τὴν ἐφαρμογήν του, ὥστε δικαίως νὰ προκαλῇ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ναυτεργατῶν, διότι ἐταξίδευον τὰ πλοῖα μὲ ἐλλιπῆ σύνθεσιν, μὲ ἀλλοδαποὺς καὶ μὲ μὴ εἰδικευμένους ναυτεργάτας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐφοπλιστῶν λόγῳ τοῦ ὅτι ἐδημιούργει δυσχερείας εἰς τὴν ὁμαλὴν καὶ κανονικὴν κίνησιν τῶν πλοίων των.

Ἤδη διὰ τοῦ ψηφισθέντος νόμου, αὐστηρῶς ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν ἐφαρμοζομένου, ἐξυπηρετοῦνται τὰ συμφέροντα τῶν ναυτεργατῶν, διότι μὲ τὰς θεσπιζομένας κυρώσεις, τῆς καταβολῆς δηλονότι ὑπὸ τῶν πλοιοκτητῶν ὁλοκλήρου τῆς μισθοτροφοδοσίας τοῦ ἐλλιποῦς προσωπικοῦ ὡς καὶ τῶν τελῶν τοῦ Ν. Α. Τ. καὶ τῶν Ταμείων Προνοίας ὑπὲρ τοῦ κεφαλαίου ἀνεργίας, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ τετάρτου τῆς μισθοτροφοδίας δι' ἕκαστον τῶν ἀντικανονικῶς ναυτολογουμένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἀλλοδαπῆς, ὁ πλοιοκτήτης θὰ φροντίζῃ ἐγκαίρως νὰ συμπληρώνῃ τὴν ἐλλιπῆ ἢ ἀντικανονικὴν σύνθεσιν τοῦ πλοίου του, διότι οὐδὲν συμφέρον θὰ ἔχῃ νὰ πληρώνῃ τὴν μισθοτροφοδοσίαν καὶ τὰ διάφορα τέλη τῶν Ταμείων καὶ νὰ μὴ ἔχῃ τὸ προσωπικὸν τοῦ πλοίου του κανονικόν, συμφώνως μὲ τὴν ὀργανικὴν σύνθεσιν, νὰ τοῦ ἐργάζεται, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους ἀσφαλείας ἀκόμη ἐν περιπτώσει ἀνάγκης. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ καταστῇ δυνατή, ἀφ' ἑνὸς μὲ ἡ ἐξ εἰδικευμένων Ἑλλήνων ναυτεργατῶν συμπλήρωσις τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, ἀντιμετωπιζομένης τῆς ἀνεργίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ κανονικὴ καὶ ἄνευ ἐμποδίων κίνησις τῶν ἑλληνικῶν πλοίων.

Ἐπίσης, κύριε ὑπουργέ, ἐκφράζομεν πρὸς ὑμᾶς τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀκτοπλοϊκῶν ναυτεργατῶν δι' ἕνα σοβαρώτατον ζήτημα, τὸ ὁποῖον τοὺς ἀπησχόλει καὶ τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῆς ὑπουργίας σας, χάρις εἰς τὸν μεγάλον ζῆλον καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά σας, τερματίζεται ὁριστικῶς. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε ἡ λύσις τοῦ ἀκτοπλοϊκοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὅλας τὰς ἑκάστοτε κυβερνήσεις, χωρὶς ποτὲ νὰ δώσουν μίαν οἱανδήποτε λύσιν, εἶχε δὲ καταστῇ μία γάγγραινα, ἥτις εἶχε μὲ φέρει τοὺς ναυτεργάτας τῆς ἀκτοπλοΐας εἰς ἀπόγνωσιν, ἀναγκαζομένους νὰ ἐργάζωνται μόνον 8 μῆνας τὸ ἔτος, ἀπειλοῦσε δὲ νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐπιβατηγόν μας ναυτιλίαν, τὴν ὁποίαν εἶχε καταδικάσει εἰς τὴν ἀφάνειαν, μὴ δυναμένην οὔτε κἂν νὰ ἀνανεώσῃ τὸ πεπαλαιωμένον ὑλικόν της.

Δὲν παραλείπομεν, κύριε ὑπουργέ, νὰ τονίσωμεν πρὸς ὑμᾶς ἰδιαιτέρως, τὴν χαρὰν ποὺ ἠσθάνθη ὁ ναυτεργατικὸς κόσμος, ἅμα ὡς ἐπληροφορήθη ὅτι ρυθμίζεται καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐπανασυνδέσεως τῆς γραμμῆς Ἑλλάδος — Ἀμερικῆς δι' ἑλληνικοῦ ὑπερωκεανείου, διὰ τῆς ρυθμίσεως τοῦ ὁποίου ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ εὕρουν ἐργασίαν πλεῖστοι οἰκογενειάρχαι ναυτικοί μας ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἐπέλθῃ ἡ στενωτέρα ψυχικὴ ἐπαφὴ καὶ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν εἰς Ἀμερικὴν διαμενόντων καὶ ἐγκατεστημένων ὁμογενῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, κύριε ὑπουργέ, παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῆτε τὴν δήλωσιν καὶ διαβεβαίωσίν μας τῆς πλήρους πρὸς ὑμᾶς καὶ τὴν ἐθνικὴν κυβέρνησιν ἀφοσιώσεως καὶ ἐμπιστοσύνης μας, ἐκφράζοντες ἐν ταὐτῷ τὴν θέλησιν καὶ τῶν ναυτεργατῶν, τοὺς ὁποίους ἐκπροσωποῦμεν. Διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως. Διὰ τὴν Πανελλήνιον Ναυτικὴν Ὁμοσπονδίαν. Ὁ γενικὸς γραμματεύς: Γ. Κοντάκος, διὰ τὴν Πανελλήνιον Ἕνωσιν Ναυτῶν Ε. Ν., ὁ πρόεδρος: Ε. Χριστοφορᾶτος, διὰ τὴν Πανελλήνιον Ἕνωσιν Θαλαμηπόλων, ὁ πρόεδρος: Γ. Αὐγουστάτος, διὰ τὴν Πανελλήνιον Ἕνωσιν Θερμαστῶν, ὁ πρόεδρος: Α. Ἀντωνίνης, διὰ τὴν Πανελλήνιον Ἕνωσιν Ναυτομαγείρων, ὁ πρόεδρος: Ν. Βαρβαούλης, διὰ τὴν Ἕνωσιν Μηχανικῶν Ἐσ. Καύσεως, ὁ πρόεδρος: Π. Καλαποθάκης, διὰ τὴν Ἕνωσιν Ναυτῶν Ἱστιοφόρων: Δ. Δανιηλίδης, διὰ τὴν Ἕνωσιν Φροντιστῶν, ὁ πρόεδρος : Δ. Σδρίν, διὰ τὴν Ἕνωσιν Πληρ. Ρυμουλκῶν, ὁ πρόεδρος: Χαβιάρας.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΕΩΣ ΚΛΗΡΩΤΩΝ Β. ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου Ναυτικῶν ἀναβάλλεται ἡ προσέλευσις πρὸς κατάταξιν τῶν στρατευσίμων τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῆς κλάσεως 1939 Α καὶ καταγομένων ἐκ τῶν νομῶν Ἀχαΐας, Θεσσαλονίκης καὶ Λαρίσης καὶ ὁρίζεται ὅπως οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω νομῶν καταγόμενοι στρατεύσιμοι παρουσιασθῶσι πρὸς κατάταξιν ὁμοῦ μετὰ τῶν στρατευσίμων τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς αὐτῆς κλάσεως κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον.

Κατὰ πληροφορίας τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις πρὸ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπιτύχῃ ἀμνηστίαν.— Ὁ κ. Μπεράρ ἔφθασε χθὲς εἰς Μπούργκος.— Ἀγγέλλεται ὅτι τὸν προσεχῆ Μάρτιον θὰ μεταβῇ εἰς Βερολῖνον ἀγγλικὴ ἀντιπροσωπεία πρὸς διεξαγωγὴν σημαντικῶν ἀγγλογερμανικῶν ἐμπορικῶν διαπραγματεύσεων.— Δὲν καθωρίσθη εἰσέτι ἡ στάσις τῶν κυβερνητικῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συνεχίσεως τοῦ πολέμου.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΠΟΛΩΝΙΑ

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 18. (Ἀθ. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Βαρσοβίας ὅτι κατὰ τοὺς πολιτικοὺς κύκλους πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ ἀνασυγκροτηθῇ ἡ πολωνικὴ κυβέρνησις. Σχετικῶς, ἡ ἐφημερὶς «Κζὰς», ἡ ὁποία σχετίζεται μὲ τοὺς κύκλους τῆς δεξιᾶς τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος λέγει ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σκλαντκόφσκυ πρόκειται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ νὰ ἀναθέσῃ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο εἰς ἴδιον ὑπουργόν. Ἡ ἐφημερὶς ἀναφέρει ὡς ὑποψηφίους διὰ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο τὸν ὑφυπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κλουσόφσκυ καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς ὀργανώσεως τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος, ἥτις φέρει τὸν τίτλον «Στρατόπεδον Ἐθνικῆς Ἑνώσεως» συνταγματάρχην Βέντα. Ἂν ὁ τελευταῖος οὗτος διορισθῇ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, λέγεται ὅτι θὰ ἀκολουθήσῃ ἀντισημιτικὴν πολιτικήν. Πράγματι ὁ κ. Βέντα, ὁμιλήσας προχθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ἐτόνισεν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ καὶ πνευματικὴ ζωὴ τῆς Πολωνίας πρέπει νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἑβραϊκὴν ἐπιρροὴν καὶ ὅτι δι' εἰδικῶν μέτρων πρέπει νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ εἰς μεγάλην κλίμακα μετανάστευσις τῶν Ἑβραίων ἐκ Πολωνίας.

Β' ΕΚΔ

ΠΟΙΑΝ ΣΤΑΣΙΝ
Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗ
ΝΑΥΑΓΟΥΝ ΑΙ Π
ΤΟΥ κ. ΑΛΒΑΡΕΘ

Ο ΦΡΑΝΚΟ ΕΤΟΙΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Ἰδιαιτέρα
τὴν ἄρνησιν τοῦ στρατηγοῦ Φ
ονδήποτε συμβιβασμὸν μετὰ
μεταξὺ τῶν ἡγετῶν τῶν τελε
χουν προσλάβει δραματικὸν χ
τροπῆς, τὴν ὁποίαν πρόκειται
—ἂν δηλαδὴ θὰ συνεχισθῇ ὁ
νητικοὶ θὰ δεχθοῦν τὸν ἄνευ ὅ
ἐπιχειρήσεων — δὲν ὑπάρχουν
ἐνδείξεις, δεδομένου ὅτι τηρεῖτ
της ἐπὶ τῶν γινομένων εἰς τὴν
κὴν πρεσβείαν συνομιλιῶν, ὅπ
τως ἡ εἴσοδος εἰς αὐτὴν τῶν δ
Οὕτω, ἀφ' ἑνὸς ὑποστηρίζετα
θάνα εἶνε ἀποφασισμένος νὰ
ριπτώσει τὴν συνέχισιν τοῦ πο
δὲν δυνηθῇ νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀ
νὰ παραιτηθῇ, γνωστοποιῶν δι'
λόγους τῆς παραιτήσεώς του. Τ
ταδίδει ὁ «Μικρὸς Παρισινός»
τως, πληροφορίας, ὁ κ. Ἀθάνα
καὶ πλέον πεπεισμένος ὅτι οἱ
σαν κάθε ἐλπίδα ἐπιτυχίας, προ
τοῦτο τὸ διάστημα νὰ ἀντικατ
μένον ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τοῦ
γὸν Νεγκρὶν διὰ τοῦ μετριοπαθ
σιαλιστῶν κ. Μπεστέϊρο, προσω
κύρους, μεταξὺ τῶν σοσιαλιστῶ
τωπίζει ὅμως παράδοσιν ἄνευ ὅ
χίσῃ τὴν πολεμικὴν ἀντίστασιν
τι ὁ στρατηγὸς Φράνκο ἐπ' οὐδε
ονδήποτε συμβιβασμὸν καὶ ἰδίως
ροχῆς ἀμνηστείας.
Ὁπωσδήποτε, κατὰ τὴν ὡς ἄ
θάνα ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀπόψεως τ
πρέπει νὰ παραιτηθῇ, διότι ἡ π
κυβέρνησιν ἐμποδίζει, κατὰ τὴν γ
να, κάθε διαλλακτικὴν ἐκ μέρους
ἄθεσιν. Ὁ κ. Ἀθάνα, ἐνῷ ἀρνεῖτα
τὴν Μαδρίτην, δὲν εἶνε ἐξ ἄλλου
βάλῃ ἀπὸ τὴν γαλλικὴν πρωτεύο
του ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Ν
δέον νὰ θεωρῆται ὡς ἐπικειμένη
ἀπὸ τὸ προεδρικὸν ἀξίωμα. Προστ
τι ἡ ἄρνησις τοῦ στρατηγοῦ Φράν
θε συζήτησιν, δυσχεραίνει τὴν θέ
καὶ ἐνισχύει τοὺς κεκηρυγμένους
σεως τοῦ ἀγῶνος.
Κατ' ἄλλην ἐκδοχήν, μεταδιδομ
κτορείου Χαβᾶς, ὁ κ. Ἀθάνα δὲν
ταβῇ εἰς τὴν κυβερνητικὴν Ἰσπαν
τηθῇ μὲ τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως
κλοι, σχολιάζοντες τὴν ἄποψιν ταύτ
τὴν ὡς λίαν πιθανήν, οἱαδήποτε κα
ξις τῆς καταστάσεως, δεδομένου ὅ
κ. Ἀθάνα εἰς Γαλλίαν τοῦ ἀποκλεί
νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἐνέργειαν
πολεμικῆς, τὴν ὁποίαν ἔχει ἀρχίσει
λικοῦ τύπου τῆς δεξιᾶς, ὑποστηρίζο
μονὴ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κυβερνητικῶν
ρισίους δυσχεραίνει τὴν γαλλικὴ
γεννοήσεως μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Φ
Ὁπωσδήποτε, ὁ ὑπουργὸς τῶν
Ντὲλ Βάγιο ἀνεχώρησε τὴν νύκτα
ταβαίνων εἰς Τουλούζην, ὅποθεν ἐ
πρωΐαν ἀεροπλάνου, ἐπιστρέφων εἰ
τὴν στάσιν τῆς κυβερνήσεως Νεγκ
ὀλιγώτεραι ἐνδείξεις. Πιστεύεται ὅτι
δέχετο νὰ συνθηκολογήσῃ ἂν ἐξησφ
τῆς γενικῆς ἀμνηστείας. Ὑπὸ τὸ πνεῦ
ἀζουν σήμερον αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδ
τητας συνθηκολογήσεως τῆς κυβερν
σαι πάντως ὅτι ὁ στρατηγὸς Φράνκο
διατεθειμένος νὰ παράσχῃ τὴν ἀμνησ
τῆς συνθηκολογήσεως. Οἱ «Τάϊμς» λέγ
βερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας θὰ ἀ
γας ἡμέρας διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς
Φράνκο, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἀνακωχῆς ἢ συ
Κατά τινα ἄποψιν μεταδιδομένην
φίλα φρονοῦντας πρὸς τοὺς κυβερνητι
λευταῖοι μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ στρατ
νὰ δεχθῇ τὴν προτεινομένην ἀνακωχήν
σισμένοι νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα. Λέγ
ἡ κυβέρνησις Νεγκρὶν θὰ ζητήσῃ
προσελκύσῃ τὸν πρόεδρον Ἀθάνα πρὸς
της, θὰ τὸν κηρύξῃ ἔκπτωτον. Ὡς χαρ
τῶν ἀντιλήψεων τῶν συνδικαλιστικῶν
ρεῖται ἡ κατωτέρω σημερινὴ προκήρυξ
κῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν, ἀπ
πρὸς τὸν στρατὸν καὶ τὸν πληθυσμὸν
τῶν δυσχερειῶν, τονίζει ἡ προκήρυξις
τὴν κρίσιν καθαρὰν καὶ τὴν θέλησιν στ
διατηρήσωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν
Διακηρύσσομεν ὅτι εἴμεθα διατεθειμένοι
γωμεν εἰς ὅλα τὰ μέτρα, ὅσον βίαια
ἔκτακτα καὶ ἂν εἶνε. Εἰς τὴν κεντρικ
τίαν ζώνην εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ
μεν βῆμα πρὸς βῆμα τὸ ἔδαφος. Διακη
νέου τὴν θέλησίν μας νὰ φράξωμεν τὸν
τὸν εἰσβολέα, ὁσονδήποτε καὶ ἂν στοιχ
ρημα τοῦτο». Ἐν τέλει ἡ προκήρυξις
κυβέρνησις καὶ οἱ ἀρχηγοὶ δύνανται
ται εἰς τὰ μέλη τῆς συνομοσπονδίας
συλλογικῶς.
Διὰ τὰ λαμβανόμενα στρατιωτικὰ μ
δεται ὅτι ἐνῷ συνεχίζεται ἡ ἠρεμία εἰ
στρατηγὸς Μιάχα καταβάλλει συντόν
ας διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ὀργάνωσιν
ῶν του. Κατὰ τὸν «Μικρὸν Παρισινὸν»
Νεγκρὶν πρόκειται νὰ μεταφέρῃ τινὰ
ων της εἰς πόλεις εὑρισκομένας παρ
ον. Οὕτω τὰ ὑπουργεῖα τῆς Παιδείας
ας καὶ τῆς Δικαιοσύνης θὰ μεταφερθ
τινὰ τῆς μεσογειακῆς παραλίας, τῆς ὁ
ναφέρεται τὸ ὄνομα. Ἐν τῷ μεταξὺ
ον Ραδιὸ πληροφορεῖται ἐκ Περπινιὰν
γὸς τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοῦ ὑ
πέβαλε τὴν παραίτησίν του, διότι ἐ
ματαία ἡ παράτασις πάσης ἀντιστ
θρῶν. Ὁ στρατηγὸς οὗτος ἀνεχώρη
λουτρὰ τοῦ Βερνὲ τῶν ἀνατολικῶν Π
καὶ θὰ διαμείνῃ.
Ὁ ἐν Λισσαβῶνι ἀνταποκριτὴς τοῦ
Τρανσόσεαν τηλεγραφεῖ ὅτι κατὰ
ἐκεῖ τὴν νύκτα πληροφορίας ὁ στρα
διέταξεν ὅπως κλεισθοῦν ὅλα τὰ
Ἰσπανίας. Καίτοι δὲν ἐδόθησα
τὸ μέτρον τοῦτο, ὁ ἀνταποκριτὴς
πληροφορεῖται ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς
Φράνκο διέταξε τὸ κλείσιμον τῶν
παρεμποδίσῃ τὴν μεταβίβασιν εἰδή
τερικὸν περὶ τῶν γινομένων προετο
νέαν ἐπίθεσιν, ἡ ὁποία πρόκειται
Κεντρικῆς Ἰσπανίας.

ΠΑΡΗΤΗΘΗ Η ΣΥΡΙΑΚΗ ΚΥ

ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσ
γραφοῦν ἐκ Δαμασκοῦ ὅτι ἡ κυβέρν
παρητήθη. Εἰς τὴν παραίτησιν τῆς κυ
Συρίας οἱ πολιτικοὶ κύκλοι ἀποδίδουν
σίαν λόγῳ τῆς τεταραγμένης καταστ
Μεσόγειον καὶ διότι συμβαίνει, καθ' ἣ
νέρχεται εἰς Λονδῖνον διάσκεψις τῆς
τραπέζης πρὸς συζήτησιν τοῦ προβλήμ
τητος τοῦ ἰσλαμικοῦ κόσμου. Ὡς γνωσ
διετέλει ὑπὸ γαλλικὴν ἐντολήν, τὸ 193
γραψε συμφωνίαν μὲ τὴν Γαλλίαν, δι
τι μετὰ τριετίαν ἡ ἐντολὴ θὰ μετετρ
μαχίαν. Τὴν 14ην Νοεμβρίου 1938 ὑπεγρ
ρωματικὴ συμφωνία. Ὁ Τζεμὶλ Μαρντ
ὑπέγραψεν, ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδ
τησεν ἔντονον ἀντιπολίτευσιν, διότι ὑ
ἤσεις ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς μειονότη
δυσμενῶς ἐκτεῖται, ἐνῷ ἡ διατήρησις
στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν συμβολ
ὡς μείωσις τοῦ καθεστῶτος τοῦ προβλ
συνθήκης τοῦ 1936.